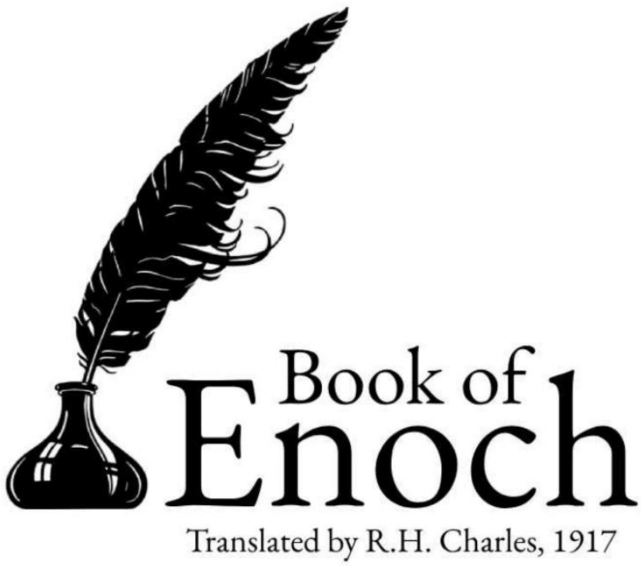

សៀវភៅហេណុក

ជំពូកទី 1

1. ពាក្យ នៃ ពរ របស់ ហេណុក ដែល លោក បាន ប្រទាន ពរ ដល់ ពួក អ្នក ដែល ត្រូវ បាន ជ្រើសរើស និង ពួក សុចរិត ដែល នឹង រស់នៅ ក្នុង ថ្ងៃ នៃ សេចក្ដី វេទនា នៅ ពេល ដែល មនុស្ស អាក្រក់ និង មនុស្ស មិន គោរព ព្រះ ទាំង អស់ ត្រូវ បាន ដក ចេញ។
2. ហើយ លោក បាន លើក ពាក្យ ប្រៀបធៀប របស់ លោក ឡើង ថា៖ ហេណុក ជា មនុស្ស សុចរិត ដែល ភ្នែក របស់ គាត់ ត្រូវ បាន បើក ដោយ ព្រះ បាន ឃើញ ការ និមិត្ត របស់ ព្រះ ដ៏ បរិសុទ្ធ នៅ លើ មេឃ ដែល ទេវតា បាន បង្ហាញ ដល់ ខ្ញុំ ហើយ ខ្ញុំ បាន ឮ អ្វីៗ ទាំងអស់ ពី ពួក ទេវតា ហើយ ខ្ញុំ យល់ ពី ពួក ទេវតា ដូច ដែល ខ្ញុំ បាន ឃើញ ប៉ុន្តែ មិនមែន សម្រាប់ មនុស្ស ជំនាន់ នេះ ទេ ប៉ុន្តែ សម្រាប់ មនុស្ស ជំនាន់ ក្រោយ ដែល នឹង មក ដល់។
3. ចំពោះ ពួក អ្នក ដែល ត្រូវ បាន ជ្រើសរើស ខ្ញុំ បាន និយាយ ហើយ បាន លើក យក ពាក្យ ប្រៀបធៀប របស់ ខ្ញុំ អំពី ពួកគេ ថា៖ ព្រះ ដ៏ វិសុទ្ធ ដ៏ ឧត្តម នឹង យាង ចេញ ពី លំនៅ របស់ ទ្រង់
៤. ហើយ ព្រះ ដ៏ មាន អស់កល្ប ជានិច្ច នឹង យាង ចុះ មក លើ ផែនដី គឺ នៅ លើ ភ្នំ ស៊ីណៃ ហើយ លេច មក ពី ជំរំ របស់ ទ្រង់ ហើយ លេច មក ក្នុង ឫទ្ធានុភាព នៃ ឫទ្ធានុភាព របស់ ទ្រង់ ពី ស្ថានសួគ៌ ដ៏ ខ្ពស់ បំផុត។
៥. ហើយ មនុស្ស ទាំង អស់ នឹង ភ័យ ខ្លាច ហើយ ពួក អ្នក យាម នឹង ញ័រ រន្ធត់ ហើយ ការ ភ័យ ខ្លាច និង ការ ញ័រ ជា ខ្លាំង នឹង គ្រប ដណ្ដប់ ពួក គេ ដល់ ចុង ផែនដី។
៦. ភ្នំខ្ពស់ៗនឹងត្រូវរង្គោះរង្គើ ហើយភ្នំខ្ពស់ៗនឹងត្រូវបន្ទាបចុះ ហើយនឹងរលាយដូចក្រមួននៅចំពោះមុខអណ្ដាតភ្លើង
៧. ហើយផែនដីនឹងត្រូវប្រេះស្រាំទាំងស្រុង ហើយអ្វីៗទាំងអស់នៅលើផែនដីនឹងត្រូវវិនាស ហើយនឹងមានការជំនុំជំរះលើមនុស្សទាំងអស់។
៨. ប៉ុន្តែ ជាមួយ នឹង មនុស្ស សុចរិត ទ្រង់ នឹង បង្កើត សន្តិភាព ហើយ នឹង ការពារ អ្នក ដែល ត្រូវ បាន ជ្រើសរើស ហើយ សេចក្ដី មេត្តាករុណា នឹង ស្ថិតស្ថេរ លើ ពួកគេ។ ហើយ ពួកគេ ទាំងអស់ គ្នា នឹង ជា របស់ ព្រះ ហើយ ពួកគេ នឹង បាន ចម្រុងចម្រើន ហើយ ពួកគេ ទាំងអស់ គ្នា នឹង បាន ពរ។ ហើយ ទ្រង់ នឹង ជួយ ពួកគេ ទាំងអស់ ហើយ ពន្លឺ នឹង លេច មក ដល់ ពួកគេ ហើយ ទ្រង់ នឹង បង្កើត សន្តិភាព ជាមួយ ពួកគេ។
៩. ហើយមើល៍! ទ្រង់យាងមកជាមួយពួកបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់រាប់ម៉ឺននាក់ ដើម្បីកាត់ទោសមនុស្សទាំងអស់ ហើយបំផ្លាញមនុស្សទុច្ចរិតទាំងអស់ ហើយដើម្បីកាត់ទោសមនុស្សទាំងអស់អំពីអំពើទុច្ចរិតទាំងអស់ដែលពួកគេបានប្រព្រឹត្តដោយទុច្ចរិត និងអំពីអំពើអាក្រក់ទាំងអស់ដែលមនុស្សមានបាបបានពោលប្រឆាំងនឹងទ្រង់។

ជំពូកទី 2

1. ចូរអ្នករាល់គ្នាសង្កេតមើលអ្វីៗទាំងអស់ដែលកើតឡើងនៅលើមេឃ របៀបដែលពួកវាមិនផ្លាស់ប្ដូរគន្លងរបស់វា និងពន្លឺដែលនៅលើមេឃ របៀបដែលពួកវាទាំងអស់រះឡើង ហើយរៀបចំឱ្យមានសណ្ដាប់ធ្នាប់តាមរដូវកាលរបស់វា ហើយកុំបំពានលើសណ្ដាប់ធ្នាប់ដែលបានកំណត់របស់វា។
2. ចូរ អ្នក រាល់ គ្នា មើល ផែនដី ហើយ យក ចិត្ត ទុក ដាក់ ចំពោះ អ្វីៗ ដែល កើត ឡើង លើ វា តាំង ពី ដើម ដល់ ចប់ តើ វា រឹងមាំ ប៉ុណ្ណា ហើយ គ្មាន របស់ ណា មួយ នៅ លើ ផែនដី ផ្លាស់ ប្ដូរ ឡើយ ប៉ុន្តែ កិច្ចការ ទាំង អស់ របស់ ព្រះ លេច មក ឲ្យ អ្នក រាល់ គ្នា។
3. ចូរ មើល រដូវក្ដៅ និង រដូវរងា ដែល ផែនដី ទាំងមូល ពោរពេញ ទៅ ដោយ ទឹក ហើយ ពពក ទឹកសន្សើម និង ភ្លៀង ធ្លាក់ មក លើ វា។

ជំពូកទី 3

សង្កេតមើលពីរបៀបដែលដើមឈើទាំងអស់ហាក់ដូចជាក្រៀមស្វិត និងជ្រុះស្លឹកទាំងអស់នៅរដូវរងា លើកលែងតែដើមឈើចំនួនដប់បួនដើម ដែលមិនបាត់បង់ស្លឹករបស់វាទេ ប៉ុន្តែនៅតែរក្សាស្លឹកចាស់ពីពីរទៅបីឆ្នាំរហូតដល់ស្លឹកថ្មីដុះមក។

ជំពូកទី ៤

ហើយ ជា ថ្មី ម្ដង ទៀត ចូរ អ្នក រាល់ គ្នា សង្កេត មើល ថ្ងៃ នៃ រដូវក្ដៅ ថា តើ ព្រះអាទិត្យ នៅ ពីលើ ផែនដី ទល់ មុខ វា យ៉ាង ណា។ ហើយ អ្នក រាល់ គ្នា ស្វែងរក ម្លប់ និង ជម្រក ដោយសារ កម្ដៅ នៃ ព្រះអាទិត្យ ហើយ ផែនដី ក៏ ឆេះ ដោយ កម្ដៅ ដែល កំពុង កើនឡើង ដែរ ដូច្នេះ អ្នក រាល់ គ្នា មិន អាច ដើរ លើ ផែនដី ឬ លើ ថ្ម ដោយសារ កម្ដៅ របស់ វា បាន ឡើយ។

ជំពូកទី 5

១. ចូរ អ្នក រាល់ គ្នា សង្កេត មើល ពី របៀប ដែល ដើម ឈើ គ្រប ដណ្តប់ ដោយ ស្លឹក បៃតង ហើយ បង្កើត ផ្លែ។ ដូច្នេះ ចូរ អ្នក រាល់ គ្នា យក ចិត្ត ទុក ដាក់ ហើយ ដឹង អំពី កិច្ចការ ទាំង អស់ របស់ ទ្រង់ ហើយ ចូរ ទទួល ស្គាល់ ថា ទ្រង់ ដែល មាន ព្រះជន្ម គង់ នៅ អស់កល្ប ជានិច្ច បាន ធ្វើ ឲ្យ កិច្ចការ ទាំង នោះ កើត ឡើង យ៉ាង ណា។
២. ហើយ កិច្ចការ ទាំងអស់ របស់ ទ្រង់ បន្ត ទៅ មុខ ពី មួយ ឆ្នាំ ទៅ មួយ ឆ្នាំ ជា រៀង រហូត ហើយ កិច្ចការ ទាំងអស់ ដែល ពួកគេ សម្រេច សម្រាប់ ទ្រង់ ហើយ កិច្ចការ របស់ ពួកគេ មិន ផ្លាស់ប្តូរ ឡើយ ប៉ុន្តែ តាម ដែល ព្រះ បាន បង្គាប់ ឲ្យ ធ្វើ នោះ បាន ធ្វើ ឡើង។
៣. ហើយ ចូរ មើល ចុះ តើ សមុទ្រ និង ទន្លេ សម្រេច បាន កិច្ចការ របស់ វា ដោយ របៀប ណា ហើយ មិន ផ្លាស់ប្តូរ ភារកិច្ច របស់ វា ចេញ ពី បញ្ញត្តិ របស់ ទ្រង់ យ៉ាង ដូច ម្តេច។
៤. ប៉ុន្តែ អ្នក រាល់ គ្នា មិន បាន រឹងប៉ឹង ឬ ប្រព្រឹត្ត តាម បញ្ញត្តិ របស់ ព្រះអម្ចាស់ ទេ គឺ អ្នក រាល់ គ្នា បាន ងាក ចេញ ហើយ និយាយ ពាក្យ សម្តី ក្រអឺតក្រទម និង រឹងរូស ដោយ មាត់ មិន ស្អាត របស់ អ្នក ប្រឆាំង នឹង ភាព អស្ចារ្យ របស់ ទ្រង់។ ឱ អ្នក រាល់ គ្នា ដែល មាន ចិត្ត រឹងរូស អើយ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង មិន រក ឃើញ សន្តិភាព ឡើយ។
៥. ហេតុនេះ អ្នករាល់គ្នានឹងខាតបង់ថ្ងៃខែរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយឆ្នាំនៃជីវិតរបស់អ្នករាល់គ្នានឹងវិនាសទៅ ហើយឆ្នាំនៃការបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់អ្នករាល់គ្នានឹងកើនឡើងជាទុក្ខវេទនាដ៏អស់កល្បជានិច្ច ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងរកសេចក្តីមេត្តាករុណាមិនឃើញឡើយ។
៦. នៅគ្រានោះ អ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើឲ្យឈ្មោះរបស់អ្នករាល់គ្នាក្លាយជាការប្រមាថអស់កល្បជានិច្ចចំពោះមនុស្សសុចរិតទាំងអស់ ហើយដោយសារអ្នករាល់គ្នា អ្នកដែលជេរប្រមាថ នឹងជេរប្រមាថ ហើយមនុស្សមានបាប និងមនុស្សមិនជឿព្រះទាំងអស់នឹងធ្វើឲ្យអ្នករាល់គ្នាមិនបរិសុទ្ធដោយសារអ្នករាល់គ្នា ហើយចំពោះអ្នករាល់គ្នា អ្នកដែលប្រមាថព្រះ នឹងមានបណ្តាសា។ ហើយមនុស្សទាំងអស់...នឹងអរសប្បាយ ហើយនឹងមានការអត់ទោសបាប និងសេចក្តីមេត្តាករុណា សន្តិភាព និងការអត់ឱនគ្រប់បែបយ៉ាង។ នឹងមានសេចក្តីសង្គ្រោះដល់ពួកគេ ជាពន្លឺដ៏ល្អ។ ហើយចំពោះអ្នករាល់គ្នាដែលមានបាប នឹងគ្មានសេចក្តីសង្គ្រោះទេ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នានឹងរងបណ្តាសា។
៧. ប៉ុន្តែ សម្រាប់ ពួក អ្នក ដែល ត្រូវ បាន ជ្រើសរើស នឹង មាន ពន្លឺ សេចក្តី អំណរ និង សេចក្តី សុខសាន្ត ហើយ ពួកគេ នឹង ទទួល ផែនដី ជា មរតក។
៨ហើយ បន្ទាប់ មក នឹង មាន ប្រាជ្ញា ដល់ ពួក អ្នក ដែល បាន ជ្រើសរើស ហើយ ពួកគេ ទាំង អស់ គ្នា នឹង រស់ នៅ ហើយ មិន ប្រព្រឹត្ត អំពើ បាប ទៀត ឡើយ ទាំង ដោយ សារ អំពើ ទុច្ចរិត ឬ ដោយ សារ ភាព ឆ្មើងឆ្មៃ ប៉ុន្តែ អ្នក ណា ដែល មាន ប្រាជ្ញា នឹង មាន ចិត្ត រាបទាប។
៩ហើយ ពួកគេ នឹង មិន ប្រព្រឹត្ត អំពើ រំលង ទៀត ឡើយ ហើយ ពួកគេ នឹង មិន ប្រព្រឹត្ត អំពើ បាប ទៀត ឡើយ ពេញ មួយ ជីវិត របស់ ពួកគេ ហើយ ពួកគេ ក៏ មិន ស្លាប់ ដោយ សេចក្តី ក្រោធ ឬ សេចក្តី ក្រោធ របស់ ព្រះ ដែរ ប៉ុន្តែ ពួកគេ នឹង បាន បំពេញ ចំនួន ថ្ងៃ នៃ ជីវិត របស់ ពួកគេ។ ហើយ ជីវិត របស់ ពួកគេ នឹង បាន ចម្រើន ឡើង ដោយ សន្តិភាព ហើយ ឆ្នាំ នៃ សេចក្តី អំណរ របស់ ពួកគេ នឹង បាន ចម្រើន ឡើង ដោយ សេចក្តី អំណរ និង សេចក្តី សុខសាន្ត ដ៏ អស់កល្ប ជានិច្ច ពេញ មួយ ជីវិត របស់ ពួកគេ។

ជំពូកទី 6

1. ហើយ ហេតុការណ៍ បាន កើត ឡើង ថា កាល កូន ចៅ មនុស្ស បាន កើន ចំនួន ឡើង នោះ នៅ សម័យ នោះ ពួក គេ បាន កើត កូន ស្រី ដ៏ ស្រស់ ស្អាត និង គួរ ឲ្យ ស្រឡាញ់។
2. ហើយ ពួក ទេវតា ជា កូន នៃ ស្ថានសួគ៌ បាន ឃើញ ហើយ មាន ចិត្ត ប្រាថ្នា ចង់ បាន ពួក គេ ហើយ បាន និយាយ គ្នា ទៅ វិញ ទៅ មក ថា៖ « ចូរ យើង ជ្រើសរើស ភរិយា ពី ចំណោម កូន មនុស្ស ហើយ បង្កើត កូន ឲ្យ យើង »។
3. ហើយសេមចាហ្សា ដែលជាមេដឹកនាំរបស់ពួកគេ បាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា ៖ ខ្ញុំខ្លាចថាអ្នករាល់គ្នានឹងមិនយល់ព្រមធ្វើទង្វើនេះទេ ហើយខ្ញុំតែម្នាក់ឯងនឹងត្រូវទទួលទោសនៃអំពើបាបដ៏ធំមួយ ។
4. ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នាបានឆ្លើយទៅគាត់ថា ៖ ចូរយើងទាំងអស់គ្នាស្បថ ហើយចងភ្ជាប់ខ្លួនយើងដោយការដាស់តឿនគ្នាទៅវិញទៅមកថា កុំបោះបង់ចោលផែនការនេះឡើយ ប៉ុន្តែត្រូវធ្វើរឿងនេះ »។
5. បន្ទាប់មក ពួកគេទាំងអស់គ្នាបានស្បថជាមួយគ្នា ហើយចងភ្ជាប់ខ្លួនដោយការដាក់បណ្តាសាគ្នាទៅវិញទៅមក។
6. ហើយ ពួកគេ មាន ចំនួន ទាំង អស់ ពីរ រយ នាក់ ដែល បាន ចុះ មក នៅ សម័យ យ៉ារេឌ នៅ លើ កំពូល ភ្នំ ហ៊ើរម៉ូន ហើយ ពួកគេ ហៅ វា ថា ភ្នំ ហ៊ើរម៉ូន ពី ព្រោះ ពួកគេ បាន ស្បថ ហើយ ចង ភ្ជាប់ ខ្លួន ដោយ ការ ប្តេជ្ញា ចិត្ត ទៅ វិញ ទៅ មក លើ វា ។
7. ហើយទាំងនេះគឺជាឈ្មោះរបស់មេដឹកនាំរបស់ពួកគេ: Sêmîazâz, មេដឹកនាំរបស់ពួកគេ, Arâkîba, Râmêêl, Kôkabîêl, Tâmîêl, Râmîêl, Dânêl, Êzêqêêl, Barâqîjâl, Asâêl, Armârôs, Batânêl, Samsâpêêl, Satarêl, Tûrêl, Jômjâêl, Sariêl។
8. ទាំងនេះគឺជាមេនៃដប់របស់ពួកគេ។

ជំពូកទី ៧

1. ហើយ អ្នក ដទៃ ទាំងអស់ ជាមួយ ពួកគេ បាន យក ប្រពន្ធ ហើយ ម្នាក់ៗ ជ្រើសរើស ម្នាក់ សម្រាប់ ខ្លួន ឯង ហើយ ពួកគេ ចាប់ផ្តើម ចូល ទៅ រក ស្ត្រី ទាំង នោះ ហើយ ធ្វើ ឲ្យ ខ្លួន សៅហ្មង ជាមួយ ស្ត្រី ទាំង នោះ ហើយ ពួកគេ បាន បង្រៀន ពួកគេ អំពី មន្តអាគម និង មន្តអាគម ព្រមទាំង ការ កាត់ ឫស ហើយ ធ្វើ ឲ្យ ពួកគេ ស្គាល់ រុក្ខជាតិ។

2. ហើយ ពួកគេ ក៏ មាន ផ្ទៃពោះ ហើយ ពួកគេ បាន សម្រាល កូន យក្ស ដ៏ អស្ចារ្យ ដែល មាន កម្ពស់ បី ពាន់ អ៊ីល។
3. ដែលបានលេបត្របាក់ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់របស់មនុស្ស។ ហើយនៅពេលដែលមនុស្សមិនអាចទ្រទ្រង់ពួកគេបានទៀត
4. ពួកយក្សបានបែរមកប្រឆាំងនឹងពួកគេ ហើយលេបត្របាក់មនុស្សជាតិ។
5. ហើយ ពួកគេ បាន ចាប់ ផ្តើម ប្រព្រឹត្ត អំពើបាប ចំពោះ សត្វ ស្លាប សត្វ សាហាវ សត្វ លូន និង ត្រី ហើយ ស៊ី សាច់ គ្នា ទៅ វិញ ទៅ មក ហើយ ផឹក ឈាម។
6. បន្ទាប់មក ផែនដីបានចោទប្រកាន់ពួកអ្នកគ្មានច្បាប់។

ជំពូកទី ៨

1. ហើយ Azázêl បានបង្រៀនមនុស្សឱ្យធ្វើដាវ កាំបិត ខែល និងអាវក្រោះ ហើយបានធ្វើឱ្យពួកគេស្គាល់លោហធាតុនៃផែនដី និងសិល្បៈនៃការកែច្នៃលោហធាតុទាំងនោះ ខ្សែដៃ និងគ្រឿងតុបតែង ការប្រើប្រាស់អង់ទីម៉ូនី និងការធ្វើឱ្យត្របកភ្នែកស្រស់ស្អាត ត្បូងមានតម្លៃគ្រប់ប្រភេទ និងសារធាតុពណ៌គ្រប់ប្រភេទ។
2. ហើយ មាន ការ មិន គោរព ព្រះ ជា ច្រើន កើត ឡើង ហើយ ពួក គេ បាន ប្រព្រឹត្ត អំពើ សហាយស្មន់ ហើយ ពួក គេ ត្រូវ បាន នាំ ឲ្យ វង្វេង ហើយ បាន ក្លាយ ជា មនុស្ស ពុក រលួយ គ្រប់ បែប យ៉ាង។ សេមចាហ្សា បាន បង្រៀន មន្តអាគម និង ការ កាត់ ឫស អាម៉ារ៉ូស បាន បង្រៀន មន្តអាគម បារ៉ាគីចាល បាន បង្រៀន ហោរាសាស្ត្រ កូកាប៊ែល បាន បង្រៀន ក្រុម តារានិករ អេសេគាល បាន បង្រៀន អំពី ពពក អារ៉ាគីអែល បាន បង្រៀន សញ្ញា នៃ ផែនដី សាំសៀល បាន បង្រៀន សញ្ញា នៃ ព្រះអាទិត្យ និង សារីអែល បាន បង្រៀន ពី ដំណើរ នៃ ព្រះ ច័ន្ទ។ ហើយ កាល មនុស្ស ស្លាប់ ទៅ គេ បាន ស្រែក ហើយ សំឡេង ស្រែក របស់ គេ បាន ឡើង ដល់ ស្ថានសួគ៌...។

ជំពូកទី 9

1. ហើយ បន្ទាប់ មក មីកែល អ៊ូរៀល រ៉ាហ្វាអែល និង កាព្រីយ៉ែល បាន មើល ចុះ មក ពី ស្ថានសួគ៌ ហើយ បាន ឃើញ ឈាម ជា ច្រើន កំពុង ត្រូវ បាន បង្ហូរ លើ ផែនដី និង អំពើ ទទឹង ច្បាប់ ទាំង អស់ កំពុង ត្រូវ បាន ធ្វើ ឡើង លើ ផែនដី។
2. ហើយពួកគេនិយាយគ្នាទៅវិញទៅមកថា៖ «ផែនដីដែលបង្កើតមកគ្មានមនុស្សរស់នៅ សំឡេងស្រែករបស់ពួកគេបានឡើងទៅទ្វារស្ថានសួគ៌»។
3. ហើយឥឡូវនេះ ចំពោះអ្នកទាំងឡាយ ជាពួកបរិសុទ្ធនៃស្ថានសួគ៌ ព្រលឹងមនុស្សលោកបានប្ដឹងផ្ដល់ ដោយនិយាយថា «ចូរនាំរឿងរបស់យើងមកនៅចំពោះព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត»។
4. ហើយពួកគេទូលទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់នៃអស់កល្បជានិច្ចថា៖ «ព្រះអម្ចាស់នៃអស់កល្បជានិច្ច ជាព្រះនៃព្រះទាំងឡាយ ជាស្ដេចនៃអស់កល្បជានិច្ច និងជាព្រះនៃអស់កល្បជានិច្ច បល្ល័ង្កនៃសិរីល្អរបស់ព្រះអង្គស្ថិតនៅអស់កល្បជានិច្ច ហើយព្រះនាមរបស់ព្រះអង្គបរិសុទ្ធ រុងរឿង និងបានប្រទានពរដល់អស់កល្បជានិច្ច!»
5. ទ្រង់បានបង្កើតរបស់ទាំងអស់ ហើយទ្រង់មានឫទ្ធានុភាពលើរបស់ទាំងអស់ ហើយរបស់ទាំងអស់គឺអាក្រាតកាយ និងបើកចំហនៅចំពោះទ្រង់ ហើយទ្រង់ទតឃើញរបស់ទាំងអស់ ហើយគ្មានអ្វីអាចលាក់បាំងពីទ្រង់បានឡើយ។
6. អ្នកឃើញអ្វីដែល Azázêl បានធ្វើ ដែលបានបង្រៀនអំពើទុច្ចរិតទាំងអស់នៅលើផែនដី ហើយបានបង្ហាញអាថ៌កំបាំងដ៏អស់កល្បជានិច្ច ដែលត្រូវបានរក្សាទុកនៅស្ថានសួគ៌ ដែលមនុស្សកំពុងខិតខំរៀនសូត្រ។
7. និងសេមចាហ្សា ដែលទ្រង់បានប្រទានអំណាចឱ្យគ្រប់គ្រងលើសហការីរបស់គាត់។
8. ហើយពួកគេបានទៅរកកូនស្រីរបស់មនុស្សនៅលើផែនដី ហើយបានរួមដំណេកជាមួយស្ត្រីៗ ហើយបានធ្វើឲ្យខ្លួនសៅហ្មង ព្រមទាំងបានបង្ហាញដល់ពួកគេនូវអំពើបាបគ្រប់បែបយ៉ាង។
9. ហើយ ពួក ស្ត្រី បាន បង្កើត កូន យក្ស ហើយ ផែនដី ទាំង មូល ក៏ ពោរពេញ ទៅ ដោយ ឈាម និង អំពើ ទុច្ចរិត ដោយ ហេតុ នោះ។
10. ហើយឥឡូវនេះ មើលចុះ ព្រលឹងនៃអ្នកដែលបានស្លាប់ទៅហើយកំពុងតែយំសោក ហើយប្ដឹងទៅកាន់ទ្វារស្ថានសួគ៌ ហើយការទួញសោករបស់ពួកគេបានឡើង ហើយមិនអាចឈប់បានទេ ដោយសារតែអំពើខុសច្បាប់ដែលបានធ្វើនៅលើផែនដី។
11. ហើយ ព្រះអង្គ ជ្រាប គ្រប់ យ៉ាង មុន ពេល ដែល វា កើត ឡើង ហើយ ព្រះអង្គ ទត ឃើញ រឿង ទាំង នេះ ហើយ ព្រះអង្គ អត់ឱន ឲ្យ រឿង ទាំង នេះ ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គ មិន បាន ប្រាប់ យើង ខ្ញុំ ពី អ្វី ដែល យើង ខ្ញុំ ត្រូវ ធ្វើ ចំពោះ រឿង ទាំង នេះ ទេ។

ជំពូកទី ១០

១. ពេលនោះ ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត ព្រះដ៏បរិសុទ្ធ និងឧត្តុង្គឧត្តម ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល ហើយចាត់អ៊ូរីអែលឲ្យទៅជួបកូនរបស់ឡាមេក ហើយមានបន្ទូលទៅកាន់គាត់ថា ៖
២. ចូរទៅរកលោកណូអេ ហើយប្រាប់គាត់ក្នុងនាមខ្ញុំថា «ចូរលាក់ខ្លួនចុះ!» ហើយបង្ហាញគាត់ពីទីបញ្ចប់ដែលជិតមកដល់ គឺផែនដីទាំងមូលនឹងត្រូវបំផ្លាញចោល ហើយទឹកជំនន់ហៀបនឹងមកលើផែនដីទាំងមូល ហើយនឹងបំផ្លាញអ្វីៗទាំងអស់នៅលើផែនដី។
៣. ហើយឥឡូវនេះ ចូរណែនាំគាត់ថា គាត់អាចរត់គេចខ្លួនបាន ហើយពូជពង្សរបស់គាត់អាចត្រូវបានរក្សាទុកសម្រាប់មនុស្សគ្រប់ជំនាន់នៃពិភពលោក។
៤. ហើយព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់រ៉ាហ្វាអែលម្តងទៀតថា៖ «ចូរចងដៃនិងជើងរបស់អាសាហ្សែល ហើយបោះគាត់ចូលទៅក្នុងទីងងឹត ហើយធ្វើរន្ធមួយនៅវាលខ្សាច់ ដែលស្ថិតនៅក្នុងឌូដាអែល ហើយបោះគាត់ចូលទៅក្នុងនោះ»។
៥. ហើយ ចូរ ដាក់ ថ្ម រដិបរដុប លើ គាត់ ហើយ គ្រប ដណ្តប់ គាត់ ដោយ ភាព ងងឹត ហើយ ឲ្យ គាត់ នៅ ទី នោះ ជា រៀង រហូត ហើយ គ្រប មុខ គាត់ ដើម្បី កុំ ឲ្យ គាត់ ឃើញ ពន្លឺ។
៦. ហើយនៅថ្ងៃជំនុំជំរះដ៏ធំ ទ្រង់នឹងត្រូវបោះចូលទៅក្នុងភ្លើង។ ហើយប្រោសផែនដីដែលពួកទេវតាបានបំផ្លាញ ហើយប្រកាសពីការប្រោសផែនដីឲ្យជា ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចព្យាបាលរោគរាតត្បាតនោះ ហើយដើម្បីកុំឲ្យកូនចៅមនុស្សទាំងអស់វិនាសដោយសាររឿងសម្ងាត់ទាំងអស់

ដែលអ្នកសង្កេតការណ៍បានបង្ហាញ និងបានបង្រៀនកូនប្រុសរបស់ពួកគេ។
៨. ហើយផែនដីទាំងមូលត្រូវបានបង្ខូចដោយសារកិច្ចការដែល Azâzêl បានបង្រៀន៖ ចូរសន្មតអំពើបាបទាំងអស់ទៅលើគាត់។
៩. ហើយព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់កាព្រីយ៉ែលថា៖ «ចូរបន្តប្រឆាំងនឹងពួកអ្នកប្រាសចាកសីលធម៌ និងពួកអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើប្រាសចាកសីលធម៌ និងប្រឆាំងនឹងកូនចៅនៃអំពើប្រាសចាកសីលធម៌ ហើយបំផ្លាញកូនចៅនៃអំពើប្រាសចាកសីលធម៌ និងកូនចៅនៃពួកអ្នកយាមចេញពីចំណោមមនុស្សលោក ហើយឲ្យពួកគេចេញទៅ។ ចូរបញ្ជូនពួកគេម្នាក់ទៅវាយប្រហារគ្នាទៅវិញទៅមក ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចបំផ្លាញគ្នាទៅវិញទៅមកក្នុងសមរភូមិ ព្រោះពួកគេនឹងមិនមានថ្ងៃវែងឡើយ»។
១០. ហើយ គ្មាន សំណើ ណា ដែល ឪពុក របស់ ពួកគេ ធ្វើ ពី អ្នក នឹង ត្រូវ បាន ប្រទាន ដល់ ឪពុក របស់ ពួកគេ ជំនួស ពួកគេ ឡើយ ដ្បិត ពួកគេ សង្ឃឹម ថា នឹង រស់នៅ អស់កល្ប ជានិច្ច ហើយ ពួកគេ ម្នាក់ៗ នឹង រស់នៅ បាន ប្រាំរយ ឆ្នាំ។
១១. ហើយព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់មីកែលថា៖ «ចូរទៅចងសេមយ៉ាហ្សា និងពួកសហការីរបស់គាត់ ដែលបានរួបរួមជាមួយស្ត្រីដើម្បីឲ្យខ្លួនបានសៅហ្មងជាមួយពួកគេ ក្នុងអំពើស្មោកគ្រោកទាំងអស់របស់ពួកគេ»។
១២. ហើយកាលណាកូនប្រុសរបស់ពួកគេបានសម្លាប់គ្នាទៅវិញទៅមក ហើយពួកគេបានឃើញការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃមនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់ពួកគេ ចូរចងពួកគេយ៉ាងរឹងមាំអស់រយៈពេលចិតសិបជំនាន់នៅក្នុងជ្រលងភ្នំនៃផែនដី រហូតដល់ថ្ងៃនៃការជំនុំជំរះរបស់ពួកគេ និងការបញ្ចប់របស់ពួកគេ រហូតដល់ការជំនុំជំរះដែលអស់កល្បជានិច្ចត្រូវបានបញ្ចប់។
១៣. នៅ គ្រា នោះ គេ នឹង ត្រូវ នាំ ទៅ ឯ ទីជ្រៅ បំផុត នៃ ភ្លើង ទៅ ឯ ទុក្ខ វេទនា និង គុក ដែល គេ នឹង ត្រូវ ឃុំឃាំង ជា រៀង រហូត។
១៤. ហើយ អ្នក ណា ដែល នឹង ត្រូវ ថ្កោលទោស និង បំផ្លាញ ចោល ចាប់ ពី ពេល នោះ ត ទៅ នឹង ត្រូវ ចង ភ្ជាប់ ជាមួយ នឹង ពួកគេ រហូត ដល់ ទី បញ្ចប់ នៃ គ្រប់ ជំនាន់។
១៥. ហើយបំផ្លាញវិញ្ញាណក្ខន្ធទាំងអស់នៃពួកអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ និងកូនចៅរបស់អ្នកឃ្លាំមើល ពីព្រោះពួកគេបានធ្វើបាបមនុស្សជាតិ។
១៦. បំផ្លាញអំពើអាក្រក់ទាំងអស់ចេញពីផ្ទៃផែនដី ហើយសូមឱ្យអំពើអាក្រក់ទាំងអស់ឈានដល់ទីបញ្ចប់ ហើយសូមឱ្យរុក្ខជាតិនៃសេចក្ដីសុចរិត និងសេចក្ដីពិតលេចឡើង ហើយវានឹងបង្ហាញជាពរជ័យ។ កិច្ចការនៃសេចក្ដីសុចរិត និងសេចក្ដីពិតនឹងត្រូវបានដាំនៅក្នុងសេចក្ដីពិត និងសេចក្ដីអំណរជារៀងរហូត។
១៧ហើយ ពេល នោះ មនុស្ស សុចរិត ទាំង អស់ នឹង រួច ខ្លួន ហើយ នឹង រស់ នៅ រហូត ដល់ ពួក គេ បង្កើត កូន រាប់ពាន់ នាក់ ហើយ អស់ ទាំង ថ្ងៃ នៃ យុវវ័យ និង វ័យ ចាស់ របស់ ពួក គេ ពួក គេ នឹង បញ្ចប់ ដោយ សន្តិភាព។
១៨ហើយ នៅ គ្រា នោះ ផែនដី ទាំង មូល នឹង ត្រូវ បាន ភ្ជួរ រាស់ ដោយ សេចក្តី សុចរិត ហើយ ទាំង អស់ នឹង ត្រូវ បាន ដាំ ដើមឈើ ហើយ ពោរពេញ ទៅ ដោយ ពរ។
១៩. ដើមឈើដ៏គួរឲ្យគយគន់ទាំងអស់នឹងត្រូវដាំនៅលើវា ហើយពួកគេនឹងដាំដើមទំពាំងបាយជូរនៅលើវា ដើមទំពាំងបាយជូរដែលពួកគេដាំនៅលើនោះនឹងផ្តល់ស្រាទំពាំងបាយជូរយ៉ាងច្រើន ហើយគ្រាប់ពូជទាំងអស់ដែលត្រូវបានសាបព្រោះនៅលើវា ផ្លែអូលីវនីមួយៗនឹងផ្តល់ផលមួយពាន់ ហើយផ្លែអូលីវនីមួយៗនឹងផ្តល់ប្រេងដប់ធុង។
២០. ហើយសូមសម្អាតផែនដីពីគ្រប់ទាំងការគាបសង្កត់ ពីអំពើទុច្ចរិតទាំងអស់ ពីអំពើបាបទាំងអស់ និងពីអំពើទុច្ចរិតទាំងអស់ ហើយសូមបំផ្លាញភាពមិនស្អាតស្អំទាំងអស់ដែលកើតឡើងនៅលើផែនដីចេញពីផែនដី។
២១. ហើយកូនចៅមនុស្សទាំងអស់នឹងក្លាយជាមនុស្សសុចរិត ហើយគ្រប់ប្រជាជាតិទាំងអស់នឹងថ្វាយបង្គំ ហើយនឹងសរសើរតម្កើងខ្ញុំ ហើយមនុស្សទាំងអស់នឹងថ្វាយបង្គំខ្ញុំ។ ហើយផែនដីនឹងត្រូវបានសម្អាតពីភាពសៅហ្មងទាំងអស់ ពីអំពើបាបទាំងអស់ ពីការដាក់ទណ្ឌកម្មទាំងអស់ និងពីការធ្វើទារុណកម្មទាំងអស់ ហើយខ្ញុំនឹងមិនដែលចាត់ពួកគេមកលើផែនដីពីមួយជំនាន់ទៅមួយជំនាន់ទៀតឡើយ និងជារៀងរហូត។

ជំពូកទី ១១

1. ហើយ នៅ គ្រា ទាំង នោះ យើង នឹង បើក ឃ្លាំង នៃ ពរជ័យ ដែល នៅ ស្ថានសួគ៌ ដើម្បី ចាត់ ពួកគេ ចុះ មក លើ ផែនដី លើ ការងារ និង ការ នឿយហត់ របស់ កូន ចៅ មនុស្ស។
2. ហើយ សេចក្តីពិត និង សេចក្តីសុខសាន្ត នឹង ត្រូវ បាន ភ្ជាប់ គ្នា ពេញ មួយ ថ្ងៃ នៃ ពិភពលោក និង ពេញ មួយ ជំនាន់ មនុស្ស។

ជំពូកទី 12

១. មុន ពេល មាន រឿង ទាំង នេះ ហេណុក ត្រូវ បាន លាក់ ខ្លួន ហើយ គ្មាន កូន ចៅ មនុស្ស ណា ម្នាក់ ដឹង ថា គាត់ លាក់ ខ្លួន នៅ ទី ណា គាត់ ស្នាក់ នៅ ទី ណា និង មាន អ្វី កើត ឡើង ចំពោះ គាត់។
២. ហើយ សកម្មភាព របស់ លោក គឺ ទាក់ទង នឹង ពួក អ្នក យាម ហើយ ថ្ងៃ របស់ លោក គឺ នៅ ជាមួយ ពួក បរិសុទ្ធ។
៣. ហើយ ខ្ញុំ អេណុក កំពុង ថ្វាយ ពរ ដល់ ព្រះអម្ចាស់ ដ៏ មាន ឫទ្ធានុភាព និង ព្រះមហាក្សត្រ នៃ អស់ ទាំង អស់ ហើយ មើល៍! ពួក អ្នក មើល បាន ហៅ ខ្ញុំ ថា អេណុក ជា អាចារ្យ ហើយ បាន និយាយ មក ខ្ញុំ ថា ៖
៤. «អេណុក ជាអ្នកប្រាជ្ញនៃសេចក្ដីសុចរិតអើយ ចូរទៅប្រកាសប្រាប់ពួកអ្នកសង្កេតការណ៍នៃស្ថានសួគ៌ ដែលបានចាកចេញពីស្ថានសួគ៌ដ៏ខ្ពស់ ជាទីបរិសុទ្ធអស់កល្បជានិច្ច ហើយបានប្រព្រឹត្តអំពើសៅហ្មងដោយស្ត្រី ហើយបានប្រព្រឹត្តដូចកូនចៅនៃផែនដី ហើយបានរៀបការជាមួយពួកគេថា ៖ «អ្នករាល់គ្នាបានធ្វើការបំផ្លិចបំផ្លាញយ៉ាងខ្លាំងនៅលើផែនដី ៖
៥. ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងមិនមានសន្តិភាព ឬការអត់ទោសបាបឡើយ ហើយដរាបណាពួកគេពេញចិត្តនឹងកូនចៅរបស់ពួកគេ
៦. ពួកគេនឹងឃើញឃាតកម្មលើមនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់ពួកគេ ហើយពួកគេនឹងសោកស្ដាយចំពោះការបំផ្លិចបំផ្លាញកូនចៅរបស់ពួក

គេ ហើយនឹងអធិស្ឋានសុំសេចក្តីមេត្តាករុណា និងសេចក្តីសុខសាន្តជារៀងរហូត ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នានឹងមិនទទួលបានសេចក្តីមេត្តាករុណា និងសេចក្តីសុខសាន្តឡើយ»។

ជំពូកទី ១៣

១. ហើយ ហេណុក ក៏ ទៅ និយាយ ថា៖«អាសាអែល ឯង នឹង មិន មាន សន្តិភាព ឡើយ៖មាន ការ កាត់ទោស យ៉ាង ធ្ងន់ធ្ងរ មួយ បាន ចេញ មក ប្រឆាំង នឹង ឯង ដើម្បី ដាក់ ឯង ឲ្យ ជាប់ ចំណង»
២. ហើយ អ្នក នឹង មិន មាន ការ អត់ឱន ឬ ការ ស្នើសុំ ឡើយ ដោយសារ តែ អំពើ ទុច្ចរិត ដែល អ្នក បាន បង្រៀន និង ដោយសារ តែ កិច្ចការ ទាំង អស់ នៃ ភាព មិន គោរព ព្រះ អំពើ ទុច្ចរិត និង អំពើ បាប ដែល អ្នក បាន បង្ហាញ ដល់ មនុស្ស លោក។
៣. បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានទៅនិយាយជាមួយពួកគេទាំងអស់គ្នា ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នាមានការភ័យខ្លាច ហើយការភ័យខ្លាច និងការញ័រខ្លួនក៏ចាប់ពួកគេ។
៤. ហើយពួកគេបានអង្វរខ្ញុំឱ្យរៀបចំញត្តិមួយសម្រាប់ពួកគេ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចរកឃើញការអភ័យទោស ហើយអានញត្តិរបស់ពួកគេនៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះអម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌។
៥. ចាប់ពីពេលនោះមក ពួកគេមិនអាចនិយាយជាមួយព្រះអង្គ ឬងើយភ្នែកឡើងទៅលើមេឃបានទេ ដោយអាម៉ាស់ចំពោះអំពើបាបរបស់ពួកគេ ដែលពួកគេត្រូវបានថ្កោលទោស។
៦. បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានសរសេរញត្តិរបស់ពួកគេ និងការអធិស្ឋានទាក់ទងនឹងវិញ្ញាណ និងទង្វើរបស់ពួកគេម្នាក់ៗ និងទាក់ទងនឹងសំណើរបស់ពួកគេ ដើម្បីឲ្យពួកគេទទួលបានការអភ័យទោស និងអាយុវែង។
៧. រួច ខ្ញុំ ក៏ ទៅ អង្គុយ នៅ មាត់ ទឹក ដាន់ ក្នុង ស្រុក ដាន់ នៅ ខាង ត្បូង ខាងលិច ភ្នំ ហ៊ើរម៉ូន។ ខ្ញុំ បាន អាន ញត្តិ របស់ ពួកគេ រហូត ដល់ ខ្ញុំ ងងុយ គេង។
៨. ហើយមើលចុះ មានសុបិនមួយបានមករកខ្ញុំ ហើយការនិមិត្តបានធ្លាក់មកលើខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានឃើញការនិមិត្តនៃការធ្វើទោស ហើយមានសំឡេងមួយបានមកប្រាប់ខ្ញុំ ឲ្យខ្ញុំប្រាប់រឿងនេះដល់ពួកកូនចៅនៃស្ថានសួគ៌ ហើយស្តីបន្ទោសពួកគេ។
៩. ពេលខ្ញុំភ្ញាក់ពីដំណេក ខ្ញុំក៏មករកពួកគេ ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នាកំពុងអង្គុយជុំគ្នាយំសោកនៅអាប៊ែលស្យាល ដែលស្ថិតនៅចន្លោះប្រទេសលីបង់ និងសេណេសឺ ដោយមុខរបស់ពួកគេគ្រប។
១០. ខ្ញុំ បាន រៀបរាប់ នៅ ចំពោះ មុខ ពួកគេ អំពី និមិត្ត ទាំង អស់ ដែល ខ្ញុំ បាន ឃើញ ក្នុង ដំណេក ហើយ ខ្ញុំ ក៏ ចាប់ផ្តើម និយាយ ពាក្យ នៃ សេចក្តី សុចរិត ហើយ ស្តីបន្ទោស ពួក អ្នក សង្កេតការណ៍ នៅ ស្ថានសួគ៌។

ជំពូកទី 14

១. សៀវភៅ នៃ ពាក្យ នៃ សេចក្តី សុចរិត និង ការ ស្តី បន្ទោស របស់ អ្នក សង្កេត មើល ដ៏ អស់កល្បជានិច្ច ស្រប តាម បញ្ជា របស់ ព្រះ ដ៏ វិសុទ្ធ ដ៏ អស្ចារ្យ នៅ ក្នុង ការ និមិត្ត នោះ។
២. ខ្ញុំបានឃើញក្នុងដំណេករបស់ខ្ញុំ នូវអ្វីដែលខ្ញុំនឹងនិយាយឥឡូវនេះ ដោយអណ្តាតសាច់ឈាម និងដោយដង្ហើមពីមាត់របស់ខ្ញុំ ដែលព្រះដ៏មានឫទ្ធានុភាពបានប្រទានដល់មនុស្សលោក ដើម្បីសន្ទនា និងយល់ដោយចិត្ត។
៣. ដូចដែលទ្រង់បានបង្កើត និងប្រទានអំណាចដល់មនុស្សជាតិនូវការយល់ដឹងអំពីពាក្យនៃប្រាជ្ញា នោះទ្រង់ក៏បានបង្កើតខ្ញុំដែរ ហើយប្រទានអំណាចដល់ខ្ញុំនូវការស្តីបន្ទោសអ្នកសង្កេតការណ៍ ដែលជាកូនចៅនៃស្ថានសួគ៌។
៤. ខ្ញុំបានសរសេរញត្តិរបស់អ្នក ហើយនៅក្នុងការនិមិត្តរបស់ខ្ញុំ វាបានបង្ហាញដូច្នេះថា ញត្តិរបស់អ្នកនឹងមិនត្រូវបានប្រទានដល់អ្នកពេញមួយថ្ងៃនៃភាពអស់កល្បជានិច្ចនោះទេ ហើយការវិនិច្ឆ័យត្រូវបានអនុម័តលើអ្នកជាស្ថាពរហើយ។ មែនហើយ ញត្តិរបស់អ្នកនឹងមិនត្រូវបានប្រទានដល់អ្នកឡើយ។
៥. ហើយចាប់ពីពេលនេះតទៅ អ្នកនឹងមិនឡើងទៅស្ថានសួគ៌រហូតដល់អស់កល្បជានិច្ចឡើយ ហើយនៅក្នុងចំណងនៃផែនដី ក្រឹត្យបានចេញដើម្បីចងអ្នកសម្រាប់ថ្ងៃទាំងអស់នៃពិភពលោក។
៦. ហើយ មុន នេះ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង បាន ឃើញ ការ វិនាស នៃ បុត្រា ជា ទី ស្រឡាញ់ របស់ អ្នក ហើយ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង មិន មាន សេចក្តី រីករាយ ចំពោះ ពួកគេ ឡើយ ប៉ុន្តែ ពួកគេ នឹង ត្រូវ ដួល ស្លាប់ នៅ ចំពោះ មុខ អ្នក រាល់ គ្នា ដោយ ដាវ។
៧. ហើយ ញត្តិ របស់ អ្នក សម្រាប់ ពួកគេ នឹង មិន ត្រូវ បាន ទទួល ឡើយ ហើយ ក៏ មិន ត្រូវ បាន ប្រទាន ដោយ អ្នក ផ្ទាល់ ដែរ ទោះបីជា អ្នក យំ សោក អធិស្ឋាន និង និយាយ ពាក្យ ទាំងអស់ ដែល មាន ក្នុង សំណេរ ដែល ខ្ញុំ បាន សរសេរ ក៏ដោយ។
៨. ហើយ ការ និមិត្ត នោះ ត្រូវ បាន បង្ហាញ ដល់ ខ្ញុំ ដូច្នេះ ថា៖ មើលចុះ ក្នុង ការ និមិត្ត នោះ ពពក បាន អញ្ជើញ ខ្ញុំ ហើយ អ័ព្ទ បាន ហៅ ខ្ញុំ ហើយ ដំណើរ នៃ ផ្កាយ និង ផ្លេកបន្ទោរ បាន លឿន ហើយ ជំរុញ ខ្ញុំ ហើយ ខ្យល់ ក្នុង ការ និមិត្ត នោះ បាន ធ្វើ ឲ្យ ខ្ញុំ ហើរ ឡើង ហើយ លើក ខ្ញុំ ឡើង ទៅ ស្ថានសួគ៌។
៩. ហើយខ្ញុំបានចូលទៅជិតជញ្ជាំងមួយដែលសាងសង់ឡើងពីគ្រីស្តាល់ ហើយហ៊ុំព័ទ្ធដោយអណ្តាតភ្លើង ហើយវាចាប់ផ្តើមធ្វើឱ្យខ្ញុំភ័យខ្លាច។
១០. រួច ខ្ញុំ ក៏ ចូល ទៅ ជិត ផ្ទះ ធំ មួយ ដែល សង់ ពី គ្រីស្តាល់ ហើយ ជញ្ជាំង ផ្ទះ នោះ ដូច ជា ក ម្រាល ថ្ម ដែល ធ្វើ ពី គ្រីស្តាល់ ហើយ គ្រឹះ ផ្ទះ ធ្វើ ពី គ្រីស្តាល់។
១១. ពិដានរបស់វាប្រៀបដូចជាផ្លូវនៃផ្កាយ និងផ្លេកបន្ទោរ ហើយនៅចន្លោះពួកវាមានចេរូប៊ីមភ្លើង ហើយផ្ទៃមេឃរបស់វាថ្លាដូចទឹក។
១២. ភ្លើង ឆេះ សន្ធោសន្ធៅ បាន ហ៊ុំ ព័ទ្ធ ជញ្ជាំង ហើយ ទ្វារ របស់ វា ក៏ ឆាបឆេះ ដោយ ភ្លើង។
១៣. រួច ខ្ញុំ ក៏ ចូល ទៅ ក្នុង ផ្ទះ នោះ ហើយ វា ក្តៅ ដូច ភ្លើង ហើយ ត្រជាក់ ដូច ទឹកកក។ គ្មាន សេចក្តី រីករាយ នៃ ជីវិត នៅ ក្នុង ផ្ទះ នោះ ទេ។ ការ ភ័យ ខ្លាច បាន គ្រប ដណ្តប់ ខ្ញុំ ហើយ ការ ញ័រ បាន គ្រប សង្កត់ ខ្ញុំ។
១៤. ហើយ ពេល ខ្ញុំ ញ័រ រន្ធត់ ខ្ញុំ ក៏ ដួល ផ្កាប់ មុខ។

១៥. ខ្ញុំ បាន ឃើញ ការ និមិត្ត មួយ ហើយ មើល៍ មា
ន ផ្ទះ មួយ ទៀត ធំ ជាង ផ្ទះ មុន ហើយ ទ្វារ ទាំ
ង មូល បាន ចំហ នៅ ចំពោះ មុខ ខ្ញុំ ហើយ វា ត្រូ
វ បាន សាងសង់ ឡើង ដោយ អណ្ដាត ភ្លើង។
១៦. ហើយ ក្នុង គ្រប់ ទិដ្ឋភាព ទាំងអស់ វា មាន ភាព
រុងរឿង និង វិសាលភាព ដ៏ លើសលប់ ដែល ខ្ញុំ មិន អា
ច ពណ៌នា ប្រាប់ អ្នក អំពី ភាព រុងរឿង និង វិសាលភា
ព របស់ វា បាន ឡើយ។
១៧. កម្រាល ឥដ្ឋ របស់ វា ជា ភ្លើង ហើយ នៅ ពី
លើ វា មាន ផ្លេកបន្ទោរ និង ផ្លូវ របស់ ផ្កាយ ហើយ ពិ
ដាន របស់ វា ក៏ ជា ភ្លើង ឆេះ ដែរ។
១៨. ខ្ញុំ ក៏ មើល ទៅ ឃើញ បល្ល័ង្ក មួយ ដ៏ ខ្ពស់
នៅ លើ បល្ល័ង្ក។ វា មើល ទៅ ដូច ជា កែវ គ្រីស្តាល់
ហើយ កង់ របស់ វា ដូច ជា ថ្ងៃ ដែល ភ្លឺ ចែងចាំង
។ ហើយ នៅ ទី នោះ មាន និមិត្ត ឃើញ ពួក ចេរូប៊ីន
។
១៩. ហើយ មាន ចរន្ត ភ្លើង ឆាបឆេះ ចេញ ពី ក្រោ
ម បល្ល័ង្ក មក ធ្វើ ឲ្យ ខ្ញុំ មើល មិន ឃើញ។
២០. ហើយ សិរីល្អ ដ៏ អស្ចារ្យ គង់ នៅ លើ នោះ ហើ
យ ព្រះពស្ត្រ របស់ ទ្រង់ ភ្លឺ ចែងចាំង ជាង ព្រះអាទិត្យ
ហើយ ស ជាង ព្រិល ណា ទាំងអស់។
២១. គ្មានទេវតាណាម្នាក់អាចចូលទៅ ហើយអាចមើលឃើញព្រះភក្ត្រ
របស់ទ្រង់បានទេ ដោយសារតែភាពអស្ចារ្យ និងសិរីល្អ ហើយគ្មានមនុ
ស្សណាម្នាក់អាចមើលឃើញទ្រង់បានឡើយ។
២២. ភ្លើង ដ៏ សន្ធោសន្ធៅ បាន ឆេះ ព័ទ្ធ ជុំវិញ ទ្រង់
ហើយ ភ្លើង ដ៏ ធំ មួយ បាន ឈរ នៅ ចំពោះ ទ្រង់
ហើយ គ្មាន អ្នក ណា ម្នាក់ នៅ ជុំវិញ អាច ចូល
ទៅ ជិត ទ្រង់ បាន ឡើយ៖ មាន មនុស្ស រាប់ ម៉ឺន នា
ក់ ឈរ នៅ ចំពោះ ទ្រង់ ប៉ុន្តែ ទ្រង់ មិន ត្រូវ ការ ទី
ប្រឹក្សា ឡើយ។
២៣. ហើយ ពួក បរិសុទ្ធ បំផុត ដែល នៅ ជិត ទ្រង់
មិន បាន ចាក ចេញ នៅ ពេល យប់ ឬ ចាក ចេ
ញ ពី ទ្រង់ ឡើយ។
២៤. ហើយ រហូត ដល់ ពេល នោះ ខ្ញុំ បាន ក្រាប មុ
ខ ចុះ ទាំង ញ័រ ហើយ ព្រះអម្ចាស់ បាន ហៅ ខ្ញុំ ដោ
យ ព្រះឱស្ឋ របស់ ទ្រង់ ផ្ទាល់ ហើយ មាន បន្ទូល ម
ក ខ្ញុំ ថា៖ ហេណុក ចូរ មក ឯ នេះ ហើយ ស្តាប់ ពា
ក្យ របស់ យើង ។
២៥. ហើយ ព្រះ ដ៏វិសុទ្ធ មួយ អង្គ បាន យាង មក រ
ក ខ្ញុំ ហើយ ដាស់ ខ្ញុំ រួច ទ្រង់ ឲ្យ ខ្ញុំ ក្រោក ឡើង
ទៅ ជិត ទ្វារ។ ខ្ញុំ ក៏ ឱន មុខ ចុះ។

ជំពូកទី ១៥

១. ហើយទ្រង់ បាន ឆ្លើយ តប មក ខ្ញុំ ហើយ ខ្ញុំ បា
ន ឮ សំឡេង របស់ ទ្រង់ ថា៖ កុំ ខ្លាច អី ហេណុក
ជា មនុស្ស សុចរិត និង ជា អាចារ្យ នៃ សេចក្ដី សុចរិត
ចូរ មក ឯ នេះ ហើយ ស្តាប់ សំឡេង របស់ យើង។
២. ហើយចូរទៅប្រាប់អ្នកសង្កេតការណ៍នៃស្ថានសួគ៌ ដែលបានចាត់អ្ន
កឱ្យមកអង្វរជំនួសពួកគេថា «អ្នកគួរតែអង្វរ» សម្រាប់មនុស្ស មិនមែ
នមនុស្សសម្រាប់អ្នកទេ៖
៣. ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាចាកចេញពីស្ថានសួគ៌ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ បរិសុទ្ធ
និងអស់កល្បជានិច្ច ហើយបានរួមរ័កជាមួយស្ត្រី ហើយបានធ្វើឲ្យខ្លួន
សៅហ្មងជាមួយកូនស្រីរបស់មនុស្ស ហើយបានយកប្រពន្ធ ហើយប្រ
ព្រឹត្តដូចជាកូនចៅនៃផែនដី ហើយដូចជាយក្សដែលកើតមកជាកូនប្រុ
សរបស់អ្នករាល់គ្នា?
៤. ហើយ ទោះបីជា អ្នករាល់គ្នា បរិសុទ្ធ មាន វិញ្ញាណ ហើ
យ រស់នៅ ដោយ ជីវិត អស់កល្ប ជានិច្ច ក៏ដោយ អ្នករា
ល់គ្នា បាន ប្រព្រឹត្ត អំពើ សៅហ្មង ដោយ ឈាម រប
ស់ ស្ត្រី ហើយ បាន បង្កើត កូន ដោយ ឈាម នៃ
សាច់ឈាម ហើយ ដូច ជា កូន មនុស្ស ដែរ អ្នករាល់គ្នា
បាន ប្រាថ្នា ចង់បាន សាច់ឈាម ដូច ជា អ្នក ដែល
ស្លាប់ និង វិនាស ទៅ ដែរ។
៥. ហេតុ នេះ ហើយ បាន ជា យើង បាន ឲ្យ ប្រព
ន្ធ ដល់ ពួក គេ ដើម្បី ឲ្យ ពួក គេ មាន ផ្ទៃ ពោះ
ហើយ បង្កើត កូន ដោយ សារ ពួក គេ ដើម្បី កុំ
ឲ្យ មាន អ្វី ខ្វះ ខាត ដល់ ពួក គេ នៅ លើ ផែន
ដី ឡើយ។
៦. ប៉ុន្តែអ្នកធ្លាប់ជាមនុស្សខាងវិញ្ញាណ រស់នៅជីវិតអស់កល្បជានិច្ច
និងអមតៈសម្រាប់មនុស្សគ្រប់ជំនាន់នៃពិភពលោក។
៧. ដូច្នេះហើយ ខ្ញុំមិនបានតែងតាំងភរិយាសម្រាប់អ្នកទេ ព្រោះចំពោះ
អ្នកដែលមានវិញ្ញាណនៅស្ថានសួគ៌ ពួកគេមានលំនៅនៅស្ថានសួគ៌។
៨. ហើយឥឡូវនេះ ពួកយក្ស ដែលកើតចេញពីវិញ្ញាណ និងសាច់ឈា
ម នឹងត្រូវបានគេហៅថា វិញ្ញាណអាក្រក់នៅលើផែនដី ហើយនៅលើ
ផែនដីនឹងមានទីលំនៅរបស់ពួកគេ។
៩. វិញ្ញាណអាក្រក់បានចេញពីរូបកាយរបស់ពួកគេ ពីព្រោះពួកគេកើត
ចេញពីមនុស្ស ហើយដើមកំណើត និងដើមកំណើតរបស់ពួកគេមកពី
អ្នកសង្កេតការណ៍ដ៏បរិសុទ្ធ ពួកគេនឹងក្លាយជាវិញ្ញាណអាក្រក់នៅលើ
ផែនដី ហើយវិញ្ញាណអាក្រក់នឹងត្រូវបានគេហៅថា។
១០. ចំពោះវិញ្ញាណនៃស្ថានសួគ៌ ពួកគេនឹងស្ថិតនៅស្ថានសួគ៌ ប៉ុន្តែវិ
ញ្ញាណនៃផែនដីដែលកើតនៅលើផែនដី ពួកគេនឹងស្ថិតនៅលើផែនដី
។
១១. ហើយវិញ្ញាណរបស់យក្សធ្វើទុក្ខបុកម្នេញ គាបសង្កត់ បំផ្លាញ វា
យប្រហារ ធ្វើសង្គ្រាម និងបង្កការបំផ្លិចបំផ្លាញនៅលើផែនដី ហើយប
ង្កបញ្ហា៖ ពួកគេមិនបរិភោគអាហារទេ មានតែអត់ឃ្លាន និងស្រេកទឹក
ហើយបង្កការប្រមាថ។ ហើយវិញ្ញាណទាំងនេះនឹងក្រោកឡើងប្រឆាំង
នឹងកូនចៅមនុស្ស និងប្រឆាំងនឹងស្ត្រី ពីព្រោះពួកគេបានចេញពីពួក
គេ។

ជំពូកទី ១៦

១. ចាប់ពីថ្ងៃនៃការសម្លាប់រង្គាល ការបំផ្លិចបំផ្លាញ និងការស្លាប់របស់
យក្ស ពីព្រលឹងនៃសាច់ឈាមរបស់ពួកគេ វិញ្ញាណនឹងបំផ្លាញដោយ
គ្មានការវិនិច្ឆ័យ - ដូច្នេះពួកគេនឹងបំផ្លាញរហូតដល់ថ្ងៃនៃការបញ្ចប់
ដែលជាការវិនិច្ឆ័យដ៏អស្ចារ្យដែលយុគសម័យនឹងត្រូវបានបញ្ចប់ លើ
អ្នកមើល និងអ្នកមិនជឿព្រះ មែនហើយ នឹងត្រូវបានបញ្ចប់ទាំងស្រុង
។
២. ហើយឥឡូវនេះ ចំពោះអ្នកសង្កេតការណ៍ដែលបានចាត់អ្នកឱ្យមក
អង្វរជំនួសពួកគេ ដែលធ្លាប់នៅស្ថានសួគ៌ពីមុនមក ចូរនិយាយទៅកា
ន់ពួកគេថា៖
៣. «អ្នក ធ្លាប់ នៅ ស្ថានសួគ៌ មែន ប៉ុន្តែ អាថ៌កំបាំង ទាំ
ង អស់ មិន ទាន់ ត្រូវ បាន បើក សម្ដែង ឲ្យ អ្ន

ក ដឹង នៅ ឡើយ ទេ ហើយ អ្នក បាន ស្គាល់ រឿង ឥត ប្រយោជន៍ ហើយ ដោយ ចិត្ត រឹងរូស របស់ អ្នក អ្នក បាន បង្ហាញ ឲ្យ ស្ត្រី ដឹង រឿង ទាំង នេះ ហើយ តាម រយៈ អាថ៌កំបាំង ទាំង នេះ ស្ត្រី និង បុរស ប្រព្រឹត្ត អំពើ អាក្រក់ ជា ច្រើន នៅ លើ ផែនដី»។
៤. ដូច្នេះ ចូរ ប្រាប់ ពួកគេ ថា : « អ្នក រាល់ គ្នា គ្មាន សន្តិភាព ទេ » ។

ជំពូកទី ១៧

១. ហើយពួកគេបានយកខ្ញុំទៅកន្លែងមួយដែលអ្នកដែលនៅទីនោះប្រៀបដូចជាភ្លើងឆេះ ហើយនៅពេលដែលពួកគេចង់បាន ពួកគេបានបង្ហាញខ្លួនជាមនុស្ស។
២. ហើយពួកគេបាននាំខ្ញុំទៅកាន់កន្លែងងងឹត ហើយទៅកាន់ភ្នំមួយដែលចំណុចកំពូលរបស់វាលាតសន្ធឹងដល់ស្ថានសួគ៌។
៣. ហើយខ្ញុំបានឃើញកន្លែងនៃពន្លឺ និងឃ្លាំងនៃផ្កាយ និងផ្គរលាន់ និងនៅក្នុងជម្រៅដ៏ជ្រៅបំផុត ជាកន្លែងដែលមានធ្នូ និងព្រួញភ្លើង និងបំពង់របស់វា និងដាវភ្លើង និងផ្លេកបន្ទោរទាំងអស់។
៤. ហើយពួកគេបាននាំខ្ញុំទៅកាន់ទឹកដែលមានជីវិត និងទៅកាន់ភ្លើងនៃទិសខាងលិច ដែលទទួលពន្លឺព្រះអាទិត្យគ្រប់ទិសទី។
៥. ហើយខ្ញុំបានមកដល់ទន្លេភ្លើង ដែលភ្លើងហូរដូចទឹក ហើយហូរចូលទៅក្នុងសមុទ្រធំឆ្ពោះទៅទិសខាងលិច។
៦. ខ្ញុំបានឃើញទន្លេធំៗ ហើយបានមកដល់ទន្លេធំ និងទីងងឹតដ៏ធំ ហើយបានទៅកាន់កន្លែងដែលគ្មានសាច់ឈាមដើរ។
៧. ខ្ញុំបានឃើញភ្នំនៃភាពងងឹតនៃរដូវរងា និងកន្លែងដែលទឹកជ្រៅទាំងអស់ហូរចេញពី។
៨. ខ្ញុំបានឃើញមាត់ទន្លេទាំងអស់នៅលើផែនដី និងមាត់ជម្រៅ។

ជំពូកទី ១៨

១. ខ្ញុំបានឃើញកំណប់ទ្រព្យនៃខ្យល់ទាំងអស់៖ ខ្ញុំបានឃើញពីរបៀបដែលទ្រង់បានផ្គត់ផ្គង់ការបង្កើតទាំងមូល និងគ្រឹះដ៏រឹងមាំនៃផែនដី។
២. ហើយខ្ញុំបានឃើញថ្មជ្រុងនៃផែនដី៖ ខ្ញុំបានឃើញខ្យល់ទាំងបួនដែលបក់មកលើផែនដី និងផ្ទៃមេឃ។
៣. ហើយខ្ញុំបានឃើញពីរបៀបដែលខ្យល់លាតសន្ធឹងផ្ទៃមេឃ ហើយមានទីតាំងរវាងមេឃ និងផែនដី៖ ទាំងនេះគឺជាសសរនៃមេឃ។
៤. ខ្ញុំបានឃើញខ្យល់នៃស្ថានសួគ៌ដែលបក់មក ហើយនាំរង្វង់ព្រះអាទិត្យ និងផ្កាយទាំងអស់មកលិច។
៥. ខ្ញុំបានឃើញខ្យល់បក់មកលើផែនដី ដឹកពពក៖ ខ្ញុំបានឃើញផ្លូវរបស់ទេវតា។ ខ្ញុំបានឃើញនៅចុងផែនដី ជាផ្ទៃមេឃខាងលើ។
៦. ហើយ ខ្ញុំ បាន បន្ត ទៅ ទៀត ហើយ បាន ឃើញ កន្លែង មួយ ដែល ឆេះ ទាំង យប់ ទាំង ថ្ងៃ ជា កន្លែង ដែល មាន ភ្នំ ថ្ម ដ៏ អស្ចារ្យ ចំនួន ប្រាំពីរ បី នៅ ខាង កើត និង បី នៅ ខាង ត្បូង។
៧. ចំពោះ របស់ ដែល នៅ ខាង កើត មួយ ធ្វើ ពី ថ្ម ពណ៌ មួយ ធ្វើ ពី គុជខ្យង មួយ ទៀត ធ្វើ ពី ត្បូង ជេស៊ីន ហើយ របស់ ដែល នៅ ខាង ត្បូង វិញ ធ្វើ ពី ថ្ម ក្រហម។
៨. ប៉ុន្តែ បល្ល័ង្ក កណ្តាល នោះ លូត ដល់ ស្ថានសួគ៌ ដូច ជា បល្ល័ង្ក របស់ ព្រះជាម្ចាស់ ដែល ធ្វើ ពី ថ្ម អាឡាបាស្ទ័រ ហើយ កំពូល បល្ល័ង្ក នោះ ធ្វើ ពី ត្បូង កណ្តៀង។
៩. ខ្ញុំ បាន ឃើញ ភ្លើង ឆេះ សន្ធោសន្ធៅ ហើយ នៅ ខាង ក្រៅ ភ្នំ ទាំង នេះ មាន តំបន់ មួយ ដែល ជា ចុង បំផុត នៃ ផែនដី ដ៏ ធំ នៅ ទី នោះ ហើយ ដែល ផ្ទៃ មេឃ បាន ពេញ បរិបូរណ៍។
១០. ហើយខ្ញុំបានឃើញជង្ហុកធំមួយ ដែលមានជួរឈរភ្លើងនៅលើមេឃ ហើយក្នុងចំណោមជួរឈរទាំងនោះ ខ្ញុំបានឃើញជួរឈរភ្លើងធ្លាក់ចុះមក ដែលមានទំហំធំស្មើគ្នា ទាំងកម្ពស់ និងជម្រៅ។
១១. ហើយ ហួស ពី ទី រហោស្ថាន នោះ ខ្ញុំ បាន ឃើញ កន្លែង មួយ ដែល គ្មាន ផ្ទៃ មេឃ ខាង លើ ហើយ ក៏ គ្មាន ដី រឹងមាំ នៅ ក្រោម វា ដែរ គ្មាន ទឹក នៅ លើ វា ហើយ ក៏ គ្មាន សត្វ ស្លាប ដែរ ប៉ុន្តែ វា ជា កន្លែង ដ៏ ស្ងាត់ ជ្រងំ និង គួរ ឲ្យ ខ្លាច។
១២. ខ្ញុំបានឃើញផ្កាយប្រាំពីរនៅទីនោះ ដូចជាភ្នំដ៏ធំដែលកំពុងឆេះ ហើយចំពោះខ្ញុំ កាលណាខ្ញុំសួរអំពីពួកវា
១៣. ទេវតា បាន មាន បន្ទូល ថា ៖ «កន្លែង នេះ ជា ចុង បញ្ចប់ នៃ ស្ថានសួគ៌ និង ផែនដី ៖ នេះ បាន ក្លាយ ជា គុក សម្រាប់ ផ្កាយ និង ពួក ទេវតា នៃ ស្ថានសួគ៌ »។
១៤. ហើយផ្កាយទាំងឡាយណាដែលរមៀលលើភ្លើង គឺជាពួកអ្នកដែលបានបំពានលើបញ្ញត្តិរបស់ព្រះអម្ចាស់នៅដើមដំបូងនៃការកើនឡើងរបស់វា ពីព្រោះពួកវាមិនបានចេញមកតាមពេលវេលាកំណត់របស់វា។
១៥. ទ្រង់ ក៏ មាន ព្រះហឫទ័យ ខ្ញាល់ នឹង គេ ហើយ ចង គេ រហូត ដល់ ពេល ដែល ទោស របស់ គេ នឹង ត្រូវ បាន បញ្ចប់ សូម្បី តែ មួយ ម៉ឺន ឆ្នាំ ក៏ ដោយ។

ជំពូកទី ១៩

1. ហើយអ៊ូរៀលបាននិយាយមកខ្ញុំថា ៖ «នៅទីនេះនឹងឈរ ពួកទេវតាដែលបានភ្ជាប់ខ្លួនជាមួយស្ត្រី ហើយវិញ្ញាណរបស់ពួកគេដែលមានរូបរាងផ្សេងៗគ្នាជាច្រើនកំពុងធ្វើឱ្យមនុស្សជាតិសៅហ្មង ហើយនឹងនាំពួកគេឱ្យវង្វេងទៅធ្វើយញ្ញបូជាដល់អារក្សជាព្រះ ពួកគេនឹងឈរនៅទីនេះ រហូតដល់ថ្ងៃនៃការជំនុំជំរះដ៏អស្ចារ្យ ដែលពួកគេនឹងត្រូវជំនុំជំរះរហូតដល់ពួកគេត្រូវបានបញ្ចប់»។
2. ហើយ ស្ត្រី នៃ ពួក ទេវតា ដែល បាន វង្វេង ក៏ នឹង ក្លាយ ជា សំឡេង ស៊ីរ៉ែន ដែរ។
3. ហើយ ខ្ញុំ អេណុក តែ ម្នាក់ ឯង បាន ឃើញ ការ និមិត្ត នោះ គឺ ជា ចុង បញ្ចប់ នៃ អ្វីៗ ទាំង អស់ ហើយ គ្មាន មនុស្ស ណា នឹង ឃើញ ដូច ជា ខ្ញុំ បាន ឃើញ នោះ ឡើយ។

ជំពូកទី 20

១. ហើយទាំងនេះគឺជាឈ្មោះរបស់ទេវតាបរិសុទ្ធដែលមើល។
២. អ៊ូរៀល ជាទេវតាបរិសុទ្ធមួយអង្គ ដែលគ្រប់គ្រងលើពិភពលោក និងលើតាតារូស។
៣. រ៉ាហ្វាអែល ជាទេវតាបរិសុទ្ធមួយអង្គ ដែលគ្រប់គ្រងលើវិញ្ញាណមនុស្ស។

៤. រ៉ាហ្គែល ជាទេវតាបរិសុទ្ធមួយអង្គដែលសងសឹកលើពិភពនៃពួកអ្នកប្រាជ្ញ។
៥. មីកែល ជាទេវតាបរិសុទ្ធមួយអង្គ ដែលត្រូវបានដាក់ឲ្យគ្រប់គ្រងលើផ្នែកដ៏ល្អបំផុតនៃមនុស្សជាតិ និងលើភាពវឹកវរ។
៦. សារ៉ាកអែល ជាទេវតាបរិសុទ្ធមួយអង្គ ដែលត្រូវបានដាក់លើវិញ្ញាណទាំងឡាយ ដែលប្រព្រឹត្តអំពើបាបក្នុងវិញ្ញាណ។
៧. កាព្រីយ៉ែល ជាទេវតាបរិសុទ្ធមួយអង្គ ដែលគ្រប់គ្រងលើឋានសួគ៌ពស់ និងចេរូប៊ីម។
៨. រេមីអែល ជាទេវតាបរិសុទ្ធមួយអង្គ ដែលព្រះបានតែងតាំងឲ្យត្រួតត្រាលើអ្នកដែលនឹងក្រោកឡើង។

ជំពូកទី ២១

១. ហើយខ្ញុំបានបន្តដំណើរទៅកាន់កន្លែងដែលអ្វីៗមានភាពច្របូកច្របល់។
២. ហើយខ្ញុំបានឃើញអ្វីមួយដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាចនៅទីនោះ៖ ខ្ញុំមិនបានឃើញស្ថានសួគ៌នៅពីលើ ឬផែនដីដែលមានគ្រឹះរឹងមាំនោះទេ ប៉ុន្តែជាកន្លែងដ៏វឹកវរ និងគួរឱ្យភ័យខ្លាច។
៣. នៅទីនោះ ខ្ញុំបានឃើញផ្កាយប្រាំពីរនៅលើមេឃ ចងភ្ជាប់គ្នាដូចជាភ្នំធំៗ ហើយឆេះដោយភ្លើង។
៤. បន្ទាប់មកខ្ញុំបាននិយាយថា៖ «តើពួកគេត្រូវបានចងភ្ជាប់ដោយអំពើបាបអ្វី ហើយតើពួកគេត្រូវបានបោះមកទីនេះដោយសារអ្វី?»
៥. បន្ទាប់មក អ៊ូរីអែល ជាទេវតាបរិសុទ្ធមួយអង្គ ដែលនៅជាមួយខ្ញុំ ហើយជាប្រមុខលើពួកគេ បាននិយាយថា៖ «អេណុក ហេតុអ្វីបានជាអ្នកសួរ ហើយហេតុអ្វីបានជាអ្នកចង់បានសេចក្ដីពិត?»
៦. ពួកគេ ស្ថិត ក្នុង ចំណោម ផ្កាយ នៅ លើ មេឃ ដែល បាន បំពាន លើ បញ្ញត្តិ របស់ ព្រះអម្ចាស់ ហើយ ត្រូវ បាន ចង នៅ ទីនេះ រហូត ដល់ មួយ ម៉ឺន ឆ្នាំ ដែល ជា ពេលវេលា ដែល អំពើបាប របស់ ពួកគេ ត្រូវ បាន បញ្ចប់។
៧. ហើយពីទីនោះ ខ្ញុំបានទៅកន្លែងមួយទៀត ដែលនៅតែគួរឱ្យខ្លាចជាងកន្លែងមុនទៅទៀត ហើយខ្ញុំបានឃើញរឿងដ៏គួរឱ្យខ្លាចមួយ គឺភ្លើងដ៏ធំមួយនៅទីនោះបានឆេះសន្ធោសន្ធៅ ហើយកន្លែងនោះបានប្រេះឆាបឆេះរហូតដល់ទីជ្រៅបំផុត ពោរពេញដោយជួរឈរភ្លើងដ៏ធំៗដែលកំពុងធ្លាក់ចុះមក។ ខ្ញុំមើលមិនឃើញទំហំ ឬទំហំរបស់វាទេ ហើយខ្ញុំក៏មិនអាចស្មានបានដែរ។
៨. បន្ទាប់មកខ្ញុំបាននិយាយថា៖ «កន្លែងនេះគួរឱ្យខ្លាចណាស់ ហើយគួរឱ្យខ្លាចណាស់!»
៩. រួច អ៊ូរីអែល បាន ឆ្លើយ មក ខ្ញុំ ជា ទេវតា បរិសុទ្ធ មួយ អង្គ ដែល នៅ ជាមួយ ខ្ញុំ ហើយ និយាយ មក ខ្ញុំ ថា៖ «អេណុក អើយ ហេតុ អ្វី បាន ជា អ្នក មាន ការ ភ័យ ខ្លាច និង តក់ស្លុត យ៉ាង នេះ?» ហើយ ខ្ញុំ បាន ឆ្លើយ ថា៖ «ដោយសារ តែ កន្លែង ដ៏ គួរ ឲ្យ ខ្លាច នេះ និង ដោយសារ តែ ការ ឈឺចាប់ ដ៏ គួរ ឲ្យ ខ្លាច នេះ»។
១០. ហើយ លោក មាន ប្រសាសន៍ មក ខ្ញុំ ថា៖ « កន្លែង នេះ ជា គុក របស់ ពួក ទេវតា ហើយ នៅ ទី នេះ ពួក គេ នឹង ត្រូវ ជាប់ គុក ជា រៀង រហូត »។

ជំពូកទី ២២

១. ហើយ ពី ទីនោះ ខ្ញុំ បាន ទៅ កន្លែង មួយ ទៀត ហើយ គាត់ បាន បង្ហាញ ខ្ញុំ នៅ ទិស ខាងលិច នូវ ភ្នំ ធំ មួយ ទៀត ខ្ពស់ និង ធ្វើ ពី ថ្ម រឹង។
២. ហើយ នៅ ក្នុង នោះ មាន កន្លែង ប្រហោង បួន ជ្រៅ ទូលាយ ហើយ រលោង ណាស់។ កន្លែង ប្រហោង ទាំង នោះ រលោង ហើយ ជ្រៅ ហើយ ងងឹត ណាស់ មើល មិន ឃើញ។
៣. ពេលនោះ រ៉ាហ្វាអែល ដែលជាទេវតាបរិសុទ្ធមួយអង្គ ដែលនៅជាមួយខ្ញុំ បានឆ្លើយមកខ្ញុំថា ៖
៤. «កន្លែងប្រហោងទាំងនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់គោលបំណងនេះ ដើម្បីឲ្យវិញ្ញាណនៃព្រលឹងនៃមនុស្សស្លាប់ប្រមូលផ្ដុំគ្នានៅទីនោះ មែនហើយ ដើម្បីឲ្យព្រលឹងទាំងអស់នៃកូនចៅមនុស្សប្រមូលផ្ដុំគ្នានៅទីនេះ។ ហើយកន្លែងទាំងនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីទទួលពួកគេរហូតដល់ថ្ងៃជំនុំជំរះរបស់ពួកគេ និងរហូតដល់រយៈពេលដែលបានកំណត់របស់ពួកគេ រហូតដល់រយៈពេលដែលបានកំណត់ រហូតដល់ការជំនុំជំរះដ៏ធំមកដល់ពួកគេ»។
៥. ខ្ញុំ បាន ឃើញ វិញ្ញាណ នៃ កូន ចៅ មនុស្ស ដែល បាន ស្លាប់ ទៅ ហើយ ហើយ សំឡេង របស់ ពួក គេ បាន ចេញ ទៅ ស្ថានសួគ៌ ហើយ បាន ឮ សំឡេង របស់ ពួក គេ។
៦. បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានសួរទេវតារ៉ាហ្វាអែលដែលនៅជាមួយខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់គាត់ថា ៖ «វិញ្ញាណនេះ តើសំឡេងរបស់វាចេញទៅ ហើយធ្វើឲ្យសមស្របនឹងសំឡេងរបស់អ្នកណា?»
៧. ហើយ ទ្រង់ ឆ្លើយ មក ខ្ញុំ ថា៖ «នេះ ជា វិញ្ញាណ ដែល ចេញ ពី អេបិល ដែល កាអ៊ីន ជា បួន ប្រុស របស់ គាត់ បាន សម្លាប់ ហើយ គាត់ បាន ប្ដឹង គាត់ រហូត ដល់ ពូជ របស់ គាត់ ត្រូវ បាន បំផ្លាញ ចេញ ពី ផ្ទៃ ផែនដី ហើយ ពូជ របស់ គាត់ ត្រូវ បាន បំផ្លាញ ចេញ ពី ចំណោម ពូជ មនុស្ស»។
៨. បន្ទាប់មកខ្ញុំបានសួរអំពីវា និងអំពីកន្លែងប្រហោងទាំងអស់ថា « ហេតុអ្វីបានជាមួយបែកចេញពីមួយទៀត?»
៩. ហើយ ទ្រង់ បាន ឆ្លើយ មក ខ្ញុំ ថា៖ វិញ្ញាណ ទាំង បី នេះ ត្រូវ បាន បង្កើត ឡើង ដើម្បី ឲ្យ វិញ្ញាណ នៃ មនុស្ស ស្លាប់ អាច ត្រូវ បាន ញែក ចេញ ពី គ្នា។ ហើយ ការ បែង ចែក បែប នេះ ត្រូវ បាន ធ្វើ ឡើង សម្រាប់ វិញ្ញាណ នៃ មនុស្ស សុចរិត ដែល នៅ ក្នុង នោះ មាន ដូច ជា ប្រភព ទឹក ភ្លឺ ចែងចាំង។
១០. ហើយ ដូច្នេះ ត្រូវ បាន ធ្វើ ឡើង សម្រាប់ មនុស្ស មាន បាប នៅ ពេល ដែល ពួកគេ ស្លាប់ ទៅ ហើយ ត្រូវ បាន បញ្ចុះ នៅ ក្នុង ដី ហើយ ការ ជំនុំជំរះ មិន ត្រូវ បាន អនុវត្ត លើ ពួកគេ នៅ ក្នុង ជីវិត របស់ ពួកគេ ឡើយ។
១១. នៅទីនេះ វិញ្ញាណរបស់ពួកគេនឹងត្រូវញែកចេញក្នុងការឈឺចាប់យ៉ាងខ្លាំងនេះ រហូតដល់ថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យនៃការជំនុំជំរះ ការដាក់ទណ្ឌកម្ម និងការធ្វើទារុណកម្មដល់អ្នកដែលដាក់បណ្ដាសាជារៀងរហូត និងការដាក់ទណ្ឌកម្មចំពោះវិញ្ញាណរបស់ពួកគេ។ នៅទីនោះ ទ្រង់នឹងចងពួកគេជារៀងរហូត។

១២. ហើយ ការ បែងចែក បែប នេះ ត្រូវ បាន ធ្វើ ឡើង សម្រាប់ វិញ្ញាណក្ខន្ធ របស់ អ្នក ដែល ប្ដឹង ពួក គេ ដែល បាន ធ្វើ ការ បង្ហាញ អំពី ការ បំផ្លិចបំផ្លាញ របស់ ពួកគេ នៅ ពេល ដែល ពួកគេ ត្រូវ បាន សម្លាប់ នៅ ក្នុង សម័យ នៃ មនុស្ស មាន បាប។
១៣. វិញ្ញាណ របស់ មនុស្ស ដែល មិន សុចរិត ទេ តែ ជា មនុស្ស មាន បាប ដែល បាន ប្រព្រឹត្ត អំពើ រំលង យ៉ាង ពេញលេញ និង ជា វិញ្ញាណ របស់ អ្នក ដែល ប្រព្រឹត្ត អំពើ រំលង។ ពួកគេ នឹង ក្លាយ ជា គូកន ប៉ុន្តែ វិញ្ញាណ របស់ ពួកគេ នឹង មិន ត្រូវ សម្លាប់ នៅ ថ្ងៃ ជំនុំជំរះ ឡើយ ហើយ ពួកគេ ក៏ នឹង មិន ត្រូវ បាន ប្រោស ឲ្យ រស់ ឡើង វិញ ពី ទី នោះ ដែរ។
១៤. បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានថ្វាយពរដល់ព្រះអម្ចាស់នៃសិរីល្អ ហើយនិយាយថា៖ «សូមថ្វាយពរដល់ព្រះអម្ចាស់នៃទូលបង្គំ ព្រះអម្ចាស់នៃសេចក្ដីសុចរិត ដែលគ្រប់គ្រងជារៀងរហូត»។

ជំពូកទី ២៣

១. ពី ទីនោះ ខ្ញុំ បាន ទៅ កន្លែង មួយ ទៀត នៅ ខាងលិច ចុង ផែនដី។
២. ហើយខ្ញុំបានឃើញភ្លើងឆេះឥតឈប់ឈរ មិនមែនឈប់ពីដំណើររបស់វាទាំងថ្ងៃទាំងយប់ទេ ប៉ុន្តែរត់ជាប្រចាំ។
៣. ហើយខ្ញុំបានសួរថា ៖ តើនេះជាអ្វីដែលមិនឈប់ឈរ?
៤. បន្ទាប់មក រ៉ាហ្គែល ដែលជាទេវតាបរិសុទ្ធមួយអង្គដែលនៅជាមួយខ្ញុំ បានឆ្លើយតបមកខ្ញុំ ហើយនិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា ៖ «ដំណើរភ្លើងដែលអ្នកបានឃើញនេះគឺជាភ្លើងនៅទិសខាងលិច ដែលបៀតបៀនដល់ផ្កាយទាំងអស់នៃស្ថានសួគ៌»។

ជំពូកទី ២៤

១. ហើយ ពី ទីនោះ ខ្ញុំ បាន ទៅ កន្លែង មួយ ទៀត នៃ ផែនដី ហើយ គាត់ បាន បង្ហាញ ខ្ញុំ នូវ ជួរ ភ្នំ ភ្លើង ដែល ឆេះ ទាំង យប់ ទាំង ថ្ងៃ។
២. ហើយខ្ញុំបានដើរហួសវាទៅ ឃើញភ្នំដ៏អស្ចារ្យចំនួនប្រាំពីរ ដែលខុសគ្នាពីគ្នា ហើយថ្មរបស់វាក៏អស្ចារ្យ និងស្រស់ស្អាត អស្ចារ្យជារួម មានរូបរាងដ៏រុងរឿង និងខាងក្រៅស្អាតបាត៖ បីនៅទិសខាងកើត មួយនៅជាប់គ្នា និងបីនៅទិសខាងត្បូង មួយនៅជាប់គ្នា និងជ្រោះជ្រៅៗ ដែលគ្មាននរណាម្នាក់ចូលរួមជាមួយគ្នាឡើយ។
៣. ភ្នំទីប្រាំពីរស្ថិតនៅចំកណ្ដាលភ្នំទាំងនោះ ហើយវាមានកម្ពស់ខ្ពស់ជាងភ្នំទាំងនោះ មើលទៅដូចជាបល្ល័ង្ក ហើយដើមឈើក្រអូបបានហ៊ុំព័ទ្ធបល្ល័ង្កនោះ។
៤. ហើយក្នុងចំណោមពួកគេមានដើមឈើមួយប្រភេទដែលខ្ញុំមិនដែលធុំក្លិនពីមុនមក ហើយក៏គ្មានដើមឈើណាក្នុងចំណោមពួកគេ ឬដើមឈើដទៃទៀតដូចវាដែរ។ វាមានក្លិនក្រអូបលើសក្លិនក្រអូបទាំងអស់ ហើយស្លឹកឈើ ផ្កា និងឈើរបស់វាមិនក្រៀមស្វិតជារៀងរហូតទេ។ ផ្លែឈើរបស់វាស្រស់ស្អាត ហើយផ្លែឈើរបស់វាស្រដៀងនឹងផ្លែត្នោត។
៥. បន្ទាប់មកខ្ញុំបាននិយាយថា៖ «ដើមឈើនេះស្អាតណាស់ ក្រអូបណាស់ ហើយស្លឹករបស់វាក៏ស្អាត ហើយផ្ការបស់វាមើលទៅគួរឱ្យចង់គយគន់ណាស់»។
៦. ពេលនោះ មីកែល ជាទេវតាមួយអង្គក្នុងចំណោមទេវតាដ៏បរិសុទ្ធ និងមានកិត្តិយស ដែលនៅជាមួយខ្ញុំ ហើយជាអ្នកដឹកនាំរបស់ពួកគេ បានឆ្លើយ។

ជំពូកទី ២៥

១. ហើយ គាត់ មាន ប្រសាសន៍ មក ខ្ញុំ ថា៖ ហេណុក អើយ ហេតុ អ្វី បាន ជា អ្នក សួរ ខ្ញុំ អំពី ក្លិន ក្រអូប នៃ ដើម ឈើ នោះ ហើយ ហេតុ អ្វី បាន ជា អ្នក ចង់ រៀន សេចក្ដី ពិត?
២. បន្ទាប់មកខ្ញុំបានឆ្លើយគាត់ថា ៖ «ខ្ញុំចង់ដឹងអំពីអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ជាពិសេសអំពីដើមឈើនេះ»។
៣. ហើយ ទ្រង់ ឆ្លើយ ថា៖ «ភ្នំ ខ្ពស់ នេះ ដែល អ្នក បាន ឃើញ ដែល កំពូល របស់ វា ដូច ជា បល្ល័ង្ក របស់ ព្រះ គឺជា បល្ល័ង្ក របស់ ទ្រង់ ជា កន្លែង ដែល ព្រះ ដ៏ អស្ចារ្យ ព្រះអម្ចាស់ នៃ សិរីល្អ ព្រះមហាក្សត្រ ដ៏ អស់កល្ប ជានិច្ច នឹង គង់ នៅ ពេល ដែល ទ្រង់ យាង ចុះ មក ទស្សនា ផែនដី ដោយ សេចក្ដី ល្អ។»
៤. ចំពោះដើមឈើក្រអូបនេះ គ្មានមនុស្សណាម្នាក់ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យប៉ះវាទេ រហូតដល់ការជំនុំជំរះដ៏អស្ចារ្យ នៅពេលដែលទ្រង់នឹងសងសឹកលើមនុស្សទាំងអស់ ហើយនាំអ្វីៗទាំងអស់ទៅដល់ទីបញ្ចប់ជារៀងរហូត។ បន្ទាប់មកវានឹងត្រូវបានផ្ដល់ឱ្យមនុស្សសុចរិត និងបរិសុទ្ធ។
៥. ផ្លែឈើរបស់វានឹងសម្រាប់ជាអាហារដល់អ្នកដែលបានជ្រើសរើស៖ វានឹងត្រូវបានដាំនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធ ទៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធរបស់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះមហាក្សត្រដ៏អស់កល្បជានិច្ច។
៦ពេលនោះ ពួកគេនឹងអរសប្បាយដោយអំណរ ហើយរីករាយ ហើយពួកគេនឹងចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធ ហើយក្លិនក្រអូបរបស់វានឹងស្ថិតនៅក្នុងឆ្អឹងរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេនឹងរស់នៅបានយូរនៅលើផែនដី ដូចជាដូនតារបស់អ្នកធ្លាប់រស់នៅ ហើយនៅក្នុងសម័យរបស់ពួកគេ គ្មានទុក្ខព្រួយ ឬគ្រោះមហន្តរាយ ឬទារុណកម្ម ឬគ្រោះមហន្តរាយណាមួយនឹងប៉ះពាល់ដល់ពួកគេឡើយ។
៧. បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានថ្វាយពរដល់ព្រះនៃសិរីល្អ ជាព្រះមហាក្សត្រដ៏អស់កល្បជានិច្ច ដែលបានរៀបចំរបស់ទាំងនេះសម្រាប់មនុស្សសុចរិត ហើយបានបង្កើតរបស់ទាំងនោះ ព្រមទាំងបានសន្យាថានឹងប្រទានដល់ពួកគេ។

ជំពូកទី ២៦

១. ហើយខ្ញុំបានចេញពីទីនោះទៅកណ្ដាលផែនដី ហើយខ្ញុំបានឃើញកន្លែងដ៏មានពរមួយ ជាកន្លែងដែលដើមឈើមានមែកឈើដុះជាប់ និងរីកដុះដាល។
២. ហើយ នៅ ទី នោះ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ភ្នំ បរិសុទ្ធ មួយ ហើយ នៅ ក្រោម ភ្នំ នៅ ទិស ខាង កើត មាន អូរ មួយ ហើយ វា ហូរ ឆ្ពោះ ទៅ ទិស ខាង ត្បូង។
៣. ខ្ញុំ បាន ឃើញ ភ្នំ មួយ ទៀត នៅ ទិស ខាង កើត ដែល ខ្ពស់ ជាង នេះ ហើយ នៅ ចន្លោះ ភ្នំ ទាំង ពីរ នោះ មាន ជ្រោះ ជ្រៅ តូច ចង្អៀត ហើយ នៅ ក្នុង នោះ ក៏ មាន អូរ មួយ ហូរ នៅ ក្រោម ភ្នំ ដែរ។
៤. ហើយ នៅ ខាង លិច នៃ ភ្នំ នោះ មាន ភ្នំ មួយ ទៀត ទាប ជាង ភ្នំ មុន ហើយ មាន កម្ពស់ តូច

ហើយ មាន ជ្រោះ ជ្រៅ ស្ងួត នៅ ចន្លោះ ភ្នំ ទាំង ពីរ។ ហើយ មាន ជ្រោះ ជ្រៅ ស្ងួត មួយ ទៀត នៅ ចុង ភ្នំ ទាំង បី។
៥. ហើយ ជ្រោះ ទាំង អស់ នោះ ជ្រៅ ហើយ តូច ចង្អៀត ដែល បង្កើត ឡើង ពី ថ្ម រឹង ហើយ មិន មាន ដើមឈើ ដាំ នៅ លើ នោះ ទេ។
៦. ហើយ ខ្ញុំ បាន ងឿងឆ្ងល់ ចំពោះ ថ្ម ទាំង នោះ ហើយ ខ្ញុំ បាន ងឿងឆ្ងល់ ចំពោះ ជ្រោះ នោះ មែនហើយ ខ្ញុំ បាន ងឿងឆ្ងល់ យ៉ាង ខ្លាំង។

ជំពូកទី ២៧

១. បន្ទាប់មកខ្ញុំបាននិយាយថា ៖ តើដីដ៏មានពរនេះ ដែលពោរពេញទៅដោយដើមឈើ និងជ្រលងភ្នំដែលត្រូវបណ្តាសានេះ នៅចន្លោះគោលបំណងអ្វី?
២. បន្ទាប់មក អ៊ូរៀល ជាទេវតាបរិសុទ្ធមួយអង្គដែលនៅជាមួយខ្ញុំ បានឆ្លើយថា ៖ ជ្រលងភ្នំដែលត្រូវបណ្តាសានេះគឺសម្រាប់អ្នកដែលត្រូវបណ្តាសាជារៀងរហូត ៖ នៅទីនេះ អ្នកដែលនឹងត្រូវបណ្តាសាទាំងអស់នឹងត្រូវប្រមូលផ្តុំគ្នា ដែលនិយាយពាក្យមិនសមរម្យប្រឆាំងនឹងព្រះអម្ចាស់ ហើយនិយាយពាក្យអាក្រក់ៗអំពីសិរីល្អរបស់ទ្រង់។ ពួកគេនឹងត្រូវប្រមូលផ្តុំគ្នានៅទីនេះ ហើយនៅទីនេះនឹងជាកន្លែងវិនិច្ឆ័យរបស់ពួកគេ។
៣. នៅ ថ្ងៃ ចុង ក្រោយ បង្អស់ នឹង មាន ការ សម្តែង នៃ ការ ជំនុំជំរះ ដ៏ សុចរិត នៅ ចំពោះ មុខ មនុស្ស សុចរិត ជា រៀង រហូត។ នៅ ទី នេះ ហើយ ដែល មាន ព្រះ ហឫទ័យ មេត្តាករុណា នឹង ប្រទាន ពរ ដល់ ព្រះអម្ចាស់ ដ៏ មាន សិរីល្អ ជា ព្រះមហាក្សត្រ ដ៏ អស់កល្ប ជានិច្ច។
៤. នៅក្នុងថ្ងៃនៃការជំនុំជម្រះលើអ្នកមុនៗ ពួកគេនឹងប្រទានពរដល់ទ្រង់ចំពោះសេចក្តីមេត្តាករុណាដែលទ្រង់បានប្រទានដល់ពួកគេស្របតាមចំណែករបស់ពួកគេ។
៥. បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានថ្វាយពរដល់ព្រះអម្ចាស់នៃសិរីល្អ ហើយបានលើកតម្កើងសិរីល្អរបស់ទ្រង់ ព្រមទាំងសរសើរតម្កើងទ្រង់ដោយសិរីល្អ។

ជំពូកទី ២៨

១. ហើយ ពី ទីនោះ ខ្ញុំ បាន ទៅ ទិស ខាងកើត ចូល ទៅ ក្នុង កណ្តាល ជួរ ភ្នំ នៃ វាលខ្សាច់ ហើយ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ទីរហោស្ថាន មួយ ដែល ស្ងាត់ជ្រងំ ពោរពេញ ទៅ ដោយ ដើមឈើ និង រុក្ខជាតិ។
២. ហើយ ទឹក បាន ហូរ ចេញ ពី ខាងលើ។
៣. ដោយ ហូរ ដូច ជា ផ្លូវ ទឹក ដ៏ ច្រើន សន្ធឹកសន្ធាប់ ដែល ហូរ ឆ្ពោះ ទៅ ទិស ពាយ័ព្យ វា បាន បណ្តាល ឱ្យ មាន ពពក និង ទឹកសន្សើម ឡើង មក គ្រប់ ទិសទី។

ជំពូកទី ២៩

១. ហើយ ពី ទីនោះ ខ្ញុំ បាន ទៅ កន្លែង មួយ ទៀត នៅ ក្នុង វាល ខ្សាច់ ហើយ បាន ទៅ ដល់ ភាគ ខាងកើត នៃ ជួរ ភ្នំ នេះ។
២. ហើយនៅទីនោះ ខ្ញុំបានឃើញដើមឈើក្រអូបកំពុងបញ្ចេញក្លិនក្រអូបនៃកំញាន និងជ័រល្វីង ហើយដើមឈើទាំងនោះក៏ស្រដៀងនឹងដើមអាល់ម៉ុនដែរ។

ជំពូកទី 30

1. ហើយ ហួស ពី នេះ ខ្ញុំ បាន ទៅ ឆ្ងាយ ទៅ ទិស ខាងកើត ហើយ ខ្ញុំ បាន ឃើញ កន្លែង មួយ ទៀត គឺ ជ្រលង ភ្នំ មួយ ដែល ពោរពេញ ដោយ ទឹក។
២. ហើយ នៅ ក្នុង នោះ មាន ដើម ឈើ មួយ ដើម ដែល មាន ពណ៌ ដូច ដើម ឈើ ក្រអូប ដូចជា ជ័រ ល្ទុន។
៣. ហើយនៅសងខាងជ្រលងភ្នំទាំងនោះ ខ្ញុំបានឃើញក្លិនឈ្ងុយនៃក្លិនឈុន។ ហើយហួសពីនេះ ខ្ញុំបានបន្តដំណើរទៅទិសខាងកើត។

ជំពូកទី ៣១

១. ហើយ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ភ្នំ ផ្សេងៗ ទៀត ហើយ ក្នុង ចំណោម ភ្នំ ទាំង នោះ មាន ព្រៃ ឈើ ហើយ មាន ទឹកដម ហូរ ចេញ ពី ភ្នំ ទាំង នោះ ដែល មាន ឈ្មោះ ថា សារ៉ារ៉ា និង ហ្គាលបានូម។
២. ហួស ភ្នំ ទាំង នេះ ទៅ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ភ្នំ មួយ ទៀត នៅ ខាង កើត ចុង ផែនដី ជា កន្លែង ដែល មាន ដើម អាឡូវ៉េរ៉ា ហើយ ដើម ទាំង អស់ ពោរពេញ ដោយ ដើម អាល់ម៉ុន។
៣. ហើយនៅពេលដែលវាឆេះ វាមានក្លិនផ្អែមជាងក្លិនក្រអូបណាមួយ។

ជំពូកទី ៣២

១. បន្ទាប់ ពី ក្លិន ក្រអូប ទាំងនេះ កាល ខ្ញុំ សម្លឹង មើល ទៅ ទិស ខាងជើង លើ ភ្នំ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ភ្នំ ប្រាំពីរ ពោរពេញ ដោយ ប្រេង ណាដ ដ៏ ល្អ និង ដើម ឈើ ក្រអូប ព្រមទាំង ក្លិន ឈ្ងុយ និង ម្រេច។
២. ហើយ ពី ទីនោះ ខ្ញុំ បាន ឆ្លង កាត់ កំពូល ភ្នំ ទាំង អស់ នេះ ឆ្ងាយ ទៅ ទិស ខាងកើត នៃ ផែនដី ហើយ បាន ឆ្លង កាត់ សមុទ្រ អេរីទ្រាន ហើយ បាន ទៅ ឆ្ងាយ ពី វា ហើយ បាន ឆ្លង កាត់ ទេវតា ហ្សូទីអែល។
៣. ហើយខ្ញុំបានមកដល់សួនច្បារនៃសេចក្តីសុចរិត ហើយបានឃើញដើមឈើធំៗជាច្រើនដុះនៅទីនោះ ដែលមានក្លិនក្រអូបឈ្ងុយឆ្ងាញ់ ធំស្រស់ស្អាត និងរុងរឿង ព្រមទាំងដើមឈើនៃប្រាជ្ញាដែលពួកវាស៊ី ហើយស្គាល់ប្រាជ្ញាដ៏អស្ចារ្យ។
៤. ដើមឈើនោះមានកម្ពស់ដូចដើមស្រល់ ហើយស្លឹករបស់វាដូចដើមការ៉ុប ហើយផ្លែរបស់វាដូចចង្កោមដើមទំពាំងបាយជូរ ស្រស់ស្អាតណាស់។ ក្លិនក្រអូបរបស់ដើមឈើនោះសាយភាយទៅឆ្ងាយ។
៥. បន្ទាប់មកខ្ញុំបាននិយាយថា៖ «ដើមឈើនេះស្អាតណាស់ ហើយរូបរាងរបស់វាទាក់ទាញណាស់!»
៦. ពេលនោះ ទេវតាបរិសុទ្ធ រ៉ាហ្វាអែល ដែលនៅជាមួយខ្ញុំ បានឆ្លើយមកខ្ញុំថា ៖ «នេះជាដើមឈើនៃប្រាជ្ញា ដែលឪពុករបស់អ្នកចាស់ជរា និងម្តាយរបស់អ្នកចាស់ជរា ដែលនៅមុនអ្នក បានបរិភោគ ហើយពួកគេ

បានរៀនប្រាជ្ញា ហើយភ្នែករបស់ពួកគេបានបើកឡើង ហើយពួកគេដឹងថាពួកគេអាក្រាតកាយ ហើយពួកគេត្រូវបានបណ្តេញចេញពីសួនច្បារ»។

ជំពូកទី ៣៣

១. ហើយ ពី ទីនោះ ខ្ញុំ បាន ទៅ ដល់ ចុង ផែនដី ហើយ បាន ឃើញ សត្វ ធំៗ នៅ ទីនោះ ហើយ សត្វ នីមួយៗ មាន លក្ខណៈ ខុស គ្នា ហើយ ខ្ញុំ បាន ឃើញ សត្វ ស្លាប ដែល មាន រូបរាង សម្រស់ និង សំឡេង ខុស គ្នា គឺ សត្វ នីមួយៗ មាន លក្ខណៈ ខុស គ្នា។
២. ហើយ នៅ ទិស ខាងកើត នៃ សត្វ សាហាវ ទាំងនោះ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ចុង ផែនដី ជា កន្លែង ដែល ផ្ទៃ មេឃ ស្ថិត នៅ ហើយ ទ្វារ នៃ ស្ថានសួគ៌ ក៏ បើក ចំហ។
៣. ហើយខ្ញុំបានឃើញពីរបៀបដែលផ្កាយនៅលើមេឃចេញមក ហើយខ្ញុំបានរាប់ច្រកទ្វារដែលពួកវាចេញដំណើរ ហើយបានសរសេរចុះនូវច្រកចេញទាំងអស់របស់វា នៃផ្កាយនីមួយៗដោយខ្លួនវាផ្ទាល់ តាមចំនួន និងឈ្មោះរបស់វា តាមគន្លងរបស់វា និងតាមទីតាំងរបស់វា ព្រមទាំងពេលវេលា និងខែរបស់វា ដូចដែលអ៊ូរៀល ទេវតាបរិសុទ្ធដែលនៅជាមួយខ្ញុំបានបង្ហាញខ្ញុំ។
៤. ទ្រង់ បាន បង្ហាញ គ្រប់ ការណ៍ ទាំងអស់ ដល់ ខ្ញុំ ហើយ បាន សរសេរ ទុក សម្រាប់ ខ្ញុំ ព្រម ទាំង ឈ្មោះ របស់ ពួកគេ ច្បាប់ របស់ ពួកគេ និង ក្រុមហ៊ុន របស់ ពួកគេ ផង ដែរ។

ជំពូកទី ៣៤

១. ហើយ ពី ទីនោះ ខ្ញុំ បាន ទៅ ទិស ខាងជើង ដល់ ចុង ផែនដី ហើយ នៅ ទីនោះ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ឧបករណ៍ ដ៏ ធំ និង រុងរឿង នៅ ចុង ផែនដី ទាំងមូល។
២. ហើយនៅទីនេះ ខ្ញុំបានឃើញទ្វារស្ថានសួគ៌បីបើកចំហរនៅលើមេឃ៖ ខ្យល់ខាងជើងបក់កាត់តាមទ្វារនីមួយៗ៖ កាលណាខ្យល់បក់មកមានភាពត្រជាក់ ព្រឹល សាយសត្វ ព្រិល ទឹកសន្សើម និងភ្លៀង។
៣. ហើយ ចេញ ពី ទ្វារ មួយ វា បក់ ចេញ ជា រៀង រហូត ប៉ុន្តែ ពេល វា បក់ ចូល តាម ទ្វារ ពីរ ទៀត វា បក់ ចេញ ដោយ ហិង្សា និង ទុក្ខ វេទនា នៅ លើ ផែនដី ហើយ វា បក់ ចេញ ដោយ ហិង្សា។

ជំពូកទី ៣៥

1. ហើយ ពី ទីនោះ ខ្ញុំ បាន ទៅ ទិស ខាងលិច ដល់ ចុង ផែនដី ហើយ បាន ឃើញ ទ្វារ បី នៃ ស្ថានសួគ៌ បើក ចំហ ដូច ដែល ខ្ញុំ បាន ឃើញ នៅ ទិស ខាងកើត ដែល មាន ចំនួន ទ្វារ និង ចំនួន ច្រក ចេញ ដូចគ្នា។

ជំពូកទី ៣៦

១. ពី ទីនោះ ខ្ញុំ បាន ទៅ ទិស ខាង ត្បូង ដល់ ចុង ផែនដី ហើយ បាន ឃើញ ទ្វារ ស្ថានសួគ៌ បី ដែល បើកចំហ ហើយ ពី ទីនោះ ក៏ មាន ទឹកសន្សើម ភ្លៀង និង ខ្យល់។
២. ហើយ ពី ទីនោះ ខ្ញុំ បាន ទៅ ទិស ខាងកើត ដល់ ចុង មេឃ ហើយ នៅ ទីនេះ បាន ឃើញ ទ្វារ ខាងកើត បី នៃ ស្ថានសួគ៌ បើកចំហ និង ទ្វារ តូចៗ នៅ ពីលើ ទ្វារ ទាំងនោះ។
៣. ឆ្លងកាត់ ច្រកទ្វារ តូចៗ នីមួយៗ ទាំងនេះ ផ្កាយ នៅ លើមេឃ ឆ្លងកាត់ ហើយ រត់ ទៅ ទិសខាងលិច តាម ផ្លូវ ដែល បានបង្ហាញ ដល់ ពួកគេ។
៤. ហើយ រាល់ពេល ដែល ខ្ញុំ បានឃើញ ខ្ញុំ តែងតែ សរសើរ ដល់ ព្រះអម្ចាស់ នៃ សិរីល្អ ហើយ ខ្ញុំ បាន បន្ត សរសើរ ដល់ ព្រះអម្ចាស់ នៃ សិរីល្អ ដែល បាន ធ្វើ ការអស្ចារ្យ ដ៏ អស្ចារ្យ និង រុងរឿង ដើម្បី បង្ហាញ ពី ភាព អស្ចារ្យ នៃ កិច្ចការ របស់ ទ្រង់ ដល់ ទេវតា ដល់ វិញ្ញាណ និង ដល់ មនុស្ស ដើម្បី ឲ្យ ពួកគេ សរសើរ ដល់ កិច្ចការ របស់ ទ្រង់ និង ការបង្កើត ទាំងអស់ របស់ ទ្រង់ ដើម្បី ឲ្យ ពួកគេ អាច ឃើញ កិច្ចការ នៃ ឫទ្ធានុភាព របស់ ទ្រង់ ហើយ សរសើរ ដល់ កិច្ចការ ដ៏ អស្ចារ្យ នៃ ព្រះហស្ត របស់ ទ្រង់ ហើយ ប្រទាន ពរ ដល់ ទ្រង់ ជា រៀង រហូត។

ជំពូកទី ៣៧

១. និមិត្ត ទី ពីរ ដែល លោក បាន ឃើញ គឺ និមិត្ត នៃ ប្រាជ្ញា ដែល ហេណុក ជា កូន របស់ យ៉ារេឌ ជា កូន របស់ ម៉ាហាឡាល ជា កូន របស់ កៃណាន ជា កូន របស់ អេណុស ជា កូន របស់ សេត ជា កូន របស់ អ័ដាម បាន ឃើញ។
២. ហើយ នេះ ជា ដើម ដំបូង នៃ ពាក្យ សម្ដី នៃ ប្រាជ្ញា ដែល ខ្ញុំ បាន លើក សំឡេង ឡើង ដើម្បី និយាយ ហើយ និយាយ ទៅ កាន់ អ្នក ដែល រស់នៅ លើ ផែនដី ថា ៖ ចូរ ស្ដាប់ ចុះ ឱ មនុស្ស ជំនាន់ ដើម ហើយ មើល ចុះ ឱ អ្នក ដែល មក ក្រោយ អើយ ពាក្យ សម្ដី របស់ ព្រះ ដ៏ បរិសុទ្ធ ដែល ខ្ញុំ នឹង និយាយ នៅ ចំពោះ ព្រះភក្ត្រ ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ។
៣. វាជាការប្រសើរជាងក្នុងការប្រកាសអំពីរឿងទាំងនោះតែចំពោះមនុស្សជំនាន់មុនប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែសូម្បីតែពីអ្នកដែលមកក្រោយក៏ដោយ យើងនឹងមិនលាក់បាំងការចាប់ផ្តើមនៃប្រាជ្ញាឡើយ។
៤. រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ ព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណមិនដែលបានប្រទានប្រាជ្ញាបែបនេះ ដូចដែលខ្ញុំបានទទួលតាមការយល់ដឹងរបស់ខ្ញុំ តាមព្រះហឫទ័យសប្បុរសរបស់ព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ ដែលតាមរយៈព្រះអង្គ ខ្ញុំបានប្រទានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចដល់ព្រះអង្គឡើយ។
៥. ឥឡូវនេះ មានរឿងប្រៀបប្រដូចបីត្រូវបានប្រាប់មកខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានបន្លឺសំឡេងឡើង ហើយរៀបរាប់ប្រាប់អស់អ្នកដែលរស់នៅលើផែនដី។

ជំពូកទី ៣៨

១. រឿងប្រៀបប្រដូចទីមួយ។ កាលណាក្រុមជំនុំនៃមនុស្សសុចរិតលេចចេញមក ហើយមនុស្សមានបាបនឹងត្រូវវិនិច្ឆ័យដោយអំពើបាបរបស់ពួកគេ ហើយនឹងត្រូវបណ្តេញចេញពីផ្ទៃផែនដី៖
២. ហើយ កាល ណា ព្រះ ដ៏ សុចរិត លេច មក នៅ ចំពោះ មុខ មនុស្ស សុចរិត ដែល កិច្ចការ របស់ អ្នក ដែល ព្រះ បាន ជ្រើសរើស ព្យួរ នៅ លើ ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ ហើយ ពន្លឺ នឹង លេច មក ដល់ មនុស្ស សុចរិត និង អ្នក ដែល បាន ជ្រើសរើស ដែល រស់ នៅ លើ ផែនដី តើ លំនៅ របស់ មនុស្ស មាន បាប នៅ ឯណា ហើយ កន្លែង សម្រាក របស់ អ្នក ដែល បាន បដិសេធ ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ នៅ ឯណា? វាជា ការ ល្អ សម្រាប់ ពួកគេ ប្រសិនបើ ពួកគេ មិន បាន កើត មក។
៣. កាលណាអាថ៌កំបាំងរបស់មនុស្សសុចរិតត្រូវបានបើកសម្តែង ហើយមនុស្សមានបាបត្រូវបានវិនិច្ឆ័យ ហើយមនុស្សទុច្ចរិតនឹងត្រូវបណ្តេញចេញពីវត្តមានរបស់មនុស្សសុចរិត និងមនុស្សដែលត្រូវបានជ្រើសរើស
៤. ចាប់ពីពេលនោះមក អស់អ្នកដែលជាម្ចាស់ផែនដីនឹងលែងមានអំណាច និងខ្ពង់ខ្ពស់ទៀតហើយ៖ ហើយពួកគេនឹងមិនអាចមើលឃើញព្រះភក្ត្រនៃព្រះដ៏បរិសុទ្ធបានឡើយ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណទាំងឡាយ បានធ្វើឲ្យពន្លឺរបស់ទ្រង់លេចចេញមកលើព្រះភក្ត្រនៃព្រះដ៏បរិសុទ្ធ សុចរិត និងជាអ្នកដែលបានជ្រើសរើស។
៥. បន្ទាប់មក ស្តេច និង អ្នក មាន អំណាច នឹង ត្រូវ វិនាស ហើយ នឹង ត្រូវ ប្រគល់ ទៅ ក្នុង កណ្តាប់ ដៃ របស់ មនុស្ស សុចរិត និង មនុស្ស បរិសុទ្ធ។
៦. ហើយចាប់ពីពេលនោះតទៅ គ្មានអ្នកណាម្នាក់នឹងស្វែងរកសេចក្តីមេត្តាករុណាពីព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណសម្រាប់ខ្លួនឡើយ ដ្បិតជីវិតរបស់ពួកគេជិតដល់ទីបញ្ចប់ហើយ។

ជំពូកទី 39

១. ហើយ នៅ គ្រា នោះ កូន ចៅ ដែល ត្រូវ បាន ជ្រើសរើស និង បរិសុទ្ធ នឹង ចុះ មក ពី ស្ថានសួគ៌ ដ៏ ខ្ពស់ ហើយ ពូជ របស់ គេ នឹង ក្លាយ ជា មួយ នឹង កូន ចៅ មនុស្ស។
២. ហើយ នៅ គ្រា នោះ ហេណុក បាន ទទួល សៀវភៅ នៃ សេចក្តី ខ្ញះខ្នែង និង សេចក្តី ក្រោធ និង សៀវភៅ នៃ ការ ចប់ បារម្ភ និង ការ បណ្តេញ ចេញ។ ហើយ សេចក្តី មេត្តាករុណា នឹង មិន ត្រូវ បាន ប្រទាន ដល់ ពួកគេ ឡើយ នេះ ជា ព្រះបន្ទូល របស់ ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ។
៣. នៅគ្រានោះ ខ្យល់កួចមួយបានបក់ខ្ញុំចេញពីផែនដី ហើយទម្លាក់ខ្ញុំចុះនៅចុងមេឃ។
៤. ហើយនៅទីនោះ ខ្ញុំបានឃើញនិមិត្តមួយទៀត គឺជាលំនៅនៃទីបរិសុទ្ធ និងទីសម្រាករបស់មនុស្សសុចរិត។
៥. នៅទីនេះ ភ្នែកខ្ញុំបានឃើញទីលំនៅរបស់ពួកគេជាមួយពួកទេវតាសុចរិតរបស់ទ្រង់ និងកន្លែងសម្រាករបស់ពួកគេជាមួយពួកបរិសុទ្ធ។ ពួកគេបានអង្វរ អង្វរ និងអធិស្ឋានសម្រាប់កូនចៅមនុស្សជាតិ ហើយសេចក្តីសុចរិតហូរនៅចំពោះមុខពួកគេដូចជាទឹក និងសេចក្តីមេត្តាករុណាដូចទឹកសន្សើមនៅលើផែនដី ដូច្នេះហើយវាស្ថិតនៅក្នុងចំណោមពួកគេជារៀងរហូត។
៦ក. ហើយនៅកន្លែងនោះ ភ្នែកខ្ញុំបានឃើញព្រះអង្គដែលបានជ្រើសរើស នៃសេចក្តីសុចរិត និងសេចក្តីជំនឿ
៧ក. ហើយខ្ញុំបានឃើញទីសក្ការៈរបស់ទ្រង់នៅក្រោមស្លាបរបស់ព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ។
៦ខ. ហើយ សេចក្តីសុចរិត នឹង មាន ជ័យជំនះ នៅ ក្នុង សម័យ របស់ ទ្រង់ ហើយ មនុស្ស សុចរិត និង មនុស្ស ដែល ត្រូវ បាន ជ្រើសរើស នឹង នៅ ចំពោះ ទ្រង់ ជា រៀង រហូត ត ទៅ។
៧ខ. ហើយ មនុស្ស សុចរិត និង អ្នក ដែល ត្រូវ បាន ជ្រើសរើស ទាំងអស់ នៅ ចំពោះ ទ្រង់ នឹង មាន កម្លាំង ដូច ពន្លឺ ភ្លើង ហើយ មាត់ របស់ ពួកគេ នឹង ពោរពេញ ដោយ ពរជ័យ ហើយ បបូរមាត់ របស់ ពួកគេ លើកតម្កើង ព្រះនាម នៃ ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ ហើយ សេចក្តី សុចរិត នៅ ចំពោះ ទ្រង់ នឹង មិន ដែល រលាយ បាត់ ឡើយ ហើយ សេចក្តី សុចរិត នឹង មិន ដែល រលាយ បាត់ នៅ ចំពោះ ទ្រង់ ឡើយ។
៨. នៅទីនោះ ខ្ញុំចង់រស់នៅ ហើយវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំប្រាថ្នាចង់បានកន្លែងស្នាក់នៅនោះ។ ហើយពីមុនមក ចំណែករបស់ខ្ញុំមាននៅទីនោះ ពីព្រោះវាត្រូវបានបញ្ជាក់អំពីខ្ញុំនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ។
៩. នៅគ្រានោះ ខ្ញុំបានសរសើរតម្កើងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណដោយពរជ័យ និងការសរសើរ ពីព្រោះទ្រង់បានកំណត់ខ្ញុំសម្រាប់ពរជ័យ និងសិរីល្អ ស្របតាមព្រះហឫទ័យល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ។
១០. អស់រយៈពេលយូរមកហើយ ភ្នែករបស់ខ្ញុំបានសម្លឹងមើលកន្លែងនោះ ហើយខ្ញុំបានប្រទានពរដល់ទ្រង់ ហើយសរសើរតម្កើងទ្រង់ ដោយនិយាយថា ៖ សូមឲ្យទ្រង់បានប្រកបដោយព្រះពរ ហើយសូមឲ្យទ្រង់បានប្រកបដោយព្រះពរតាំងពីដើមដំបូងមក និងជារៀងរហូតតទៅ ។
១១. ហើយ នៅ ចំពោះ ទ្រង់ គ្មាន ការ ឈប់ ឈរ ឡើយ។ ទ្រង់ ជ្រាប មុន ពេល ពិភពលោក ត្រូវ បាន បង្កើត ឡើង អំពី អ្វី ដែល នឹង មាន នៅ អស់កល្ប ជានិច្ច និង អ្វី ដែល នឹង មាន ពី មួយ ជំនាន់ ទៅ មួយ ជំនាន់។
១២. អស់ អ្នក ដែល មិន បាន ដេក លក់ ថ្វាយ ពរ ដល់ ទ្រង់ ពួកគេ ឈរ នៅ ចំពោះ សិរីល្អ របស់ ទ្រង់ ហើយ ប្រទាន ពរ សរសើរ និង លើក តម្កើង ទ្រង់ ដោយ និយាយ ថា «បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ គឺ ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ ទ្រង់ បំពេញ ផែនដី ដោយ វិញ្ញាណ»។
១៣. ហើយនៅទីនេះ ភ្នែកខ្ញុំបានឃើញអស់អ្នកដែលមិនបានដេកលក់៖ ពួកគេឈរនៅចំពោះទ្រង់ ហើយជូនពរថាៈ «សូមឲ្យទ្រង់បានប្រកបដោយព្រះពរ ហើយសូមឲ្យព្រះនាមនៃព្រះយេហូវ៉ាបានប្រកបដោយព្រះពរជារៀងរហូត»។
១៤. ហើយ មុខ ខ្ញុំ ក៏ ប្រែ ប្រួល ព្រោះ ខ្ញុំ មើល លែង ឃើញ ទៀត។

ជំពូកទី ៤០

១. ហើយបន្ទាប់ពីនោះ ខ្ញុំបានឃើញមនុស្សរាប់ពាន់រាប់ពាន់ដង និងមួយម៉ឺនដង ខ្ញុំបានឃើញហ្វូងមនុស្សដ៏ច្រើនលើសលប់ ដែលឈរនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ។

២. ហើយនៅសងខាងទាំងបួននៃព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ ខ្ញុំបានឃើញវត្តមានបួន ដែលខុសពីវត្តមានទាំងឡាយណាដែលមិនដេកលក់ ហើយខ្ញុំបានស្គាល់ឈ្មោះរបស់ពួកគេ ពីព្រោះទេវតាដែលទៅជាមួយខ្ញុំ បានប្រាប់ខ្ញុំអំពីឈ្មោះរបស់ពួកគេ ហើយបានបង្ហាញខ្ញុំពីរឿងលាក់កំបាំងទាំងអស់។
៣. ហើយខ្ញុំបានឮសំឡេងនៃវត្តមានទាំងបួននោះ នៅពេលដែលពួកគេបន្លឺសំឡេងសរសើរតម្កើងនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់នៃសិរីល្អ។
៤. សំឡេងដំបូងប្រទានពរដល់ព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណជារៀងរហូត។
៥. ហើយ សំឡេង ទី ពីរ ដែល ខ្ញុំ បាន ឮ ប្រទាន ពរ ដល់ អ្នក ដែល បាន ជ្រើសរើស និង អ្នក ដែល បាន ជ្រើសរើស ដែល ព្យួរ លើ ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ។
៦. ហើយ សំឡេង ទី បី ដែល ខ្ញុំ បាន ឮ នោះ គឺ អធិស្ឋាន ហើយ អង្វរ ជំនួស អ្នក ណា ដែល រស់ នៅ លើ ផែនដី ហើយ អង្វរ ដោយ នូវ ព្រះនាម ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ។
៧. ហើយខ្ញុំបានឮសំឡេងទីបួន កំពុងតែទប់ទល់នឹងពួកសាតាំង ហើយហាមឃាត់ពួកគេមិនឲ្យចូលមកចំពោះព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ ដើម្បីចោទប្រកាន់ពួកគេដែលរស់នៅលើផែនដី។
៨. បន្ទាប់ពីនោះ ខ្ញុំបានសួរទេវតានៃសន្តិភាព ដែលបានទៅជាមួយខ្ញុំ ដែលបានបង្ហាញខ្ញុំនូវអ្វីៗទាំងអស់ដែលលាក់កំបាំងថា ៖ «តើវត្តមានទាំងបួនដែលខ្ញុំបានឃើញនេះ ជានរណា ហើយពាក្យរបស់អ្នកណាដែលខ្ញុំបានឮ និងសរសេរចុះ?»
៩. ហើយ គាត់ មាន ប្រសាសន៍ មក ខ្ញុំ ថា ៖ « អ្នក ទី មួយ ឈ្មោះ មីកែល ជា អ្នក ដែល មាន ចិត្ត មេត្តាករុណា ហើយ អត់ធន់ ហើយ អ្នក ទី ពីរ ដែល ត្រូវ បាន តែងតាំង ឲ្យ ត្រួតត្រា លើ ជំងឺ ទាំង អស់ និង របួស ទាំង អស់ របស់ មនុស្ស ជាតិ គឺ រ៉ាហ្វាអែល ហើយ អ្នក ទី បី ដែល ត្រូវ បាន តែងតាំង ឲ្យ ត្រួតត្រា លើ អំណាច ទាំង អស់ គឺ កាព្រីយ៉ែល ហើយ អ្នក ទី បួន ដែល ត្រូវ បាន តែងតាំង ឲ្យ ត្រួតត្រា លើ ការ ប្រែចិត្ត ដើម្បី ឲ្យ មាន សេចក្តី សង្ឃឹម ដល់ អ្នក ដែល ទទួល មរតក ជីវិត អស់កល្ប ជានិច្ច ឈ្មោះ ផាញូអែល » ហើយ នេះ ជា ទេវតា ទាំង បួន របស់ ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ និង សំឡេង ទាំង បួន ដែល ខ្ញុំ បាន ឮ នៅ សម័យ នោះ។

ជំពូកទី ៤១

១. ហើយ បន្ទាប់ ពី នោះ ខ្ញុំ បាន ឃើញ អាថ៌កំបាំង ទាំង អស់ នៃ ស្ថានសួគ៌ និង របៀប ដែល នគរ ត្រូវ បាន បែងចែក និង របៀប ដែល សកម្មភាព របស់ មនុស្ស ត្រូវ បាន ថ្លឹងថ្លែង នៅ ក្នុង ជញ្ជីង។
២. ហើយនៅទីនោះ ខ្ញុំបានឃើញវិមានរបស់អ្នករើសតាំង និងវិមាននៃពួកបរិសុទ្ធ ហើយភ្នែកខ្ញុំបានឃើញមនុស្សមានបាបទាំងអស់ត្រូវបានបណ្តេញចេញពីទីនោះ ដែលបដិសេធព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ ហើយត្រូវបានអូសចេញទៅ ហើយពួកគេមិនអាចទ្រាំទ្របានដោយសារតែការដាក់ទណ្ឌកម្មដែលកើតចេញពីព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ។
៣. ហើយនៅទីនោះ ភ្នែកខ្ញុំបានឃើញអាថ៌កំបាំងនៃផ្លេកបន្ទោរ និងផ្គរលាន់ និងអាថ៌កំបាំងនៃខ្យល់ របៀបដែលពួកវាបែកគ្នាដើម្បីបក់មកលើផែនដី និងអាថ៌កំបាំងនៃពពក និងទឹកសន្សើម ហើយនៅទីនោះ ខ្ញុំបានឃើញពីកន្លែងដែលពួកវាបន្តទៅកន្លែងនោះ ហើយពីកន្លែងដែលពួកវាធ្វើឱ្យដីហុយដី។
៤. ហើយនៅទីនោះ ខ្ញុំបានឃើញបន្ទប់បិទជិត ដែលខ្យល់ត្រូវបានបែងចែកចេញពីបន្ទប់នៃព្រឹល និងខ្យល់ បន្ទប់នៃអ័ព្ទ និងពពក ហើយពពករបស់វាអណ្តែតលើផែនដីតាំងពីដើមដំបូងនៃពិភពលោក។
៥. ហើយខ្ញុំបានឃើញបន្ទប់នៃព្រះអាទិត្យ និងព្រះច័ន្ទ ពីកន្លែងដែលពួកវាបន្តដំណើរទៅមុខ និងកន្លែងដែលពួកវាត្រឡប់មកវិញ និងការវិលត្រឡប់ដ៏រុងរឿងរបស់ពួកគេ និងរបៀបដែលមួយខ្ពស់ជាងមួយទៀត និងគន្លងដ៏រុងរឿងរបស់ពួកគេ និងរបៀបដែលពួកគេមិនចាកចេញពីគន្លងរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេមិនបន្ថែមអ្វីទៅក្នុងគន្លងរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេមិនយកអ្វីចេញពីវាទេ ហើយពួកគេរក្សាជំនឿគ្នាទៅវិញទៅមក ស្របតាមសម្បថដែលពួកគេត្រូវបានចងភ្ជាប់ជាមួយគ្នា។
៦. ហើយ ដំបូង ឡើយ ព្រះអាទិត្យ រះ ចេញ ទៅ តាម បញ្ជា របស់ ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ ហើយ ព្រះនាម របស់ ទ្រង់ មាន ឫទ្ធានុភាព ជា រៀង រហូត ត ទៅ។
៧. ហើយបន្ទាប់ពីនោះ ខ្ញុំបានឃើញផ្លូវលាក់កំបាំង និងផ្លូវដែលអាចមើលឃើញនៃព្រះច័ន្ទ ហើយនាងបានសម្រេចដំណើរនៃផ្លូវរបស់នាងនៅកន្លែងនោះទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ - មួយកាន់ទីតាំងផ្ទុយគ្នានៅចំពោះព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ។ ហើយពួកគេថ្វាយបង្គំ និងសរសើរ ហើយមិនសម្រាកទេ ដ្បិតសម្រាប់ពួកគេ ការអរព្រះគុណរបស់ពួកគេគឺជាការសម្រាក។
៨. ដ្បិត ព្រះអាទិត្យ តែងតែ ផ្លាស់ប្តូរ ជា ពរជ័យ ឬ ជា បណ្តាសា ហើយ ដំណើរ នៃ ផ្លូវ របស់ ព្រះច័ន្ទ ជា ពន្លឺ ដល់ មនុស្ស សុចរិត និង ជា ភាព ងងឹត ដល់ មនុស្ស មាន បាប ក្នុង ព្រះនាម ព្រះអម្ចាស់ ដែល ទ្រង់ បាន ញែក ពន្លឺ និង ភាព ងងឹត ហើយ បាន ញែក វិញ្ញាណ មនុស្ស ហើយ បាន ពង្រឹង វិញ្ញាណ របស់ មនុស្ស សុចរិត ក្នុង ព្រះនាម នៃ សេចក្តី សុចរិត របស់ ទ្រង់។
៩. ដ្បិត គ្មាន ទេវតា ណា អាច រារាំង បាន ឡើយ ហើយ ក៏ គ្មាន អំណាច ណា អាច រារាំង បាន ដែរ ដ្បិត ទ្រង់ តែងតាំង ចៅក្រម ម្នាក់ សម្រាប់ ពួកគេ ទាំង អស់ ហើយ ទ្រង់ វិនិច្ឆ័យ ពួកគេ ទាំង អស់ នៅ ចំពោះ ទ្រង់។

ជំពូកទី ៤២

១. ប្រាជ្ញា រក មិន ឃើញ កន្លែង ដែល នាង អាច រស់នៅ បាន ទេ បន្ទាប់ មក ទី ជម្រក មួយ ត្រូវ បាន ចាត់ ឲ្យ នាង នៅ ស្ថានសួគ៌។
២. ប្រាជ្ញា បាន ចេញ ទៅ រស់នៅ ក្នុង ចំណោម មនុស្ស លោក តែ រក មិន ឃើញ ទី លំនៅ ឡើយ៖ ប្រាជ្ញា បាន ត្រឡប់ ទៅ កន្លែង របស់ វា វិញ ហើយ បាន អង្គុយ នៅ ក្នុង ចំណោម ពួក ទេវតា។
៣. ហើយ អំពើ ទុច្ចរិត បាន ចេញ ពី បន្ទប់ របស់ នាង។ អ្នក ដែល នាង មិន បាន រក នាង បាន រក ឃើញ ហើយ រស់នៅ ជាមួយ ពួកគេ ដូច ភ្លៀង ធ្លាក់ នៅ វាល រហោស្ថាន និង ទឹកសន្សើម នៅ លើ ដី ដែល ស្រេក ទឹក។

ជំពូកទី ៤៣

១. ខ្ញុំ បាន ឃើញ ផ្លេកបន្ទោរ ផ្សេងៗ ទៀត និង ផ្កាយ នៅ លើ មេឃ ហើយ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ទ្រង់ ហៅ គេ តាម ឈ្មោះ គេ ទាំង អស់ ហើយ គេ ក៏ ស្តាប់ តាម ទ្រង់។
២. ហើយខ្ញុំបានឃើញពីរបៀបដែលពួកវាត្រូវបានថ្លឹងថ្លែងនៅក្នុងជញ្ជីងដ៏សុចរិតមួយ ស្របតាមសមាមាត្រនៃពន្លឺរបស់វា៖ ខ្ញុំបានឃើញទទឹងនៃលំហរបស់វា និងថ្ងៃដែលពួកវាលេចចេញមក និងរបៀបដែលបដិវត្តន៍របស់វាបង្កើតផ្លេកបន្ទោរ៖ ហើយខ្ញុំបានឃើញបដិវត្តន៍របស់វាស្របតាមចំនួនទេវតា និងរបៀបដែលពួកវារក្សាជំនឿគ្នាទៅវិញទៅមក។
៣. រួច ខ្ញុំ ក៏ សួរ ទេវតា ដែល បាន ទៅ ជា មួយ ខ្ញុំ ហើយ បាន បង្ហាញ ខ្ញុំ ពី អ្វី ដែល លាក់ ទុក ថា៖ «តើ របស់ ទាំង នេះ ជា អ្វី?»
៤. ហើយ គាត់ បាន និយាយ មក ខ្ញុំ ថា៖ « ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ បាន បង្ហាញ អ្នក ពី អត្ថន័យ នៃ ពាក្យ ប្រៀបធៀប ទាំងនោះ៖ នេះ ជា ឈ្មោះ របស់ ពួក បរិសុទ្ធ ដែល រស់នៅ លើ ផែនដី ហើយ ជឿ លើ ព្រះនាម របស់ ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ ជា រៀង រហូត »។

ជំពូកទី ៤៤

ក៏មានបាតុភូតមួយទៀតដែលខ្ញុំបានឃើញទាក់ទងនឹងផ្លេកបន្ទោរដែរ៖ របៀបដែលផ្កាយមួយចំនួនរះឡើង ហើយក្លាយជាផ្លេកបន្ទោរ ហើយមិនអាចបែកចេញពីទម្រង់ថ្មីរបស់វាបាន។

ជំពូកទី ៤៥

១. ហើយ នេះ ជា រឿង ប្រៀបប្រដូច ទី ពីរ អំពី អ្នក ដែល បដិសេធ ព្រះនាម នៃ លំនៅ របស់ ពួក បរិសុទ្ធ និង ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ។
២. ហើយពួកគេនឹងមិនឡើងទៅលើស្ថានសួគ៌ទេ ហើយពួកគេនឹងមិនមកលើផែនដីទេ។ នោះជាវាសនារបស់មនុស្សមានបាប ដែលបានបដិសេធព្រះនាមព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ ដែលត្រូវបានរក្សាសម្រាប់ថ្ងៃនៃទុក្ខវេទនា និងទុក្ខវេទនា។
៣. នៅថ្ងៃនោះ អ្នកដែលអញជ្រើសរើសនឹងគង់លើបល្ល័ង្កនៃសិរីល្អ ហើយនឹងសាកល្បងកិច្ចការរបស់ពួកគេ ហើយកន្លែងសម្រាករបស់ពួកគេនឹងមានរាប់មិនអស់។ ហើយព្រលឹងរបស់ពួកគេនឹងរឹងមាំនៅក្នុងខ្លួនពួកគេ នៅពេលដែលពួកគេឃើញអ្នកដែលអញជ្រើសរើស និងអស់អ្នកដែលបានអំពាវនាវដល់នាមដ៏រុងរឿងរបស់ខ្ញុំ៖
៤. នោះ យើង នឹង ធ្វើ ឲ្យ អ្នក ដែល យើង បាន ជ្រើសរើស គង់ នៅ ក្នុង ចំណោម ពួក គេ។ ហើយ យើង នឹង ផ្លាស់ ប្រែ ស្ថានសួគ៌ ហើយ ធ្វើ ឲ្យ វា ក្លាយ ជា ពរជ័យ និង ពន្លឺ ដ៏ អស់កល្ប ជានិច្ច។
៥. ហើយ អញ នឹង បំប្លែង ផែនដី ហើយ ធ្វើ ឲ្យ វា ក្លាយ ជា ពរ៖ ហើយ អញ នឹង ធ្វើ ឲ្យ ពួក អ្នក ដែល អញ បាន ជ្រើសរើស រស់នៅ លើ ផែនដី៖ ប៉ុន្តែ ពួក មនុស្ស មាន បាប និង ពួក អ្នក ប្រព្រឹត្ត អាក្រក់ នឹង មិន ដើរ លើ វា ឡើយ។
៦. ដ្បិត អញ បាន ផ្គត់ផ្គង់ ហើយ បាន បំពេញ ចិត្ត មនុស្ស សុចរិត របស់ អញ ដោយ សន្តិភាព ហើយ បាន ឲ្យ គេ នៅ ចំពោះ អញ។ ប៉ុន្តែ ចំពោះ មនុស្ស មាន បាប នោះ មាន ការ ជំនុំជំរះ ជិត មក ដល់ ហើយ ដើម្បី ឲ្យ អញ បំផ្លាញ គេ ចេញ ពី ផ្ទៃ ផែនដី។

ជំពូកទី ៤៦

១. នៅទីនោះ ខ្ញុំបានឃើញព្រះមួយអង្គដែលមានព្រះសិរសាពេញមួយថ្ងៃ ហើយព្រះសិរសារបស់ទ្រង់សដូចរោមចៀម ហើយនៅជាមួយទ្រង់មានសត្វមួយទៀតដែលមានរូបរាងដូចមនុស្ស ហើយព្រះភក្ត្ររបស់ទ្រង់ពោរពេញដោយព្រះគុណ ដូចជាទេវតាបរិសុទ្ធមួយអង្គ។
២. រួច ខ្ញុំ បាន សួរ ទេវតា ដែល បាន ទៅ ជា មួយ ខ្ញុំ ហើយ បាន បង្ហាញ ខ្ញុំ នូវ អ្វីៗ ដែល លាក់ កំបាំង ទាំង អស់ អំពី កូន មនុស្ស នោះ តើ លោក ជា នរណា ហើយ មក ពី ណា ហើយ ហេតុ អ្វី បាន ជា លោក ទៅ ជា មេ នៃ ថ្ងៃ? លោក ឆ្លើយ មក ខ្ញុំ ថា នេះ ជា កូន មនុស្ស ដែល មាន សេចក្តី សុចរិត ដែល សេចក្តី សុចរិត ស្ថិត នៅ ជា មួយ ហើយ ដែល បង្ហាញ អស់ ទាំង ទ្រព្យ សម្បត្តិ នៃ អ្វី ដែល លាក់ កំបាំង
៣. ដ្បិត ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ បាន ជ្រើសរើស អ្នក នោះ ហើយ អ្នក នោះ នឹង មាន ឋានៈ ខ្ពង់ខ្ពស់ នៅ ចំពោះ ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ ក្នុង ភាព សុចរិត ជា រៀង រហូត។
៤. បុត្រមនុស្សនេះ ដែលលោកអ្នកបានឃើញនឹងលើកពួកស្តេច និងពួកអ្នកមានអំណាចចេញពីបល្ល័ង្ករបស់ពួកគេ ហើយលើកពួកអ្នកមានអំណាចចេញពីបល្ល័ង្ករបស់ពួកគេ ព្រមទាំងដោះចង្កូមរបស់អ្នកមានអំណាចចេញ ហើយបំបាក់ធ្មេញរបស់មនុស្សមានបាប។
៥. ហើយ ទ្រង់ នឹង ទម្លាក់ ស្តេច ទាំង នោះ ចេញ ពី បល្ល័ង្ក និង នគរ របស់ ខ្លួន ព្រោះ គេ មិន លើក តម្កើង និង សរសើរ ទ្រង់ ហើយ ក៏ មិន ទទួល ស្គាល់ ដោយ រាបទាប ថា នគរ នោះ បាន មក ពី ណា ដែរ។
៦. ទ្រង់ នឹង បន្ទាប មុខ ពួក អ្នក មាន អំណាច ហើយ បំពេញ ពួក គេ ដោយ សេចក្តី ខ្មាស។ ភាព ងងឹត នឹង ក្លាយ ជា ជម្រក របស់ ពួក គេ ហើយ ដង្កូវ នឹង ក្លាយ ជា គ្រែ របស់ ពួក គេ ហើយ ពួក គេ នឹង គ្មាន សង្ឃឹម ថា នឹង ក្រោក ឡើង ពី គ្រែ របស់ ខ្លួន ឡើយ ព្រោះ ពួក គេ មិន លើក តម្កើង ព្រះនាម ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ ឡើយ។
៧. ហើយ អ្នក ទាំង នេះ ជា អ្នក ដែល វិនិច្ឆ័យ ផ្កាយ នៅ លើ មេឃ ហើយ លើក ដៃ ឡើង ប្រឆាំង នឹង ព្រះ ដ៏ ខ្ពស់ បំផុត ហើយ ជាន់ ឈ្លី លើ ផែនដី ហើយ រស់នៅ លើ វា។ អំពើ ទាំង អស់ របស់ ពួក គេ បង្ហាញ ពី អំពើ ទុច្ចរិត ហើយ អំណាច របស់ ពួក គេ ស្ថិត នៅ លើ ទ្រព្យសម្បត្តិ របស់ ពួកគេ ហើយ ជំនឿ របស់ ពួកគេ គឺ នៅ លើ ព្រះ ដែល ពួកគេ បាន បង្កើត ដោយ ដៃ របស់ ពួកគេ ហើយ ពួកគេ បដិសេធ ព្រះនាម នៃ ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ។

៨. ហើយពួកគេបៀតបៀនផ្ទះនៃក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ និងពួកអ្នកស្មោះ
ត្រង់ដែលពឹងផ្អែកលើព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ។

ជំពូកទី ៤៧

១. ហើយនៅគ្រាទាំងនោះ ការអធិស្ឋានរបស់មនុស្សសុចរិតនឹងឡើង
មក ហើយឈាមរបស់មនុស្សសុចរិតនឹងចេញពីផែនដីនៅចំពោះព្រះ
អម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ។
២. នៅគ្រានោះ ពួកបរិសុទ្ធដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌នឹងរួបរួមគ្នាជាសំ
ឡេងតែមួយ អង្វរ អធិស្ឋាន និងសរសើរ ហើយអរព្រះគុណ និងប្រទា
នពរដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ ដើម្បីព្រះលោហិតរបស់មនុ
ស្សសុចរិតដែលបានបង្ហូរ ហើយដើម្បីកុំឱ្យការអធិស្ឋានរបស់មនុស្ស
សុចរិតឥតប្រយោជន៍នៅចំពោះព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ ដើម្បីកុំឱ្យការ
ជំនុំជំរះត្រូវបានធ្វើឡើងចំពោះពួកគេ ហើយដើម្បីកុំឱ្យពួកគេត្រូវរងទុ
ក្ខជារៀងរហូត។
៣. នៅគ្រានោះ ខ្ញុំបានឃើញប្រមុខនៃថ្ងៃទាំងឡាយ កាលទ្រង់គង់លើ
បល្ល័ង្កនៃសិរីល្អរបស់ទ្រង់ ហើយសៀវភៅរបស់មនុស្សរស់ត្រូវបានបើ
កនៅចំពោះទ្រង់ ហើយពួកពលបរិវាររបស់ទ្រង់ទាំងអស់ដែលនៅស្ថា
នសួគ៌ខាងលើ និងពួកទីប្រឹក្សារបស់ទ្រង់បានឈរនៅចំពោះទ្រង់
៤. ហើយ ចិត្ត នៃ ពួក បរិសុទ្ធ បាន ពោរពេញ ដោ
យ សេចក្តី អំណរ ដ្បិត ចំនួន មនុស្ស សុចរិត ត្រូវ បា
ន ថ្វាយ ហើយ ការ អធិស្ឋាន របស់ មនុស្ស សុចរិត
ត្រូវ បាន ឮ ហើយ ឈាម របស់ មនុស្ស សុចរិត ត្រូ
វ បាន ទាមទារ នៅ ចំពោះ ព្រះភក្ត្រ ព្រះអម្ចាស់ នៃ
វិញ្ញាណ។

ជំពូកទី ៤៨

១. ហើយ នៅ កន្លែង នោះ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ប្រភព
នៃ សេចក្តី សុចរិត ដែល មិន ចេះ អស់ ហើយ នៅ ជុំវិ
ញ វា មាន ប្រភព នៃ ប្រាជ្ញា ជា ច្រើន ហើយ អ្នក
ស្រេក ទឹក ទាំង អស់ បាន ផឹក ពី ទឹក នោះ ហើ
យ បាន ពោរពេញ ដោយ ប្រាជ្ញា ហើយ លំនៅ របស់
ពួកគេ នៅ ជាមួយ នឹង មនុស្ស សុចរិត មនុស្ស បរិសុទ្ធ
និង មនុស្ស ដែល ត្រូវ បាន ជ្រើសរើស។
២. ហើយ នៅ ពេល នោះ ឯង បុត្រ មនុស្ស ត្រូវ បា
ន គេ ហៅ ថា នៅ ចំពោះ ព្រះភក្ត្រ ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិ
ញ្ញាណ ហើយ ព្រះនាម របស់ ទ្រង់ នៅ ចំពោះ មុខ
ថ្ងៃ ទាំង មូល។
៣. មែនហើយ មុនពេលដែលព្រះអាទិត្យ និងទីសម្គាល់ត្រូវបានបង្កើ
តឡើង មុនពេលដែលផ្កាយនៅលើមេឃត្រូវបានបង្កើតឡើង ព្រះនាម
របស់ទ្រង់ត្រូវបានដាក់ឈ្មោះនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ។
៤. លោក នឹង ធ្វើ ជា ដំបង សម្រាប់ មនុស្ស សុចរិ
ត ដើម្បី ទប់ ខ្លួន មិន ឲ្យ ដួល ហើយ លោក នឹង
ធ្វើ ជា ពន្លឺ ដល់ សាសន៍ ដទៃ និង ជា សេចក្តី សង្ឃឹ
ម ដល់ អស់ អ្នក ដែល មាន ចិត្ត ព្រួយ។
៥. អស់អ្នកដែលរស់នៅលើផែនដីនឹងក្រាបថ្វាយបង្គំនៅចំពោះទ្រង់
ហើយនឹងសរសើរ ប្រទានពរ និងអបអរសាទរដោយបទចម្រៀងដល់
ព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ។

៦. ដោយ សារ ហេតុ នេះ លោក ត្រូវ បាន ជ្រើសរើស
ហើយ លាក់ ទុក នៅ ចំពោះ មុខ លោក មុន ពេល
បង្កើត ពិភពលោក និង ជា រៀង រហូត ត ទៅ។
៧. ហើយប្រាជ្ញារបស់ព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណបានបង្ហាញទ្រង់ដល់ពួក
បរិសុទ្ធ និងសុចរិត ដ្បិតទ្រង់បានរក្សាចំណែករបស់មនុស្សសុចរិត ពី
ព្រោះពួកគេបានស្អប់ និងមើលងាយលោកិយដ៏ទុច្ចរិតនេះ ហើយបាន
ស្អប់គ្រប់កិច្ចការ និងគ្រប់មាគ៌ារបស់វា ដោយនូវព្រះនាមនៃព្រះអម្ចា
ស់នៃវិញ្ញាណ ដ្បិតក្នុងព្រះនាមទ្រង់ ពួកគេត្រូវបានសង្គ្រោះ ហើយតា
មព្រះហឫទ័យល្អរបស់ទ្រង់ គឺទាក់ទងនឹងជីវិតរបស់ពួកគេ។
៨. នៅ គ្រា នេះ ស្តេច នៃ ផែនដី នឹង មាន ទឹកមុខ
ស្រពោន ហើយ នឹង ក្លាយ ជា អ្នក មាន អំណាច ដែ
ល គ្រប់គ្រង ផែនដី ដោយ សារ កិច្ចការ របស់ ដៃ រ
បស់ ខ្លួន ដ្បិត នៅ ថ្ងៃ ដែល មាន ទុក្ខ វេទនា និង ទុ
ក្ខ វេទនា របស់ ខ្លួន នោះ គេ នឹង មិន អាច ស
ង្គ្រោះ ខ្លួន ឯង បាន ឡើយ។
៩. ហើយខ្ញុំនឹងប្រគល់ពួកគេទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃពួកអ្នកដែលយើង
ជ្រើសរើស ដូចជាចំបើងនៅក្នុងភ្លើង ពួកគេនឹងឆេះនៅចំពោះមុខព្រះ
ដ៏វិសុទ្ធ ដូចជាសំណនៅក្នុងទឹក ពួកគេនឹងលិចនៅចំពោះមុខមនុស្ស
សុចរិត ហើយគ្មានដានណាមួយរបស់ពួកគេត្រូវបានរកឃើញទៀតទេ
។
១០. ហើយនៅថ្ងៃដែលមានទុក្ខវេទនារបស់ពួកគេ នឹងមានសេចក្តីសុ
ខសាន្តនៅលើផែនដី ហើយនៅចំពោះមុខពួកគេ ពួកគេនឹងដួល ហើ
យមិនក្រោកឡើងវិញឡើយ។ ហើយនឹងគ្មានអ្នកណាចាប់ពួកគេដោ
យដៃរបស់គាត់ ហើយលើកពួកគេឡើងឡើយ ដ្បិតពួកគេបានបដិសេ
ធព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ និងអ្នកដែលទ្រង់បានចាក់ប្រេងតាំង។ សូម
ឲ្យព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណបានប្រកបដោយព្រះពរ។

ជំពូកទី ៤៩

១. ដ្បិត ប្រាជ្ញា ត្រូវ បាន ចាក់ ចេញ ដូច ទឹក ហើ
យ សិរីល្អ មិន ដែល រលាយ បាត់ នៅ ចំពោះ ទ្រ
ង់ ជា រៀង រហូត ឡើយ។
២. ដ្បិត ទ្រង់ មាន ឫទ្ធានុភាព ក្នុង អាថ៌កំបាំង ទាំងអ
ស់ នៃ សេចក្តីសុចរិត ហើយ សេចក្តី ទុច្ចរិត នឹង រលា
យ បាត់ ទៅ ដូច ស្រមោល ហើយ គ្មាន ការ បន្ត
ឡើយ ដ្បិត អ្នក ដែល ត្រូវ បាន ជ្រើសរើស ឈរ
នៅ ចំពោះ ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ ហើយ សិរីល្អ រប
ស់ ទ្រង់ ស្ថិតស្ថេរ អស់កល្ប ជានិច្ច ហើយ ឫទ្ធានុភាព រ
បស់ ទ្រង់ ស្ថិតស្ថេរ អស់កល្ប ជានិច្ច។
៣. ហើយ នៅ ក្នុង ទ្រង់ មាន វិញ្ញាណ នៃ ប្រាជ្ញា និ
ង វិញ្ញាណ ដែល ផ្តល់ ការ យល់ ដឹង និង វិញ្ញាណ
នៃ ការ យល់ ដឹង និង ឫទ្ធានុភាព និង វិញ្ញាណ នៃ អ្ន
ក ដែល បាន ដេក លក់ ក្នុង សេចក្តី សុចរិត។
៤. ហើយ ទ្រង់ នឹង ជំនុំជំរះ រឿង សម្ងាត់ ទាំង អស់
ហើយ គ្មាន អ្នក ណា អាច និយាយ ពាក្យ កុហក
នៅ ចំពោះ ទ្រង់ បាន ឡើយ ដ្បិត ទ្រង់ ជា អ្នក ដែ
ល ត្រូវ បាន ជ្រើសរើស នៅ ចំពោះ ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិ
ញ្ញាណ តាម ព្រះហឫទ័យ ល្អ របស់ ទ្រង់។

ជំពូកទី ៥០

១. ហើយនៅគ្រាទាំងនោះ ការផ្លាស់ប្តូរនឹងកើតឡើងចំពោះពួកបរិសុទ្ធ និងពួកអ្នកដែលត្រូវបានជ្រើសរើស ហើយពន្លឺនៃថ្ងៃនឹងស្ថិតនៅលើពួកគេ ហើយសិរីល្អ និងកិត្តិយសនឹងងាកទៅរកពួកបរិសុទ្ធ
២. នៅថ្ងៃនៃទុក្ខវេទនា ដែលអំពើអាក្រក់នឹងត្រូវបានប្រមូលទុកប្រឆាំងនឹងមនុស្សមានបាប។ ហើយមនុស្សសុចរិតនឹងទទួលបានជ័យជំនះក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ៖ ហើយទ្រង់នឹងធ្វើឱ្យអ្នកដទៃធ្វើជាសាក្សីនៃរឿងនេះ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចប្រែចិត្ត ហើយលះបង់កិច្ចការដែលដៃរបស់ពួកគេបានធ្វើ។
៣. ពួកគេនឹងមិនមានកិត្តិយសដោយសារព្រះនាមព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណទេ ប៉ុន្តែដោយសារព្រះនាមទ្រង់ ពួកគេនឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ ហើយព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណនឹងមានព្រះហឫទ័យអាណិតអាសូរដល់ពួកគេ ដ្បិតព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់គឺធំធេងណាស់។
៤. ហើយ ទ្រង់ ក៏ សុចរិត ក្នុង ការ ជំនុំជំរះ របស់ ទ្រង់ ដែរ ហើយ នៅ ចំពោះ មុខ សិរីល្អ របស់ ទ្រង់ អំពើ ទុច្ចរិត ក៏ នឹង មិន ស្ថិតស្ថេរ ដែរ នៅ ក្នុង ការ ជំនុំជំរះ របស់ ទ្រង់ អ្នក ដែល មិន ប្រែចិត្ត នឹង ត្រូវ វិនាស នៅ ចំពោះ ទ្រង់។
៥. ហើយចាប់ពីពេលនេះតទៅ យើងនឹងលែងមានសេចក្តីមេត្តាករុណាចំពោះពួកគេទៀតហើយ ព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណទាំងឡាយ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល។

ជំពូកទី 51

១. ហើយនៅគ្រានោះ ផែនដីនឹងប្រគល់អ្វីដែលត្រូវបានប្រគល់ឱ្យវាវិញ ហើយស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់ក៏នឹងប្រគល់អ្វីដែលវាបានទទួលដែរ ហើយឋាននរកនឹងប្រគល់អ្វីដែលវាជំពាក់។
២. ហើយ ទ្រង់ នឹង ជ្រើសរើស មនុស្ស សុចរិត និង មនុស្ស បរិសុទ្ធ ពី ចំណោម ពួក គេ ដ្បិត ថ្ងៃ នោះ ជិត មក ដល់ ហើយ ដែល ពួក គេ នឹង បាន សង្គ្រោះ ។
៣. នៅ គ្រា នោះ អ្នក ដែល ត្រូវ បាន ជ្រើសរើស នឹង គង់ លើ បល្ល័ង្ក របស់ ខ្ញុំ ហើយ ព្រះឱស្ឋ របស់ លោក នឹង ចាក់ ចេញ នូវ អាថ៌កំបាំង ទាំង អស់ នៃ ប្រាជ្ញា និង ការ ប្រឹក្សា ដ្បិត ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ ទាំងឡាយ បាន ប្រទាន របស់ ទាំង នោះ ដល់ លោក ហើយ បាន លើក តម្កើង លោក។
៤. នៅគ្រានោះ ភ្នំទាំងឡាយនឹងលោតដូចចៀមឈ្មោល ហើយភ្នំតូចៗក៏នឹងលោតដូចកូនចៀមដែលឆ្អែតដោយទឹកដោះគោដែរ ហើយមុខរបស់ទេវតាទាំងអស់នៅស្ថានសួគ៌នឹងភ្លឺឡើងដោយអំណរ។
៥. ដ្បិត នៅ គ្រា នោះ អ្នក ដែល ត្រូវ បាន ជ្រើសរើស នឹង ក្រោក ឡើង ហើយ ផែនដី នឹង អរ សប្បាយ ហើយ មនុស្ស សុចរិត នឹង រស់នៅ លើ ផែនដី ហើយ ពួក អ្នក ដែល ត្រូវ បាន ជ្រើសរើស នឹង ដើរ លើ ផែនដី។

ជំពូកទី 52

១. ហើយ បន្ទាប់ ពី ថ្ងៃ ទាំង នោះ នៅ កន្លែង ដែល ខ្ញុំ បាន ឃើញ ការ និមិត្ត ទាំង អស់ នៃ អ្វី ដែល ត្រូវ បាន លាក់ ទុក — ដ្បិត ខ្ញុំ ត្រូវ បាន ខ្យល់ កួច បក់ ទៅ ក្នុង ខ្យល់ កួច ហើយ វា បាន នាំ ខ្ញុំ ទៅ ទិស ខាង លិច។
២. នៅទីនោះ ភ្នែកខ្ញុំបានឃើញរបស់សម្ងាត់ទាំងអស់នៃស្ថានសួគ៌ ដែលនឹងមាន ភ្នំដែក ភ្នំទង់ដែង ភ្នំប្រាក់ ភ្នំមាស ភ្នំដែកទន់ និងភ្នំសំណ ។
៣. ខ្ញុំ បាន សួរ ទេវតា ដែល ទៅ ជា មួយ ខ្ញុំ ថា តើ មាន រឿង អ្វី ខ្លះ ដែល ខ្ញុំ បាន ឃើញ នៅ ទី ស្ងាត់ៗ?
៤. ហើយ ទ្រង់ មាន បន្ទូល មក ខ្ញុំ ថា៖ «របស់ ទាំង អស់ នេះ ដែល អ្នក បាន ឃើញ នឹង បម្រើ ដល់ អំណាច របស់ អ្នក ដែល ទ្រង់ បាន ចាក់ ប្រេង តាំង ដើម្បី ឲ្យ ទ្រង់ អាច មាន ឫទ្ធានុភាព និង ឫទ្ធានុភាព នៅ លើ ផែនដី»។
៥. ហើយទេវតានៃសន្តិភាពនោះបានឆ្លើយមកខ្ញុំថា ៖ ចូររង់ចាំបន្តិច នោះនឹងត្រូវបានបង្ហាញដល់អ្នកនូវរឿងសម្ងាត់ទាំងអស់ដែលនៅជុំវិញព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ។
៦. ហើយ ភ្នំ ទាំង នេះ ដែល ភ្នែក អ្នក បាន ឃើញ គឺ ភ្នំ ដែក ភ្នំ ទង់ដែង ភ្នំ ប្រាក់ ភ្នំ មាស ភ្នំ ដែក ទន់ និង ភ្នំ សំណ។ ទាំងអស់ នេះ នឹង នៅ ចំពោះ ព្រះភក្ត្រ នៃ ព្រះ ដែល បាន ជ្រើសរើស ដូច ជា ក្រមួន នៅ ចំពោះ មុខ ភ្លើង ហើយ ដូច ជា ទឹក ដែល ហូរ ចុះ មក ពី លើ ភ្នំ ទាំង នោះ ហើយ វា នឹង គ្មាន អំណាច នៅ ចំពោះ ព្រះបាទា របស់ ព្រះអង្គ។
៧. ហើយ នៅ គ្រា នោះ នឹង មាន អ្នក ណា ម្នាក់ នឹង បាន សង្គ្រោះ ឡើយ ទោះ ដោយ មាស ឬ ប្រាក់ ក៏ ដោយ ហើយ ក៏ គ្មាន អ្នក ណា អាច គេច ផុត បាន ដែរ។
៨. ហើយ នឹង គ្មាន ដែក សម្រាប់ ធ្វើ សង្គ្រាម ឡើយ ហើយ ក៏ មិន អាច ពាក់ អាវក្រោះ ការពារ ទ្រូង បាន ដែរ។ លង្ហិន នឹង មិន មាន ប្រយោជន៍ អ្វី ឡើយ ហើយ សំណ នឹង មិន មាន តម្លៃ អ្វី ឡើយ ហើយ សំណ នឹង មិន មាន អ្នក ណា ចង់ បាន ឡើយ។
៩. ហើយ របស់ ទាំង អស់ នេះ នឹង ត្រូវ បដិសេធ ហើយ បំផ្លាញ ចោល ពី ផ្ទៃ ផែនដី នៅ ពេល ដែល អ្នក ដែល ព្រះ បាន ជ្រើសរើស លេច មក នៅ ចំពោះ ព្រះ ភក្ត្រ របស់ ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ។

ជំពូកទី 53

១. នៅ ទីនោះ ភ្នែក ខ្ញុំ បាន ឃើញ ជ្រលង ភ្នំ ជ្រៅ មួយ ដែល មាន មាត់ ចំហ ហើយ អស់ អ្នក ដែល រស់នៅ លើ ផែនដី សមុទ្រ និង កោះ នានា នឹង នាំ យក អំណោយ អំណោយ និង វត្ថុ តំណាង នៃ ការ គោរព មក ឲ្យ គាត់ ប៉ុន្តែ ជ្រលង ភ្នំ ជ្រៅ នោះ នឹង មិន ពេញ ឡើយ។
២. ហើយដៃរបស់ពួកគេប្រព្រឹត្តអំពើខុសច្បាប់ ហើយមនុស្សមានបាបលេបត្របាក់អស់អ្នកដែលពួកគេជិះជាន់ដោយខុសច្បាប់។ យ៉ាងណាក៏ដោយ មនុស្សមានបាបនឹងត្រូវបំផ្លាញចោលនៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ ហើយពួកគេនឹងត្រូវបណ្តេញចេញពីផែនដីរបស់ទ្រង់ ហើយពួកគេនឹងវិនាសជារៀងរហូត។

៣. ដ្បិត ខ្ញុំ បាន ឃើញ ទេវតា នៃ ការ ដាក់ ទណ្ឌកម្ម ទាំង អស់ ស្ថិត នៅ ទី នោះ ហើយ កំពុង រៀបចំ ឧបករណ៍ ទាំង អស់ របស់ សាតាំង។
៤. ហើយខ្ញុំបានសួរទេវតានៃសន្តិភាពដែលបានទៅជាមួយខ្ញុំថា ៖ « តើពួកគេកំពុងរៀបចំឧបករណ៍ទាំងនេះសម្រាប់អ្នកណា?»
៥. ហើយ គាត់ បាន មាន ប្រសាសន៍ មក ខ្ញុំ ថា ៖ « គេ រៀបចំ របស់ ទាំង នេះ សម្រាប់ ពួក ស្ដេច និង ពួក អ្នក មាន អំណាច នៃ ផែនដី នេះ ដើម្បី ឲ្យ គេ អាច ត្រូវ បំផ្លាញ ចោល ដោយ ហេតុ នោះ។
៦. ហើយបន្ទាប់ពីនេះ ព្រះដ៏សុចរិត និងជាអ្នករើសតាំង នឹងធ្វើឲ្យដំណាក់នៃក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់លេចចេញមក។ ចាប់ពីពេលនេះតទៅ ពួកគេនឹងលែងត្រូវបានរារាំងទៀតហើយ ដោយនូវព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ។
៧. ហើយ ភ្នំ ទាំង នេះ នឹង មិន ឈរ ដូច ជា ផែនដី នៅ ចំពោះ សេចក្ដី សុចរិត របស់ ទ្រង់ ឡើយ ប៉ុន្តែ ភ្នំ តូច ទាំង នោះ នឹង បាន ដូច ជា ប្រភព ទឹក ហើយ មនុស្ស សុចរិត នឹង បាន សម្រាក ពី ការ គាប សង្កត់ របស់ មនុស្ស មាន បាប។

ជំពូកទី 54

១. ខ្ញុំ ក៏ ក្រឡេក មើល ទៅ ផ្នែក មួយ ទៀត នៃ ផែនដី ហើយ ឃើញ ជ្រលង ភ្នំ ជ្រៅ មួយ ដែល មាន ភ្លើង ឆេះ។
២. ហើយពួកគេបាននាំពួកស្ដេច និងពួកអ្នកមានអំណាចមក ហើយចាប់ផ្ដើមបោះពួកគេចូលទៅក្នុងជ្រលងភ្នំជ្រៅនេះ។
៣. ហើយនៅទីនោះ ភ្នែកខ្ញុំបានឃើញពីរបៀបដែលពួកគេបានធ្វើឧបករណ៍ទាំងនេះរបស់ពួកគេ គឺច្រវាក់ដែកដែលមានទម្ងន់មិនអាចវាស់វែងបាន។
៤. រួច ខ្ញុំ បាន សួរ ទេវតា នៃ សន្តិភាព ដែល បាន ទៅ ជា មួយ ខ្ញុំ ថា ៖ «តើ ច្រវាក់ ទាំង នេះ ត្រូវ បាន រៀបចំ សម្រាប់ អ្នក ណា?»
៥. ហើយ លោក មាន ប្រសាសន៍ មក ខ្ញុំ ថា ៖ ពួក នេះ កំពុង ត្រូវ បាន រៀបចំ សម្រាប់ កងទ័ព អាសាហ្សេល ដើម្បី ឲ្យ ពួក គេ អាច ចាប់ ពួក គេ បោះ ចោល ទៅ ក្នុង ជង្ហុក នៃ ការ ថ្កោលទោស ទាំង ស្រុង ហើយ ពួក គេ នឹង គ្រប ថ្គាម របស់ ពួក គេ ដោយ ថ្ម រដិបរដុប ដូច ដែល ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ បាន បញ្ជា។
៦. ហើយ មីកែល កាព្រីយ៉ែល រ៉ាហ្វាអែល និង ផាញូអែល នឹង ចាប់ ពួកគេ នៅ ថ្ងៃ ដ៏ អស្ចារ្យ នោះ ហើយ បោះ ពួកគេ ទៅ ក្នុង ឡ ដែល កំពុង ឆេះ នៅ ថ្ងៃ នោះ ដើម្បី ឲ្យ ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ សងសឹក ពួកគេ ចំពោះ អំពើ ទុច្ចរិត របស់ ពួកគេ ដោយ បាន ក្លាយ ជា អ្នក ក្រោម បង្គាប់ របស់ សាតាំង និង នាំ អ្នក ដែល រស់នៅ លើ ផែនដី ឲ្យ វង្វេង។
៧. «ហើយនៅគ្រាទាំងនោះ ការដាក់ទណ្ឌកម្មនឹងមកពីព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ ហើយទ្រង់នឹងបើកបន្ទប់ទឹកទាំងអស់ដែលនៅពីលើមេឃ និងប្រភពទឹកដែលនៅខាងក្រោមផែនដី»។
៨. ហើយ ទឹក ទាំង អស់ នឹង ត្រូវ បាន រួម បញ្ចូល ជាមួយ នឹង ទឹក។ អ្វី ដែល នៅ លើ មេឃ គឺ ជា របស់ បុរស ហើយ ទឹក ដែល នៅ ក្រោម ផែនដី គឺ ជា របស់ ស្ត្រី។
៩. ហើយពួកគេនឹងបំផ្លាញអស់អ្នកដែលរស់នៅលើផែនដី និងអ្នកដែលរស់នៅក្រោមចុងមេឃ។
១០. ហើយកាលណាពួកគេបានទទួលស្គាល់អំពើទុច្ចរិតរបស់ខ្លួន ដែលពួកគេបានប្រព្រឹត្តនៅលើផែនដី នោះពួកគេនឹងវិនាសដោយសារអំពើទាំងនេះ។

ជំពូកទី ៥៥

១. ហើយបន្ទាប់ពីនោះ ប្រមុខនៃថ្ងៃបានប្រែចិត្ត ហើយនិយាយថា៖ « ខ្ញុំបានបំផ្លាញអស់អ្នកដែលរស់នៅលើផែនដីដោយឥតប្រយោជន៍»។
២. ហើយទ្រង់បានស្បថដោយព្រះនាមដ៏ឧត្តុង្គឧត្តមរបស់ទ្រង់ថា ៖ ចាប់ពីពេលនេះតទៅ អញនឹងមិនធ្វើដូច្នោះចំពោះអស់អ្នកដែលរស់នៅលើផែនដីឡើយ ហើយអញនឹងដាក់សញ្ញាមួយនៅលើមេឃ ៖ ហើយនេះនឹងជាការសន្យានៃសេចក្ដីជំនឿល្អរវាងអញ និងពួកគេជារៀងរហូត ដរាបណាស្ថានសួគ៌នៅពីលើផែនដី។ ហើយនេះគឺស្របតាមបញ្ញារបស់អញ »។
៣. កាលណាយើងចង់ចាប់ពួកគេដោយដៃទេវតានៅថ្ងៃនៃទុក្ខវេទនា និងការឈឺចាប់ដោយសារតែរឿងនេះ យើងនឹងធ្វើឲ្យការដាក់ទោស និងសេចក្ដីក្រោធរបស់យើងស្ថិតនៅលើពួកគេ ព្រះជាម្ចាស់ ជាព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណទាំងឡាយ មានព្រះបន្ទូល។
៤. ឱ ពួក ស្ដេច ដ៏ មាន ឫទ្ធានុភាព ដែល គង់ នៅ លើ ផែនដី អើយ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ឃើញ ព្រះ ដែល យើង បាន ជ្រើសរើស ទ្រង់ គង់ លើ បល្ល័ង្ក នៃ សិរីល្អ ហើយ វិនិច្ឆ័យ អាសាហ្សេល និង សហការី ទាំងអស់ របស់ ទ្រង់ និង ពលបរិវារ ទាំងអស់ របស់ ទ្រង់ ក្នុង ព្រះនាម ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ។

ជំពូកទី 56

១. ហើយខ្ញុំបានឃើញកងទ័ពទេវតានៃការដាក់ទណ្ឌកម្មកំពុងដើរទៅ ហើយពួកគេកាន់រំពាត់ និងច្រវាក់ដែក និងលង្ហិននៅទីនោះ។
២. ហើយខ្ញុំបានសួរទេវតានៃសន្តិភាពដែលទៅជាមួយខ្ញុំថា ៖ តើ អ្នក ណា ដែល កាន់ ទុក្ខ វេទនា ទាំងនោះ ?
៣. ហើយ ទ្រង់ មាន បន្ទូល មក ខ្ញុំ ថា ៖ « ចំពោះ ពួក អ្នក ដែល គេ បាន ជ្រើសរើស និង ជា ទី ស្រឡាញ់ ដើម្បី ឲ្យ គេ ត្រូវ បោះ ចូល ទៅ ក្នុង ចង្អូរ នៃ ទី ជ្រៅ បំផុត នៃ ជ្រលង ភ្នំ » ។
៤. ហើយបន្ទាប់មកជ្រលងភ្នំនោះនឹងពោរពេញទៅដោយអ្នកដែលត្រូវបានជ្រើសរើស និងជាទីស្រឡាញ់របស់ពួកគេ ហើយថ្ងៃនៃជីវិតរបស់ពួកគេនឹងដល់ទីបញ្ចប់ ហើយថ្ងៃនៃការនាំពួកគេឲ្យវង្វេងនឹងមិនត្រូវបានរាប់បញ្ចូលទៀតទេ។
៥. នៅគ្រានោះ ពួកទេវតានឹងត្រឡប់មកវិញ ហើយបោះខ្លួនទៅទិសខាងកើតទៅលើពួកផាធៀន និងពួកមេឌី។ ពួកគេនឹងញុះញង់ពួកស្ដេច ដើម្បីឲ្យវិញ្ញាណនៃភាពចលាចលមកសណ្ឋិតលើពួកគេ ហើយពួកគេនឹងដាស់ពួកគេចេញពីបល្ល័ង្ករបស់ពួកគេ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចរត់ចេញដូចជាសត្វសិង្ហចេញពីរូងរបស់ពួកគេ ហើយដូចជាចចកដែលឃ្លានក្នុងចំណោមហ្វូងចៀមរបស់ពួកគេ។

៦. ពួកគេនឹងឡើងទៅជាន់ឈ្លីលើទឹកដីរបស់ពួកអ្នកដែលព្រះអង្គជ្រើសរើស ហើយទឹកដីរបស់ពួកអ្នកដែលព្រះអង្គជ្រើសរើសនឹងបានទៅជាទីលានបោកស្រូវ និងជាផ្លូវធំនៅពីមុខពួកគេ។
៧. ប៉ុន្តែ ទីក្រុង នៃ មនុស្ស សុចរិត របស់ យើង នឹង ក្លាយ ជា ឧបសគ្គ ដល់ សេះ របស់ ពួកគេ។ ហើយ ពួកគេ នឹង ចាប់ ផ្តើម ប្រយុទ្ធ គ្នា ហើយ ដៃស្តាំ របស់ ពួកគេ នឹង រឹងមាំ ប្រឆាំង នឹង ខ្លួន ឯង ហើយ មនុស្ស នឹង មិន ស្គាល់ បង ប្អូន របស់ ខ្លួន ឬ កូន ប្រុស របស់ ខ្លួន ឡើយ រហូត ដល់ គ្មាន សាកសព ណា មួយ ចំនួន ត្រូវ បាន សម្លាប់ ហើយ ការ ដាក់ ទោស របស់ ពួកគេ ក៏ មិន ឥត ប្រយោជន៍ ដែរ។
៨. នៅ គ្រា នោះ ស្ថាន ឃុំ ព្រលឹង មនុស្ស ស្លាប់ នឹង បើក មាត់ របស់ វា ហើយ ពួក គេ នឹង ត្រូវ លេប ចូល ទៅ ក្នុង នោះ ហើយ ការ បំផ្លិចបំផ្លាញ របស់ ពួក គេ នឹង ត្រូវ បញ្ចប់។ ស្ថាន ឃុំ ព្រលឹង មនុស្ស ស្លាប់ នឹង លេប ត្របាក់ មនុស្ស មាន បាប នៅ ចំពោះ មុខ ពួក អ្នក ដែល បាន ជ្រើស រើស។

ជំពូកទី 57

១. ហើយ ក្រោយ ពី នេះ មក ខ្ញុំ បាន ឃើញ រទេះ មួយ កង ទៀត និង មនុស្ស ជិះ លើ រទេះ នោះ ហើយ មក ដោយ ខ្យល់ ពី ទិស ខាងកើត និង ពី ទិស ខាងលិច ទៅ ទិស ខាងត្បូង។
២. ហើយ សំឡេង រទេះ របស់ គេ បាន ឮ ឡើង ហើយ ពេល ដែល ភាព ចលាចល នេះ បាន កើត ឡើង ពួក បរិសុទ្ធ ពី ស្ថានសួគ៌ បាន ប្រកាស ដំណឹង នោះ ហើយ សសរ ផែនដី ត្រូវ បាន ផ្លាស់ ចេញ ពី កន្លែង របស់ វា ហើយ សំឡេង របស់ វា បាន ឮ ពី ចុង មេឃ ម្ខាង ទៅ ចុង មេឃ ម្ខាង ទៀត ក្នុង ថ្ងៃ តែ មួយ។
៣. ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នានឹងក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ។ ហើយនេះជាទីបញ្ចប់នៃរឿងប្រៀបប្រដូចទីពីរ។

ជំពូកទី 58

១. ខ្ញុំ ចាប់ ផ្តើម និយាយ រឿង ប្រៀបប្រដូច ទី បី អំពី មនុស្ស សុចរិត និង មនុស្ស ដែល ព្រះ បាន ជ្រើសរើស។
២. មានពរហើយ អ្នករាល់គ្នាដែលសុចរិត ហើយជាអ្នកដែលត្រូវបានជ្រើសរើស ដ្បិតចំណែករបស់អ្នកនឹងរុងរឿង។
៣. ហើយ មនុស្ស សុចរិត នឹង នៅ ក្នុង ពន្លឺ ព្រះអាទិត្យ ហើយ ពួក អ្នក ដែល ត្រូវ បាន ជ្រើសរើស នៅ ក្នុង ពន្លឺ នៃ ជីវិត ដ៏ អស់កល្ប ជានិច្ច ថ្ងៃ នៃ ជីវិត របស់ ពួកគេ នឹង គ្មាន ទី បញ្ចប់ ហើយ ថ្ងៃ នៃ ពួក បរិសុទ្ធ គ្មាន ចំនួន។
៤. ហើយពួកគេនឹងស្វែងរកពន្លឺ ហើយរកឃើញសេចក្តីសុចរិតជាមួយព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ៖ នឹងមានសន្តិភាពដល់មនុស្សសុចរិត ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់ដ៏អស់កល្បជានិច្ច។
៥. បន្ទាប់ពីនេះ នឹងមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកបរិសុទ្ធនៅស្ថានសួគ៌ថា ចូរស្វែងរកអាថ៌កំបាំងនៃសេចក្តីសុចរិត និងមរតកនៃសេចក្តីជំនឿ ដ្បិតវាបានភ្លឺដូចព្រះអាទិត្យនៅលើផែនដី ហើយភាពងងឹតបានកន្លងផុតទៅ។
៦. ហើយនឹងមានពន្លឺមួយដែលមិនចេះចប់ ហើយថ្ងៃទាំងនោះនឹងមិនមកដល់ឡើយ ដ្បិតភាពងងឹតនឹងត្រូវបំផ្លាញចោលជាមុនសិន ហើយពន្លឺនឹងត្រូវបានតាំងឡើងនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ ហើយពន្លឺនៃភាពសុចរិតនឹងត្រូវបានតាំងឡើងជារៀងរហូតនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ។

ជំពូកទី 59

១. នៅសម័យនោះ ភ្នែកខ្ញុំបានឃើញអាថ៌កំបាំងនៃផ្លេកបន្ទោរ និងពន្លឺព្រមទាំងការវិនិច្ឆ័យដែលពួកគេអនុវត្ត ហើយវាបំភ្លឺសម្រាប់ពរជ័យ ឬបណ្តាសា ដូចដែលព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណសព្វព្រះហឫទ័យ។
២. ហើយនៅទីនោះ ខ្ញុំបានឃើញអាថ៌កំបាំងនៃផ្គរលាន់ ហើយនៅពេលដែលវាបន្លឺឡើងនៅស្ថានសួគ៌ សំឡេងរបស់វាក៏ត្រូវបានឮ ហើយទ្រង់បានធ្វើឲ្យខ្ញុំឃើញការវិនិច្ឆ័យដែលបានអនុវត្តនៅលើផែនដី មិនថាវាសម្រាប់សុខុមាលភាព និងពរជ័យ ឬសម្រាប់បណ្តាសា ស្របតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ។
៣. ហើយ បន្ទាប់ ពី នោះ អាថ៌កំបាំង ទាំង អស់ នៃ ពន្លឺ និង ផ្លេកបន្ទោរ ត្រូវ បាន បង្ហាញ ដល់ ខ្ញុំ ហើយ វា បំភ្លឺ សម្រាប់ ពរជ័យ និង សម្រាប់ ការ បំពេញ ចិត្ត។

ជំពូកទី ៦០

១. នៅឆ្នាំប្រាំរយ ក្នុងខែទីប្រាំពីរ នៅថ្ងៃទីដប់បួននៃខែនោះ ក្នុងដំណើរជីវិតរបស់ហេណុក។ នៅក្នុងរឿងប្រៀបប្រដូចនោះ ខ្ញុំបានឃើញការរញ្ជួយយ៉ាងខ្លាំងបានធ្វើឱ្យផ្ទៃមេឃនៃស្ថានសួគ៌ញ័រ ហើយកងទ័ពរបស់ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត និងទេវតារាប់ពាន់រាប់ពាន់ដង មានការព្រួយបារម្ភយ៉ាងខ្លាំង។
២. ហើយ ប្រមុខ នៃ ថ្ងៃ បាន គង់ លើ បល្ល័ង្ក នៃ សិរីល្អ របស់ ទ្រង់ ហើយ ពួក ទេវតា និង ពួក សុចរិត បាន ឈរ នៅ ជុំវិញ ទ្រង់។
៣. ខ្ញុំ ញ័រ ជា ខ្លាំង ហើយ ភ័យ ខ្លាច ក៏ ចាប់ ខ្ញុំ ហើយ ចង្កេះ ខ្ញុំ ក៏ ញ័រ ហើយ ខ្នង ខ្ញុំ ក៏ រលាយ ទៅ ខ្ញុំ ក៏ ដួល ផ្កាប់ មុខ។
៤. មីកែល បាន ចាត់ ទេវតា មួយ ទៀត ពី ចំណោម ពួក បរិសុទ្ធ ហើយ លោក បាន លើក ខ្ញុំ ឡើង ហើយ ពេល លោក បាន លើក ខ្ញុំ ឡើង ហើយ វិញ្ញាណ របស់ ខ្ញុំ ក៏ ត្រឡប់ មក វិញ ដ្បិត ខ្ញុំ មិន អាច ទ្រាំទ្រ នឹង រូបរាង របស់ ពួក ពល ទ័ព នេះ និង ការ រំជើបរំជួល និង ការ រញ្ជួយ នៃ ស្ថានសួគ៌ បាន ឡើយ។ មីកែល បាន និយាយ មក ខ្ញុំ ថា៖ «ហេតុអ្វី បាន ជា អ្នក មាន ការ ព្រួយ បារម្ភ ដោយ ការ និមិត្ត បែប នេះ? រហូត ដល់ ថ្ងៃ នេះ បាន កន្លង ផុត ទៅ ជា ថ្ងៃ នៃ សេចក្តី មេត្តាករុណា របស់ ទ្រង់ ហើយ ទ្រង់ មាន សេចក្តី មេត្តាករុណា និង អត់ធន់ យ៉ាង យូរ ចំពោះ អ្នក ដែល រស់នៅ លើ ផែនដី»។

៥. ហើយនៅពេលដែលថ្ងៃ និងឫទ្ធានុភាព និងការដាក់ទណ្ឌកម្ម និងការជំនុំជំរះមកដល់ ដែលព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណបានរៀបចំសម្រាប់អ្នកដែលមិនគោរពបូជាច្បាប់សុចរិត និងសម្រាប់អ្នកដែលបដិសេធការជំនុំជំរះដ៏សុចរិត និងសម្រាប់អ្នកដែលយកព្រះនាមរបស់ទ្រង់ដោយឥតប្រយោជន៍ — ថ្ងៃនោះត្រូវបានរៀបចំរួចរាល់ហើយ សម្រាប់ពួកអ្នកដែលត្រូវបានជ្រើសរើស គឺជាសេចក្តីសញ្ញា ប៉ុន្តែសម្រាប់មនុស្សមានបាប គឺជាការស៊ើបអង្កេត។

៦. កាលណា ទណ្ឌកម្ម របស់ ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ ធ្លាក់ មក លើ ពួកគេ នោះ វា នឹង ធ្លាក់ មក វិញ ដើម្បី កុំ ឲ្យ ទណ្ឌកម្ម របស់ ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ មក ដោយ ឥតប្រយោជន៍ ហើយ វា នឹង សម្លាប់ កូនៗ ជាមួយ ម្តាយ របស់ ពួកគេ និង កូនៗ ជាមួយ ឪពុក របស់ ពួកគេ។ បន្ទាប់ មក ការ ជំនុំជំរះ នឹង កើត ឡើង តាម សេចក្តី មេត្តាករុណា និង ការ អត់ធ្មត់ របស់ ទ្រង់។

៧. នៅថ្ងៃនោះ សត្វចម្លែកពីរបានបែកគ្នា សត្វចម្លែកញីមួយឈ្មោះលេវីយ៉ាថាន រស់នៅក្នុងទីរហោស្ថានពីលើប្រភពទឹក។

៨. ប៉ុន្តែ សត្វ ឈ្មោល នោះ ឈ្មោះ បេហេម៉ូត ដែល បាន រស់នៅ ក្នុង ទីរហោស្ថាន ដ៏ ស្ងាត់ជ្រងំ មួយ ឈ្មោះ ឌូអ៊ីអ៊ីន នៅ ខាងកើត សួនច្បារ ជា កន្លែង ដែល ពួក អ្នក ជ្រើសរើស និង មនុស្ស សុចរិត រស់នៅ ជា កន្លែង ដែល ជីតា របស់ ខ្ញុំ ត្រូវ បាន លើក ឡើង ជា កូន ទី ប្រាំពីរ ពី អ័ដាម ជា មនុស្ស ដំបូង ដែល ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ បាន បង្កើត។

៩. ហើយខ្ញុំបានអង្វរទេវតាមួយអង្គទៀត សូមឲ្យលោកបង្ហាញខ្ញុំពីឫទ្ធានុភាពរបស់សត្វចម្លែកទាំងនោះ អំពីរបៀបដែលពួកវាត្រូវបានបំបែកចេញពីគ្នានៅថ្ងៃមួយ ហើយត្រូវបានបោះមួយចូលទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយមួយទៀតទៅកាន់ដីស្ងួតនៃទីរហោស្ថាន។

១០. ព្រះអង្គ មាន ព្រះបន្ទូល មក ខ្ញុំ ថា៖ «កូន មនុស្ស អើយ អ្នក ចង់ ដឹង ពី អ្វី ដែល លាក់ កំបាំង នៅ ក្នុង រឿង នេះ»។

១១. ហើយទេវតាមួយអង្គទៀតដែលទៅជាមួយខ្ញុំ ហើយបង្ហាញខ្ញុំពីអ្វីដែលលាក់កំបាំង បានប្រាប់ខ្ញុំពីអ្វីដែលនៅស្ថានសួគ៌នៅទីខ្ពស់ និងអ្វីដែលនៅក្រោមដី នៅទីជ្រៅបំផុត និងនៅចុងបំផុតនៃស្ថានសួគ៌ និងនៅលើគ្រឹះនៃស្ថានសួគ៌។

១២. ហើយ បន្ទប់ នៃ ខ្យល់ និង របៀប ដែល ខ្យល់ ត្រូវ បាន បែងចែក និង របៀប ដែល វា ត្រូវ បាន ថ្លឹងថ្លែង និង របៀប ដែល ទ្វារ នៃ ខ្យល់ ត្រូវ បាន រាប់ តាម អំណាច នៃ ខ្យល់ និង អំណាច នៃ ពន្លឺ នៃ ព្រះច័ន្ទ និង តាម អំណាច ដែល សមរម្យ និង ការ បែងចែក ផ្កាយ តាម ឈ្មោះ របស់ វា និង របៀប ដែល ការ បែងចែក ទាំងអស់ ត្រូវ បាន បែងចែក។

១៣. ហើយ ផ្គរលាន់ តាម កន្លែង ដែល វា ធ្លាក់ និង ការ បែក បាក់ ទាំង អស់ ដែល បាន កើត ឡើង ក្នុង ចំណោម ផ្លេកបន្ទោរ ដើម្បី ឲ្យ វា អាច បំភ្លឺ និង កងទ័ព របស់ វា ដើម្បី ឲ្យ វា អាច គោរព តាម ភ្លាមៗ។

១៤. ដ្បិត ផ្គរលាន់ មាន កន្លែង សម្រាក ដែល ត្រូវ បាន កំណត់ ឲ្យ វា ក្នុង ពេល ដែល វា កំពុង រង់ចាំ សំឡេង បន្លឺ ឡើង ហើយ ផ្គរលាន់ និង ផ្លេកបន្ទោរ គឺ មិន អាច បំបែក ពី គ្នា បាន ឡើយ ហើយ ទោះបីជា មិនមែន ជា មួយ ឬ មិន បែក ពី គ្នា ក៏ ដោយ ក៏ វា ទាំង ពីរ ទៅ ជាមួយ គ្នា តាម រយៈ វិញ្ញាណ ហើយ មិន បំបែក ពី គ្នា ឡើយ។

១៥. ដ្បិត កាលណា ផ្លេកបន្ទោរ ភ្លឺ ផ្គរលាន់ ក៏ បន្លឺ សំឡេង របស់ វា ហើយ វិញ្ញាណ បង្ខំ ឲ្យ ផ្អាក មួយ រយៈ ពេល សំឡេង គ្រហឹម ហើយ ចែក គ្នា ស្មើៗ គ្នា រវាង ពួកគេ ដ្បិត ទ្រព្យសម្បត្តិ នៃ សំឡេង គ្រហឹម របស់ ពួកគេ គឺ ដូច ជា ខ្សាច់ ហើយ ពួកគេ ម្នាក់ៗ ពេល វា គ្រហឹម ត្រូវ បាន ចង ដោយ ខ្សែ ចង ហើយ បែរ ក្រោយ ដោយ ឫទ្ធានុភាព នៃ វិញ្ញាណ ហើយ រុញ ទៅ មុខ តាម ទិស ជាច្រើន នៃ ផែនដី។

១៦. ហើយវិញ្ញាណនៃសមុទ្រគឺជាបុរស និងរឹងមាំ ហើយស្របតាមឫទ្ធានុភាពនៃកម្លាំងរបស់វា វាត្រូវបានទាញវាមកវិញដោយខ្សែចង្កូត ហើយតាមរបៀបដូចគ្នា វាត្រូវបានរុញទៅមុខ ហើយខ្ចាត់ខ្ចាយក្នុងចំណោមភ្នំទាំងអស់នៃផែនដី។

១៧. ហើយវិញ្ញាណនៃសាយសត្វគឺជាទេវតារបស់វា ហើយវិញ្ញាណនៃព្រឹលធ្លាក់គឺជាទេវតាល្អ។

១៨. ហើយវិញ្ញាណនៃព្រិលបានចាកចេញពីបន្ទប់របស់វាដោយសារតែកម្លាំងរបស់វា - មានវិញ្ញាណពិសេសមួយនៅក្នុងនោះ ហើយអ្វីដែលឡើងពីវាគឺដូចជាផ្សែង ហើយឈ្មោះរបស់វាគឺសាយសត្វ។

១៩. ហើយវិញ្ញាណនៃអ័ព្ទមិនរួបរួមជាមួយពួកគេនៅក្នុងបន្ទប់របស់ពួកគេទេ ប៉ុន្តែវាមានបន្ទប់ពិសេសមួយ ពីព្រោះដំណើររបស់វារុងរឿងទាំងនៅក្នុងពន្លឺ និងក្នុងភាពងងឹត ហើយនៅរដូវរងា និងរដូវក្តៅ ហើយនៅក្នុងបន្ទប់របស់វាមានទេវតាមួយ។

២០. ហើយ វិញ្ញាណ នៃ ទឹកសន្សើម ស្ថិត នៅ ចុង មេឃ ហើយ ភ្ជាប់ ជាមួយ បន្ទប់ ភ្លៀង ហើយ ដំណើរ របស់ វា គឺ នៅ រដូវរងា និង រដូវក្តៅ ហើយ ពពក របស់ វា និង ពពក អ័ព្ទ ត្រូវ បាន ភ្ជាប់ គ្នា ហើយ មួយ ផ្តល់ ឲ្យ មួយ ទៀត។

២១. ហើយនៅពេលដែលវិញ្ញាណនៃភ្លៀងចេញពីបន្ទប់របស់វា ពួកទេវតាក៏មកបើកបន្ទប់នោះ ហើយនាំវាចេញ ហើយនៅពេលដែលវាត្រូវបានសាយភាយពាសពេញផែនដីទាំងមូល វានឹងរួបរួមជាមួយទឹកនៅលើផែនដី។ ហើយនៅពេលណាដែលវារួបរួមជាមួយទឹកនៅលើផែនដី...

២២. ដ្បិត ទឹក ទាំង នោះ គឺ សម្រាប់ អ្នក ដែល រស់ នៅ លើ ផែនដី ដ្បិត វា ជា អាហារ សម្រាប់ ផែនដី ពី ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត ដែល គង់ នៅ ស្ថានសួគ៌។ ហេតុ ដូច្នេះ ហើយ បាន ជា មាន រង្វាស់ សម្រាប់ ភ្លៀង ហើយ ពួក ទេវតា ទទួល បន្ទុក វា។

២៣. ហើយ រឿង ទាំងនេះ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ឆ្ពោះទៅ សួនច្បារ នៃ មនុស្ស សុចរិត។

២៤. ហើយទេវតានៃសន្តិភាពដែលនៅជាមួយខ្ញុំបាននិយាយមកខ្ញុំថាៈ សត្វចម្លែកទាំងពីរនេះ ដែលត្រូវបានរៀបចំស្របតាមភាពអស្ចារ្យរបស់ព្រះ នឹងចិញ្ចឹម...

ជំពូកទី 61

១. ហើយ នៅ សម័យ នោះ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ថា ពួក ទេវតា ទាំង នោះ ត្រូវ បាន គេ ឲ្យ ខ្សែ វែងៗ យ៉ាង ណា ហើយ ពួក វា បាន យក ស្លាប ទៅ ហើរ ហើយ ពួក វា បាន ទៅ ទិស ខាងជើង។

២. ខ្ញុំ បាន សួរ ទេវតា ថា៖«ហេតុ អ្វី បាន ជា ទេវតា ទាំង នោះ យក ខ្សែ ទាំង នេះ ទៅ វាស់?» ទេវតា ក៏ ឆ្លើយ មក ខ្ញុំ ថា៖«វា បាន ទៅ វាស់ ហើយ»។

៣. ទេវតា ដែល ទៅ ជា មួយ ខ្ញុំ ក៏ និយាយ មក ខ្ញុំ ថា៖ « របស់ ទាំង នេះ នឹង នាំ យក រង្វាស់ របស់ មនុស្ស សុចរិត និង ខ្សែ របស់ មនុស្ស សុចរិត មក ឯ មនុស្ស សុចរិត ដើម្បី ឲ្យ គេ បាន នៅ ជាប់ នឹង ព្រះនាម នៃ ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ ជា រៀង រហូត ត ទៅ » ។

៤. ពួកអ្នកដែលត្រូវបានជ្រើសរើសនឹងចាប់ផ្តើមរស់នៅជាមួយអ្នកដែលត្រូវបានជ្រើសរើស ហើយវិធានការទាំងនោះនឹងត្រូវផ្តល់ទៅឱ្យជំនឿ ហើយដែលនឹងពង្រឹងសុចរិតភាព។

៥. ហើយវិធានការទាំងនេះនឹងបង្ហាញអាថ៌កំបាំងទាំងអស់នៃជម្រៅនៃផែនដី និងអស់អ្នកដែលត្រូវបានបំផ្លាញដោយវាលខ្សាច់ និងអស់អ្នកដែលត្រូវបានសត្វតិរច្ឆានស៊ី និងអស់អ្នកដែលត្រូវបានត្រីសមុទ្រស៊ី ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចត្រឡប់មកវិញ ហើយស្នាក់នៅដោយខ្លួនឯងនៅថ្ងៃនៃអ្នកដែលបានជ្រើសរើស។ ដ្បិតគ្មាននរណាម្នាក់នឹងត្រូវបំផ្លាញនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណឡើយ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់អាចត្រូវបានបំផ្លាញឡើយ។

៦. ហើយ អស់ អ្នក ដែល រស់នៅ ស្ថានសួគ៌ ខាងលើ បាន ទទួល បញ្ជា និង ឫទ្ធានុភាព ព្រមទាំង សំឡេង តែ មួយ និង ពន្លឺ តែ មួយ ដូច ភ្លើង។

៧. ហើយពួកគេបានប្រទានពរដល់ព្រះអង្គដោយពាក្យសម្ដីដំបូងរបស់ពួកគេ សរសើរតម្កើង និងសរសើរដោយប្រាជ្ញា ហើយពួកគេមានប្រាជ្ញាខាងពាក្យសម្ដី និងខាងវិញ្ញាណនៃជីវិត។

៨. ហើយព្រះអម្ចាស់នៃព្រះវិញ្ញាណ ទ្រង់បានដាក់អ្នកដែលបានជ្រើសរើសនៅលើបល្ល័ង្កនៃសិរីល្អ។ ហើយទ្រង់នឹងវិនិច្ឆ័យកិច្ចការទាំងអស់របស់ព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៅស្ថានសួគ៌ ហើយកិច្ចការរបស់ពួកគេនឹងត្រូវបានថ្លឹងថ្លែងនៅលើជញ្ជីង។

៩. ហើយកាលណាទ្រង់ងើបព្រះភក្ត្រឡើង ដើម្បីវិនិច្ឆ័យផ្លូវសម្ងាត់របស់ពួកគេ តាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ និងផ្លូវរបស់ពួកគេ តាមមាគ៌ានៃការវិនិច្ឆ័យដ៏សុចរិតរបស់ព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ នោះពួកគេទាំងអស់គ្នានឹងនិយាយ និងប្រទានពរដោយសំឡេងតែមួយ ហើយលើកតម្កើង លើកតម្កើង និងញែកព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ។

១០. ហើយ ទ្រង់ នឹង កោះ ហៅ ពួក ពលបរិវារ នៅ លើ មេឃ និង ពួក បរិសុទ្ធ ទាំង អស់ នៅ លើ មេឃ និង ពួក ពលបរិវារ របស់ ព្រះ គឺ ពួក ចេរូប៊ីក ពួក សេរ៉ាភីន និង ពួក អូផានីន និង ពួក ទេវតា ដ៏ មាន ឫទ្ធានុភាព ទាំង អស់ និង ពួក ទេវតា នៃ នគរ ទាំង អស់ និង ពួក អ្នក ដែល បាន ជ្រើសរើស និង ពួក អំណាច ឯ ទៀត នៅ លើ ផែនដី និង នៅ លើ ទឹក។

១១. នៅថ្ងៃនោះ នឹងបន្លឺសំឡេងតែមួយ ហើយប្រទានពរ លើកតម្កើង និងលើកតម្កើង ដោយស្មារតីនៃជំនឿ ដោយស្មារតីនៃប្រាជ្ញា ដោយស្មារតីនៃការអត់ធ្មត់ ដោយស្មារតីនៃសេចក្តីមេត្តាករុណា ដោយស្មារតីនៃការវិនិច្ឆ័យ និងសន្តិភាព និងដោយស្មារតីនៃសេចក្តីល្អ ហើយទាំងអស់គ្នានឹងនិយាយដោយសំឡេងតែមួយថា ៖ «សូមឲ្យព្រះអង្គបានប្រកបដោយព្រះពរ ហើយសូមឲ្យព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណទាំងឡាយ បានប្រកបដោយព្រះពរជារៀងរហូតតទៅ»។

១២. អស់អ្នកដែលមិនបានដេកលក់នៅស្ថានសួគ៌នឹងប្រទានពរដល់ទ្រង់៖ ពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់ដែលនៅស្ថានសួគ៌នឹងប្រទានពរដល់ទ្រង់ និងពួកអ្នកដែលត្រូវបានជ្រើសរើសទាំងអស់ដែលរស់នៅក្នុងសួនច្បារនៃជីវិត។ និងវិញ្ញាណនៃពន្លឺទាំងអស់ដែលអាចប្រទានពរ លើកតម្កើង លើកតម្កើង និងញែកព្រះនាមដ៏មានពររបស់ទ្រង់ ហើយមនុស្សលោកទាំងអស់នឹងលើកតម្កើង និងប្រទានពរដល់ព្រះនាមទ្រង់ជារៀងរហូត។

១៣. ដ្បិត សេចក្តី មេត្តាករុណា របស់ ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ មាន ច្រើន ណាស់ ហើយ ទ្រង់ មាន ព្រះហឫទ័យ អត់ធន់ ហើយ កិច្ចការ ទាំងអស់ របស់ ទ្រង់ និង អ្វីៗ ទាំងអស់ ដែល ទ្រង់ បាន បង្កើត ទ្រង់ បាន បើក សម្ដែង ដល់ មនុស្ស សុចរិត និង អ្នក ដែល ត្រូវ បាន ជ្រើសរើស ក្នុង ព្រះនាម ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ។

ជំពូកទី 62

១. ហើយ ព្រះអម្ចាស់ បាន បញ្ជា ដល់ ពួក ស្ដេច និង ពួក អ្នក មាន អំណាច និង ពួក អ្នក ដែល មាន ឋានៈ ខ្ពង់ខ្ពស់ និង អស់ អ្នក ដែល រស់នៅ លើ ផែនដី ថា៖ ចូរ បើក ភ្នែក របស់ អ្នក រាល់ គ្នា ហើយ លើក ស្នែង របស់ អ្នក ឡើង បើ អ្នក រាល់ គ្នា អាច ស្គាល់ អ្នក ដែល បាន ជ្រើសរើស បាន ។

២. ហើយព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណបានប្រទានឲ្យទ្រង់គង់លើបល្ល័ង្កនៃសិរីល្អរបស់ទ្រង់ ហើយវិញ្ញាណនៃសេចក្ដីសុចរិតត្រូវបានចាក់មកលើទ្រង់ ហើយព្រះបន្ទូលពីព្រះឱស្ឋរបស់ទ្រង់បានសម្លាប់មនុស្សមានបាបទាំងអស់ ហើយមនុស្សទុច្ចរិតទាំងអស់ត្រូវបានបំផ្លាញចេញពីព្រះភក្ត្ររបស់ទ្រង់។

៣. ហើយនៅថ្ងៃនោះ ស្ដេចទាំងអស់ និងពួកអ្នកមានអំណាច ព្រមទាំងពួកអ្នកដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ និងពួកអ្នកដែលកាន់ផែនដីនឹងក្រោកឈរឡើង ហើយពួកគេនឹងឃើញ ហើយទទួលស្គាល់ពីរបៀបដែលទ្រង់គង់លើបល្ល័ង្កនៃសិរីល្អរបស់ទ្រង់ ហើយសេចក្ដីសុចរិតត្រូវបានវិនិច្ឆ័យនៅចំពោះទ្រង់ ហើយគ្មានពាក្យកុហកណាមួយត្រូវបាននិយាយនៅចំពោះទ្រង់ឡើយ។

៤. ពេលនោះ ទុក្ខវេទនានឹងកើតមានដល់ពួកគេ ដូចជាស្ត្រីដែលហៀបនឹងសម្រាលកូន ហើយនាងមានការឈឺចាប់ពេលសម្រាលកូន កាលណាកូនចូលទៅក្នុងមាត់ស្បូន ហើយនាងមានការឈឺចាប់ពេលសម្រាលកូន។

៥. ហើយ មួយ ផ្នែក នឹង មើល ទៅ ម្ខាង ទៀត ហើយ ពួកគេ នឹង ភ័យ ខ្លាច ហើយ មុខ របស់ ពួកគេ នឹង ស្រពោន ហើយ ទុក្ខ វេទនា នឹង មក លើ ពួកគេ កាល ណា ពួកគេ ឃើញ បុត្រ មនុស្ស គង់ លើ បល្ល័ង្ក នៃ សិរី ល្អ របស់ ព្រះអង្គ។

៦. ហើយ ពួក ស្ដេច និង ពួក អ្នក មាន អំណាច និង អស់ អ្នក ដែល ជា ម្ចាស់ ផែនដី នឹង ប្រទាន ពរ លើក តម្កើង និង លើក តម្កើង ព្រះអង្គ ដែល គ្រប់គ្រង លើ អ្វីៗ ទាំងអស់ ដែល ទ្រង់ បាន លាក់ ទុក។

៧. ដ្បិត តាំង ពី ដើម មក បុត្រ មនុស្ស ត្រូវ បាន លាក់ ទុក ហើយ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ពស់ បំផុត បាន រក្សា លោក នៅ ចំពោះ ព្រះភក្ត្រ នៃ ឫទ្ធានុភាព របស់ លោក ហើយ បាន បើក សម្ដែង លោក ដល់ ពួក អ្នក ដែល បាន ជ្រើសរើស។

៨. ហើយ ពួក ជំនុំ នៃ ពួក អ្នក ដែល ត្រូវ បាន ជ្រើសរើស និង ពួក បរិសុទ្ធ នឹង ត្រូវ បាន សាប ព្រោះ ហើយ ពួក អ្នក ដែល ត្រូវ បាន ជ្រើសរើស ទាំង អស់ នឹង ឈរ នៅ ចំពោះ ទ្រង់ នៅ ថ្ងៃ នោះ។
៩. ហើយ អស់ ទាំង ស្ដេច និង ពួក អ្នក មាន ឫទ្ធានុភាព និង ពួក អ្នក ដែល លើក តម្កើង និង អ្នក ដែល គ្រប់គ្រង ផែនដី នឹង ក្រាប ចុះ នៅ ចំពោះ ទ្រង់ ហើយ ថ្វាយបង្គំ និង ដាក់ សង្ឃឹម លើ បុត្រ មនុស្ស នោះ ហើយ អង្វរ សុំ សេចក្ដី មេត្តាករុណា ពី ទ្រង់។
១០. យ៉ាងណាក៏ដោយ ព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណនឹងជំរុញពួកគេយ៉ាងនោះ ដើម្បីឲ្យពួកគេចាកចេញពីវត្តមានរបស់ទ្រង់យ៉ាងប្រញាប់ប្រញាល់ ហើយមុខរបស់ពួកគេនឹងពោរពេញដោយភាពអាម៉ាស់ ហើយភាពងងឹតនឹងកាន់តែជ្រៅទៅលើមុខរបស់ពួកគេ។
១១. ព្រះអង្គ នឹង ប្រគល់ គេ ទៅ ឲ្យ ពួក ទេវតា ធ្វើ ទោស ដើម្បី សងសឹក គេ ព្រោះ គេ បាន ជិះជាន់ កូន ចៅ របស់ ព្រះអង្គ និង ពួក អ្នក ដែល ព្រះអង្គ បាន ជ្រើសរើស។
១២. ហើយពួកគេនឹងក្លាយជាទស្សនីយភាពសម្រាប់មនុស្សសុចរិត និងសម្រាប់ពួកអ្នកដែលបានជ្រើសរើសរបស់ទ្រង់ ពួកគេនឹងអរសប្បាយចំពោះពួកគេ ពីព្រោះព្រះពិរោធរបស់ព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណបានសណ្ឋិតលើពួកគេ ហើយដាវរបស់ទ្រង់ក៏ស្រវឹងដោយឈាមរបស់ពួកគេ ។
១៣. ហើយ មនុស្ស សុចរិត និង មនុស្ស ដែល ត្រូវ បាន ជ្រើសរើស នឹង ត្រូវ បាន សង្គ្រោះ នៅ ថ្ងៃ នោះ ហើយ ពួកគេ នឹង មិន ឃើញ មុខ មនុស្ស មាន បាប និង មនុស្ស ទុច្ចរិត ទៀត ឡើយ។
១៤. ហើយព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណនឹងគង់លើពួកគេ ហើយពួកគេនឹងបរិភោគជាមួយកូនមនុស្សនោះ ហើយដេកចុះ ហើយក្រោកឡើងជារៀងរហូត។
១៥. ហើយ ពួក សុចរិត និង ពួក អ្នក ដែល ត្រូវ បាន ជ្រើសរើស នឹង ក្រោក ឡើង ពី ផែនដី ហើយ លែង មាន ទឹកមុខ ស្រពោន ទៀត ហើយ។ ហើយ ពួកគេ នឹង បាន ស្លៀកពាក់ ដោយ សម្លៀកបំពាក់ ដ៏ រុងរឿង។
១៦. ហើយ ទាំងនេះ នឹង ជា សម្លៀកបំពាក់ នៃ ជីវិត ពី ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ៖ ហើយ សម្លៀកបំពាក់ របស់ អ្នក រាល់គ្នា នឹង មិន ចាស់ ឡើយ ហើយ សិរីល្អ របស់ អ្នក រាល់គ្នា នឹង មិន រលាយ បាត់ នៅ ចំពោះ ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ ឡើយ។

ជំពូកទី 63

១. នៅគ្រានោះ ពួកអ្នកមានអំណាច និងស្តេចទាំងឡាយដែលជាម្ចាស់ផែនដី នឹងអង្វរទ្រង់ សូមប្រទានការសម្រាកមួយរយៈដល់ពួកគេពីពួកទេវតារបស់ទ្រង់ ដែលទ្រង់បានដាក់ទណ្ឌកម្មដល់ពួកគេ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចក្រាបថ្វាយបង្គំនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់ពួកគេនៅចំពោះទ្រង់។
២. ហើយពួកគេនឹងសរសើរតម្កើងព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ ហើយនិយាយថា៖ «សូមថ្វាយព្រះពរដល់ព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ និងព្រះអម្ចាស់នៃស្តេច និងព្រះអម្ចាស់នៃអ្នកខ្លាំងពូកែ និងព្រះអម្ចាស់នៃអ្នកមាន និងព្រះអម្ចាស់នៃសិរីល្អ និងព្រះអម្ចាស់នៃប្រាជ្ញា»
៣. ហើយ ឫទ្ធានុភាព របស់ ទ្រង់ រុងរឿង ក្នុង គ្រប់ ទាំង រឿង សម្ងាត់ ពី មួយ ជំនាន់ ទៅ មួយ ជំនាន់ ហើយ សិរីល្អ របស់ ទ្រង់ ស្ថិតស្ថេរ ជា រៀង រហូត។ អាថ៌កំបាំង ទាំង អស់ របស់ ទ្រង់ ជ្រៅ ណាស់ ហើយ រាប់ មិន អស់ ហើយ សេចក្ដី សុចរិត របស់ ទ្រង់ ក៏ លើស ពី ការ គណនា។
៤. ឥឡូវនេះ យើងបានរៀនហើយថា យើងគួរតែលើកតម្កើង និងថ្វាយពរដល់ព្រះអម្ចាស់នៃអស់ទាំងស្តេច និងព្រះអង្គដែលជាស្តេចលើអស់ទាំងស្តេច។
៥. ហើយពួកគេនឹងនិយាយថា ៖ ប្រសិនបើយើងមានពេលសម្រាកដើម្បីលើកតម្កើង និងអរព្រះគុណ ហើយសារភាពជំនឿរបស់យើងនៅចំពោះមុខសិរីល្អរបស់ទ្រង់ !
៦. ហើយឥឡូវនេះ យើងប្រាថ្នាចង់បានការសម្រាកមួយរយៈខ្លី ប៉ុន្តែរកមិនឃើញទេ។ យើងខំប្រឹងតាមរក តែរកមិនឃើញទេ។ ពន្លឺបានបាត់ពីមុខយើង ហើយភាពងងឹតគឺជាជម្រករបស់យើងជារៀងរហូត។
៧. ដ្បិត យើង ខ្ញុំ មិន បាន ជឿ នៅ ចំពោះ ទ្រង់ ឬ បាន លើក តម្កើង ព្រះនាម ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ ទាំងឡាយ ឬ បាន លើក តម្កើង ព្រះអម្ចាស់ នៃ យើង ខ្ញុំ ឡើយ ប៉ុន្តែ យើង ខ្ញុំ មាន សង្ឃឹម នៅ ក្នុង ដំបង រាជ្យ នៃ ព្រះរាជ្យ របស់ យើង និង នៅ ក្នុង សិរីល្អ របស់ យើង។
៨. ហើយនៅថ្ងៃដែលយើងរងទុក្ខវេទនា និងវេទនា ទ្រង់មិនសង្គ្រោះយើងទេ ហើយយើងរកកន្លែងសម្រាកសម្រាប់ការសារភាពថា ព្រះអម្ចាស់របស់យើងទ្រង់ពិតនៅក្នុងកិច្ចការទាំងអស់របស់ទ្រង់ និងនៅក្នុងការវិនិច្ឆ័យ និងយុត្តិធម៌របស់ទ្រង់ ហើយការវិនិច្ឆ័យរបស់ទ្រង់មិនរើសមុខអ្នកណាឡើយ។
៩. ហើយ យើង នឹង ឃ្លាត ចេញ ពី ព្រះភក្ត្រ ទ្រង់ ទៅ ដោយ សារ តែ ការ ប្រព្រឹត្ត របស់ យើង ហើយ អំពើ បាប របស់ យើង ទាំង អស់ នឹង ត្រូវ បាន រាប់ ជា សុចរិត។
១០. ឥឡូវនេះ ពួកគេនឹងនិយាយទៅកាន់ខ្លួនឯងថា ៖ «ព្រលឹងយើងពោរពេញដោយប្រាក់ចំណេញដ៏ទុច្ចរិត ប៉ុន្តែវាមិនរារាំងយើងពីការចុះពីកណ្ដាលវាទៅក្នុងបន្ទុកនៃផ្នូរនោះទេ»។
១១. ហើយបន្ទាប់ពីនោះ មុខរបស់ពួកគេនឹងពោរពេញដោយភាពងងឹត ហើយនឹងមានភាពអាម៉ាស់នៅចំពោះមុខកូនមនុស្សនោះ ហើយពួកគេនឹងត្រូវបណ្តេញចេញពីវត្តមានរបស់ទ្រង់ ហើយដាវនឹងនៅចំពោះមុខទ្រង់នៅកណ្តាលពួកគេ។
១២. ព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណមានបន្ទូលដូច្នេះថា ៖ «នេះជាបញ្ញត្តិ និងការវិនិច្ឆ័យទាក់ទងនឹងអ្នកមានអំណាច និងព្រះមហាក្សត្រ និងពួកអ្នកដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ និងអស់អ្នកដែលមានផែនដីនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ»។

ជំពូកទី 64

១. និងទម្រង់ផ្សេងទៀតដែលខ្ញុំបានឃើញលាក់ទុកនៅកន្លែងនោះ។
២. ខ្ញុំបានឮសំឡេងទេវតានិយាយថា ៖ « ពួកទេវតាទាំងនេះបានចុះមកផែនដី ហើយបានបង្ហាញអ្វីដែលលាក់កំបាំងដល់កូនចៅមនុស្ស ហើយបានល្បួងកូនចៅមនុស្សឲ្យប្រព្រឹត្តអំពើបាប » ។

ជំពូកទី ៦៥

១. ហើយនៅសម័យនោះ ណូអេបានឃើញផែនដីលិចចុះ ហើយការបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់វាជិតមកដល់ហើយ។
២. ហើយ លោក បាន ក្រោក ឡើង ពី ទីនោះ ហើយ បាន ទៅ ដល់ ចុង ផែនដី ហើយ បាន ស្រែក ខ្លាំង ៗ ទៅ កាន់ ជីតា របស់ លោក ឈ្មោះ ហេណុក ហើយ ណូអេ បាន និយាយ បីដង ដោយ សំឡេង ជូរចត់ ថា៖ សូម ស្ដាប់ ខ្ញុំ ផង សូម ស្ដាប់ ខ្ញុំ ផង សូម ស្ដាប់ ខ្ញុំ ផង ។
៣. ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់គាត់ថា ៖ ប្រាប់ខ្ញុំផងថា តើមានអ្វីធ្លាក់មកលើផែនដី បានជាផែនដីស្ថិតក្នុងស្ថានភាពអាក្រក់ ហើយរង្គោះរង្គើយ៉ាងនេះ ក្រែងលោខ្ញុំត្រូវវិនាសទៅជាមួយវា ?
៤. ហើយ ពេល នោះ មាន ការ ចលាចល យ៉ាង ខ្លាំង នៅ លើ ផែនដី ហើយ មាន សំឡេង មួយ បាន ឮ មក ពី លើ មេឃ ហើយ ខ្ញុំ ក៏ ដួល ផ្កាប់ មុខ។
៥. ហើយ ហេណុក ជា ជីតា របស់ ខ្ញុំ បាន មក ឈរ ក្បែរ ខ្ញុំ ហើយ និយាយ មក ខ្ញុំ ថា៖ ហេតុ អ្វី បាន ជា អ្នក ស្រែក ហៅ ខ្ញុំ ដោយ សំឡេង យំ សោក យ៉ាង ខ្លាំង?
៦. ហើយ មាន បញ្ជា មួយ ចេញ ពី វត្តមាន របស់ ព្រះអម្ចាស់ មក ស្ដី អំពី អស់ អ្នក ដែល រស់នៅ លើ ផែនដី ថា ការ វិនាស របស់ ពួកគេ ត្រូវ បាន សម្រេច ពីព្រោះ ពួកគេ បាន រៀន អាថ៌កំបាំង ទាំងអស់ របស់ ទេវតា និង អំពើ ឃោរឃៅ ទាំងអស់ របស់ សាតាំង និង អំណាច ទាំងអស់ របស់ ពួកគេ — អំណាច ដ៏ សម្ងាត់ បំផុត — និង អំណាច ទាំងអស់ របស់ អ្នក ដែល អនុវត្ត អំពើ មន្តអាគម និង អំណាច នៃ អំពើ អាបធ្មប់ និង អំណាច របស់ អ្នក ដែល ធ្វើ រូប ចម្លាក់ រលាយ សម្រាប់ ផែនដី ទាំងមូល។
៧. និងរបៀបដែលប្រាក់ត្រូវបានផលិតចេញពីធូលីដី និងរបៀបដែលលោហៈទន់មានប្រភពចេញពីផែនដី។
៨. ដ្បិត សំណ និង សំណប៉ាហាំង មិន ត្រូវ បាន ផលិត ចេញ ពី ផែនដី ដូច ជា លើក ដំបូង ទេ៖ វា ជា ប្រភព ទឹក ដែល ផលិត វា ហើយ ទេវតា មួយ អង្គ ឈរ នៅ ក្នុង នោះ ហើយ ទេវតា នោះ គឺ ជា អ្នក មាន ឋានៈ ខ្ពង់ខ្ពស់»។
៩. ហើយ បន្ទាប់ ពី នោះ លោក អេណុក ជា ជីតា របស់ ខ្ញុំ បាន ចាប់ ដៃ ខ្ញុំ ឲ្យ ក្រោក ឡើង ហើយ និយាយ ទៅ ខ្ញុំ ថា៖ ចូរ ទៅ ចុះ ដ្បិត ខ្ញុំ បាន សុំ ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ អំពី ការ ប៉ះទង្គិច នឹង ភាព ចលាចល នៅ លើ ផែនដី នេះ។
១០. ហើយទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ « ដោយសារអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ ការវិនិច្ឆ័យរបស់ពួកគេត្រូវបានកំណត់ ហើយនឹងមិនត្រូវបានរារាំងដោយខ្ញុំជារៀងរហូតឡើយ។ ដោយសារតែមន្តអាគមដែលពួកគេបានស្វែងរក និងរៀន ផែនដី និងអ្នកដែលរស់នៅលើវានឹងត្រូវបំផ្លាញចោល » ។
១១. ហើយ អ្នក ទាំង នេះ គ្មាន កន្លែង សម្រាប់ ការ ប្រែចិត្ត ជា រៀង រហូត ឡើយ ពីព្រោះ ពួកគេ បាន បង្ហាញ ពួកគេ ពី អ្វី ដែល បាន លាក់ ទុក ហើយ ពួកគេ ជា អ្នក ដែល ត្រូវ បណ្ដាសា។ ប៉ុន្តែ ចំពោះ អ្នក កូន ប្រុស របស់ ខ្ញុំ ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ ជ្រាប ថា អ្នក បរិសុទ្ធ ហើយ គ្មាន ទោស ចំពោះ ការ តិះដៀល នេះ ទាក់ទង នឹង អាថ៌កំបាំង។
១២. ទ្រង់ បាន កំណត់ នាម របស់ ទ្រង់ ឲ្យ នៅ ក្នុង ចំណោម ពួក បរិសុទ្ធ ហើយ នឹង រក្សា ទ្រង់ នៅ ក្នុង ចំណោម អស់ អ្នក ដែល រស់នៅ លើ ផែនដី ទ្រង់ បាន កំណត់ ពូជពង្ស ដ៏ សុចរិត របស់ ទ្រង់ ឲ្យ បាន ឡើង គ្រង រាជ្យ និង ឲ្យ បាន កិត្តិយស ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ ហើយ នឹង មាន ប្រភព នៃ មនុស្ស សុចរិត និង បរិសុទ្ធ ឥត គណនា ចេញ ពី ពូជពង្ស របស់ ទ្រង់ ជា រៀង រហូត។

ជំពូកទី 66

១. ហើយ បន្ទាប់ មក លោក បាន បង្ហាញ ខ្ញុំ នូវ ពួក ទេវតា នៃ ការ ដាក់ ទណ្ឌកម្ម ដែល ត្រៀម ខ្លួន ជា ស្រេច ដើម្បី មក បញ្ចេញ អំណាច ទាំងអស់ នៃ ទឹក ដែល នៅ ខាងក្រោម ផែនដី ដើម្បី នាំ មក នូវ ការ ជំនុំជំរះ និង ការ បំផ្លិចបំផ្លាញ មក លើ អស់ អ្នក ដែល រស់នៅ និង រស់នៅ លើ ផែនដី។
២. ហើយ ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ ទ្រង់ បាន បញ្ជា ដល់ ពួក ទេវតា ដែល កំពុង ចេញ ទៅ ថា មិន ត្រូវ ធ្វើ ឲ្យ ទឹក ឡើង ទេ ប៉ុន្តែ ត្រូវ ទប់ ទឹក នោះ វិញ ដ្បិត ពួក ទេវតា ទាំង នោះ គ្រប់គ្រង លើ អំណាច នៃ ទឹក។
៣. ហើយ ខ្ញុំ បាន ចេញ ពី វត្តមាន របស់ ហេណុក។

ជំពូកទី 67

១. ហើយនៅគ្រាទាំងនោះ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះបានមករកខ្ញុំ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ៖ ណូអេ វាសនារបស់អ្នកបានមកនៅចំពោះមុខខ្ញុំ វាសនារបស់អ្នកបានមកដោយឥតមានកំហុស សេចក្ដីស្រឡាញ់ និងសេចក្ដីសុចរិតជាច្រើន។
២. ហើយឥឡូវនេះ ពួកទេវតាកំពុងសាងសង់អគារឈើមួយ ហើយនៅពេលដែលពួកគេបានបញ្ចប់កិច្ចការនោះ ខ្ញុំនឹងដាក់ដៃរបស់ខ្ញុំលើវា ហើយថែរក្សាវា ហើយគ្រាប់ពូជនៃជីវិតនឹងកើតចេញពីវា ហើយការផ្លាស់ប្ដូរនឹងកើតឡើង ដើម្បីកុំឱ្យផែនដីគ្មានមនុស្សរស់នៅ។
៣. ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើឲ្យពូជពង្សរបស់អ្នកនៅចំពោះមុខខ្ញុំជារៀងរហូតតទៅ ហើយខ្ញុំនឹងផ្សព្វផ្សាយអស់អ្នកដែលរស់នៅជាមួយអ្នក។ វានឹងមិនឥតផលនៅលើផែនដីឡើយ ប៉ុន្តែវានឹងបានពរ ហើយចម្រើនឡើងនៅលើផែនដី ដោយនូវព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់។
៤. ហើយ ទ្រង់ នឹង ចាប់ ពួក ទេវតា ទាំង នោះ ដាក់ គុក ដែល បាន បង្ហាញ អំពើ ទុច្ចរិត នៅ ក្នុង ជ្រលង ភ្នំ ដែល កំពុង ឆេះ ដែល ជីតា របស់ ខ្ញុំ ឈ្មោះ អេណុក ធ្លាប់ បាន បង្ហាញ ខ្ញុំ នៅ ទិស ខាង លិច ក្នុង ចំណោម ភ្នំ មាស ប្រាក់ ដែក លោហៈ ទន់ និង សំណប៉ាហាំង។
៥. ហើយខ្ញុំបានឃើញជ្រលងភ្នំនោះ ដែលនៅទីនោះមានការរញ្ជួយយ៉ាងខ្លាំង និងការរញ្ជួយនៃទឹក។
៦. ហើយកាលណា រឿងទាំងអស់នេះបានកើតឡើង ពីលោហធាតុរលាយដ៏ក្ដៅគគុកនោះ និងពីការប្រកាច់របស់វានៅកន្លែងនោះ ក៏មាន

ក្លិនស្អាន់ធ័រលេចឡើង ហើយវាត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយទឹកទាំងនោះ ហើយជ្រលងភ្នំនៃពួកទេវតាដែលបាននាំមនុស្សជាតិឲ្យវង្វេងនោះ ត្រូវបានឆេះនៅខាងក្រោមដីនោះ។
៧. ហើយ ហូរ កាត់ ជ្រលង ភ្នំ ទាំង នោះ មាន អូរ ភ្លើង ជា កន្លែង ដែល ទេវតា ទាំង នេះ ត្រូវ ទទួល ទោស ដែល បាន នាំ អស់ អ្នក ដែល រស់នៅ លើ ផែនដី ឲ្យ វង្វេង។
៨. ប៉ុន្តែ នៅ គ្រា នោះ ទឹក ទាំង នោះ នឹង បម្រើ ដល់ ពួក ស្តេច ពួក អ្នក មាន អំណាច ពួក អ្នក ដែល ខ្ពង់ខ្ពស់ និង អស់ អ្នក ដែល រស់នៅ លើ ផែនដី សម្រាប់ ការ ព្យាបាល រូបកាយ ប៉ុន្តែ សម្រាប់ ការ ដាក់ ទណ្ឌកម្ម ដល់ វិញ្ញាណ។ ឥឡូវ នេះ វិញ្ញាណ របស់ ពួកគេ ពោរពេញ ទៅ ដោយ តណ្ហា ដើម្បី ឲ្យ ពួកគេ ត្រូវ ទទួល ទោស ក្នុង រូបកាយ របស់ ពួកគេ ដ្បិត ពួកគេ បាន បដិសេធ ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ ហើយ ឃើញ ការ ដាក់ ទណ្ឌកម្ម របស់ ពួកគេ ជា រៀងរាល់ថ្ងៃ ប៉ុន្តែ មិន ជឿ លើ ព្រះនាម របស់ ទ្រង់ ឡើយ។
៩. ហើយ ក្នុង សមាមាត្រ ដែល ការ ឆេះ នៃ រូបកាយ របស់ ពួកគេ កាន់តែ ធ្ងន់ធ្ងរ នោះ ការ ផ្លាស់ប្តូរ ដែល ត្រូវ គ្នា នឹង កើតឡើង នៅ ក្នុង វិញ្ញាណ របស់ ពួកគេ ជា រៀង រហូត ដ្បិត នៅ ចំពោះ ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ គ្មាន អ្នក ណា នឹង និយាយ ពាក្យ ឥត ប្រយោជន៍ បាន ឡើយ។
១០. ដ្បិត ការ ជំនុំជំរះ នឹង មក លើ ពួកគេ ពីព្រោះ ពួកគេ ជឿ លើ តណ្ហា នៃ រូបកាយ របស់ ពួកគេ ហើយ បដិសេធ ព្រះវិញ្ញាណ នៃ ព្រះអម្ចាស់។
១១. ហើយ ទឹក ទាំងនោះ នឹង ប្រែប្រួល នៅ ថ្ងៃ ទាំង នោះ ដ្បិត កាលណា ទេវតា ទាំងនោះ ត្រូវ ទទួល ទោស នៅ ក្នុង ទឹក ទាំងនេះ ប្រភព ទឹក ទាំងនេះ នឹង ប្រែប្រួល សីតុណ្ហភាព របស់ វា ហើយ កាលណា ទេវតា ឡើង ទៅ ទឹក នៃ ប្រភព ទឹក ទាំងនេះ នឹង ប្រែប្រួល ហើយ ក្លាយជា ត្រជាក់។
១២. ហើយខ្ញុំបានឮមីកែលឆ្លើយ ហើយនិយាយថា៖ «ការវិនិច្ឆ័យដែលពួកទេវតាត្រូវបានវិនិច្ឆ័យនេះ គឺជាសក្ខីភាពសម្រាប់ពួកស្តេច និង ពួកអ្នកមានអំណាចដែលជាកម្មសិទ្ធិផែនដី»។
១៣. ពីព្រោះ ទឹក នៃ ការ ជំនុំជំរះ ទាំងនេះ បម្រើ ដល់ ការ ព្យាបាល រូបកាយ របស់ ស្តេច និង តណ្ហា នៃ រូបកាយ របស់ ពួកគេ ដូច្នេះ ពួកគេ នឹង មិន ឃើញ ហើយ នឹង មិន ជឿ ថា ទឹក ទាំងនោះ នឹង ផ្លាស់ប្តូរ ហើយ ក្លាយជា ភ្លើង ដែល ឆេះ អស់កល្ប ជានិច្ច ឡើយ។

ជំពូកទី 68

១. ហើយ បន្ទាប់ ពី នោះ លោក អេណុក ជា ជីតា របស់ ខ្ញុំ បាន បង្រៀន ខ្ញុំ អំពី អាថ៌កំបាំង ទាំង អស់ នៅ ក្នុង សៀវភៅ ក្នុង រឿង ប្រៀបប្រដូច ដែល បាន ប្រទាន ដល់ គាត់ ហើយ គាត់ បាន ដាក់ វា រួម គ្នា សម្រាប់ ខ្ញុំ នៅ ក្នុង ពាក្យ នៃ សៀវភៅ រឿង ប្រៀបប្រដូច។
២. ហើយនៅថ្ងៃនោះ មីកែល បានឆ្លើយទៅ រ៉ាហ្វាអែល ហើយនិយាយថា៖ «អំណាចនៃវិញ្ញាណ ដឹកជញ្ជូន ហើយធ្វើឲ្យខ្ញុំញ័រ ដោយសារតែភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃការវិនិច្ឆ័យនៃអាថ៌កំបាំង ការវិនិច្ឆ័យរបស់ទេវតា៖ តើអ្នកណាអាចទ្រាំទ្រនឹងការវិនិច្ឆ័យដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ ដែលត្រូវបានអនុវត្ត ហើយមុនពេលដែលវារលាយបាត់ទៅ?»
៣. ហើយ មីកែល បាន ឆ្លើយ ម្តង ទៀត ហើយ និយាយ ទៅ រ៉ាហ្វាអែល ថា ៖ «តើ អ្នក ណា ដែល ចិត្ត មិន ទន់ ជ្រាយ ចំពោះ រឿង នេះ ហើយ ចិត្ត របស់ អ្នក ណា ដែល មិន រំខាន ដោយ ពាក្យ ជំនុំជំរះ នេះ ដែល បាន មក លើ ពួកគេ ដោយសារ តែ អ្នក ដែល បាន នាំ ពួកគេ ចេញ ដូច្នេះ?»
៤. ហើយ កាល លោក ឈរ នៅ ចំពោះ ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ មីកែល បាន និយាយ ទៅ កាន់ រ៉ាហ្វាអែល ដូច្នេះ ថា ៖ «ខ្ញុំ នឹង មិន ទទួល យក ចំណែក របស់ ពួកគេ នៅ ចំពោះ ព្រះនេត្រ ព្រះអម្ចាស់ ទេ ដ្បិត ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ បាន ខ្ញាល់ នឹង ពួកគេ ព្រោះ ពួកគេ ធ្វើ ដូច ជា ពួកគេ ជា ព្រះអម្ចាស់។ ដូច្នេះ អ្វីៗ ដែល លាក់ ទុក នឹង មក លើ ពួកគេ ជា រៀង រហូត ដ្បិត ទាំង ទេវតា ឬ មនុស្ស នឹង មិន មាន ចំណែក របស់ ខ្លួន នៅ ក្នុង នោះ ឡើយ គឺ មាន តែ ពួកគេ ប៉ុណ្ណោះ ដែល បាន ទទួល ការ ជំនុំជំរះ របស់ ពួកគេ ជា រៀង រហូត»។

ជំពូកទី 69

១. ហើយ បន្ទាប់ ពី ការ ជំនុំជំរះ នេះ ពួកគេ នឹង ធ្វើ ឲ្យ ភ័យ ខ្លាច ហើយ ធ្វើ ឲ្យ ពួកគេ ញ័រ រន្ធត់ ពី ព្រោះ ពួកគេ បាន បង្ហាញ ការ នេះ ដល់ អស់ អ្នក ដែល រស់នៅ លើ ផែនដី។
២. ហើយ ចូរ មើល ឈ្មោះ របស់ ទេវតា ទាំង នោះ ហើយ នេះ ជា ឈ្មោះ របស់ ពួក គេ៖ ទេវតា ទី មួយ គឺ សាំចាហ្សា ទេវតា ទី ពីរ គឺ អាតាគីហ្វា ទេវតា ទី បី គឺ អារម៉ិន ទេវតា ទី បួន គឺ កូកាប៊ែល ទេវតា ទី ប្រាំ ទូរ៉ាអែល ទី ប្រាំមួយ គឺ រូមចាល ទេវតា ទី ប្រាំពីរ គឺ ដាន់ចាល ទេវតា ទី ប្រាំបី គឺ នេកចាល ទេវតា ទី ប្រាំបួន គឺ បារ៉ាអែល ទេវតា ទី ដប់ គឺ អាហ្សាហ្សែល ទេវតា ទី ដប់មួយ គឺ អាម៉ារ៉ូស ទេវតា ទី ដប់ពីរ គឺ បាតាហ្សែល ទេវតា ទី ដប់បី គឺ ប៊ូសាហ្សែល ទេវតា ទី ដប់បួន គឺ ហាណាណែល ទេវតា ទី ដប់ប្រាំ គឺ ទូរ៉ាអែល ទេវតា ទី ដប់ប្រាំបួន គឺ រូម៉ាអែល ទេវតា ទី ម្ភៃ គឺ អាហ្សាហ្សែល ទេវតា ទី ម្ភៃ មួយ គឺ។
៣. ហើយ នេះ ជា ពួក ទេវតា សំខាន់ៗ និង ឈ្មោះ របស់ ពួក វា ហើយ ពួក ទេវតា សំខាន់ៗ លើ មនុស្ស រាប់រយ នាក់ លើ មនុស្ស ហាសិប នាក់ និង លើ មនុស្ស ដប់ នាក់។
៤. ឈ្មោះ របស់ យេស៊ូវ ទី មួយ៖ គឺ ជា អ្នក ដែល បាន នាំ បុត្រា ទាំង អស់ របស់ ព្រះ ឲ្យ វង្វេង ហើយ នាំ ពួកគេ ចុះ មក ផែនដី ហើយ នាំ ពួកគេ ឲ្យ វង្វេង តាម រយៈ កូន ស្រី របស់ មនុស្ស។
៥. ហើយ កូន ទី ពីរ ឈ្មោះ ថា អាសបេល៖ គាត់ បាន ផ្តល់ ដំបូន្មាន អាក្រក់ ដល់ បុត្រា បរិសុទ្ធ របស់

ព្រះ ហើយ នាំ ពួកគេ ឲ្យ វង្វេង រហូត ដល់ ពួកគេ បា
ន ធ្វើ ឲ្យ រូបកាយ របស់ ពួកគេ សៅហ្មង ដោយ កូន
ស្រី របស់ មនុស្ស។
៦. ហើយ អ្នក ទី បី ឈ្មោះ ហ្គាឌ្រេអែល គឺ ជា អ្នក ដែ
ល បាន បង្ហាញ ដល់ មនុស្ស ជាតិ នូវ ការ វាយ
ប្រហារ ទាំង អស់ នៃ សេចក្ដី ស្លាប់ ហើយ បាន នាំ
អេវ៉ា ឲ្យ វង្វេង ហើយ បាន បង្ហាញ ដល់ មនុស្ស ជា
តិ នូវ អាវុធ នៃ សេចក្ដី ស្លាប់ គឺ ខែល និង អាវ
ក្រោះ និង ដាវ សម្រាប់ ប្រយុទ្ធ និង អាវុធ នៃ សេចក្ដី
ស្លាប់ ទាំង អស់ ដល់ មនុស្ស ជាតិ។
៧. ហើយ ពី ព្រះហស្ត របស់ ទ្រង់ ពួកគេ បាន បន្ត ប្រ
ឆាំង នឹង អស់ អ្នក ដែល រស់នៅ លើ ផែនដី ចាប់
តាំង ពី ថ្ងៃ នោះ មក និង ជា រៀង រហូត ត ទៅ។
៨. ហើយ អ្នក ទី បួន មាន ឈ្មោះ ថា ពេនែមុយ៖ លោ
ក បាន បង្រៀន មនុស្ស ជាតិ អំពី អ្វី ដែល ល្វីង
ជូរចត់ និង អ្វី ដែល ផ្អែម ហើយ លោក បាន បង្រៀន
ពួកគេ អំពី អាថ៌កំបាំង ទាំងអស់ នៃ ប្រាជ្ញា របស់ ពួក
គេ។
៩. ហើយ ទ្រង់ បាន ណែនាំ មនុស្ស ជាតិ ឲ្យ សរសេ
រ ដោយ ទឹក ខ្មៅ និង ក្រដាស ហើយ ដោយ ហេតុ
នោះ មនុស្ស ជា ច្រើន បាន ប្រព្រឹត្ត អំពើ បាប ចា
ប់ តាំង ពី អស់កល្ប ជានិច្ច រហូត ដល់ អស់កល្ប
ជានិច្ច និង រហូត ដល់ សព្វ ថ្ងៃ នេះ។
១០. ដ្បិត មនុស្ស មិន ត្រូវ បាន បង្កើត មក សម្រា
ប់ គោលបំណង បែប នេះ ទេ ដើម្បី បញ្ជាក់ ពី សេច
ក្ដី ជំនឿ ដ៏ ល្អ របស់ ពួកគេ ដោយ ប៊ិច និង ទឹក
ខ្មៅ នោះ ទេ។
១១. ដ្បិត មនុស្ស ត្រូវ បាន បង្កើត មក ដូច ទេវតា
ដែរ ដើម្បី ឲ្យ ពួកគេ បន្ត បរិសុទ្ធ និង សុចរិត ហើយ សេ
ចក្ដី ស្លាប់ ដែល បំផ្លាញ អ្វីៗ ទាំងអស់ មិន អាច ចា
ប់ ពួកគេ បាន ឡើយ ប៉ុន្តែ តាមរយៈ ចំណេះដឹង រប
ស់ ពួកគេ ពួកគេ កំពុង វិនាស ហើយ តាមរយៈ អំណា
ច នេះ វា កំពុង លេប ត្របាក់ ខ្ញុំ។
១២. ហើយ កូន ទី ប្រាំ មាន ឈ្មោះ ថា កាស្ទេជា៖
នេះ ហើយ ជា អ្នក ដែល បាន បង្ហាញ ដល់ កូន
មនុស្ស ឲ្យ ឃើញ ពី ការ វាយ ដំ ដ៏ អាក្រក់ ទាំ
ង អស់ របស់ វិញ្ញាណ និង អារក្ស និង ការ វាយ
ដំ អំប្រឹយ៉ុង នៅ ក្នុង ផ្ទៃ ដើម្បី ឲ្យ វា រសាត់ បាត់
ទៅ និង ការ វាយ ដំ នៃ ព្រលឹង ការ ខាំ របស់ ពស់
និង ការ វាយ ដំ ដែល កើត ឡើង នៅ ពេល ថ្ងៃត្រ
ង់ ជា កូន របស់ ពស់ ឈ្មោះ តាបាអេត។
១៣. ហើយនេះគឺជាភារកិច្ចរបស់កាស្បេអែល ជាប្រធាននៃសម្បថដែ
លលោកបានបង្ហាញដល់ពួកបរិសុទ្ធ នៅពេលដែលលោករស់នៅខ្ពស់
ក្នុងសិរីល្អ ហើយឈ្មោះរបស់វាគឺប៊ីកា។
១៤. ទេវតា នេះ បាន សុំ ឲ្យ មីកែល បង្ហាញ ឈ្មោះ
ដែល លាក់ ទុក ដល់ លោក ដើម្បី ឲ្យ លោក អាច
ប្រកាស វា នៅ ក្នុង សម្បថ ដើម្បី ឲ្យ អ្នក ទាំង
នោះ ញ័រ នៅ ចំពោះ ឈ្មោះ និង សម្បថ នោះ ដែល
បាន បើក សម្ដែង អ្វីៗ ទាំង អស់ ដែល លាក់ កំបាំ
ង ដល់ កូន ចៅ មនុស្ស។
១៥. ហើយ នេះ ជា អំណាច នៃ សម្បថ នេះ ព្រោះ
វា មាន ឫទ្ធានុភាព និង ខ្លាំងក្លា ហើយ ទ្រង់ បាន ដា
ក់ សម្បថ នេះ ថា អាកាអេ។
១៦. ហើយ ទាំងនេះ ជា អាថ៌កំបាំង នៃ សម្បថ នេះ...
ហើយ វា រឹងមាំ ដោយសារ សម្បថ របស់ ទ្រង់៖ ហើ
យ ស្ថានសួគ៌ ត្រូវ បាន ព្យួរ មុន ពេល ពិភពលោក
ត្រូវ បាន បង្កើត ហើយ ជា រៀង រហូត។
១៧. ហើយតាមរយៈវា ផែនដីត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅលើផ្ទៃទឹក ហើ
យពីជម្រៅដ៏សម្ងាត់នៃភ្នំ ទឹកដ៏ស្រស់ស្អាតហូរចេញមក តាំងពីការប
ង្កើតពិភពលោក រហូតដល់ភាពអស់កល្បជានិច្ច។
១៨. ហើយតាមរយៈសម្បថនោះ សមុទ្រត្រូវបានបង្កើតឡើង ហើយ
ទ្រង់បានដាក់ខ្សាច់ជាគ្រឹះសម្រាប់វាសម្រាប់ពេលវេលានៃកំហឹងរបស់
វា ហើយវាមិនហ៊ានឆ្លងកាត់វាឡើយ ចាប់តាំងពីការបង្កើតពិភពលោក
រហូតដល់អស់កល្បជានិច្ច។
១៩. ហើយតាមរយៈសម្បថនោះ ជម្រៅត្រូវបានធ្វើឱ្យរឹងមាំ ហើយនៅ
ជាប់ ហើយកុំរើចេញពីកន្លែងរបស់វាពីភាពអស់កល្បជានិច្ចទៅភាពអ
ស់កល្បជានិច្ច។
២០. ហើយតាមរយៈសម្បថនោះ ព្រះអាទិត្យ និងព្រះច័ន្ទនឹងបំពេញដំ
ណើររបស់វា ហើយកុំងាកចេញពីបញ្ញត្តិរបស់វាពីភាពអស់កល្បជានិច្ច
ទៅភាពអស់កល្បជានិច្ចឡើយ។
២១. ហើយតាមរយៈសម្បថនោះ ផ្កាយទាំងឡាយបានបញ្ចប់ដំណើររ
បស់វា ហើយទ្រង់ហៅពួកវាតាមឈ្មោះរបស់វា ហើយពួកវាឆ្លើយតបនឹ
ងទ្រង់ តាំងពីអស់កល្បជានិច្ច ដល់អស់កល្បជានិច្ច។
២២. ហើយ តាម របៀប ដូចគ្នា ដែរ វិញ្ញាណ នៃ ទឹក និ
ង ខ្យល់ និង ខ្យល់ បក់ បោក គ្រប់ ប្រភេទ ព្រមទាំង
ផ្លូវ របស់ វា ពី គ្រប់ ទិសទី នៃ ខ្យល់។
២៣. ហើយ នៅ ទីនោះ មាន សំឡេង ផ្គរលាន់ និង ព
ន្លឺ ផ្លេកបន្ទោរ។ ហើយ នៅ ទីនោះ មាន បន្ទប់ នៃ ព្រឹ
ល និង បន្ទប់ នៃ សាយសត្វ និង បន្ទប់ នៃ អ័ព្ទ និង ប
ន្ទប់ នៃ ភ្លៀង និង ទឹកសន្សើម។
២៤. ហើយ អ្នក ទាំង អស់ នេះ ជឿ ហើយ អរ ព្រះគុ
ណ នៅ ចំពោះ ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ ហើយ លើក
តម្កើង ទ្រង់ ដោយ ឫទ្ធានុភាព ទាំង អស់ របស់ ពួកគេ
ហើយ អាហារ របស់ ពួកគេ គឺ នៅ ក្នុង រាល់ ការ
អរ ព្រះគុណ ពួកគេ អរ ព្រះគុណ លើក តម្កើង និង លើ
ក តម្កើង ព្រះនាម របស់ ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ
ជា រៀង រហូត ត ទៅ។
២៥. ហើយ សម្បថ នេះ មាន ឫទ្ធានុភាព លើ ពួកគេ
ហើយ តាម រយៈ សម្បថ នេះ ពួកគេ នឹង ត្រូវ បាន រ
ក្សា ទុក ហើយ ផ្លូវ របស់ ពួកគេ នឹង ត្រូវ បាន រ
ក្សា ទុក ហើយ ដំណើរ របស់ ពួកគេ នឹង មិន ត្រូវ
បាន បំផ្លាញ ឡើយ។
២៦. ហើយ មាន សេចក្ដី អំណរ ជា ខ្លាំង ក្នុង ចំណោ
ម ពួក គេ ហើយ ពួក គេ បាន សរសើរ លើក តម្កើង
និង លើក តម្កើង ព្រះ នាម នៃ បុត្រ មនុស្ស នោះ
ដែល បាន ត្រូវ បើក សម្ដែង ដល់ ពួក គេ។
២៧. ទ្រង់ គង់ លើ បល្ល័ង្ក ដ៏ រុងរឿង របស់ ទ្រង់ ហើ
យ បុត្រ មនុស្ស បាន ទទួល ការ ជំនុំជំរះ ហើយ ទ្រ
ង់ បាន ធ្វើ ឲ្យ មនុស្ស មាន បាប ស្លាប់ ទៅ ហើ
យ ត្រូវ បំផ្លាញ ចោល ពី ផ្ទៃ ផែនដី ព្រម ទាំង អ
ស់ អ្នក ដែល បាន នាំ មនុស្ស ឲ្យ វង្វេង ផង ដែរ។

២៨. ពួកគេនឹងត្រូវចងដោយច្រវាក់ ហើយពួកគេនឹងត្រូវចាប់ដាក់គុកនៅក្នុងកន្លែងបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់ពួកគេ ហើយកិច្ចការទាំងអស់របស់ពួកគេនឹងរលាយបាត់ពីផ្ទៃផែនដី។
២៩. ហើយចាប់ពីពេលនេះតទៅ នឹងគ្មានអ្វីដែលអាចរលួយបានឡើយ ដ្បិតកូនមនុស្សនោះបានលេចមក ហើយគង់លើបល្ល័ង្កនៃសិរីល្អរបស់ទ្រង់ ហើយអំពើអាក្រក់ទាំងអស់នឹងកន្លងផុតទៅនៅចំពោះមុខទ្រង់ ហើយព្រះបន្ទូលរបស់កូនមនុស្សនោះនឹងចេញទៅ ហើយរឹងមាំនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ។

ជំពូកទី 70

១. ហើយ ក្រោយ ពី រឿង នេះ មក ឈ្មោះ របស់ លោក ក្នុង អំឡុង ពេល លោក មាន ជីវិត ត្រូវ បាន លើក តម្កើង ឡើង ដល់ កូន មនុស្ស និង ដល់ ព្រះអម្ចាស់ នៃ វិញ្ញាណ ពី ចំណោម អ្នក ដែល រស់នៅ លើ ផែនដី។
២. ហើយ ទ្រង់ ត្រូវ បាន លើក ឡើង ខ្ពស់ លើ រទេះ របស់ វិញ្ញាណ ហើយ ឈ្មោះ របស់ ទ្រង់ បាន បាត់ ទៅ ក្នុង ចំណោម ពួក គេ។
៣. ចាប់ពីថ្ងៃនោះមក ខ្ញុំលែងត្រូវបានរាប់បញ្ចូលក្នុងចំណោមពួកគេទៀតហើយ។ ទ្រង់បានដាក់ខ្ញុំនៅចន្លោះខ្យល់ទាំងពីរ គឺរវាងទិសខាងជើង និងទិសខាងលិច ជាកន្លែងដែលពួកទេវតាយកខ្សែមកវាស់កន្លែងសម្រាប់ពួកអ្នកដែលបានជ្រើសរើស និងសុចរិត។
៤. ហើយ នៅ ទីនោះ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ពួក អយ្យកោ ដំបូង និង ពួក សុចរិត ដែល តាំង ពី ដើម ដំបូង មក រស់នៅ ក្នុង កន្លែង នោះ។

ជំពូកទី ៧១

១. ហើយ ក្រោយ ពី ហេតុការណ៍ នេះ មក វិញ្ញាណ របស់ ខ្ញុំ បាន ផ្លាស់ ទៅ ស្ថានសួគ៌ ហើយ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ពួក បុត្រា បរិសុទ្ធ របស់ ព្រះ ពួកគេ កំពុង ដើរ លើ អណ្តាត ភ្លើង សម្លៀក បំពាក់ របស់ ពួកគេ ស ហើយ មុខ របស់ ពួកគេ ភ្លឺ ដូច ព្រិល។
២. ហើយខ្ញុំបានឃើញចរន្តភ្លើងពីរ ហើយពន្លឺនៃភ្លើងនោះភ្លឺដូចផ្កាហៃយ៉ាស៊ីន ហើយខ្ញុំបានក្រាបចុះផ្កាប់មុខនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ។
៣. ហើយ ទេវតា មីកែល មួយ អង្គ ក្នុង ចំណោម ទេវតា ធំៗ បាន ចាប់ ដៃ ស្តាំ របស់ ខ្ញុំ ហើយ លើក ខ្ញុំ ឡើង នាំ ខ្ញុំ ចេញ ទៅ ក្នុង អាថ៌កំបាំង ទាំង អស់ ហើយ លោក បាន បង្ហាញ ខ្ញុំ នូវ អាថ៌កំបាំង ទាំង អស់ នៃ សេចក្តី សុចរិត។
៤. ហើយ ទ្រង់ បាន បង្ហាញ ខ្ញុំ នូវ អាថ៌កំបាំង ទាំង អស់ នៃ ចុង មេឃ និង បន្ទប់ ទាំង អស់ នៃ ផ្កាយ ទាំង អស់ និង ពន្លឺ ទាំង អស់ ដែល ពួក វា ចេញ មក នៅ ចំពោះ មុខ ពួក បរិសុទ្ធ។
៥. ហើយ ទ្រង់ បាន នាំ វិញ្ញាណ ខ្ញុំ ទៅ ក្នុង ស្ថានសួគ៌ ដ៏ ខ្ពស់ ហើយ ខ្ញុំ បាន ឃើញ នៅ ទីនោះ ដូច ជា មាន រចនាសម្ព័ន្ធ មួយ ដែល សាងសង់ ឡើង ពី គ្រីស្តាល់ ហើយ នៅ ចន្លោះ គ្រីស្តាល់ ទាំងនោះ មាន អណ្តាត ភ្លើង រស់។
៦. ហើយវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំបានឃើញខ្សែក្រវាត់ដែលរុំព័ទ្ធផ្ទះភ្លើងនោះ ហើយនៅសងខាងរបស់វាមានអូរពេញទៅដោយភ្លើងរស់ ហើយវារុំព័ទ្ធផ្ទះនោះ។
៧. ហើយ មាន សេរ៉ាភីន ចេរូប៊ីក និង អូផានីន នៅ ជុំវិញ។ អ្នក ទាំង នេះ ជា អ្នក ដែល មិន ដេក លក់ ហើយ ការពារ បល្ល័ង្ក នៃ សិរីល្អ របស់ ព្រះអង្គ។
៨. ខ្ញុំ បាន ឃើញ ទេវតា ដែល មិន អាច រាប់ បាន មាន រាប់ ពាន់ រាប់ ម៉ឺន ដង រាប់ ម៉ឺន ដង ឡោមព័ទ្ធ ផ្ទះ នោះ។ ហើយ មីកែល រ៉ាហ្វាអែល កាព្រីយ៉ែល ផាញូអែល និង ទេវតា បរិសុទ្ធ ដែល នៅ លើ ស្ថានសួគ៌ ចូល ចេញ ពី ផ្ទះ នោះ។
៩. ហើយពួកគេបានចេញពីផ្ទះនោះ ព្រមទាំងមីកែល កាព្រីយ៉ែល រ៉ាហ្វាអែល និងផាញូអែល ព្រមទាំងទេវតាបរិសុទ្ធជាច្រើនឥតគណនា។
១០. ហើយ នៅ ជាមួយ ពួកគេ គឺ ជា ប្រមុខ នៃ ថ្ងៃ ព្រះសិរសា របស់ ទ្រង់ ស ស្អាត ដូច រោមចៀម ហើយ សម្លៀកបំពាក់ របស់ ទ្រង់ មិន អាច ពិពណ៌នា បាន។
១១. ខ្ញុំ បាន ដួល ផ្កាប់ មុខ ហើយ រាងកាយ ទាំងមូល របស់ ខ្ញុំ បាន ធូរស្រាល ហើយ វិញ្ញាណ របស់ ខ្ញុំ បាន ប្រែ រូប ហើយ ខ្ញុំ បាន ស្រែក ឡើង ដោយ សំឡេង ខ្លាំងៗ ថា... ដោយ វិញ្ញាណ នៃ ឫទ្ធានុភាព ហើយ បាន ពរ សិរីល្អ និង ការ លើក តម្កើង។
១២. ហើយ ពរជ័យ ទាំង នេះ ដែល ចេញ ពី មាត់ ខ្ញុំ គឺ ជា ទី គាប់ ព្រះហឫទ័យ យ៉ាង ខ្លាំង នៅ ចំពោះ មុខ ប្រមុខ នៃ ថ្ងៃ នោះ។
១៣. ហើយ ប្រមុខ នៃ ថ្ងៃ នោះ បាន មក ជាមួយ នឹង មីកែល និង កាព្រីយ៉ែល រ៉ាហ្វាអែល និង ផាញូអែល ជា ទេវតា រាប់ពាន់ រាប់ ម៉ឺន ដែល គ្មាន ចំនួន។
១៤. រួច ទ្រង់ យាង មក រក ខ្ញុំ ហើយ ស្វាគមន៍ ខ្ញុំ ដោយ សំឡេង របស់ ទ្រង់ ហើយ មាន បន្ទូល មក ខ្ញុំ ថា៖ «នេះ ជា កូន មនុស្ស ដែល កើត មក ដើម្បី សុចរិត ហើយ សុចរិត នៅ លើ គាត់ ហើយ សុចរិត នៃ ប្រមុខ នៃ ថ្ងៃ មិន បោះបង់ គាត់ ឡើយ»។
១៥. ហើយ ទ្រង់ មាន បន្ទូល មក ខ្ញុំ ថា៖ «ទ្រង់ ប្រកាស ប្រាប់ អ្នក ពី សន្តិភាព ក្នុង នាម ពិភពលោក ខាង មុខ ដ្បិត សន្តិភាព បាន កើត ឡើង តាំង ពី កំណើត ពិភពលោក មក ហើយ វា នឹង មាន ដល់ អ្នក ជា រៀង រហូត ត ទៅ»។
១៦. ហើយ មនុស្ស ទាំងអស់ នឹង ដើរ តាម មាគ៌ា របស់ ទ្រង់ ព្រោះ សេចក្តី សុចរិត មិន ដែល បោះបង់ ចោល ទ្រង់ ឡើយ។ លំនៅឋាន របស់ ពួកគេ នឹង នៅ ជាមួយ ទ្រង់ ហើយ មរតក របស់ ពួកគេ នឹង នៅ ជាមួយ ទ្រង់ ហើយ ពួកគេ នឹង មិន ត្រូវ បែក ចេញ ពី ទ្រង់ ជា រៀង រហូត ឡើយ។
១៧. ដូច្នេះ បុត្រមនុស្សនឹងមានរយៈពេលយូរ ហើយមនុស្សសុចរិតនឹងមានសន្តិភាព និងផ្លូវសុចរិត ក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់នៃវិញ្ញាណ ជារៀងរហូតតទៅ។

ជំពូកទី ៧២

១. សៀវភៅ អំពី ដំណើរ នៃ ពួក ផ្កាយ នៅ លើ មេឃ ទំនាក់ទំនង របស់ ពួក ផ្កាយ នីមួយៗ តាម ថ្នាក់ របស់ ពួក វា អំណាច របស់ ពួក វា និង រដូវ របស់ ពួក វា តាម ឈ្មោះ និង ទីកន្លែង ដើម របស់ ពួក វា និង តាម ខែ របស់ ពួក វា ដែល អ៊ូរីអែល ទេវតា បរិសុទ្ធ ដែល នៅ ជាមួយ ខ្ញុំ ដែល ជា អ្នក ណែនាំ របស់ ពួក វា បាន បង្ហាញ ខ្ញុំ ហើយ លោក បាន បង្ហាញ ខ្ញុំ នូវ ច្បាប់ ទាំង អស់ របស់ ពួក វា ដូច ដែល ពួក វា មាន និង របៀប ដែល វា ទាក់ទង នឹង ឆ្នាំ ទាំង អស់ នៃ លោកិយ និង រហូត ដល់ អស់កល្ប ជានិច្ច រហូត ដល់ ការ បង្កើត ថ្មី ត្រូវ បាន សម្រេច ដែល នឹង ស្ថិតស្ថេរ រហូត ដល់ អស់កល្ប ជានិច្ច។
២. ហើយនេះជាច្បាប់ទីមួយនៃពួកអ្នកបំភ្លឺ៖ ព្រះអាទិត្យរះនៅច្រកទ្វារខាងកើតនៃស្ថានសួគ៌ ហើយលិចនៅច្រកទ្វារខាងលិចនៃស្ថានសួគ៌។
៣. ហើយខ្ញុំបានឃើញទ្វារចំនួនប្រាំមួយដែលព្រះអាទិត្យរះ និងទ្វារចំនួនប្រាំមួយដែលព្រះអាទិត្យលិច និងព្រះច័ន្ទរះ និងលិចនៅក្នុងទ្វារទាំងនេះ ព្រមទាំងអ្នកដឹកនាំនៃផ្កាយ និងអ្នកដែលផ្កាយទាំងនោះដឹកនាំ៖ ប្រាំមួយនៅខាងកើត និងប្រាំមួយនៅខាងលិច ហើយទាំងអស់ដើរតាមគ្នាតាមលំដាប់ដែលត្រូវគ្នាយ៉ាងត្រឹមត្រូវ៖ ក៏មានបង្អួចជាច្រើននៅខាងស្តាំ និងខាងឆ្វេងនៃទ្វារទាំងនេះផងដែរ។
៤. ហើយ មុន ដំបូង មាន ផ្កាយ ដ៏ ធំ មួយ ចេញមក ឈ្មោះ ថា ព្រះអាទិត្យ ហើយ រង្វង់ របស់ វា ធំ ដូច រង្វង់ នៃ ស្ថានសួគ៌ ហើយ វា ពោរពេញ ទៅ ដោយ ភ្លើង ដែល បំភ្លឺ និង កំដៅ។
៥. រទេះដែលទ្រង់ឡើង ខ្យល់បក់បោក និងព្រះអាទិត្យលិចពីលើមេឃ ហើយត្រឡប់មកទិសខាងជើងវិញ ដើម្បីទៅដល់ទិសខាងកើត ហើយត្រូវបានណែនាំយ៉ាងខ្លាំង រហូតដល់ទ្រង់យាងមកដល់ទ្វារដ៏សមស្រប ហើយភ្លឺចែងចាំងនៅចំពោះមុខស្ថានសួគ៌។
៦. ដោយវិធីនេះ ព្រះអង្គ បាន រះ ឡើង ក្នុង ខែ ទី មួយ ក្នុង ទ្វារ ធំ ដែល ជា ទ្វារ ទាំង ប្រាំមួយ ក្នុង រូប ចម្លាក់ ទី បួន។
៧. ហើយនៅក្នុងទ្វារទីបួននោះ ដែលព្រះអាទិត្យរះនៅខែទីមួយ មានបង្អួចចំនួនដប់ពីរ ដែលចេញពីនោះមានអណ្តាតភ្លើងចេញមក នៅពេលដែលវាត្រូវបានបើកនៅរដូវកាលរបស់វា។
៨. កាលណាព្រះអាទិត្យរះឡើងលើមេឃ ទ្រង់យាងមកតាមច្រកទ្វារទីបួននោះសាមសិបព្រឹកជាប់ៗគ្នា ហើយលិចចុះយ៉ាងត្រឹមត្រូវនៅច្រកទ្វារទីបួននៅខាងលិចនៃស្ថានសួគ៌។
៩. ហើយក្នុងអំឡុងពេលនេះ ថ្ងៃកាន់តែវែងជារៀងរាល់ថ្ងៃ ហើយយប់កាន់តែខ្លីរហូតដល់ព្រឹកសាមសិប។
១០. នៅថ្ងៃនោះ ថ្ងៃវែងជាងយប់មួយភាគប្រាំបួន ហើយថ្ងៃមានដប់ផ្នែក និងយប់មានប្រាំបីផ្នែក។
១១. ហើយព្រះអាទិត្យរះចេញពីទ្វារទីបួននោះ ហើយលិចនៅក្នុងទ្វារទីបួន ហើយត្រឡប់ទៅទ្វារទីប្រាំនៃទិសខាងកើតវិញ សាមសិបព្រឹក រួចរះចេញពីវា ហើយលិចនៅក្នុងទ្វារទីប្រាំ។
១២. ហើយបន្ទាប់មក ថ្ងៃកាន់តែវែងជាងមុនពីរផ្នែក ដែលស្មើនឹងដប់មួយផ្នែក ហើយយប់កាន់តែខ្លីជាងមុន ដែលស្មើនឹងប្រាំពីរផ្នែក។
១៣. ហើយវាត្រឡប់ទៅទិសខាងកើតវិញ ចូលទៅក្នុងទ្វារទីប្រាំមួយ ហើយរះឡើង ហើយលិចនៅក្នុងទ្វារទីប្រាំមួយនៅម៉ោងមួយ និងសាមសិបព្រឹក ដោយសារតែសញ្ញារបស់វា។
១៤. នៅថ្ងៃនោះ ថ្ងៃនឹងវែងជាងយប់ ហើយថ្ងៃនឹងវែងជាងយប់ទ្វេដង ហើយថ្ងៃនឹងវែងជាងដប់ពីរផ្នែក ហើយយប់នឹងខ្លីជាងប្រាំមួយផ្នែក។
១៥. ហើយព្រះអាទិត្យរះឡើងដើម្បីធ្វើឱ្យថ្ងៃខ្លី និងធ្វើឱ្យយប់វែងជាងមុន ហើយព្រះអាទិត្យត្រឡប់ទៅទិសខាងកើតវិញ ចូលទៅក្នុងទ្វារទីប្រាំមួយ ហើយរះចេញពីវា ហើយកំណត់ពេលព្រឹកសាមសិប។
១៦. ហើយនៅពេលដែលព្រឹកសាមសិបបានកន្លងផុតទៅ ថ្ងៃក៏ថយចុះមួយផ្នែកយ៉ាងពិតប្រាកដ ហើយក្លាយជាដប់មួយផ្នែក ហើយយប់ក៏ថយចុះប្រាំពីរផ្នែក។
១៧. ហើយព្រះអាទិត្យក៏ចេញពីទ្វារទីប្រាំមួយនៅទិសខាងលិច រួចក៏ឆ្ពោះទៅទិសខាងកើត រះឡើងនៅទ្វារទីប្រាំរយៈពេលសាមសិបព្រឹក រួចលិចនៅទិសខាងលិចម្តងទៀតនៅទ្វារខាងលិចទីប្រាំ។
១៨. នៅថ្ងៃនោះ ថ្ងៃថយចុះពីរផ្នែក គឺដប់ផ្នែក និងយប់ថយចុះប្រាំបីផ្នែក។
១៩. ហើយព្រះអាទិត្យក៏ចេញពីទ្វារទីប្រាំនោះ ហើយលិចនៅក្នុងទ្វារទីប្រាំនៃទិសខាងលិច ហើយរះនៅក្នុងទ្វារទីបួនអស់រយៈពេលមួយម៉ោងកន្លះព្រឹក ដោយសារតែសញ្ញារបស់វា ហើយលិចនៅទិសខាងលិច។
២០. នៅថ្ងៃនោះ ថ្ងៃត្រូវបានស្មើនឹងយប់ ហើយក្លាយជាមានរយៈពេលស្មើគ្នា ហើយយប់មានប្រាំបួនផ្នែក ហើយថ្ងៃមានប្រាំបួនផ្នែក។
២១. ហើយព្រះអាទិត្យរះចេញពីទ្វារនោះ ហើយលិចនៅទិសខាងលិច រួចត្រឡប់ទៅទិសខាងកើតវិញ រះសាមសិបព្រឹកនៅទ្វារទីបី រួចលិចនៅទិសខាងលិចនៅទ្វារទីបី។
២២. ហើយនៅថ្ងៃនោះ យប់កាន់តែវែងជាងថ្ងៃ ហើយយប់កាន់តែវែងជាងយប់ ហើយថ្ងៃកាន់តែខ្លីជាងថ្ងៃរហូតដល់ព្រឹកសាមសិប ហើយយប់មានដប់ផ្នែក ហើយថ្ងៃមានប្រាំបីផ្នែក។
២៣. ហើយព្រះអាទិត្យរះចេញពីទ្វារទីបីនោះ ហើយលិចនៅក្នុងទ្វារទីបីនៅទិសខាងលិច រួចត្រឡប់ទៅទិសខាងកើតវិញ ហើយអស់រយៈពេលសាមសិបព្រឹក ព្រះអាទិត្យរះនៅក្នុងទ្វារទីពីរនៅទិសខាងកើត ហើយលិចនៅក្នុងទ្វារទីពីរនៅទិសខាងលិចនៃស្ថានសួគ៌។
២៤. ហើយនៅថ្ងៃនោះ យប់មានដប់មួយផ្នែក ហើយថ្ងៃមានប្រាំពីរផ្នែក។
២៥. ហើយព្រះអាទិត្យរះនៅថ្ងៃនោះពីទ្វារទីពីរនោះ ហើយលិចនៅទិសខាងលិចក្នុងទ្វារទីពីរ ហើយត្រឡប់ទៅទិសខាងកើតចូលទៅក្នុងទ្វារទីមួយវិញអស់រយៈពេលមួយម៉ោងកន្លះព្រឹក រួចលិចនៅទ្វារទីមួយនៅទិសខាងលិចនៃស្ថានសួគ៌។
២៦. ហើយនៅថ្ងៃនោះ យប់កាន់តែវែង ហើយស្មើនឹងទ្វេដងនៃថ្ងៃ។ យប់មានដប់ពីរផ្នែក និងថ្ងៃមានប្រាំមួយផ្នែក។
២៧. ហើយព្រះអាទិត្យបានឆ្លងកាត់ផ្នែកនៃគន្លងរបស់វាតាមរយៈវា ហើយវិលត្រឡប់មកវិញលើផ្នែកនៃគន្លងរបស់វា ហើយចូលទៅក្នុងច្រកទ្វារនោះសាមសិបព្រឹក ហើយលិចនៅទិសខាងលិចទល់មុខវា។
២៨. ហើយនៅយប់នោះ ប្រវែងយប់បានថយចុះមួយភាគប្រាំបួន ហើយយប់បានក្លាយទៅជាដប់មួយភាគ ហើយថ្ងៃបានក្លាយទៅជាប្រាំពីរភាគ។
២៩. ហើយព្រះអាទិត្យបានវិលត្រឡប់មកវិញ ហើយចូលទៅក្នុងទ្វារទីពីរនៅទិសខាងកើត ហើយវិលត្រឡប់មកវិញលើផ្នែកទាំងនោះនៃគន្លងរបស់វាអស់រយៈពេលសាមសិបព្រឹក ទាំងរះ និងលិច។
៣០. ហើយនៅថ្ងៃនោះ យប់ក៏ថយចុះប្រវែង ហើយយប់ក៏មានចំនួនដប់ផ្នែក ហើយថ្ងៃក៏មានចំនួនប្រាំបីផ្នែក។
៣១. ហើយនៅថ្ងៃនោះ ព្រះអាទិត្យរះចេញពីទ្វារនោះ ហើយលិចនៅទិសខាងលិច រួចត្រឡប់ទៅទិសខាងកើតវិញ រះនៅទ្វារទីបីរយៈពេលមួយម៉ោងកន្លះព្រឹក រួចលិចនៅទិសខាងលិចនៃស្ថានសួគ៌។

៣២. នៅថ្ងៃនោះ យប់ថយចុះមកត្រឹមប្រាំបួនផ្នែក ហើយថ្ងៃថយចុះមកត្រឹមប្រាំបួនផ្នែក ហើយយប់ស្មើនឹងថ្ងៃ ហើយឆ្នាំស្មើនឹងថ្ងៃបីរយហុកសិបបួន។
៣៣. ហើយ រយៈពេល នៃ ថ្ងៃ និង យប់ និង រយៈពេល ខ្លី នៃ ថ្ងៃ និង យប់ កើតឡើង -- តាមរយៈ ដំណើរ នៃ ព្រះអាទិត្យ ភាពខុសគ្នា ទាំងនេះ ត្រូវបាន ធ្វើឡើង។
៣៤. ដូច្នេះហើយ ដំណើររបស់វាកាន់តែវែងជារៀងរាល់ថ្ងៃ ហើយដំណើររបស់វាកាន់តែខ្លីនៅពេលយប់។
៣៥. ហើយនេះគឺជាច្បាប់ និងដំណើររបស់ព្រះអាទិត្យ ហើយការវិលត្រឡប់របស់គាត់ញឹកញាប់ដូចដែលគាត់ត្រឡប់មកវិញហុកសិបដង ហើយរះឡើង ពោលគឺពន្លឺដ៏អស្ចារ្យដែលត្រូវបានគេដាក់ឈ្មោះថាព្រះអាទិត្យ ជារៀងរហូត។
៣៦. ហើយ អ្វី ដែល រះ ឡើង យ៉ាង នេះ គឺ ជា ពន្លឺ ដ៏ ធំ ហើយ ត្រូវ បាន ដាក់ ឈ្មោះ តាម រូបរាង របស់ វា ដូច ដែល ព្រះអម្ចាស់ បាន បញ្ជា។
៣៧. កាលណាគាត់ក្រោកឡើង គាត់ក៏ដេកចុះ ហើយមិនថយក្រោយ ហើយមិនសម្រាកទេ គឺរត់ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ហើយពន្លឺរបស់គាត់ភ្លឺជាងព្រះច័ន្ទប្រាំពីរដង ប៉ុន្តែទាក់ទងនឹងទំហំ ពួកវាទាំងពីរគឺស្មើគ្នា។

ជំពូកទី ៧៣

១. ហើយបន្ទាប់ពីច្បាប់នេះ ខ្ញុំបានឃើញច្បាប់មួយទៀតដែលទាក់ទងនឹងផ្កាយតូចជាង ដែលមានឈ្មោះថា ព្រះច័ន្ទ។
២. ហើយ រង្វង់ របស់ វា ដូច រង្វង់ នៃ ស្ថានសួគ៌ ហើយ រទេះ របស់ វា ដែល វា ជិះ ត្រូវ បាន បក់ ដោយ ខ្យល់ ហើយ ពន្លឺ ត្រូវ បាន ប្រទាន ដល់ វា ក្នុង ទំហំ ជាក់លាក់។
៣. ហើយ ការ រះ និង ការ លិច របស់ វា ផ្លាស់ប្តូរ ជា រៀងរាល់ ខែ៖ ហើយ ថ្ងៃ របស់ វា ប្រៀប ដូច ជា ថ្ងៃ នៃ ព្រះអាទិត្យ ហើយ ពេល ណា ពន្លឺ របស់ វា មាន ឯកសណ្ឋាន វា មាន ចំនួន ស្មើ នឹង ផ្នែក ទី ប្រាំពីរ នៃ ពន្លឺ នៃ ព្រះអាទិត្យ។
៤. ហើយដូច្នេះនាងរះឡើង។ ហើយដំណាក់កាលដំបូងរបស់នាងនៅទិសខាងកើតលេចចេញមកនៅព្រឹកសាមសិប៖ ហើយនៅថ្ងៃនោះនាងអាចមើលឃើញ ហើយបង្កើតជាដំណាក់កាលដំបូងនៃព្រះច័ន្ទនៅថ្ងៃទីសាមសិបសម្រាប់អ្នក រួមជាមួយព្រះអាទិត្យនៅក្នុងច្រកទ្វារដែលព្រះអាទិត្យរះ។
៥. ហើយពាក់កណ្តាលរបស់វាចេញទៅមួយភាគប្រាំពីរ ហើយបរិមាត្រទាំងមូលរបស់វាទទេស្អាត គ្មានពន្លឺ លើកលែងតែមួយភាគប្រាំពីរនៃវា និងផ្នែកទីដប់បួននៃពន្លឺរបស់វា។
៦. ហើយនៅពេលដែលនាងទទួលបានមួយភាគប្រាំពីរនៃពាក់កណ្តាលនៃពន្លឺរបស់នាង ពន្លឺរបស់នាងនឹងស្មើនឹងមួយភាគប្រាំពីរ និងពាក់កណ្តាលនៃពន្លឺនោះ។
៧. ហើយ នាង លិច ទៅ ជាមួយ ព្រះអាទិត្យ ហើយ ពេល ព្រះអាទិត្យ រះ ព្រះច័ន្ទ ក៏ រះ ឡើង ជាមួយ វា ហើយ ទទួល បាន ពន្លឺ ពាក់កណ្តាល មួយ ផ្នែក ហើយ នៅ យប់ នោះ នៅ ដើម ព្រឹក របស់ នាង នៅ ដើម ថ្ងៃ ចន្ទ ព្រះច័ន្ទ លិច ទៅ ជាមួយ ព្រះអាទិត្យ ហើយ មើល មិន ឃើញ នៅ យប់ នោះ ជាមួយ នឹង ផ្នែក ទាំង ដប់បួន និង ផ្នែក មួយ នៃ ផ្នែក ទាំង នោះ។
៨. ហើយ នាង បាន រះ ឡើង នៅ ថ្ងៃ នោះ ជាមួយ នឹង ផ្នែក ទី ប្រាំពីរ យ៉ាង ពិតប្រាកដ ហើយ ក៏ ចេញ មក ហើយ ដក ថយ ពី ការ រះ នៃ ព្រះអាទិត្យ ហើយ នៅ ក្នុង ថ្ងៃ ដែល នៅ សល់ របស់ នាង នាង បាន ភ្លឺ ចែងចាំង នៅ ក្នុង ផ្នែក ទី ដប់ បី ដែល នៅ សល់។

ជំពូកទី ៧៤

១. ហើយខ្ញុំបានឃើញវគ្គសិក្សាមួយទៀត ច្បាប់សម្រាប់នាង និងរបៀបដែលយោងទៅតាមច្បាប់នោះ នាងអនុវត្តបដិវត្តន៍ប្រចាំខែរបស់នាង។
២. ហើយ អ៊ូរៀល ជា ទេវតា បរិសុទ្ធ ដែល ជា អ្នក ដឹក នាំ របស់ ទាំង អស់ នេះ បាន បង្ហាញ ខ្ញុំ និង ទីតាំង របស់ ពួក គេ ហើយ ខ្ញុំ បាន សរសេរ ទីតាំង របស់ ពួក គេ ដូច ដែល គាត់ បាន បង្ហាញ ដល់ ខ្ញុំ ហើយ ខ្ញុំ បាន សរសេរ ខែ របស់ ពួក គេ តាម ដែល មាន និង រូបរាង នៃ ពន្លឺ របស់ ពួក គេ រហូត ដល់ ដប់ប្រាំ ថ្ងៃ បាន ចប់។
៣. នៅក្នុងផ្នែកទីប្រាំពីរតែមួយ នាងសម្រេចបានពន្លឺទាំងអស់របស់នាងនៅទិសខាងកើត ហើយនៅក្នុងផ្នែកទីប្រាំពីរតែមួយ នាងសម្រេចបានភាពងងឹតទាំងអស់របស់នាងនៅទិសខាងលិច។
៤. ហើយនៅក្នុងខែជាក់លាក់ណាមួយ នាងបានផ្លាស់ប្តូរការកំណត់របស់នាង ហើយនៅក្នុងខែជាក់លាក់ណាមួយ នាងបានបន្តដំណើរដ៏ចម្លែករបស់នាង។
៥. ក្នុងរយៈពេលពីរខែ ព្រះច័ន្ទនឹងលិចជាមួយនឹងព្រះអាទិត្យ៖ នៅក្នុងច្រកទ្វារកណ្តាលទាំងពីរនោះ ច្រកទ្វារទីបី និងទីបួន។
៦. នាងចេញទៅអស់រយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃ រួចក៏បែរខ្លួនត្រឡប់មកវិញតាមច្រកទ្វារដែលព្រះអាទិត្យរះ ហើយបញ្ចេញពន្លឺទាំងអស់របស់នាង។ នាងក៏ដកខ្លួនចេញពីព្រះអាទិត្យ ហើយក្នុងរយៈពេលប្រាំបីថ្ងៃ នាងក៏ចូលទៅក្នុងច្រកទ្វារទីប្រាំមួយ ជាកន្លែងដែលព្រះអាទិត្យរះចេញ។
៧. ហើយនៅពេលដែលព្រះអាទិត្យចេញពីទ្វារទីបួន នាងនឹងចេញទៅប្រាំពីរថ្ងៃ រហូតដល់នាងចេញពីទ្វារទីប្រាំ ហើយត្រលប់មកវិញក្នុងរយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃ ចូលទៅក្នុងទ្វារទីបួន ហើយសម្រេចបានពន្លឺទាំងអស់របស់នាង។ ហើយនាងក៏ដកថយ ហើយចូលទៅក្នុងទ្វារទីមួយក្នុងរយៈពេលប្រាំបីថ្ងៃ។
៨. ហើយនាងត្រឡប់មកវិញក្នុងរយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃ ចូលទៅក្នុងច្រកទ្វារទីបួន ជាកន្លែងដែលព្រះអាទិត្យរះចេញ។
៩. ដូច្នេះ ខ្ញុំបានឃើញទីតាំងរបស់ពួកគេ របៀបដែលព្រះច័ន្ទរះឡើង ហើយព្រះអាទិត្យលិចនៅសម័យនោះ។
១០. ហើយប្រសិនបើបូកបញ្ចូលប្រាំឆ្នាំចូលគ្នា ព្រះអាទិត្យមានលើសសាមសិបថ្ងៃ ហើយថ្ងៃទាំងអស់ដែលកើតឡើងសម្រាប់មួយឆ្នាំក្នុងចំណោមប្រាំឆ្នាំនោះ នៅពេលដែលវាពេញមួយឆ្នាំ មានចំនួន ៣៦៤ ថ្ងៃ។
១១. ហើយ ការ លើស ព្រះអាទិត្យ និង ផ្កាយ មាន ចំនួន ប្រាំមួយ ថ្ងៃ៖ ក្នុង រយៈពេល ៥ ឆ្នាំ ៦ ថ្ងៃ ក្នុង មួយ ឆ្នាំ មាន ចំនួន ៣០ ថ្ងៃ ហើយ ព្រះច័ន្ទ ធ្លាក់ ពី ក្រោយ ព្រះអាទិត្យ និង ផ្កាយ ដល់ ចំនួន ៣០ ថ្ងៃ។
១២. ហើយព្រះអាទិត្យ និងផ្កាយទាំងឡាយនាំមកនូវឆ្នាំទាំងអស់យ៉ាងពិតប្រាកដ ដើម្បីកុំឱ្យវាឈានទៅមុខ ឬពន្យារពេលតំណែងរបស់វា

មួយថ្ងៃរហូតដល់អស់កល្បជានិច្ច ប៉ុន្តែត្រូវបំពេញឆ្នាំទាំងនោះដោយយុត្តិធម៌ឥតខ្ចោះក្នុងរយៈពេល ៣៦៤ ថ្ងៃ។
១៣. ក្នុងរយៈពេល ៣ ឆ្នាំមាន ១០៩២ ថ្ងៃ ហើយក្នុងរយៈពេល ៥ ឆ្នាំមាន ១៨២០ ថ្ងៃ ដូច្នេះក្នុងរយៈពេល ៨ ឆ្នាំមាន ២៩១២ ថ្ងៃ។
១៤. ចំពោះ ព្រះច័ន្ទ តែមួយ ចំនួន ថ្ងៃ គឺ ស្មើនឹង ៣ ឆ្នាំ ស្មើនឹង ១០៦២ ថ្ងៃ ហើយ ក្នុង រយៈពេល ៥ ឆ្នាំ ទៀត វា នឹង ថយ ក្រោយ ៥០ ថ្ងៃ៖ [ឧ. ចំពោះ ផលបូក (នៃ ១៧៧០) ត្រូវ បាន បូក (១០០០ និង) ៦២ ថ្ងៃ។]
១៥. ហើយក្នុងរយៈពេល ៥ ឆ្នាំមាន ១៧៧០ ថ្ងៃ ដូច្នេះសម្រាប់ព្រះច័ន្ទ ថ្ងៃក្នុងរយៈពេល ៨ ឆ្នាំមានចំនួន ២៨៣២ ថ្ងៃ។
១៦. [ព្រោះក្នុងរយៈពេល ៨ ឆ្នាំ នាងយឺតយ៉ាវដល់ទៅ ៨០ ថ្ងៃ] ថ្ងៃទាំងអស់ដែលនាងយឺតយ៉ាវក្នុងរយៈពេល ៨ ឆ្នាំគឺ ៨០ ថ្ងៃ។
១៧. ហើយឆ្នាំនោះត្រូវបានបញ្ចប់យ៉ាងត្រឹមត្រូវស្របតាមស្ថានីយ៍ពិភពលោករបស់វា និងស្ថានីយ៍នៃព្រះអាទិត្យ ដែលរះចេញពីច្រកទ្វារដែលវា (ព្រះអាទិត្យ) រះ និងលិចរយៈពេល ៣០ ថ្ងៃ។

ជំពូកទី ៧៥

១. ហើយ ពួក មេ ដឹក នាំ នៃ មនុស្ស រាប់ពាន់ នាក់ ដែល ត្រូវ បាន ដាក់ លើ ការ បង្កើត ទាំង មូល និង លើ ផ្កាយ ទាំង អស់ ក៏ មាន ជាប់ ពាក់ព័ន្ធ នឹង ថ្ងៃ អន្តរកាល ទាំង បួន ផង ដែរ ដោយ មិន អាច បំបែក ចេញ ពី តំណែង របស់ ពួកគេ បាន ឡើយ យោង តាម ការ គិត ឆ្នាំ ហើយ ពួក នេះ បម្រើ ក្នុង ថ្ងៃ ទាំង បួន ដែល មិន ត្រូវ បាន គិត ក្នុង ការ គិត ឆ្នាំ។
២. ហើយ ដោយសារ តែ រឿង ទាំង នេះ មនុស្ស លោក ប្រព្រឹត្ត ខុស ក្នុង នោះ ព្រោះ អ្នក បំភ្លឺ ទាំង នោះ ពិត ជា បម្រើ ការ នៅ លើ ស្ថានីយ នានា លើ ពិភពលោក មួយ នៅ ច្រក ទី មួយ មួយ នៅ ច្រក ទី បី នៃ ស្ថានសួគ៌ មួយ នៅ ច្រក ទី បួន និង មួយ នៅ ច្រក ទី ប្រាំមួយ ហើយ ភាព ត្រឹមត្រូវ នៃ ឆ្នាំ ត្រូវ បាន សម្រេច តាម រយៈ ស្ថានីយ ដាច់ ដោយ ឡែក ពី គ្នា ចំនួន បី រយ ហុកសិប បួន របស់ វា។
៣. ដ្បិត ទី សម្គាល់ ពេលវេលា ឆ្នាំ និង ថ្ងៃ ដែល ទេវតា អ៊ូរៀល បាន បង្ហាញ មក ខ្ញុំ ដែល ព្រះអម្ចាស់ នៃ សិរីល្អ បាន តាំង ឲ្យ នៅ អស់កល្ប ជានិច្ច លើ ពន្លឺ ទាំងអស់ នៅ លើ ស្ថានសួគ៌ នៅ លើ ស្ថានសួគ៌ និង នៅ លើ ពិភពលោក ដើម្បី ឲ្យ ពួកគេ គ្រប់គ្រង នៅ លើ ផ្ទៃ មេឃ ហើយ ឲ្យ គេ ឃើញ នៅ លើ ផែនដី ហើយ ធ្វើ ជា អ្នក ដឹកនាំ សម្រាប់ ថ្ងៃ និង យប់ ពោល គឺ ព្រះអាទិត្យ ព្រះច័ន្ទ និង ផ្កាយ និង សត្វ បម្រើ ទាំងអស់ ដែល ធ្វើ បដិវត្តន៍ របស់ ពួកគេ នៅ ក្នុង រទេះ ទាំងអស់ នៅ លើ ស្ថានសួគ៌។
៤. ដូចគ្នាដែរ ទ្វារដប់ពីរដែលអ៊ូរៀលបានបង្ហាញខ្ញុំ បើកចំហរនៅក្នុងរង្វង់រទេះរបស់ព្រះអាទិត្យនៅលើមេឃ ដែលកាំរស្មីព្រះអាទិត្យបញ្ចេញមក ហើយពីទ្វារទាំងនោះមានភាពកក់ក្តៅសាយភាយមកលើផែនដី នៅពេលដែលវាត្រូវបានបើកនៅរដូវកាលកំណត់របស់វា។
៥. ហើយសម្រាប់ខ្យល់ និងវិញ្ញាណនៃទឹកសន្សើម នៅពេលដែលពួកវាត្រូវបានបើក ឈរបើកចំហនៅលើមេឃនៅចុងបំផុត។
៦. ចំពោះ ទ្វារ ទាំង ដប់ពីរ នៅ លើ ស្ថានសួគ៌ នៅ ចុង ផែនដី ដែល ព្រះអាទិត្យ ព្រះច័ន្ទ និង ផ្កាយ ព្រម ទាំង កិច្ចការ ទាំង អស់ នៃ ស្ថានសួគ៌ នៅ ទិស ខាងកើត និង ទិស ខាងលិច ចេញ ពី ទ្វារ នោះ។
៧. មានបង្អួចជាច្រើនដែលបើកចំហនៅខាងឆ្វេង និងខាងស្តាំនៃបង្អួចទាំងនោះ ហើយបង្អួចមួយនៅរដូវកាលដែលបានកំណត់របស់វាបង្កើតភាពកក់ក្តៅ ដែលស្របគ្នានឹងទ្វារទាំងនោះដែលផ្កាយចេញមកតាមដែលទ្រង់បានបញ្ជា ហើយដែលពួកវាស្ថិតនៅតាមចំនួនរបស់វា។
៨. ហើយខ្ញុំបានឃើញរទេះសេះនៅលើមេឃ កំពុងរត់ក្នុងលោកិយនៅពីលើទ្វារទាំងនោះ ដែលផ្កាយដែលមិនដែលលិចវិលជុំវិញ។
៩. ហើយ មួយ ធំ ជាង អ្វី ទាំងអស់ ហើយ វា ជា អ្វី ដែល ធ្វើ ដំណើរ ឆ្លងកាត់ ពិភពលោក ទាំងមូល។

ជំពូកទី ៧៦

១. ហើយ នៅ ចុង ផែនដី ខ្ញុំ បាន ឃើញ ទ្វារ ដប់ពីរ ដែល បើក ចំហ ទៅ គ្រប់ ទិសទី នៃ ស្ថានសួគ៌ ដែល ខ្យល់ ចេញ ទៅ បក់ មក លើ ផែនដី។
២. ក្នុងចំណោមនោះ មានបីបើកនៅលើផ្ទៃមេឃ និងបីនៅខាងលិច និងបីនៅខាងស្តាំនៃមេឃ និងបីនៅខាងឆ្វេង។
៣. ហើយ បី ដំបូង បង្អស់ គឺ ជា របស់ នៅ ទិស ខាងកើត ហើយ បី ទៀត គឺ ជា របស់ នៅ ទិស ខាងជើង ហើយ បី ទៀត គឺ ជា របស់ នៅ ខាង ឆ្វេង នៃ ទិស ខាងត្បូង និង បី ទៀត គឺ ជា របស់ នៅ ទិស ខាងលិច។
៤. តាមរយៈខ្យល់បួននេះ ខ្យល់នៃពរជ័យ និងវិបុលភាពបានមក ហើយពីខ្យល់ប្រាំបីនោះ ខ្យល់ដ៏ឈឺចាប់បានមក៖ នៅពេលដែលវាត្រូវបានបញ្ជូនមក ពួកវានាំមកនូវការបំផ្លិចបំផ្លាញមកលើផែនដីទាំងមូល និងលើផ្ទៃទឹកនៅលើវា និងលើអស់អ្នកដែលរស់នៅលើវា និងលើអ្វីៗទាំងអស់ដែលនៅក្នុងទឹក និងនៅលើដី។
៥. ហើយខ្យល់ដំបូងចេញពីច្រកទ្វារទាំងនោះ ដែលហៅថាខ្យល់ខាងកើត ចេញតាមច្រកទ្វារទីមួយដែលនៅទិសខាងកើត បែរទៅទិសខាងត្បូង៖ ពីវាចេញមកនូវភាពស្ងាត់ជ្រងំ គ្រោះរាំងស្ងួត កំដៅ និងការបំផ្លិចបំផ្លាញ។
៦. ហើយ តាម រយៈ ទ្វារ ទី ពីរ នៅ ចំ កណ្តាល មក នូវ អ្វី ដែល សមរម្យ ហើយ ពី វា មក នូវ ភ្លៀង ផល ដំណាំ ភាព ចម្រុងចម្រើន និង ទឹកសន្សើម ហើយ តាម រយៈ ទ្វារ ទី បី ដែល ស្ថិត នៅ ខាង ជើង មក នូវ ភាព ត្រជាក់ និង គ្រោះ រាំងស្ងួត។
៧. បន្ទាប់ពីនោះ ខ្យល់ពីទិសខាងត្បូងបក់មកតាមទ្វារបី៖ ខ្យល់ក្តៅបក់មកតាមទ្វារទីមួយដែលបែរទៅទិសខាងកើត។
៨. ហើយ តាម ច្រក ទ្វារ កណ្តាល ដែល នៅ ជាប់ នឹង វា មាន ក្លិន ក្រអូប ទឹកសន្សើម និង ភ្លៀង ព្រមទាំង ភាព ចម្រុងចម្រើន និង សុខភាព ចេញ មក។
៩. ហើយ តាម រយៈ ទ្វារ ទី បី ដែល ស្ថិត នៅ ទិស ខាង លិច ទឹក សន្សើម និង ភ្លៀង កណ្តូប និង ការ ហិនហោច បាន ហូរ ចេញ មក។
១០. ហើយបន្ទាប់ពីខ្យល់ខាងជើងទាំងនេះ៖ ពីទ្វារទីប្រាំពីរនៅទិសខាងកើតមក ទឹកសន្សើម ភ្លៀង កណ្តូប និងទីរហោស្ថាន។
១១. ហើយពីច្រកទ្វារកណ្តាលចូលមកក្នុងទិសដៅផ្ទាល់ គឺសុខភាព ភ្លៀង ទឹកសន្សើម និងវិបុលភាព។ ហើយតាមរយៈច្រកទ្វារទីបីនៅទិ

សខាងលិច គឺពពក សាយសត្វ ព្រិល ភ្លៀង ទឹកសន្សើម និងកណ្តូប ។
១២. ហើយបន្ទាប់ពីខ្យល់ទាំងបួននេះ គឺជាខ្យល់បក់ពីទិសខាងលិច៖ តាមរយៈច្រកទ្វារទីមួយដែលនៅជាប់នឹងទិសខាងជើង ទឹកសន្សើម និងសាយសត្វ និងភាពត្រជាក់ ព្រិល និងសាយសត្វបានហូរចេញមក។
១៣. ហើយ ពី ទ្វារ កណ្តាល ហូរ ចេញ នូវ ទឹកសន្សើម និង ភ្លៀង ព្រម ទាំង ភាព ចម្រុងចម្រើន និង ពរជ័យ ហើយ តាម រយៈ ទ្វារ ចុង ក្រោយ ដែល ជាប់ នឹង ខាង ត្បូង ក៏ ហូរ ចេញ នូវ គ្រោះ រាំងស្ងួត និង ការ រលំរលាយ និង ការ ឆេះ បំផ្លាញ។
១៤. ហើយ ទ្វារ ទាំង ដប់ពីរ នៃ ទិស ទាំង បួន នៃ ស្ថានសួគ៌ ត្រូវ បាន បញ្ចប់ ដោយ វា ហើយ ច្បាប់ ទាំង អស់ របស់ វា និង គ្រោះកាច ទាំង អស់ របស់ វា និង ពរជ័យ ទាំង អស់ របស់ វា យើង បាន បង្ហាញ អ្នក ហើយ មេធូសាឡា កូន ប្រុស របស់ យើង។

ជំពូកទី ៧៧

១. ហើយ តំបន់ ទីមួយ ត្រូវ បាន គេ ហៅ ថា ខាងកើត ពី ព្រោះ វា ជា តំបន់ ទីមួយ ហើយ តំបន់ ទីពីរ ហៅ ថា ខាងត្បូង ពី ព្រោះ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត នឹង យាង ចុះ មក ទីនោះ មែនហើយ ក្នុង ន័យ ពិសេស មួយ ព្រះអង្គ ដែល មាន ពរ ជា រៀង រហូត នឹង យាង ចុះ មក ទីនោះ។
២. ហើយ តំបន់ ខាងលិច ត្រូវ បាន គេ ដាក់ ឈ្មោះ ថា តំបន់ ដែល ថយ ចុះ ពីព្រោះ នៅ ទីនោះ ហើយ ពន្លឺ ទាំងអស់ នៃ ស្ថានសួគ៌ រសាត់ បាត់ ទៅវិញ។
៣. ហើយ ត្រីមាស ទី បួន ដែល មាន ឈ្មោះ ថា ទិស ខាងជើង ត្រូវ បាន បែងចែក ជា បី ផ្នែក៖ ផ្នែក ទីមួយ គឺ សម្រាប់ លំនៅ របស់ មនុស្ស ហើយ ផ្នែក ទីពីរ មាន សមុទ្រ ទឹក និង ទី ជម្រៅ និង ព្រៃឈើ និង ទន្លេ និង ភាព ងងឹត និង ពពក ហើយ ផ្នែក ទីបី មាន សួនច្បារ នៃ សេចក្តី សុចរិត។
៤. ខ្ញុំ បាន ឃើញ ភ្នំ ខ្ពស់ ប្រាំពីរ ខ្ពស់ ជាង ភ្នំ ទាំង អស់ ដែល នៅ លើ ផែនដី ហើយ ពី ទី នោះ ក៏ មាន សាយ ក្តៅ ហើយ ថ្ងៃ រដូវ និង ឆ្នាំ កន្លង ផុត ទៅ។
៥. ខ្ញុំ បាន ឃើញ ទន្លេ ចំនួន ប្រាំពីរ នៅ លើ ផែនដី ដែល ធំ ជាង ទន្លេ ទាំង អស់៖ ក្នុង ចំណោម ទន្លេ ទាំង នោះ មាន ទន្លេ មួយ ហូរ ពី ទិស ខាង លិច ចាក់ ទឹក របស់ វា ចូល ទៅ ក្នុង សមុទ្រ ធំ។
៦. ហើយ អ្នក ទាំង ពីរ នេះ មក ពី ភាគ ខាងជើង ទៅ សមុទ្រ ហើយ ចាក់ ទឹក របស់ ខ្លួន ចូល ទៅ ក្នុង សមុទ្រ អេរីត្រា នៅ ភាគ ខាងកើត។
៧. ហើយ នាវា ទាំង បួន ដែល នៅ សល់ បាន ចេញ ទៅ ខាង ជើង ឆ្ពោះទៅ សមុទ្រ របស់ ខ្លួន ក្នុង ចំណោម នោះ មាន ពីរ គ្រឿង បាន ទៅ សមុទ្រ អេរីត្រា និង ពីរ គ្រឿង ទៀត បាន ទៅ សមុទ្រ ធំ ហើយ បញ្ចេញ ខ្លួន ទៅ ទីនោះ ហើយ ខ្លះ ទៀត និយាយ ថា ៖ ចូល ទៅ ក្នុង វាល ខ្សាច់។
៨. កោះធំៗចំនួនប្រាំពីរដែលខ្ញុំបានឃើញនៅក្នុងសមុទ្រ និងនៅលើដីគោក៖ ពីរនៅលើដីគោក និងប្រាំនៅក្នុងសមុទ្រធំ។

ជំពូកទី ៧៨

១. ហើយឈ្មោះរបស់ព្រះអាទិត្យមានដូចខាងក្រោម៖ ទីមួយគឺ Orjârês និងទីពីរគឺ Tômâs។
២. ហើយព្រះច័ន្ទមានឈ្មោះបួន៖ ឈ្មោះទីមួយគឺ អាសូនចា ទីពីរគឺ អេប្លា ទីបីគឺ បេណាសេ និងទីបួនគឺ អេរ៉ា។
៣. ទាំងនេះគឺជាពន្លឺដ៏អស្ចារ្យពីរអង្គ៖ បរិមាត្ររបស់ពួកវាគឺដូចជាបរិមាត្រនៃស្ថានសួគ៌ ហើយទំហំនៃបរិមាត្ររបស់ទាំងពីរគឺដូចគ្នា។
៤. នៅក្នុងរង្វង់ព្រះអាទិត្យ មានផ្នែកពន្លឺចំនួនប្រាំពីរដែលត្រូវបានបន្ថែមទៅវាច្រើនជាងព្រះច័ន្ទ ហើយក្នុងរង្វាស់ជាក់លាក់ វាត្រូវបានផ្ទេររហូតដល់ផ្នែកទីប្រាំពីរនៃព្រះអាទិត្យអស់។
៥. ហើយពួកគេបានតាំងលំនៅ ហើយចូលទៅក្នុងទ្វារនៃទិសខាងលិច ហើយធ្វើការបដិវត្តន៍របស់ពួកគេនៅទិសខាងជើង ហើយចេញមកតាមទ្វារខាងកើតនៅលើផ្ទៃមេឃ។
៦. ហើយនៅពេលដែលព្រះច័ន្ទរះឡើងមួយភាគដប់បួន ពន្លឺក៏លេចចេញនៅលើមេឃ៖ ពន្លឺបានពេញបរិបូរណ៍នៅក្នុងនាង៖ នៅថ្ងៃទីដប់បួននាងបានសម្រេចពន្លឺរបស់នាង។
៧. ហើយពន្លឺដប់ប្រាំផ្នែកត្រូវបានផ្ទេរទៅនាងរហូតដល់ថ្ងៃទីដប់ប្រាំនៅពេលដែលពន្លឺរបស់នាងត្រូវបានសម្រេច ស្របតាមសញ្ញានៃឆ្នាំ ហើយនាងក្លាយជាដប់ប្រាំផ្នែក ហើយព្រះច័ន្ទក៏កើនឡើងដោយការបន្ថែមផ្នែកទីដប់បួន។
៨. ហើយ នៅ ពេល រលត់ ព្រះ ចន្ទ នោះ នៅ ថ្ងៃ ទី មួយ ព្រះ ចន្ទ នឹង ថយ ចុះ មក ត្រឹម ដប់បួន ផ្នែក នៃ ពន្លឺ នៅ ថ្ងៃ ទី ពីរ ដល់ ដប់បី ផ្នែក នៃ ពន្លឺ នៅ ថ្ងៃ ទី បី ដល់ ដប់ពីរ នៅ ថ្ងៃ ទី បួន ដល់ ដប់មួយ នៅ ថ្ងៃ ទី ប្រាំបួន ដល់ ប្រាំបួន នៅ ថ្ងៃ ទី ប្រាំពីរ ដល់ ប្រាំបី នៅ ថ្ងៃ ទី ប្រាំបួន ដល់ ប្រាំមួយ នៅ ថ្ងៃ ទី ដប់មួយ ដល់ ប្រាំបួន នៅ ថ្ងៃ ទី ដប់ពីរ ដល់ បី នៅ ថ្ងៃ ទី ដប់បី ដល់ ពីរ នៅ ថ្ងៃ ទី ដប់បួន ដល់ កន្លះ នៃ ថ្ងៃ ទី ប្រាំពីរ ហើយ ពន្លឺ ដែល នៅ សល់ ទាំង អស់ នឹង បាត់ ទៅ វិញ ទាំង ស្រុង នៅ ថ្ងៃ ទី ដប់ប្រាំ។
៩. ហើយនៅក្នុងខែខ្លះ ខែនោះមានម្ភៃប្រាំបួនថ្ងៃ ហើយម្តងមានម្ភៃប្រាំបីថ្ងៃ។
១០. ហើយ Uriel បានបង្ហាញខ្ញុំនូវច្បាប់មួយទៀត៖ នៅពេលដែលពន្លឺត្រូវបានផ្ទេរទៅព្រះច័ន្ទ ហើយនៅម្ខាងណាដែលវាត្រូវបានផ្ទេរទៅនាងដោយព្រះអាទិត្យ។
១១. ក្នុងអំឡុងពេលដែលព្រះច័ន្ទកំពុងលូតលាស់ក្នុងពន្លឺរបស់វា វាកំពុងផ្ទេរវាមកខ្លួនឯង នៅពេលដែលពន្លឺរបស់វាបានបំភ្លឺនៅស្ថានសួគ៌ក្នុងរយៈពេលដប់បួនថ្ងៃ ហើយនៅពេលដែលវាត្រូវបានបំភ្លឺពេញមួយពន្លឺរបស់វាក៏ត្រូវបានបំភ្លឺយ៉ាងពេញលេញនៅស្ថានសួគ៌។
១២. ហើយនៅថ្ងៃដំបូងនាងត្រូវបានគេហៅថាព្រះច័ន្ទថ្មី ពីព្រោះនៅថ្ងៃនោះពន្លឺរះឡើងលើនាង។
១៣. នាងក្លាយជាព្រះច័ន្ទពេញវង់នៅថ្ងៃដែលព្រះអាទិត្យលិចនៅទិសខាងលិច ហើយពីទិសខាងកើតនាងរះនៅពេលយប់ ហើយព្រះច័ន្ទរះពេញមួយយប់រហូតដល់ព្រះអាទិត្យរះចំពីមុខនាង ហើយព្រះច័ន្ទត្រូវបានគេមើលឃើញចំពីមុខព្រះអាទិត្យ។

១៤. នៅ ផ្នែក ដែល ពន្លឺ ព្រះច័ន្ទ រះ ឡើង វា រសាត់ ទៅ ទីនោះ ម្តង ទៀត រហូត ដល់ ពន្លឺ ទាំងអស់ បាត់ ទៅ ហើយ ថ្ងៃ ទាំងអស់ នៃ ខែ នោះ ចប់ ហើយ រង្វង់ របស់ វា ទទេ ស្អាត គ្មាន ពន្លឺ។
១៥. ហើយ បីខែ នាង មាន ចំនួន សាមសិបថ្ងៃ ហើយ នៅ ពេល នោះ នាង មាន ចំនួន បីខែ ដែល មាន ម្ភៃប្រាំបួនថ្ងៃ ក្នុង មួយខែ ដែល នាង សម្រេច ការ វិនាស ក្នុង រយៈពេល ដំបូង និង នៅ ក្នុង ច្រក ចូល ដំបូង សម្រាប់ មួយរយចិតសិបប្រាំពីរថ្ងៃ។
១៦. ហើយនៅពេលដែលនាងចេញទៅ នាងបង្ហាញខ្លួនរយៈពេលបីខែ ដែលមានរយៈពេលសាមសិបថ្ងៃក្នុងមួយខែ ហើយរយៈពេលបីខែ នាងបង្ហាញខ្លួនរយៈពេលម្ភៃប្រាំបួនថ្ងៃក្នុងមួយខែ។
១៧. នៅពេលយប់ នាងលេចចេញជារូបរាងដូចបុរសអស់រយៈពេល ម្ភៃថ្ងៃ ហើយនៅពេលថ្ងៃ នាងលេចចេញជារូបរាងដូចឋានសួគ៌ ហើយ គ្មានអ្វីផ្សេងទៀតនៅក្នុងនាងក្រៅពីពន្លឺរបស់នាងឡើយ។

ជំពូកទី ៧៩

១. ហើយឥឡូវនេះ កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ឪពុកបានបង្ហាញអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដល់កូនហើយ ហើយច្បាប់នៃផ្កាយទាំងអស់នៅលើមេឃត្រូវបានសម្រេច។
២. ហើយ លោក បាន បង្ហាញ ខ្ញុំ នូវ ច្បាប់ ទាំង អស់ នេះ សម្រាប់ រាល់ ថ្ងៃ សម្រាប់ គ្រប់ រដូវ កាល នៃ ការ គ្រប់គ្រង សម្រាប់ រាល់ ឆ្នាំ សម្រាប់ ការ បន្ត ទៅ មុខ និង សម្រាប់ លំដាប់ ដែល បាន កំណត់ ឲ្យ វា រាល់ ខែ និង រាល់ សប្តាហ៍។
៣. ហើយ ការ រលត់ ព្រះ ចន្ទ ដែល កើត ឡើង នៅ ក្នុង ទ្វារ ទី ប្រាំមួយ៖ ដ្បិត នៅ ក្នុង ទ្វារ ទី ប្រាំមួយ នេះ ពន្លឺ របស់ ព្រះ ចន្ទ បាន សម្រេច ហើយ បន្ទាប់ ពី នោះ មក មាន ការ ចាប់ ផ្តើម នៃ ការ រលត់ ព្រះ ចន្ទ៖
៤. ហើយ ការ ធ្លាក់ ចុះ ដែល កើត ឡើង នៅ ក្នុង ច្រក ទ្វារ ទី មួយ ក្នុង រដូវ កាល របស់ វា រហូត ដល់ មួយរយចិតសិបប្រាំពីរ ថ្ងៃ ត្រូវ បាន សម្រេច៖ គិត តាម សប្តាហ៍ ម្ភៃប្រាំ សប្តាហ៍ និង ពីរ ថ្ងៃ។
៥. នាង ធ្លាក់ ពីក្រោយ ព្រះអាទិត្យ និង លំដាប់ ផ្កាយ យ៉ាង ពិតប្រាកដ ប្រាំ ថ្ងៃ ក្នុង រយៈពេល មួយ ហើយ នៅពេល ដែល កន្លែង ដែល អ្នក ឃើញ នេះ ត្រូវ បាន ឆ្លងកាត់។
៦. នេះគឺជារូបភាព និងគំនូសព្រាងនៃទេវតានីមួយៗ ដែលអ៊ូរីអែល ជាមហាទេវតា ដែលជាអ្នកដឹកនាំរបស់ពួកគេ បានបង្ហាញដល់ខ្ញុំ។

ជំពូកទី ៨០

១. ហើយនៅគ្រានោះ ទេវតាអ៊ូរៀលបានឆ្លើយមកខ្ញុំថា ៖ មើលចុះ ហេណុកអើយ យើងបានបង្ហាញអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដល់អ្នក ហើយខ្ញុំបានបង្ហាញអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដល់អ្នក ដើម្បីឲ្យអ្នកឃើញព្រះអាទិត្យ និងព្រះច័ន្ទនេះ ព្រមទាំងផ្កាយនៅលើមេឃ និងអស់អ្នកដែលបង្វែរវា កិច្ចការ ពេលវេលា និងការចាកចេញរបស់វា។
២. ហើយនៅក្នុងថ្ងៃរបស់មនុស្សមានបាប ឆ្នាំនឹងខ្លីទៅៗ ហើយគ្រាប់ពូជរបស់ពួកគេនឹងទុំនៅលើដីស្រែចម្ការរបស់ពួកគេ ហើយអ្វីៗទាំងអស់នៅលើផែនដីនឹងផ្លាស់ប្តូរ ហើយនឹងមិនលេចឡើងតាមពេលវេលារបស់វាឡើយ។ ហើយភ្លៀងនឹងត្រូវទប់ ហើយមេឃនឹងទប់វា។
៣. ហើយ នៅ គ្រា នោះ ផល នៃ ផែនដី នឹង ថយ ក្រោយ ហើយ នឹង មិន ដុះ ឡើង តាម រដូវ របស់ វា ឡើយ ហើយ ផល នៃ ដើមឈើ នឹង ត្រូវ បាន ទប់ ស្កាត់ នៅ តាម រដូវ របស់ វា។
៤. ហើយព្រះច័ន្ទនឹងផ្លាស់ប្តូរលំដាប់របស់វា ហើយមិនលេចឡើងតាមពេលវេលារបស់វាឡើយ។
៥. ហើយនៅគ្រានោះ ព្រះអាទិត្យនឹងត្រូវបានគេមើលឃើញ ហើយគាត់នឹងធ្វើដំណើរនៅពេលល្ងាចនៅលើចុងរទេះដ៏ធំនៅទិសខាងលិច ហើយនឹងភ្លឺចែងចាំងជាងលំដាប់នៃពន្លឺ។
៦. ហើយ មេ ផ្កាយ ជា ច្រើន នឹង បំពាន លើ លំដាប់ ដែល បាន កំណត់។ ហើយ ពួក នេះ នឹង ផ្លាស់ប្តូរ គន្លង និង ភារកិច្ច របស់ ពួក វា ហើយ មិន លេច មុខ នៅ រដូវ កាល ដែល បាន កំណត់ ដល់ ពួក វា ឡើយ។
៧. ហើយ លំដាប់ ទាំងមូល នៃ ផ្កាយ នឹង ត្រូវ បាន លាក់ បាំង ពី មនុស្ស មាន បាប ហើយ គំនិត របស់ អ្នក នៅ លើ ផែនដី នឹង វង្វេង អំពី ពួកគេ ហើយ ពួកគេ នឹង ត្រូវ បាន ផ្លាស់ប្តូរ ចេញ ពី ផ្លូវ របស់ ពួកគេ ទាំងអស់ មែនហើយ ពួកគេ នឹង វង្វេង ហើយ ចាត់ ទុក ពួកគេ ជា ព្រះ។
៨. អំពើអាក្រក់នឹងកើនឡើងជាលំដាប់ ហើយការដាក់ទណ្ឌកម្មនឹងមកលើពួកគេ ដើម្បីបំផ្លាញអ្វីៗទាំងអស់។

ជំពូកទី 81

១. ហើយ គាត់ បាន មាន ប្រសាសន៍ មក ខ្ញុំ ថា ៖ « អេណុក ចូរ សង្កេត មើល បន្ទះ ថ្ម ស្ថានសួគ៌ ទាំង នេះ ហើយ អាន អ្វី ដែល សរសេរ នៅ លើ នោះ ហើយ សម្គាល់ រាល់ ការ ពិត នីមួយៗ »។
២. ហើយខ្ញុំបានសង្កេតមើលបន្ទះថ្មស្ថានសួគ៌ ហើយបានអានអ្វីៗទាំងអស់ដែលសរសេរនៅលើបន្ទះថ្មនោះ ហើយយល់អ្វីៗទាំងអស់ ហើយបានអានសៀវភៅអំពីកិច្ចការទាំងអស់របស់មនុស្សជាតិ និងអំពីកូនចៅនៃសាច់ឈាមទាំងអស់ដែលនឹងនៅលើផែនដីរហូតដល់ជំនាន់ចុងក្រោយ។
៣. ភ្លាមៗនោះ ខ្ញុំបានសរសើរដល់ព្រះអម្ចាស់ដ៏អស្ចារ្យ ជាព្រះមហាក្សត្រដ៏មានសិរីល្អជារៀងរហូត ដោយទ្រង់បានបង្កើតកិច្ចការទាំងអស់នៃពិភពលោក ហើយខ្ញុំបានលើកតម្កើងព្រះអម្ចាស់ដោយសារតែការអត់ធ្មត់របស់ទ្រង់ ហើយបានប្រទានពរដល់ទ្រង់ដោយសារតែកូនចៅមនុស្សលោក។
៤. ហើយបន្ទាប់ពីនោះ ខ្ញុំបាននិយាយថា ៖ « មានពរហើយ អ្នកណាដែលស្លាប់ដោយសុចរិត និងសេចក្តីល្អ ដែលគ្មានសៀវភៅអំពីអំពើទុច្ចរិតសរសេរអំពីអ្នកណាឡើយ ហើយគ្មានថ្ងៃជំនុំជំរះប្រឆាំងនឹងអ្នកណាឡើយ »។
៥. ហើយ ពួក បរិសុទ្ធ ទាំង ប្រាំពីរ នាក់ នោះ បាន នាំ ខ្ញុំ មក ដាក់ ខ្ញុំ នៅ លើ ដី នៅ មុខ ទ្វារ ផ្ទះ របស់ ខ្ញុំ ហើយ មាន បន្ទូល មក ខ្ញុំ ថា ៖ «ចូរ ប្រកាស អ្វីៗ ទាំងអស់ ដល់ មធូសាឡា ជា កូន របស់ អ្នក ហើយ បង្ហាញ ដល់ កូនៗ ទាំងអស់ របស់ អ្នក ថា

គ្មាន មនុស្ស ណា សុចរិត នៅ ចំពោះ ព្រះនេត្រ ព្រះអ
ម្ចាស់ ឡើយ ដ្បិត ទ្រង់ ជា អ្នក បង្កើត ពួកគេ»។
៦. មួយឆ្នាំយើងនឹងទុកអ្នកជាមួយកូនប្រុសរបស់អ្នក រហូតដល់អ្នកផ្ត
ល់បញ្ជាចុងក្រោយរបស់អ្នក ដើម្បីអ្នកអាចបង្រៀនកូនៗរបស់អ្នក ហើ
យកត់ត្រាវាសម្រាប់ពួកគេ និងថ្លែងទីបន្ទាល់ដល់កូនៗរបស់អ្នកទាំង
អស់ ហើយនៅឆ្នាំទីពីរ ពួកគេនឹងយកអ្នកចេញពីកណ្តាលពួកគេ។
៧. ចូរ ឲ្យ ចិត្ត អ្នក រឹងមាំ ដ្បិត មនុស្ស ល្អ នឹង ប្រកា
ស ពី សេចក្ដី សុចរិត ដល់ មនុស្ស ល្អ មនុស្ស សុចរិ
ត នឹង អរ សប្បាយ ជាមួយ មនុស្ស សុចរិត ហើយ នឹ
ង អបអរសាទរ គ្នា ទៅ វិញ ទៅ មក។
៨. ប៉ុន្តែ ពួក មនុស្ស មាន បាប នឹង ស្លាប់ ទៅ ជា
មួយ នឹង ពួក មនុស្ស មាន បាប ហើយ ពួក អ្នក ក្ប
ត់ ជំនឿ នឹង ចុះ ទៅ ជា មួយ នឹង ពួក អ្នក ក្ប
ត់ ជំនឿ។
៩. អស់ អ្នក ដែល ប្រព្រឹត្ត តាម សេចក្ដី សុចរិត នឹ
ង ត្រូវ ស្លាប់ ដោយ សារ អំពើ របស់ មនុស្ស ហើយ
នឹង ត្រូវ គេ យក ទៅ ឆ្ងាយ ដោយ សារ អំពើ រប
ស់ មនុស្ស ទុច្ចរិត។
១០. ហើយនៅគ្រានោះ ពួកគេឈប់និយាយជាមួយខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានម
ករកប្រជាជនរបស់ខ្ញុំ ដោយជូនពរដល់ព្រះអម្ចាស់នៃពិភពលោក។

ជំពូកទី 82

១. ហើយឥឡូវនេះ មធូសាឡា កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំអើយ ឪពុកនឹងរៀបរា
ប់ប្រាប់អ្នកអំពីរឿងទាំងអស់នេះ ហើយនឹងកត់ត្រាទុកសម្រាប់អ្នក ហើ
យខ្ញុំបានបើកសម្តែងប្រាប់អ្នកអំពីអ្វីៗទាំងអស់ ហើយបានប្រទានសៀ
វភៅអំពីរឿងទាំងអស់នេះដល់អ្នក។ ដូច្នេះ ចូររក្សាមធូសាឡា កូនប្រុ
សរបស់ខ្ញុំអើយ សៀវភៅទាំងនេះពីដៃឪពុករបស់អ្នក ហើយមើលថាអ្ន
កប្រគល់វាទៅឱ្យមនុស្សជំនាន់ក្រោយៗទៀត។
២. អញ បាន ឲ្យ ប្រាជ្ញា ដល់ ឯង និង ដល់ កូន
ចៅ របស់ ឯង ហើយ ដល់ កូន ចៅ របស់ ឯង ដែ
ល នឹង កើត មក ជា របស់ ឯង ដើម្បី ឲ្យ គេ អា
ច ឲ្យ ប្រាជ្ញា នោះ ដល់ កូន ចៅ របស់ គេ ជា
ច្រើន ជំនាន់ ត ទៅ ប្រាជ្ញា នេះ ហើយ ដែល ហួស
ពី គំនិត របស់ គេ។
៣. ហើយ អ្នក ណា ដែល យល់ វា នឹង មិន ដេក
លក់ ឡើយ ប៉ុន្តែ នឹង ស្តាប់ ដោយ ត្រចៀក ដើម្បី
ឲ្យ ពួកគេ អាច រៀន ប្រាជ្ញា នេះ ហើយ វា នឹង ផ្គា
ប់ ចិត្ត អ្នក ដែល បរិភោគ វា ជាជាង អាហារ ល្អៗ។
៤. មានពរហើយមនុស្សសុចរិតទាំងអស់ មានពរហើយអស់អ្នកដែល
ដើរក្នុងផ្លូវសុចរិត ហើយមិនប្រព្រឹត្តអំពើបាបដូចមនុស្សមានបាប ក្នុង
ការគណនាថ្ងៃទាំងអស់របស់ពួកគេ ដែលព្រះអាទិត្យឆ្លងកាត់ស្ថានសួ
គ៌ ចូល និងចេញពីទ្វារអស់រយៈពេលសាមសិបថ្ងៃ ជាមួយនឹងក្បាល
ផ្កាយរាប់ពាន់លំដាប់ រួមជាមួយនឹងផ្កាយបួនដែលត្រូវបានបញ្ចូលទៅ
ក្នុងចន្លោះ ដែលបែងចែកផ្នែកទាំងបួននៃឆ្នាំ ដែលនាំពួកគេ និងចូល
ជាមួយពួកគេបួនថ្ងៃ។
៥. ដោយសារ តែ រឿង ទាំង នេះ មនុស្ស នឹង មាន កំ
ហុស ហើយ មិន រាប់ បញ្ចូល ពួកគេ ក្នុង ការ គិត
ឆ្នាំ ទាំងមូល ទេ មែនហើយ មនុស្ស នឹង មាន កំហុស ហើ
យ មិន ស្គាល់ ពួកគេ ឲ្យ បាន ត្រឹមត្រូវ។
៦. ដ្បិត ឆ្នាំ ទាំង នោះ ជា របស់ ក្នុង ការ គិត ឆ្នាំ
ហើយ ត្រូវ បាន កត់ត្រា ទុក ជា រៀង រហូត មួយ
នៅ ក្នុង ទ្វារ ទី មួយ មួយ នៅ ក្នុង ទ្វារ ទី បី មួ
យ នៅ ក្នុង ទ្វារ ទី បួន និង មួយ នៅ ក្នុង ទ្វារ
ទី ប្រាំមួយ ហើយ ឆ្នាំ នោះ ត្រូវ បាន បញ្ចប់ ក្នុង រ
យៈពេល បី រយ ហុកសិប បួន ថ្ងៃ។
៧. ហើយ ដំណើរ រឿង របស់ វា គឺ ត្រឹមត្រូវ ហើយ កា
រ រាប់ ដែល បាន កត់ត្រា ទុក គឺ ត្រឹមត្រូវ ដ្បិត ពន្លឺ
ខែ និង ពិធីបុណ្យ ឆ្នាំ និង ថ្ងៃ ដែល អ៊ូរៀល បាន បង្ហាញ
និង បើក សម្តែង ដល់ ខ្ញុំ ដែល ព្រះអម្ចាស់ នៃ ការ
បង្កើត ពិភពលោក ទាំងមូល បាន ដាក់ ពួក ពលបរិវា
រ នៃ ស្ថានសួគ៌ ឲ្យ។
៨. ហើយ ទ្រង់ មាន អំណាច លើ យប់ ទាំង ថ្ងៃ
នៅ លើ ស្ថានសួគ៌ ដើម្បី ធ្វើ ឲ្យ មាន ពន្លឺ បំភ្លឺ ដ
ល់ មនុស្ស លោក គឺ ព្រះអាទិត្យ ព្រះច័ន្ទ និង ផ្កាយ ព្រមទាំ
ង អំណាច ទាំង អស់ នៃ ស្ថានសួគ៌ ដែល វិល ជុំវិ
ញ រទេះ របស់ វា។
៩. ហើយ នេះ ជា លំដាប់ នៃ ផ្កាយ ដែល កំណត់
នៅ កន្លែង របស់ វា និង នៅ ក្នុង រដូវ កាល ពិធីបុណ្យ
និង ខែ របស់ វា។
១០. ហើយ នេះ ជា ឈ្មោះ របស់ អ្នក ដែល ដឹកនាំ
ពួកគេ ដែល មើល ថែ ពួកគេ ឲ្យ ចូល មក ក្នុង ពេ
លវេលា របស់ ពួកគេ តាម លំដាប់ របស់ ពួកគេ តាម រដូ
វ កាល របស់ ពួកគេ តាម ខែ របស់ ពួកគេ តាម រយៈ
ពេល នៃ ការ គ្រប់គ្រង និង តាម តំណែង របស់ ពួក
គេ។
១១. មេដឹកនាំទាំងបួនរបស់ពួកគេ ដែលបែងចែកផ្នែកទាំងបួននៃឆ្នាំ
ចូលមកមុនគេ។ ហើយបន្ទាប់ពីពួកគេ មេដឹកនាំទាំងដប់ពីររូបនៃលំដា
ប់ដែលបែងចែកខែ។ ហើយសម្រាប់រយៈពេលបីរយហុកសិបថ្ងៃ មាន
មេដឹកនាំលើមនុស្សរាប់ពាន់នាក់ ដែលបែងចែកថ្ងៃ។ ហើយសម្រាប់
ថ្ងៃអន្តរកាលទាំងបួន មានមេដឹកនាំដែលបំបែកផ្នែកទាំងបួននៃឆ្នាំ។
១២. ហើយ ក្បាល លើ មនុស្ស រាប់ពាន់ នាក់ នេះ ត្រូ
វ បាន ដាក់ បញ្ចូល គ្នា រវាង មេដឹកនាំ ម្នាក់ និង
មេដឹកនាំ ម្នាក់ ដោយ ម្នាក់ៗ នៅ ពី ក្រោយ ស្ថានីយ
មួយ ប៉ុន្តែ មេដឹកនាំ របស់ ពួកគេ ធ្វើ ការ បែងចែក។ ហើ
យ នេះ ជា ឈ្មោះ របស់ មេដឹកនាំ ដែល បែងចែក
ផ្នែក ទាំង បួន នៃ ឆ្នាំ ដែល ត្រូវ បាន តែងតាំង គឺ
៖ មីលគីអែល ហេលេមឡេក ម៉េលចាល និង ណារ៉ែល។
១៣. ហើយឈ្មោះ របស់ អ្នក ដែល ដឹកនាំ ពួកគេ គឺ៖
អាដណារែល និង អ៊ីយ៉ាសសួសាអែល និង អេឡូមេអែល—អ្នក ទាំ
ង បី នាក់ នេះ ដើរ តាម ពួក មេដឹកនាំ នៃ សណ្តា
ប់ធ្នាប់។
១៤. ហើយមានមួយដែលដើរតាមមេដឹកនាំទាំងបីនៃលំដាប់ដែលដើរ
តាមមេដឹកនាំនៃស្ថានីយ៍ទាំងនោះដែលបែងចែកផ្នែកទាំងបួននៃឆ្នាំ។
១៥. នៅដើមឆ្នាំ មែលកេចាល ក្រោកឡើងគ្រប់គ្រងមុនគេ ដែលមាន
ឈ្មោះថា តាមានី និងព្រះអាទិត្យ ហើយរយៈពេលនៃការគ្រប់គ្រងរប
ស់ទ្រង់គឺកៅសិបមួយថ្ងៃ។
១៦. ហើយ នេះ ជា ទី សម្គាល់ នៃ ថ្ងៃ ដែល នឹង
ត្រូវ ឃើញ នៅ លើ ផែនដី ក្នុង ថ្ងៃ នៃ ការ គ្រប់គ្រ
ង របស់ ទ្រង់៖ ញើស កម្តៅ និង ភាព ស្ងប់ ហើយ ដើម
ឈើ ទាំង អស់ បង្កើត ផ្លែ ហើយ ស្លឹក ឈើ ទាំង អ

ស់ ដុះ ចេញ ហើយ ការ ច្រូត កាត់ ស្រូវ សាលី ផ្កា កុលាប និង ផ្កា ទាំង អស់ ដែល ដុះ នៅ ក្នុង វាល ប៉ុន្តែ ដើម ឈើ រដូវរងា ក្រៀម ស្វិត។
១៧. ហើយ នេះ ជា ឈ្មោះ របស់ ពួក មេ ដឹក នាំ ដែល នៅ ក្រោម ពួក គេ៖ បើរកាអែល ហេ្សលិបអែល និង ម្នាក់ ទៀត ដែល ត្រូវ បាន បន្ថែម មេ មួយ ពាន់ នាក់ ដែល មាន ឈ្មោះ ថា ហ៊ីលយូស៩ ភ ហើយ ថ្ងៃ នៃ ការ គ្រប់ គ្រង របស់ មេ ដឹក នាំ នេះ បាន ចប់ ហើយ។
១៨. មេដឹកនាំបន្ទាប់បន្ទាប់ពីគាត់គឺ Hêl'emmêlêk ដែលគេដាក់ឈ្មោះថា ព្រះអាទិត្យដ៏ភ្លឺចែងចាំង ហើយថ្ងៃទាំងអស់នៃពន្លឺរបស់គាត់គឺកៅសិបមួយថ្ងៃ។
១៩. ហើយ នេះ ជា ទី សម្គាល់ នៃ ថ្ងៃ របស់ ទ្រង់ នៅ លើ ផែនដី៖ កម្ដៅ ក្ដៅ ខ្លាំង និង ស្ងួត ហួតហែង ដើម ឈើ ទុំ ផ្លែ ឈើ គ្រប់ មុខ ទុំ ហើយ បង្កើត ផល គ្រប់ យ៉ាង ចៀម ក៏ រួម ពូជ គ្នា ហើយ មាន ផ្លែ ពោះ ផល ទាំង អស់ នៅ លើ ផែនដី ត្រូវ បាន ប្រមូល ផល ព្រម ទាំង អ្វីៗ នៅ ក្នុង ស្រែ ចម្ការ និង កន្លែង ច្របាច់ ផ្លែ ទំពាំងបាយជូរ។ ហេតុការណ៍ ទាំង នេះ កើត ឡើង នៅ ក្នុង សម័យ របស់ ទ្រង់។
២០. នេះ ជា ឈ្មោះ លំដាប់ នឹង មេ ដឹក នាំ នៃ មេ មួយ ពាន់ នាក់ នោះ៖ គឺដាចាល កេល និង ហេល ហើយ ឈ្មោះ មេ មួយ ពាន់ នាក់ ដែល ត្រូវ បាន បន្ថែម ទៅ ក្នុង នោះ គឺ អាសហ្វាល ហើយ ថ្ងៃ នៃ ការ គ្រប់ គ្រង របស់ គាត់ បាន ចប់ ហើយ។

ជំពូកទី 83

១. ហើយឥឡូវនេះ មធូសាឡា កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្នកនូវការនិមិត្តទាំងអស់ដែលខ្ញុំបានឃើញ ដោយរៀបរាប់ប្រាប់អ្នកអំពីរឿងទាំងនោះ។
២. ខ្ញុំបានឃើញនិមិត្តពីរមុនពេលខ្ញុំយកប្រពន្ធ ហើយនិមិត្តមួយមិនដូចនិមិត្តមួយទៀតទេ៖ និមិត្តទីមួយពេលខ្ញុំកំពុងរៀនសរសេរ និមិត្តទីពីរមុនពេលខ្ញុំយកម្ដាយរបស់អ្នក និមិត្តដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាចមួយ។ ហើយខ្ញុំបានអធិស្ឋានដល់ព្រះអម្ចាស់អំពីនិមិត្តទាំងនោះ។
៣. ពេល ខ្ញុំ បាន ដេក នៅ ក្នុង ផ្ទះ របស់ លោក ម៉ាហាឡាល ជីតា ខ្ញុំ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ក្នុង និមិត្ត មួយ អំពី ផ្ទៃ មេឃ បាន រលំ ធ្លាក់ មក លើ ផែនដី។
៤. ហើយ កាល វា ធ្លាក់ មក លើ ផែនដី ខ្ញុំ បាន ឃើញ ថា ផែនដី ត្រូវ បាន លេប ចូល ទៅ ក្នុង ទី ជ្រៅ មួយ ហើយ ភ្នំ នានា ត្រូវ បាន ព្យួរ លើ ភ្នំ នានា ហើយ ភ្នំ តូចៗ ក៏ លិច ចុះ មក លើ ភ្នំ តូចៗ ហើយ ដើម ឈើ ខ្ពស់ៗ ត្រូវ បាន រហែក ចេញពី ដើម របស់ វា ហើយ ត្រូវ បាន គប់ ទម្លាក់ ចុះ ទៅ ក្នុង ទី ជ្រៅ នោះ។
៥. ពេលនោះ ពាក្យមួយបានធ្លាក់ចូលទៅក្នុងមាត់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានបន្លឺសំឡេងស្រែកឡើងខ្លាំងៗថា ៖ «ផែនដីត្រូវបានបំផ្លាញហើយ»។
៦. ហើយ ជីតា ខ្ញុំ ម៉ាហាឡាលែល បាន ដាស់ ខ្ញុំ ពេល ខ្ញុំ ដេក នៅ ជិត គាត់ ហើយ និយាយ មក ខ្ញុំ ថា ៖ ហេតុ អ្វី បាន ជា កូន យំ ដូច្នេះ ហើយ ហេតុ អ្វី បាន ជា កូន យំ ដូច្នេះ?

៧. ហើយខ្ញុំបានរៀបរាប់ប្រាប់គាត់អំពីការនិមិត្តទាំងមូលដែលខ្ញុំបានឃើញ ហើយគាត់និយាយមកខ្ញុំថា ៖ កូនអើយ កូនបានឃើញរឿងដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាចមួយ ហើយការនិមិត្តសុបិនរបស់កូនអំពីអាថ៌កំបាំងនៃអំពើបាបទាំងអស់នៅលើផែនដី គឺជាពេលវេលាដ៏ធ្ងន់ធ្ងរមួយ ៖ វាត្រូវតែលិចចូលទៅក្នុងទីជ្រៅបំផុត ហើយត្រូវបំផ្លាញចោលដោយការបំផ្លិចបំផ្លាញយ៉ាងខ្លាំង។
៨. ហើយឥឡូវនេះ កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ចូរក្រោកឡើង ហើយអង្វរព្រះអម្ចាស់ដ៏មានសិរីល្អ ព្រោះអ្នកជាអ្នកជឿ សូមឲ្យសំណល់នៅសល់លើផែនដី ហើយសូមកុំឲ្យទ្រង់បំផ្លាញផែនដីទាំងមូល។
៩. កូនប្រុសអើយ អ្វីៗទាំងអស់នេះនឹងធ្លាក់មកពីស្ថានសួគ៌មកលើផែនដី ហើយនឹងមានការបំផ្លិចបំផ្លាញយ៉ាងខ្លាំងនៅលើផែនដី។
១០. បន្ទាប់ពីនោះ ខ្ញុំបានក្រោកឡើង ហើយអធិស្ឋាន អង្វរ និងអង្វរព្រមទាំងសរសេរការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំសម្រាប់មនុស្សជំនាន់ក្រោយៗទៀត ហើយខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដល់អ្នក កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ មេធូសាឡា។
១១. ពេល ខ្ញុំ ចេញ ទៅ ខាង ក្រោម ឃើញ ផ្ទៃ មេឃ ព្រះអាទិត្យ រះ នៅ ទិស ខាង កើត ព្រះច័ន្ទ លិច នៅ ទិស ខាង លិច ផ្កាយ មួយ ចំនួន ផែនដី ទាំង មូល និង អ្វីៗ ទាំង អស់ ដូច ដែល ទ្រង់ បាន ជ្រាប តាំង ពី ដើម មក ខ្ញុំ បាន សរសើរ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់ នៃ ការ ជំនុំជំរះ ហើយ លើក តម្កើង ទ្រង់ ព្រោះ ទ្រង់ បាន ធ្វើ ឲ្យ ព្រះអាទិត្យ ចេញ ពី បង្អួច ទិស ខាង កើត ហើយ ទ្រង់ ក៏ យាង ឡើង មក លើ ផ្ទៃ មេឃ រួច ចេញ ដំណើរ ទៅ តាម ផ្លូវ ដែល បាន បង្ហាញ ដល់ ទ្រង់។

ជំពូកទី 84

១. ហើយខ្ញុំបានលើកដៃឡើងដោយសុចរិតភាព ហើយបានប្រទានពរដល់ព្រះដ៏បរិសុទ្ធ និងអស្ចារ្យ ហើយបាននិយាយដោយដង្ហើមចេញពីមាត់របស់ខ្ញុំ និងដោយអណ្តាតសាច់ឈាម ដែលព្រះបានបង្កើតសម្រាប់កូនចៅនៃសាច់ឈាមមនុស្ស ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចនិយាយបាន ហើយទ្រង់បានប្រទានដង្ហើម អណ្ដាត និងមាត់ដល់ពួកគេ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចនិយាយបាន៖
២. «សូម ថ្វាយ ព្រះពរ ឱ ព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះមហាក្សត្រ ជា ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់ និង មាន ឫទ្ធានុភាព ក្នុង ភាព អស្ចារ្យ របស់ ព្រះអង្គ ព្រះអម្ចាស់ នៃ ការបង្កើត ស្ថានសួគ៌ ទាំងមូល ជា ព្រះមហាក្សត្រ លើ ព្រះមហាក្សត្រ ទាំងអស់ និង ជា ព្រះ នៃ ពិភពលោក ទាំងមូល។ សូម ឲ្យ ឫទ្ធានុភាព រាជ្យសម្បត្តិ និង ភាព អស្ចារ្យ របស់ ព្រះអង្គ ស្ថិតស្ថេរ អស់កល្ប ជានិច្ច និង អស់កល្ប ជានិច្ច ហើយ គ្រប់ ជំនាន់ នៃ អំណាច របស់ ព្រះអង្គ។ ផ្ទៃមេឃ ទាំងអស់ ជា បល្ល័ង្ក របស់ ព្រះអង្គ ជា រៀងរហូត ហើយ ផែនដី ទាំងមូល ជា កំណល់ ជើង របស់ ព្រះអង្គ ជា រៀងរហូត»។
៣. ដ្បិត ទ្រង់ បាន បង្កើត ហើយ ទ្រង់ គ្រប់គ្រង គ្រប់ទាំង អស់ ហើយ គ្មាន អ្វី ពិបាក ពេក សម្រាប់ ទ្រង់ទេ ប្រាជ្ញា មិន ចាក ចេញ ពី កន្លែង នៃ បល្ល័ង្ក របស់ ទ្រង់ ឡើយ ហើយ ទ្រង់ ជ្រាប ឃើញ និង ឮ គ្រប់ទាំង អស់ ហើយ គ្មាន អ្វី លាក់ កំបាំង ពី ទ្រង់ ឡើយ ដ្បិត ទ្រង់ ទត ឃើញ គ្រប់ ទាំង អស់។

៤. ហើយឥឡូវនេះ ពួកទេវតានៃស្ថានសួគ៌របស់ព្រះអង្គមានទោសពីបទបំពានច្បាប់ ហើយសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះអង្គស្ថិតនៅលើសាច់ឈាមមនុស្សរហូតដល់ថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យនៃការជំនុំជម្រះ។
៥. ហើយឥឡូវនេះ ឱព្រះជាម្ចាស់ ជាព្រះអម្ចាស់ និងជាព្រះមហាក្សត្រដ៏អស្ចារ្យ ទូលបង្គំសូមអង្វរ និងអង្វរព្រះអង្គ សូមបំពេញតាមការអធិស្ឋានរបស់ទូលបង្គំ ដើម្បីទុកកូនចៅមួយនៅលើផែនដីដល់ទូលបង្គំ ហើយកុំបំផ្លាញសាច់ឈាមមនុស្សទាំងអស់ ហើយធ្វើឱ្យផែនដីគ្មានមនុស្សរស់នៅ ដើម្បីឲ្យមានការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏អស់កល្បជានិច្ច។
៦. ហើយឥឡូវនេះ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមបំផ្លាញសាច់ឈាមដែលបានញុះញង់ព្រះពិរោធរបស់ព្រះអង្គចេញពីផែនដីទៅ ប៉ុន្តែសាច់ឈាមនៃសេចក្តីសុចរិត និងភាពទៀងត្រង់នឹងដុះឡើងជារុក្ខជាតិនៃគ្រាប់ពូជដ៏អស់កល្បជានិច្ច ហើយកុំលាក់ព្រះភក្ត្ររបស់ព្រះអង្គពីការអធិស្ឋានរបស់អ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គឡើយ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ។

ជំពូកទី 85

១. ហើយ បន្ទាប់ ពី នេះ ខ្ញុំ បាន ឃើញ សុបិន មួយ ទៀត ហើយ ខ្ញុំ នឹង បង្ហាញ សុបិន ទាំង មូល ដល់ អ្នក កូន ប្រុស របស់ ខ្ញុំ។
២. ហើយ ហេណុក បាន បន្លឺ សំឡេង ឡើង ហើយ និយាយ ទៅ កាន់ កូន ប្រុស របស់ គាត់ ឈ្មោះ មធូសាឡា ថា៖ «កូន អើយ ឪពុក នឹង និយាយ នឹង កូន៖ ចូរ ស្តាប់ ពាក្យ របស់ ឪពុក — ចូរ ផ្ទៀង ត្រចៀក ស្តាប់ សុបិន និមិត្ត របស់ ឪពុក កូន»។
៣. មុនពេលដែលខ្ញុំយកអេដណាជាម្ដាយរបស់អ្នកមក ខ្ញុំបានឃើញនៅក្នុងការនិមិត្តមួយនៅលើគ្រែរបស់ខ្ញុំ ហើយឃើញគោឈ្មោលមួយបានចេញពីដី ហើយគោឈ្មោលនោះមានពណ៌ស។ បន្ទាប់មកវាបានកើតមកជាគោញីមួយ ហើយគោឈ្មោលទីពីរក៏បានកើតមកជាមួយដោយមួយខ្មៅ និងមួយទៀតក្រហម។
៤. ហើយ គោ ខ្មៅ នោះ បាន ជល់ គោ ក្រហម នោះ ហើយ ដេញ តាម វា ពេញ ដី ហើយ ពេល នោះ ខ្ញុំ លែង ឃើញ គោ ក្រហម នោះ ទៀត ហើយ។
៥. ប៉ុន្តែ គោ ខ្មៅ នោះ បាន ធំ ឡើង ហើយ គោ ញី ញី នោះ ក៏ ទៅ ជាមួយ វា ហើយ ខ្ញុំ បាន ឃើញ គោ ជា ច្រើន ដែល ស្រដៀង នឹង វា ហើយ បាន ដើរ តាម វា។
៦. ហើយគោឈ្មោលនោះ គឺគោឈ្មោលទីមួយ បានចេញពីវត្តមានរបស់គោឈ្មោលទីមួយនោះ ដើម្បីរកគោឈ្មោលក្រហមនោះ ប៉ុន្តែរកមិនឃើញសោះ ហើយបានសោកស្ដាយយ៉ាងខ្លាំងចំពោះគោឈ្មោលនោះ។
៧. ហើយខ្ញុំបានមើលរហូតដល់គោឈ្មោលដំបូងនោះមករកនាង ហើយបានធ្វើឲ្យនាងស្ងប់ ហើយចាប់ពីពេលនោះមក នាងក៏លែងយំទៀត។
៨. ហើយបន្ទាប់ពីនោះ នាងបានបង្កើតគោឈ្មោលពណ៌សមួយក្បាលទៀត ហើយបន្ទាប់ពីនោះ នាងបានបង្កើតគោឈ្មោល និងគោខ្មៅជាច្រើន។
៩. ហើយ ក្នុង ដំណេក របស់ ខ្ញុំ ខ្ញុំ បាន ឃើញ គោ ឈ្មោល ស នោះ ក៏ ធំ ឡើង ហើយ ក្លាយ ទៅ ជា គោ ឈ្មោល ស ដ៏ ធំ មួយ ហើយ ចេញ ពី គាត់ មក គោ ឈ្មោល ស ជា ច្រើន ក៏ មាន រូបរាង ដូច គាត់។ ហើយ វា ក៏ ចាប់ ផ្តើម បង្កើត គោ ឈ្មោល ស ជា ច្រើន ដែល មាន រូបរាង ដូច វា មួយ តាម មួយ ទៀត រហូត ដល់ ច្រើន។

ជំពូកទី 86

១. ហើយ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ដោយ ភ្នែក ខ្ញុំ ម្តង ទៀត ក្នុង ពេល ខ្ញុំ ដេក លក់ ហើយ ខ្ញុំ បាន ឃើញ មេឃ ខាង លើ ហើយ មើល ចុះ ផ្កាយ មួយ បាន ធ្លាក់ ពី លើ មេឃ ហើយ វា បាន រះ ឡើង ស៊ី ស្មៅ នៅ ក្នុង ចំណោម គោ ទាំង នោះ។
២. ហើយ បន្ទាប់ ពី នោះ ខ្ញុំ បាន ឃើញ គោ ឈ្មោល ធំៗ និង គោ ឈ្មោល ខ្មៅ ហើយ មើល ចុះ ពួកវា ទាំង អស់ គ្នា បាន ផ្លាស់ប្តូរ ក្រោល និង វាលស្មៅ និង សត្វ ពាហនៈ របស់ ពួកវា ហើយ ចាប់ផ្តើម រស់នៅ ជាមួយ គ្នា។
៣. ហើយ ខ្ញុំ បាន ឃើញ នៅ ក្នុង ការ និមិត្ត នោះ ម្តង ទៀត ហើយ សម្លឹង មើល ទៅ លើ មេឃ ហើយ មើល ចុះ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ផ្កាយ ជា ច្រើន ចុះ មក ពី លើ មេឃ ទៅ កាន់ ផ្កាយ ទី មួយ នោះ ហើយ វា បាន ក្លាយ ទៅ ជា គោ ឈ្មោល នៅ ក្នុង ចំណោម សត្វ គោ ទាំង នោះ ហើយ ស៊ី ស្មៅ ជាមួយ វា នៅ ក្នុង ចំណោម សត្វ គោ ទាំង នោះ។
៤. ហើយខ្ញុំបានសម្លឹងមើលពួកគេ ហើយឃើញ ពួកគេទាំងអស់គ្នាបានបញ្ចេញសរីរាង្គសម្ងាត់របស់ពួកគេ ដូចជាសេះ ហើយចាប់ផ្តើមគ្របដណ្តប់លើគោឈ្មោល ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នាក៏មានផ្ទៃពោះ ហើយសម្រាលកូនដោយដំរី អូដ្ឋ និងលា។
៥. គោ ទាំង អស់ ក៏ ខ្លាច វា ហើយ ភ័យ ខ្លាច វា រួច ចាប់ ផ្តើម ខាំ ដោយ ធ្មេញ លេប ត្របាក់ ហើយ ចាក់ ដោយ ស្នែង។
៦. ហើយ ពួកគេ ក៏ ចាប់ ផ្តើម ស៊ី គោ ទាំង នោះ ទៀត ហើយ មើល ចុះ កូនចៅ ទាំង អស់ នៅ លើ ផែនដី ក៏ ចាប់ ផ្តើម ញ័រ រន្ធត់ នៅ ចំពោះ មុខ ពួកគេ ហើយ រត់ គេច ពី ពួកគេ។

ជំពូកទី 87

១. ហើយ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ម្តង ទៀត ថា ពួក គេ ចាប់ ផ្តើម វ៉ៃ គ្នា ទៅ វិញ ទៅ មក ហើយ លេប ត្របាក់ គ្នា ទៅ វិញ ទៅ មក ហើយ ផែនដី ក៏ ចាប់ ផ្តើម ស្រែក ឡើង ជា ខ្លាំង។
២. រួច ខ្ញុំ ក៏ ងើយ ភ្នែក ឡើង ទៅ លើ មេឃ ម្តង ទៀត ហើយ ក្នុង ការ និមិត្ត នោះ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ថា មាន មនុស្ស មក ពី ស្ថានសួគ៌ ដែល មាន រូបរាង ដូច ជា មនុស្ស ស្បែក ស ហើយ មាន បួន នាក់ បាន ចេញ ពី កន្លែង នោះ ហើយ បី នាក់ ទៀត បាន ចេញ ទៅ ជា មួយ នឹង ពួក គេ។
៣. ហើយ អ្នក ទាំង បី ដែល បាន ចេញ មក ចុង ក្រោយ នោះ បាន ចាប់ ដៃ ខ្ញុំ ហើយ លើក ខ្ញុំ ឡើង ឆ្ងាយ ពី មនុស្ស ជំនាន់ នានា នៃ ផែនដី ហើយ លើក ខ្ញុំ ឡើង ទៅ កន្លែង ខ្ពស់ មួយ ហើយ បង្ហាញ

ខ្ញុំ នូវ ប៉ម មួយ ដែល បាន លើក ខ្ពស់ ជាង ផែនដី ហើយ ភ្នំ ទាំង អស់ ទាប ជាង។
៤. ហើយមានម្នាក់បាននិយាយមកខ្ញុំថា ៖ « ចូរនៅទីនេះរហូតដល់អ្នកឃើញអ្វីៗទាំងអស់ដែលកើតឡើងចំពោះដំរី អូដ្ឋ និងលា ព្រមទាំងផ្កាយ និងគោឈ្មោល និងអ្វីៗទាំងអស់នោះ » ។

ជំពូកទី 88

១. ហើយខ្ញុំបានឃើញម្នាក់ក្នុងចំណោមបួននាក់នោះ ដែលបានចេញមកមុនគេ ហើយវាបានចាប់ផ្កាយទីមួយដែលបានធ្លាក់ពីលើមេឃ ហើយចងដៃជើងវា ហើយបោះវាទៅក្នុងទីជ្រៅបំផុត។ ឥឡូវនេះ ទីជ្រៅនោះតូចចង្អៀត ជ្រៅ គួរឲ្យខ្លាច និងងងឹត។
២. ហើយ ម្នាក់ ក្នុង ចំណោម ពួក គេ បាន ដក ដាវ ចេញ ហើយ ឲ្យ ដំរី អូដ្ឋ និង លា ទាំង នោះ រួច ពួក គេ ក៏ ចាប់ ផ្ដើម វាយ គ្នា ទៅ វិញ ទៅ មក ហើយ ផែនដី ទាំង មូល ក៏ ញ័រ ដោយ សារ ពួក គេ។
៣. ហើយ កាល ខ្ញុំ កំពុង សម្លឹង មើល ក្នុង ការ និមិត្ត នោះ មើល៍ ម្នាក់ ក្នុង ចំណោម បួន នាក់ នោះ ដែល បាន ចេញ មក គប់ ដុំ ថ្ម លើ ពួក គេ ពី លើ មេឃ ហើយ បាន ប្រមូល យក ផ្កាយ ធំៗ ទាំង អស់ ដែល មាន អវយវៈ ដូច សេះ ហើយ ចង ដៃ និង ជើង របស់ ពួក គេ ទាំង អស់ ហើយ បោះ ពួក គេ ទៅ ក្នុង ជង្ហុក ធំ មួយ។

ជំពូកទី 89

១. ហើយ មួយ ក្នុង ចំណោម បួន នាក់ នោះ បាន ទៅ រក គោ ឈ្មោល ស នោះ ហើយ បាន ណែនាំ វា ដោយ សម្ងាត់ ដោយ មិន ឲ្យ វា ភ័យ ខ្លាច ឡើយ ៖ វា បាន កើត មក ជា គោ ឈ្មោល ហើយ បាន ក្លាយ ជា មនុស្ស ហើយ បាន សង់ នាវា ដ៏ ធំ មួយ សម្រាប់ ខ្លួន វា ហើយ រស់នៅ លើ នោះ។ ហើយ គោ ឈ្មោល បី ក្បាល បាន រស់នៅ ជាមួយ វា ក្នុង នាវា នោះ ហើយ ពួកវា ត្រូវ បាន គ្រប ដណ្ដប់ ដោយ ទឹក។
២. ហើយ ខ្ញុំ បាន ងើយ ភ្នែក ឡើង ទៅ លើ មេឃ ម្ដង ទៀត ហើយ បាន ឃើញ ដំបូល ខ្ពស់ មួយ ដែល មាន ផ្លូវ ទឹក ចំនួន ប្រាំពីរ ហើយ ផ្លូវ ទឹក ទាំង នោះ ហូរ ចូល ទៅ ក្នុង របង មួយ។
៣. ហើយ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ម្ដង ទៀត ហើយ មើល ចុះ ប្រភព ទឹក បាន បើក ចំហ នៅ លើ ផ្ទៃ នៃ របង ដ៏ ធំ នោះ ហើយ ទឹក បាន ចាប់ ផ្ដើម ហើម ឡើង លើ ផ្ទៃ ហើយ ខ្ញុំ បាន ឃើញ របង នោះ រហូត ដល់ ផ្ទៃ ទាំង អស់ របស់ វា ត្រូវ បាន គ្រប ដណ្ដប់ ដោយ ទឹក។
៤. ហើយ ទឹក ភាព ងងឹត និង អ័ព្ទ បាន កើនឡើង លើ វា ហើយ កាល ខ្ញុំ កំពុង មើល ទៅ កម្ពស់ ទឹក នោះ ទឹក នោះ បាន ឡើង លើស កម្ពស់ នៃ របង នោះ ហើយ កំពុង ហូរ មក លើ របង នោះ ហើយ វា ឈរ នៅ លើ ដី។
៥. ហើយ សត្វ គោ ក្របី ទាំង អស់ នៅ ក្នុង ទ្រុង នោះ ត្រូវ បាន ប្រមូល ផ្ដុំ គ្នា រហូត ដល់ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ថា វា លិច ទៅ ហើយ ត្រូវ បាន លេប យក ទៅ ស្លាប់ នៅ ក្នុង ទឹក នោះ។
៦. ប៉ុន្តែ នាវា នោះ បាន អណ្ដែត លើ ទឹក ចំណែកឯ គោ ឈ្មោល ដំរី អូដ្ឋ និង លា ទាំង អស់ បាន លិច ទៅ បាត ជាមួយ សត្វ ទាំង អស់ ដូច្នេះ ខ្ញុំ មិន អាច មើល ឃើញ វា ទៀត ទេ ហើយ វា ក៏ មិន អាច រត់ គេច បាន ដែរ គឺ បាន វិនាស បាត់ ទៅ ក្នុង ជម្រៅ។
៧. ហើយ ខ្ញុំ បាន ឃើញ នៅ ក្នុង ការ និមិត្ត នោះ ម្ដង ទៀត រហូត ដល់ ទឹក ហូរ ទាំង នោះ ត្រូវ បាន ហូរ ចេញ ពី ដំបូល ខ្ពស់ នោះ ហើយ ចន្លោះ នៃ ផែនដី ត្រូវ បាន រាបស្មើ ហើយ ជង្ហុក ផ្សេង ទៀត ត្រូវ បាន បើក។
៨. បន្ទាប់មក ទឹក ក៏ ចាប់ផ្ដើម ហូរ ចុះ ទៅ ក្នុង របស់ ទាំងនេះ រហូត ដល់ ដី អាច មើល ឃើញ ប៉ុន្តែ នាវា នោះ បាន លិច នៅ លើ ផែនដី ហើយ ភាព ងងឹត ក៏ បាត់ ទៅ ហើយ ពន្លឺ ក៏ លេច ឡើង។
៩. ប៉ុន្តែ គោ ឈ្មោល ស នោះ ដែល បាន ក្លាយ ជា មនុស្ស បាន ចេញ ពី នាវា នោះ ព្រម ទាំង គោ ឈ្មោល ទាំង បី ដែល នៅ ជាមួយ វា ហើយ ក្នុង ចំណោម គោ ឈ្មោល ទាំង បី នោះ មួយ មាន ពណ៌ ស ដូច គោ ឈ្មោល នោះ មួយ មាន ពណ៌ ក្រហម ដូច ឈាម និង មួយ មាន ពណ៌ ខ្មៅ ហើយ គោ ឈ្មោល ស នោះ បាន ចាក ចេញ ពី ពួក គេ ទៅ។

១០-២៧. ពី មរណភាព របស់ លោក ណូអេ រហូត ដល់ ការ ចេញ ពី ស្រុក។

១០. ហើយ ពួកគេ បាន ចាប់ ផ្ដើម បង្កើត សត្វ ព្រៃ និង សត្វ ស្លាប ដូច្នេះ ហើយ បាន ជា មាន ពូជ ផ្សេងៗ កើត ឡើង៖ សិង្ហ ខ្លា ចចក ឆ្កែ ហៃណា ជ្រូកព្រៃ កញ្ជ្រោង កំប្រុក ជ្រូក ស្វាំង ត្មាត ខ្លែង ឥន្ទ្រី និង ក្អែក ហើយ ក្នុង ចំណោម ពួក គេ មាន គោ ឈ្មោល ស មួយ កើត មក។
១១. ហើយ ពួកវា ក៏ ចាប់ ផ្ដើម ខាំ គ្នា ទៅ វិញ ទៅ មក ប៉ុន្តែ គោ ឈ្មោល ស ដែល កើត ក្នុង ចំណោម ពួកវា បាន បង្កើត បាន លា ព្រៃ មួយ និង គោ ឈ្មោល ស មួយ មក ជាមួយ ហើយ លា ព្រៃ ក៏ កើន ចំនួន ឡើង។
១២. ប៉ុន្តែ គោ ឈ្មោល ដែល កើត ចេញ ពី វា នោះ បាន បង្កើត ជ្រូក ព្រៃ ខ្មៅ មួយ ក្បាល និង ចៀម ស មួយ ក្បាល។ ហើយ គោ ឈ្មោល មុន បាន បង្កើត ជ្រូក ព្រៃ ជា ច្រើន ប៉ុន្តែ ចៀម នោះ បាន បង្កើត ចៀម ដប់ពីរ ក្បាល។
១៣. ហើយ កាល ចៀម ទាំង ដប់ពីរ ក្បាល នោះ ធំ ឡើង ហើយ ពួក វា បាន ប្រគល់ ចៀម មួយ ក្បាល ទៅ ឲ្យ លា ហើយ លា ទាំង នោះ បាន ប្រគល់ ចៀម នោះ ទៅ ឲ្យ ចចក ម្ដង ទៀត ហើយ ចៀម នោះ ក៏ ធំ ឡើង នៅ ក្នុង ចំណោម ចចក។

១៤. ហើយព្រះអម្ចាស់បាននាំចៀមដប់មួយក្បាលមករស់នៅជាមួយវា ហើយឲ្យវាស៊ីស្មៅជាមួយវាក្នុងចំណោមចចក។ ហើយពួកវាបានកើនចំនួនច្រើនឡើង ហើយបានក្លាយជាហ្វូងចៀមជាច្រើន។

១៥. ហើយ ហ្វូង ចចក ចាប់ ផ្ដើម ខ្លាច ពួក វា ហើយ ពួក វា បាន គាបសង្កត់ ពួក វា រហូត ដល់ វា បាន សម្លាប់ កូន តូចៗ របស់ វា ហើយ ពួក វា បាន បោះ កូន របស់ វា ចូល ទៅ ក្នុង ទន្លេ ដែល មាន ទឹក ច្រើន។ ប៉ុន្តែ ចៀម ទាំង នោះ ចាប់ ផ្ដើម ស្រែក ខ្លាំងៗ ដោយសារ កូន តូចៗ របស់ វា ហើយ ត្អូញត្អែរ ដល់ ព្រះអម្ចាស់ របស់ វា។

១៦. ហើយចៀមមួយក្បាលដែលត្រូវបានសង្គ្រោះពីចចកបានរត់គេចខ្លួនទៅឯលាព្រៃ ហើយខ្ញុំបានឃើញចៀមទាំងនោះសោកសៅ និងយំសោក ហើយអង្វរព្រះអម្ចាស់របស់ពួកគេដោយអស់ពីសមត្ថភាពរបស់ពួកគេ រហូតដល់ព្រះអម្ចាស់នៃចៀមនោះបានយាងចុះមកពីទីខ្ពស់មួយតាមសំឡេងចៀម ហើយបានយាងមករកពួកវា ហើយឃ្វាលពួកវា។

១៧. ទ្រង់ ហៅ ចៀម ដែល បាន រត់ គេច ពី ចចក ហើយ មាន បន្ទូល ទៅ វា អំពី ចចក ថា វា គួរ តែ ព្រមាន វា កុំ ឲ្យ ប៉ះ ចៀម។

១៨. ហើយចៀមបានទៅជួបចចកតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយចៀមមួយទៀតបានមកជួបវា ហើយបានទៅជាមួយវា ហើយចៀមទាំងពីរបានទៅ ហើយចូលទៅក្នុងហ្វូងចចកទាំងនោះជាមួយគ្នា ហើយបាននិយាយជាមួយពួកវា ហើយបានព្រមានពួកវាកុំឱ្យប៉ះចៀមចាប់ពីពេលនេះតទៅ។

១៩. ហើយ បន្ទាប់ មក ខ្ញុំ បាន ឃើញ សត្វ ចចក និង របៀប ដែល ពួក វា សង្កត់សង្កិន ចៀម យ៉ាង ខ្លាំង ដោយ អំណាច ទាំង អស់ របស់ វា ហើយ ចៀម បាន ស្រែក ខ្លាំងៗ។

២០. ហើយព្រះអម្ចាស់បានយាងមករកចៀម ហើយពួកវាក៏ចាប់ផ្ដើមវាយចចកទាំងនោះ។ ហើយចចកទាំងនោះក៏ចាប់ផ្ដើមយំសោក។ ប៉ុន្តែចៀមក៏ស្ងាត់ឈឹង ហើយឈប់ស្រែកភ្លាមៗ។

២១. ហើយខ្ញុំបានឃើញចៀមរហូតដល់ពួកវាចាកចេញពីក្នុងចំណោមចចក។ ប៉ុន្តែភ្នែករបស់ចចកត្រូវបានខ្វាក់ ហើយចចកទាំងនោះបានចេញទៅដេញតាមចៀមដោយអស់ពីសមត្ថភាព។

២២. ហើយព្រះអម្ចាស់នៃចៀមបានយាងទៅជាមួយពួកគេ ក្នុងនាមជាអ្នកដឹកនាំរបស់ពួកគេ ហើយចៀមទាំងអស់របស់ទ្រង់បានដើរតាមទ្រង់។ ព្រះភក្ត្ររបស់ទ្រង់ភ្លឺចែងចាំង រុងរឿង និងគួរឲ្យស្ញែងខ្លាច។

២៣. ប៉ុន្តែ ចចក បាន ចាប់ផ្ដើម ដេញ តាម ចៀម ទាំងនោះ រហូត ដល់ សមុទ្រ ទឹក។

២៤. ហើយសមុទ្រនោះក៏បែកចេញពីគ្នា ហើយទឹកក៏ឈរនៅម្ខាង និងម្ខាងទៀតនៅពីមុខពួកគេ ហើយព្រះអម្ចាស់របស់ពួកគេបានដឹកនាំពួកគេ ហើយបានដាក់ខ្លួនគាត់នៅចន្លោះពួកគេ និងសត្វចចក។

២៥. ហើយ ដោយសារ ចចក ទាំងនោះ មិនទាន់ បានឃើញ ចៀម នៅឡើយ ពួកគេ ក៏ បន្តដំណើរ ចូលទៅក្នុង សមុទ្រ នោះ ហើយ ចចក ទាំងនោះ បាន ដើរតាម ចៀម ហើយ ចចក ទាំងនោះ បាន រត់ តាម ពួកវា ចូលទៅក្នុង សមុទ្រ នោះ។

២៦. ហើយ កាល គេ បាន ឃើញ ព្រះអម្ចាស់ នៃ ចៀម គេ ក៏ បែរ ខ្លួន រត់ ចេញ នៅ ចំពោះ ព្រះភក្ត្រ ទ្រង់ ប៉ុន្តែ សមុទ្រ នោះ បាន ប្រមូល គ្នា មក វិញ ហើយ បាន ក្លាយ ជា ដូច ដែល វា បាន កើត ឡើង ហើយ ទឹក ក៏ បាន ឡើង ខ្ពស់ រហូត ដល់ គ្រប ដណ្ដប់ លើ ចចក ទាំង នោះ។

២៧. ហើយខ្ញុំបានឃើញរហូតដល់ចចកទាំងអស់ដែលដេញតាមចៀមទាំងនោះបានងាប់ ហើយលង់ទឹក។

២៨-៤០. អ៊ីស្រាអែលនៅវាលខ្សាច់, ការប្រទានក្រឹត្យវិន័យ, ការចូលទៅក្នុងប៉ាឡេស្ទីន។

២៨. ប៉ុន្តែ ចៀម បាន រត់ គេច ពី ទឹក នោះ ហើយ បាន ចេញ ទៅ ក្នុង ទីរហោស្ថាន ជា កន្លែង ដែល គ្មាន ទឹក និង គ្មាន ស្មៅ ហើយ ពួកវា បាន ចាប់ ផ្ដើម បើក ភ្នែក មើល ហើយ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ព្រះអម្ចាស់ នៃ ចៀម កំពុង ឃ្វាល ពួកវា ហើយ ប្រទាន ទឹក និង ស្មៅ ដល់ ពួកវា ហើយ ចៀម នោះ កំពុង ដើរ នាំ ពួកវា។

២៩. ហើយចៀមនោះបានឡើងដល់កំពូលថ្មដ៏ខ្ពស់នោះ ហើយព្រះអម្ចាស់នៃចៀមបានចាត់ចៀមនោះទៅឲ្យពួកគេ។

៣០. ហើយបន្ទាប់ពីនោះ ខ្ញុំបានឃើញព្រះអម្ចាស់នៃចៀម ដែលឈរនៅចំពោះមុខពួកវា ហើយរូបរាងរបស់ទ្រង់គឺអស្ចារ្យ គួរឱ្យខ្លាច និងរុងរឿង ហើយចៀមទាំងអស់នោះបានឃើញទ្រង់ ហើយភ័យខ្លាចនៅចំពោះព្រះភក្ត្រទ្រង់។

៣១. ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នាមានការភ័យខ្លាច ហើយញ័រខ្លួនដោយសារទ្រង់ ហើយពួកគេបានស្រែកទៅកាន់ចៀមដែលនៅជាមួយពួកគេថា ៖ «យើងមិនអាចឈរនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ ឬមើលទ្រង់បានទេ»។

៣២. ហើយ ចៀម នោះ ដែល នាំ គេ ទៅ នោះ បាន ឡើង ទៅ លើ កំពូល ថ្ម នោះ ម្ដង ទៀត ប៉ុន្តែ ចៀម នោះ ចាប់ ផ្ដើម ងងឹត ភ្នែក ហើយ វង្វេង ចេញ ពី ផ្លូវ ដែល វា បាន បង្ហាញ គេ ប៉ុន្តែ ចៀម នោះ មិន ស្គាល់ ផ្លូវ នោះ ទេ។

៣៣. ហើយព្រះអម្ចាស់នៃចៀមមានព្រះពិរោធយ៉ាងខ្លាំងចំពោះពួកគេ ហើយចៀមនោះបានរកឃើញវា ហើយចុះពីលើកំពូលថ្ម ហើយមករកចៀម ហើយឃើញភាគច្រើននៃពួកគេងងឹតភ្នែក ហើយដួល។

៣៤. ហើយ កាល គេ បាន ឃើញ វា ហើយ គេ ក៏ មាន សេចក្ដី ភ័យខ្លាច ហើយ ញ័រ រន្ធត់ ចំពោះ វត្តមាន របស់ វា ហើយ ចង់ ត្រឡប់ ទៅ រក ហ្វូង របស់ គេ វិញ។

៣៥. ហើយចៀមនោះបានយកចៀមឯទៀតទៅជាមួយ ហើយបានមករកចៀមទាំងនោះដែលបានវង្វេងចេញ ហើយចាប់ផ្ដើមសម្លាប់ពួកវា។ ចៀមនោះក៏ខ្លាចវត្តមានរបស់វា ដូច្នេះហើយចៀមនោះបាននាំចៀមទាំងនោះដែលបានវង្វេងចេញមកវិញ ហើយពួកវាបានត្រឡប់ទៅក្រោលរបស់វាវិញ។

៣៦. ហើយខ្ញុំបានឃើញនៅក្នុងការនិមិត្តនេះ រហូតដល់ចៀមនោះបានក្លាយជាមនុស្ស ហើយបានសង់ផ្ទះមួយសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់នៃចៀម ហើយដាក់ចៀមទាំងអស់នៅក្នុងផ្ទះនោះ។

៣៧. ហើយខ្ញុំបានឃើញរហូតដល់ចៀមនេះដែលបានជួបនឹងចៀមដែលនាំពួកវាបានដេកលក់។ ហើយខ្ញុំបានឃើញរហូតដល់ចៀមធំៗទាំងអស់បានងាប់ ហើយចៀមតូចៗបានក្រោកឡើងជំនួសពួកវា ហើយពួកវាបានមកដល់វាលស្មៅ ហើយបានទៅដល់អូរទឹក។

៣៨. បន្ទាប់មក ចៀមនោះ ដែលជាអ្នកដឹកនាំរបស់វា ដែលបានក្លាយជាមនុស្ស បានដកខ្លួនចេញពីពួកវា ហើយងងុយដេក ហើយចៀមទាំងអស់បានស្វែងរកវា ហើយស្រែកយំយ៉ាងខ្លាំង។

៣៩. ហើយខ្ញុំបានឃើញរហូតដល់ពួកគេឈប់យំរកចៀមនោះ ហើយឆ្លងកាត់អូរទឹកនោះ រួចចៀមទាំងពីរក៏ក្រោកឡើងធ្វើជាអ្នកដឹកនាំជំនួសអ្នកដែលបានដឹកនាំពួកវា ហើយដេកលក់ទៅ។
៤០. ហើយខ្ញុំបានឃើញរហូតដល់ចៀមបានមកដល់កន្លែងដ៏ល្អមួយ និងដែនដីដ៏រីករាយ និងរុងរឿង ហើយខ្ញុំបានឃើញរហូតដល់ចៀមទាំងនោះឆ្អែត ហើយផ្ទះនោះឈរនៅក្នុងចំណោមពួកគេនៅក្នុងដែនដីដ៏រីករាយ។

៤១-៥០. ចាប់ពីសម័យពួកចៅក្រមរហូតដល់ការសាងសង់ព្រះវិហារបរិសុទ្ធ។

៤១. ហើយពេលខ្លះភ្នែករបស់ពួកគេបានបើក ហើយពេលខ្លះខ្វាក់ភ្នែក រហូតដល់ចៀមមួយទៀតក្រោកឡើងនាំពួកគេ ហើយនាំពួកគេទាំងអស់ត្រឡប់មកវិញ ហើយភ្នែករបស់ពួកគេក៏បានបើក។
៤២. ហើយសត្វឆ្កែ កញ្ជ្រោង និងជ្រូកព្រៃបានចាប់ផ្តើមលេបត្របាក់ចៀមទាំងនោះ រហូតដល់ព្រះអម្ចាស់នៃចៀមបានលើកចៀមឈ្មោលមួយក្បាលទៀតចេញពីកណ្ដាលពួកវា ដែលនាំផ្លូវពួកវា។
៤៣. ហើយចៀមឈ្មោលនោះក៏ចាប់ផ្តើមចោះឆ្កែ កញ្ជ្រោង និងជ្រូកព្រៃទាំងសងខាងរហូតដល់វាបំផ្លាញពួកវាទាំងអស់។
៤៤. ហើយចៀមដែលភ្នែកបើកឡើងនោះ បានឃើញចៀមឈ្មោលនោះ ដែលនៅក្នុងចំណោមចៀម រហូតដល់វាបោះបង់ចោលសិរីរុងរឿងរបស់វា ហើយចាប់ផ្តើមជាន់ឈ្លីចៀមទាំងនោះ ហើយប្រព្រឹត្តខ្លួនមិនសមរម្យ។
៤៥. ហើយព្រះអម្ចាស់នៃចៀមបានបញ្ជូនកូនចៀមនោះទៅកូនចៀមមួយទៀត ហើយបានលើកវាឡើងជាចៀមឈ្មោល និងជាអ្នកដឹកនាំចៀម ជំនួសចៀមឈ្មោលដែលបានបោះបង់ចោលសិរីរុងរឿងរបស់វា។
៤៦. ហើយវាបានទៅរកវា ហើយនិយាយទៅកាន់វាតែម្នាក់ឯង រួចចិញ្ចឹមវាឲ្យក្លាយជាចៀមឈ្មោល ហើយធ្វើឲ្យវាក្លាយជាមេដឹកនាំ និងជាអ្នកដឹកនាំចៀម ប៉ុន្តែក្នុងអំឡុងពេលទាំងអស់នេះ ឆ្កែទាំងនោះបានជិះជាន់ចៀម។
៤៧. ហើយ ចៀម ឈ្មោល ទី មួយ បាន ដេញ តាម ចៀម ឈ្មោល ទី ពីរ នោះ ហើយ ចៀម ឈ្មោល ទី ពីរ នោះ ក៏ ក្រោក ឡើង រត់ គេច ពី មុខ វា។ ខ្ញុំ បាន ឃើញ រហូត ដល់ ឆ្កែ ទាំង នោះ ទាញ ចៀម ឈ្មោល ទី មួយ ចុះ។
៤៨. ហើយចៀមឈ្មោលទីពីរនោះបានក្រោកឡើង ហើយដឹកនាំចៀមតូចៗ។
៤៩. ហើយចៀមទាំងនោះបានធំឡើង ហើយកើនចំនួនច្រើនឡើង ប៉ុន្តែឆ្កែ កញ្ជ្រោង និងជ្រូកព្រៃទាំងអស់បានភ័យខ្លាច ហើយរត់គេចខ្លួននៅចំពោះមុខវា ហើយចៀមឈ្មោលនោះបានបុកសម្លាប់សត្វព្រៃ ហើយសត្វព្រៃទាំងនោះលែងមានអំណាចក្នុងចំណោមចៀមទៀតហើយ ហើយលែងប្លន់យកអ្វីពីពួកវាទៀតហើយ។ ហើយចៀមឈ្មោលនោះបានបង្កើតចៀមជាច្រើន ហើយងងុយដេក ហើយចៀមតូចមួយបានក្លាយជាចៀមឈ្មោលជំនួសវា ហើយបានក្លាយជាព្រះអង្គម្ចាស់ និងជាអ្នកដឹកនាំរបស់ចៀមទាំងនោះ។
៥០. ហើយ ផ្ទះ នោះ ក៏ ធំ ទូលាយ ហើយ វា ត្រូវ បាន សាងសង់ សម្រាប់ ចៀម ទាំង នោះ។ ហើយ ប៉ម មួយ ដ៏ ខ្ពស់ ស្កឹមស្កៃ ត្រូវ បាន សាងសង់ នៅ លើ ផ្ទះ សម្រាប់ ព្រះអម្ចាស់ នៃ ចៀម ហើយ ផ្ទះ នោះ ទាប ប៉ុន្តែ ប៉ម នោះ ខ្ពស់ ស្កឹមស្កៃ ហើយ ព្រះអម្ចាស់ នៃ ចៀម បាន ឈរ នៅ លើ ប៉ម នោះ ហើយ ពួកគេ បាន ថ្វាយ តុ ពេញ មួយ នៅ ចំពោះ ទ្រង់។

៥១-៦៧. នគរ ពីរ នៃ អ៊ីស្រាអែល និង យូដា រហូត ដល់ ការ បំផ្លាញ ក្រុង យេរូសាឡឹម។

51. ហើយ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ចៀម ទាំង នោះម្ដង ទៀត ថា វា បាន វង្វេង ម្ដង ទៀត ហើយ បាន ទៅ ជា ច្រើន ផ្លូវ ហើយ បាន បោះបង់ ចោល ផ្ទះ របស់ វា ហើយ ព្រះអម្ចាស់ នៃ ចៀម បាន ហៅ ចៀម មួយ ចំនួន ពី ចំណោម ចៀម ហើយ បាន ចាត់ វា ទៅ ឯ ចៀម ប៉ុន្តែ ចៀម បាន ចាប់ ផ្ដើម សម្លាប់ វា។
52. ហើយ មួយ ក្នុង ចំណោម ពួក គេ ត្រូវ បាន សង្គ្រោះ ហើយ មិន ត្រូវ បាន សម្លាប់ ទេ ហើយ វា ក៏ ប្រញាប់ រត់ ចេញ ហើយ ស្រែក ខ្លាំងៗ ដាក់ ចៀម ហើយ ពួក គេ ក៏ រក សម្លាប់ វា ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់ នៃ ចៀម បាន សង្គ្រោះ វា ពី ចៀម ហើយ បាន នាំ វា មក ឯ ខ្ញុំ ហើយ បាន ឲ្យ វា រស់ នៅ ទី នោះ។
៥៣. ហើយ ចៀម ជា ច្រើន ទៀត ដែល ទ្រង់ បាន ចាត់ ឲ្យ ទៅ ឯ ចៀម ទាំង នោះ ដើម្បី ធ្វើ បន្ទាល់ ដល់ ពួក គេ ហើយ សោកស្ដាយ ចំពោះ ពួក គេ។
៥៤. ហើយបន្ទាប់ពីនោះ ខ្ញុំបានឃើញថា កាលណាពួកគេបានបោះបង់ចោលព្រះវិហារនៃព្រះអម្ចាស់ និងប៉មរបស់ទ្រង់ ពួកគេបានធ្លាក់ចេញទាំងស្រុង ហើយភ្នែករបស់ពួកគេត្រូវបានខ្វាក់ភ្នែក ហើយខ្ញុំបានឃើញព្រះអម្ចាស់នៃចៀម ទ្រង់បានសម្លាប់មនុស្សជាច្រើននៅក្នុងហ្វូងរបស់ពួកគេ រហូតដល់ចៀមទាំងនោះអញ្ជើញការសម្លាប់នោះ ហើយក្បត់កន្លែងរបស់ទ្រង់។
៥៥. ទ្រង់ បាន ប្រគល់ ពួក គេ ទៅ ក្នុង កណ្ដាប់ ដៃ របស់ សត្វ សិង្ហ និង ខ្លា ចចក និង សត្វ ហៃណា ហើយ ទៅ ក្នុង កណ្ដាប់ ដៃ របស់ កញ្ជ្រោង និង សត្វ ព្រៃ ទាំង អស់ ហើយ សត្វ ព្រៃ ទាំង នោះ បាន ចាប់ ផ្ដើម ហែក ចៀម ទាំង នោះ ជា ដុំៗ។
៥៦. ហើយខ្ញុំបានឃើញថា ទ្រង់បានបោះបង់ចោលផ្ទះ និងប៉មរបស់ពួកគេ ហើយបានប្រគល់ពួកគេទាំងអស់ទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃរបស់សត្វតោ ដើម្បីឲ្យពួកគេហែកស៊ីពួកគេ គឺទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃរបស់សត្វព្រៃទាំងអស់។
៥៧. ហើយខ្ញុំចាប់ផ្តើមស្រែកខ្លាំងៗដោយអស់ពីកម្លាំងរបស់ខ្ញុំ ហើយអង្វរព្រះអម្ចាស់នៃចៀម ហើយបង្ហាញដល់ទ្រង់ទាក់ទងនឹងចៀមថា ពួកវាត្រូវបានសត្វព្រៃស៊ីអស់។
៥៨. ប៉ុន្តែទ្រង់នៅតែមិនរើបម្រាស់ឡើយ ទោះបីជាទ្រង់ទតឃើញក៏ដោយ ហើយទ្រង់រីករាយដែលពួកវាត្រូវបានគេលេបត្របាក់ លេបត្របាក់ និងប្លន់យក ហើយទុកឲ្យពួកវាត្រូវបានលេបត្របាក់នៅក្នុងដៃរបស់សត្វទាំងអស់។
៥៩. ទ្រង់ ហៅ ពួក អ្នក គង្វាល ចិតសិប នាក់ ហើយ បោះ ចៀម ទាំង នោះ ទៅ ឲ្យ គេ ឃ្វាល ចៀម ហើយ ទ្រង់ មាន បន្ទូល ទៅ ពួក អ្នក គង្វាល និង គូកន របស់ គេ ថា៖ «ចូរ ឲ្យ អ្នក រាល់ គ្នា ឃ្វាល ចៀម ចាប់ ពី ពេល នេះ ត ទៅ ហើយ ចូរ ធ្វើ តាម គ្រប់ ទាំង សេចក្ដី ដែល អញ បង្គាប់ ដល់ អ្នក រាល់ គ្នា ចុះ»។

៦០. ហើយខ្ញុំនឹងប្រគល់ពួកគេមកអ្នករាល់គ្នាតាមចំនួនដែលបានកំណត់ ហើយប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថាអ្នកណាក្នុងចំណោមពួកគេដែលត្រូវបំផ្លាញចោល ហើយពួកគេនឹងត្រូវបំផ្លាញចោល»។ រួចទ្រង់ក៏ប្រគល់ចៀមទាំងនោះទៅឲ្យពួកគេ។
៦១. ទ្រង់ ហៅ ចៀម មួយ ទៀត មក មាន បន្ទូល ទៅ វា ថា៖«ចូរ សង្កេត មើល អ្វីៗ ទាំង អស់ ដែល ពួក គង្វាល នឹង ធ្វើ ចំពោះ ចៀម ទាំង នោះ ដ្បិត គេ នឹង បំផ្លាញ ចៀម ទាំង នោះ ច្រើន ជាង អ្វី ដែល អញ បាន បង្គាប់ ទៅ ទៀត»។
៦២. ហើយរាល់ការលើសលប់ និងការបំផ្លិចបំផ្លាញដែលនឹងកើតឡើងតាមរយៈពួកអ្នកគង្វាល ចូរកត់ត្រាទុកថា តើពួកគេបំផ្លាញប៉ុន្មានតាមបញ្ជារបស់ខ្ញុំ និងចំនួនប៉ុន្មានតាមចិត្តរបស់ពួកគេផ្ទាល់៖ ចូរកត់ត្រាទុកប្រឆាំងនឹងពួកអ្នកគង្វាលម្នាក់ៗនូវការបំផ្លិចបំផ្លាញទាំងអស់ដែលគាត់បង្កឡើង។
៦៣. ហើយ ចូរ អាន នៅ ចំពោះ មុខ ខ្ញុំ តាម ចំនួន ដែល ពួកគេ បំផ្លាញ និង ចំនួន ដែល ពួកគេ ប្រគល់ ឲ្យ បំផ្លាញ ដើម្បី ឲ្យ ខ្ញុំ អាច មាន ទីបន្ទាល់ ប្រឆាំង នឹង ពួកគេ ហើយ ដឹង ពី កិច្ចការ ទាំងអស់ របស់ ពួក អ្នកគង្វាល ដើម្បី ឲ្យ ខ្ញុំ អាច យល់ និង មើល ថា ពួកគេ ធ្វើ អ្វី ទោះបី ពួកគេ គោរព តាម បញ្ជា របស់ ខ្ញុំ ដែល ខ្ញុំ បាន បង្គាប់ ពួកគេ ឬ អត់។
៦៤. ប៉ុន្តែពួកគេនឹងមិនដឹងទេ ហើយអ្នកក៏មិនត្រូវប្រកាសប្រាប់ពួកគេ ឬព្រមានពួកគេដែរ គ្រាន់តែត្រូវកត់ត្រាទុកតែការបំផ្លិចបំផ្លាញទាំងអស់ដែលពួកអ្នកគង្វាលបានបង្កឡើងតាមពេលវេលារបស់ពួកគេ ហើយដាក់វាទាំងអស់នៅចំពោះមុខខ្ញុំ»។
៦៥. ហើយខ្ញុំបានឃើញរហូតដល់ពួកអ្នកគង្វាលទាំងនោះបានឃ្វាលស្មៅតាមរដូវរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើមសម្លាប់ និងបំផ្លាញអ្វីៗច្រើនជាងអ្វីដែលពួកគេត្រូវបានបញ្ជា ហើយពួកគេបានប្រគល់ចៀមទាំងនោះទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់សត្វសិង្ហ។
៦៦. ហើយសត្វតោ និងខ្លាបានស៊ីចៀមទាំងនោះភាគច្រើន ហើយជ្រូកព្រៃក៏ស៊ីជាមួយពួកវាដែរ ហើយពួកគេបានដុតប៉មនោះ និងបំផ្លាញផ្ទះនោះ។
៦៧. ហើយខ្ញុំមានទុក្ខព្រួយយ៉ាងខ្លាំងចំពោះប៉មនោះ ពីព្រោះផ្ទះចៀមនោះត្រូវបានរុះរើ ហើយក្រោយមក ខ្ញុំមើលមិនឃើញថាតើចៀមទាំងនោះចូលទៅក្នុងផ្ទះនោះឬអត់។

៦៨-៧១. សម័យកាលដំបូងនៃពួកទេវតាគ្រប់គ្រង -- ចាប់ពីការបំផ្លិចបំផ្លាញក្រុងយេរូសាឡឹម រហូតដល់ការវិលត្រឡប់ពីការជាប់ឃុំឃាំង។

៦៨. ហើយពួកអ្នកគង្វាល និងសហការីរបស់ពួកគេបានប្រគល់ចៀមទាំងនោះទៅឱ្យសត្វព្រៃទាំងអស់ ដើម្បីស៊ីពួកវា ហើយពួកវាម្នាក់ៗបានទទួលចំនួនជាក់លាក់មួយនៅក្នុងពេលវេលារៀងៗខ្លួន។ វាត្រូវបានសរសេរដោយអ្នកដទៃនៅក្នុងសៀវភៅមួយថា តើពួកវាម្នាក់ៗបានបំផ្លាញពួកវាប៉ុន្មាន។
៦៩. ហើយ ចៀម នីមួយៗ បាន សម្លាប់ និង បំផ្លាញ ច្រើន ជាង ការ កំណត់ ទៅ ទៀត។ ខ្ញុំ ចាប់ ផ្តើម យំ សោក ស្តាយ ចំពោះ ចៀម ទាំង នោះ។
៧០. ដូច្នេះ នៅក្នុង ការនិមិត្ត នោះ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ម្នាក់ ដែល បាន សរសេរ របៀប ដែល គាត់ បាន សរសេរ ចុះ នូវ អ្វីៗ ទាំងអស់ ដែល ត្រូវ បាន បំផ្លាញ ដោយ ពួក គង្វាល ទាំងនោះ ជា រៀងរាល់ថ្ងៃ ហើយ បាន ដឹក ឡើង ដាក់ ចុះ ហើយ បាន បង្ហាញ សៀវភៅ ទាំងមូល ដល់ ព្រះអម្ចាស់ នៃ ចៀម — សូម្បីតែ អ្វីៗ ទាំងអស់ ដែល ពួកគេ បាន ធ្វើ និង អ្វីៗ ទាំងអស់ ដែល ពួកគេ ម្នាក់ៗ បាន ធ្វើ និង អ្វីៗ ទាំងអស់ ដែល ពួកគេ បាន ប្រគល់ ឲ្យ បំផ្លាញ។
៧១. ហើយ សៀវភៅ នោះ ត្រូវ បាន អាន នៅ ចំពោះ ព្រះភក្ត្រ ព្រះអម្ចាស់ នៃ ចៀម ហើយ ទ្រង់ យក សៀវភៅ នោះ ពី ដៃ របស់ ទ្រង់ ហើយ អាន វា បិទត្រា វា រួច ដាក់ វា ចុះ។

៧២-៧៧. សម័យកាលទីពីរ -- ពីសម័យស៊ីរូសដល់សម័យអាឡិចសាន់ឌឺដ៏អស្ចារ្យ។

៧២. រំពេចនោះ ខ្ញុំបានឃើញពីរបៀបដែលពួកគង្វាលឃ្វាលស្មៅអស់រយៈពេលដប់ពីរម៉ោង ហើយឃើញចៀមបីក្បាលបានត្រឡប់មកវិញ ហើយចូលមក ហើយចាប់ផ្តើមសង់ផ្ទះដែលដួលរលំទាំងអស់ ប៉ុន្តែជ្រូកព្រៃបានព្យាយាមរារាំងពួកវា ប៉ុន្តែពួកវាមិនអាចធ្វើដូច្នោះបានទេ។
៧៣. ហើយ ពួកគេ បាន ចាប់ ផ្តើម សាងសង់ ដូច មុន ទៀត ហើយ ពួកគេ បាន សង់ ប៉ម នោះ ឡើង ហើយ វា ត្រូវ បាន ដាក់ ឈ្មោះ ថា ប៉ម ខ្ពស់ ហើយ ពួកគេ បាន ចាប់ ផ្តើម ដាក់ តុ មួយ នៅ ពី មុខ ប៉ម នោះ ម្តង ទៀត ប៉ុន្តែ នំប៉័ង ទាំង អស់ នៅ លើ នោះ សុទ្ធ តែ មិន បរិសុទ្ធ ហើយ មិន បរិសុទ្ធ ឡើយ។
៧៤. ហើយ ទាក់ទង នឹង រឿង ទាំង អស់ នេះ ភ្នែក របស់ ចៀម ទាំង នោះ ត្រូវ បាន ខ្វាក់ ភ្នែក ដើម្បី ឲ្យ ពួក គេ មើល មិន ឃើញ ហើយ ភ្នែក របស់ ពួក អ្នក គង្វាល របស់ គេ ក៏ ដូច្នោះ ដែរ ហើយ គេ បាន ប្រគល់ ចៀម ទាំង នោះ ជា ច្រើន ទៅ ឲ្យ ពួក អ្នក គង្វាល របស់ គេ ដើម្បី ឲ្យ គេ បំផ្លាញ ហើយ គេ បាន ជាន់ ឈ្លី ចៀម ដោយ ជើង របស់ គេ ហើយ លេប ត្របាក់ វា។
៧៥. ហើយព្រះអម្ចាស់នៃចៀមនៅតែមិនរើបម្រាស់រហូតដល់ចៀមទាំងអស់បានខ្ចាត់ខ្ចាយពាសពេញវាលស្រែ ហើយលាយឡំជាមួយពួកវា ហើយពួកវាមិនបានជួយសង្គ្រោះពួកវាពីកណ្តាប់ដៃរបស់សត្វសាហាវឡើយ។
៧៦. ហើយ អ្នក ដែល បាន សរសេរ សៀវភៅ នេះ បាន យក វា ឡើង ហើយ បង្ហាញ វា និង អាន វា នៅ ចំពោះ ព្រះភក្ត្រ ព្រះអម្ចាស់ នៃ ចៀម ហើយ បាន អង្វរ ទ្រង់ សម្រាប់ ពួកគេ និង បាន អង្វរ ទ្រង់ សម្រាប់ ពួកគេ ដោយ ទ្រង់ បាន បង្ហាញ ទ្រង់ នូវ ទង្វើ ទាំងអស់ របស់ ពួក អ្នកគង្វាល ហើយ បាន ធ្វើ បន្ទាល់ នៅ ចំពោះ ទ្រង់ ប្រឆាំង នឹង ពួក អ្នកគង្វាល ទាំងអស់ ។
៧៧. រួច គាត់ ក៏ យក សៀវភៅ នោះ ទៅ ដាក់ នៅ ក្បែរ ព្រះអង្គ រួច ក៏ ចេញ ទៅ។

ជំពូកទី 90

១-៥. សម័យកាលទីបី -- ពីអាឡិចសាន់ឌឺដ៏អស្ចារ្យ រហូតដល់ការគ្រប់គ្រងរបស់ក្រិក-ស៊ីរី។

១. ហើយ ខ្ញុំ បាន ឃើញ រហូត ដល់ មាន អ្នក គង្វា
ល សាមសិប ប្រាំ នាក់ បាន ធ្វើ ការ ឃ្វាល ចៀម
តាម របៀប នេះ ហើយ ពួក គេ បាន បញ្ចប់ រដូវ កា
ល របស់ ពួក គេ ជា បន្តបន្ទាប់ ដូច ជា រដូវ កា
ល ដំបូង ដែរ។ ហើយ អ្នក ដទៃ ទៀត បាន ទទួល
ពួក គេ ទៅ ក្នុង ដៃ របស់ ពួក គេ ដើម្បី ឃ្វាល
ចៀម សម្រាប់ រដូវ កាល របស់ ពួក គេ អ្នក គង្វាល
ម្នាក់ៗ ក្នុង រដូវ កាល របស់ ខ្លួន។
២. ហើយ បន្ទាប់ ពី នោះ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ក្នុង ការ និ
មិត្ត របស់ ខ្ញុំ ថា សត្វ ស្លាប ទាំង អស់ នៅ លើ មេ
ឃ កំពុង មក គឺ ឥន្ទ្រី សត្វ ត្មាត សត្វ ខ្លែង និង សត្វ
ក្អែក ប៉ុន្តែ ឥន្ទ្រី បាន នាំ សត្វ ស្លាប ទាំង អស់ ហើ
យ វា បាន ចាប់ ផ្តើម ស៊ី ចៀម ទាំង នោះ ហើយ
ឆ្កឹះ ភ្នែក វា ចេញ ហើយ ស៊ី សាច់ វា ទៀត។
៣. ហើយ ចៀម បាន ស្រែក ឡើង ដោយ ព្រោះ សា
ច់ របស់ វា ត្រូវ បាន សត្វ ស្លាប ស៊ី ហើយ ចំពោះ
ខ្ញុំ ខ្ញុំ បាន មើល ទៅ ហើយ សោកសៅ ក្នុង ដំណេ
ក របស់ ខ្ញុំ ចំពោះ អ្នក គង្វាល ដែល ឃ្វាល ចៀម។
៤. ហើយខ្ញុំបានឃើញរហូតដល់ចៀមទាំងនោះត្រូវបានឆ្កែ ឥន្ទ្រី និង
ខ្លែងស៊ីអស់ ហើយពួកវាមិនទុកសាច់ ស្បែក ឬសរសៃពួរនៅលើពួកវា
ឡើយ រហូតទាល់តែឆ្អឹងរបស់វាឈរនៅទីនោះ។ ឆ្អឹងរបស់វាក៏ធ្លាក់មក
ដី ហើយចៀមក៏ក្លាយទៅជាតិច។
៥. ហើយ ខ្ញុំ បាន ឃើញ រហូត ដល់ ម្ភៃ បី នាក់
បាន ធ្វើ ការ ឃ្វាល សត្វ ហើយ បាន បញ្ចប់ ក្នុង រ
យៈពេល ជាច្រើន របស់ ពួកគេ ចំនួន ហាសិប ប្រាំបី
ដង។

៦-១២. សម័យកាលទីបួន -- ចាប់ពីការគ្រប់គ្រងរបស់ក្រិក-ស៊ីរី រហូត
ដល់ការបះបោររបស់ម៉ាក់កាបៀន។

៦. ប៉ុន្តែ មើល ចុះ កូនចៀម ត្រូវ បាន ចៀម ស ទាំ
ង នោះ ដឹក ទៅ ហើយ វា ចាប់ ផ្តើម បើក ភ្នែក
មើល ឃើញ ហើយ ស្រែក ហៅ ចៀម។
៧. មែនហើយ ពួកគេបានស្រែកហៅពួកគេ ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានស្តាប់
អ្វីដែលពួកគេនិយាយទៅកាន់ពួកគេទេ ប៉ុន្តែពួកគេថ្លង់ខ្លាំងណាស់
ហើយភ្នែករបស់ពួកគេក៏ងងឹតងងល់យ៉ាងខ្លាំង។
៨. ហើយ ក្នុង ការ និមិត្ត នោះ ខ្ញុំ បាន ឃើញ សត្វ
ក្អែក ហើរ មក លើ កូន ចៀម ទាំង នោះ ហើយ ចា
ប់ កូន ចៀម មួយ ក្បាល នោះ រួច បោក ចៀម ទាំ
ង នោះ ជា ដុំៗ រួច លេប ត្របាក់ វា ទៅ។
៩. ហើយខ្ញុំបានឃើញស្នែងដុះឡើងលើកូនចៀមទាំងនោះ ហើយក្អែក
បានទម្លាក់ស្នែងរបស់វាចុះ ហើយខ្ញុំបានឃើញស្នែងធំមួយរបស់ចៀម
មួយក្បាលនោះដុះឡើង ហើយភ្នែករបស់វាបានបើកឡើង។
១០. វា ក៏ សម្លឹង មក វា ហើយ ភ្នែក វា ក៏ បើក
ឡើង ហើយ វា ស្រែក ហៅ ចៀម ហើយ ចៀម ឈ្មោ
ល ក៏ ឃើញ វា ហើយ រត់ ទៅ រក វា ទាំង អស់។
១១. បើទោះបីជាមានហេតុការណ៍ទាំងអស់នេះក៏ដោយ ក៏សត្វឥន្ទ្រី
សត្វត្មាត សត្វក្អែក និងសត្វខ្លែងទាំងនោះនៅតែបន្តហែកចៀម ហើយ
ហើរចុះមកស៊ីពួកវា។ ចៀមនៅតែស្ងៀមស្ងាត់ រីឯចៀមឈ្មោលវិញនៅ
តែយំសោក។

១២. ហើយ ក្អែក ទាំងនោះ បាន ប្រយុទ្ធ និង ប្រយុទ្ធ
ជាមួយ វា ហើយ ព្យាយាម ទម្លាក់ ស្នែង របស់ វា ប៉ុ
ន្តែ ពួកវា គ្មាន អំណាច លើ វា ឡើយ។

១៣-១៩. ការវាយប្រហារចុងក្រោយរបស់សាសន៍ដទៃទៅលើជនជា
តិយូដា (ដែល ១៣-១៥ និង ១៦-១៨ ជាពាក្យប្រៀបធៀប)។

១៣. ហើយខ្ញុំបានឃើញរហូតដល់ពួកអ្នកគង្វាលសត្វ ឥន្ទ្រី សត្វត្មាត
និងខ្លែងទាំងនោះបានមកដល់ ហើយពួកវាបានស្រែកប្រាប់សត្វក្អែក
ឲ្យបំបាក់ស្នែងចៀមឈ្មោលនោះ ហើយពួកវាក៏បានប្រយុទ្ធ និងប្រយុ
ទ្ធជាមួយវា ហើយវាបានប្រយុទ្ធជាមួយពួកវា ហើយស្រែកសុំជំនួយពី
វាមក។
១៤. ហើយខ្ញុំបានឃើញរហូតដល់បុរសនោះ ដែលបានសរសេរឈ្មោះ
ពួកអ្នកគង្វាល ហើយបាននាំចៀមឡើងទៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះអម្ចាស់
បានមកជួយវា និងបង្ហាញវាគ្រប់យ៉ាង៖ គាត់បានចុះមកសុំជំនួយពី
ចៀមឈ្មោលនោះ។
១៥. ហើយខ្ញុំបានឃើញរហូតដល់ព្រះអម្ចាស់នៃចៀមយាងមករកពួក
គេដោយសេចក្តីក្រោធ ហើយអស់អ្នកដែលបានឃើញទ្រង់បានរត់គេ
ចខ្លួន ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នាបានធ្លាក់ចូលទៅក្នុងស្រមោលរបស់ទ្រ
ង់ពីចំពោះព្រះភក្ត្រទ្រង់។
១៦. ឥន្ទ្រី សត្វត្មាត សត្វក្អែក និងសត្វខ្លែងទាំងអស់បានប្រមូលផ្តុំគ្នា
ហើយចៀមទាំងអស់នៅវាលក៏បានមកជាមួយពួកគេដែរ មែនហើយ
ពួកគេទាំងអស់គ្នាបានមកជាមួយគ្នា ហើយជួយគ្នាដើម្បីបំបាក់ស្នែង
ចៀមឈ្មោលនោះ។
១៧. ហើយខ្ញុំបានឃើញបុរសនោះ ដែលបានសរសេរសៀវភៅនេះតា
មបញ្ជារបស់ព្រះអម្ចាស់ រហូតដល់គាត់បានបើកសៀវភៅនោះអំពីការ
បំផ្លិចបំផ្លាញ ដែលអ្នកគង្វាលចៀមទាំងដប់ពីរនាក់ចុងក្រោយនោះបា
នធ្វើ ហើយបានបង្ហាញថា ពួកគេបានបំផ្លាញច្រើនជាងអ្នកកាន់តំណែ
ងមុនៗរបស់ពួកគេ នៅចំពោះព្រះអម្ចាស់នៃចៀម។
១៨. ហើយខ្ញុំបានឃើញរហូតដល់ព្រះអម្ចាស់នៃចៀមយាងមករកពួក
វា ហើយកាន់ដំបងនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ទ្រង់នៅក្នុងដៃរបស់ទ្រង់ ហើ
យវាយផែនដី ហើយផែនដីក៏ប្រេះបែកចេញពីគ្នា ហើយសត្វសាហាវ
និងសត្វស្លាបទាំងអស់នៅលើមេឃបានធ្លាក់ចេញពីក្នុងចំណោមចៀម
ទាំងនោះ ហើយត្រូវបានលេបចូលទៅក្នុងដី ហើយវាបានគ្របដណ្តប់
ពួកវា។
១៩. ហើយខ្ញុំបានឃើញដាវដ៏ធំមួយត្រូវបានប្រគល់ទៅឱ្យចៀម ហើ
យចៀមបានបន្តទៅសម្លាប់សត្វព្រៃទាំងអស់នៅលើដី ហើយសត្វព្រៃ
និងសត្វស្លាបទាំងអស់នៅលើអាកាសបានរត់គេចខ្លួននៅចំពោះមុខពួ
កវា។

២០-២៧. ការជំនុំជំរះទេវតាដែលធ្លាក់ចុះ ពួកអ្នកគង្វាល និងពួកអ្នក
ក្បត់ជំនឿ។

២០. ហើយខ្ញុំបានឃើញរហូតដល់បល្ល័ង្កមួយត្រូវបានសាងសង់ឡើង
នៅក្នុងដែនដីដ៏រីករាយនោះ ហើយព្រះអម្ចាស់នៃចៀមគង់លើបល្ល័ង្ក
នោះ ហើយម្នាក់ទៀតយកសៀវភៅដែលបិទជិត ហើយបើកសៀវភៅ
ទាំងនោះនៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះអម្ចាស់នៃចៀម។
២១. ព្រះអម្ចាស់ បាន ហៅ បុរស ទាំង នោះ ថា ជា ម
នុស្ស ស ដំបូង គេ ទាំង ប្រាំពីរ ហើយ បាន បញ្ជា
ឲ្យ ពួកគេ នាំ មក ឯ ទ្រង់ ដោយ ចាប់ ផ្តើម ពី ផ្កា
យ ទី មួយ ដែល នាំ ផ្លូវ គឺ ផ្កាយ ទាំង អស់ ដែ

ល មាន សមាជិក ដូច ជា សេះ ហើយ ពួកគេ បាន នាំ ពួកគេ ទាំង អស់ មក ឯ ទ្រង់។
២២. ហើយទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់បុរសដែលបានសរសេរនៅចំពោះមុខទ្រង់ ដែលជាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកសទាំងប្រាំពីរនាក់នោះ ហើយមានបន្ទូលទៅកាន់គាត់ថា ៖ «ចូរយកពួកគង្វាលចិតសិបនាក់នោះដែលអញបានប្រគល់ចៀមទៅឲ្យ ហើយអ្នកដែលយកពួកគេទៅសម្លាប់ច្រើនជាងអ្វីដែលអញបានបង្គាប់ឲ្យទៅ»។
២៣. ហើយមើលចុះ ខ្ញុំបានឃើញពួកគេទាំងអស់គ្នាត្រូវបានចង ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នាបានឈរនៅចំពោះទ្រង់។
២៤. ហើយ ការ ជំនុំជំរះ ត្រូវ បាន ធ្វើ ឡើង ជា មុន លើ ផ្កាយ ទាំង ឡាយ ហើយ ពួក វា ត្រូវ បាន ជំនុំជំរះ ហើយ រក ឃើញ ថា មាន ទោស ហើយ បាន ទៅ កាន់ កន្លែង ថ្កោលទោស ហើយ ពួក វា ត្រូវ បាន បោះ ទៅ ក្នុង ជង្ហុក ធំ ពោរពេញ ដោយ ភ្លើង និង អណ្តាត ភ្លើង ហើយ ពោរពេញ ដោយ សសរ ភ្លើង។
២៥. ហើយ ពួក អ្នក គង្វាល ចិតសិប នាក់ នោះ ត្រូវ បាន វិនិច្ឆ័យ ហើយ រក ឃើញ ថា មាន ទោស ហើយ ពួក គេ ត្រូវ បាន បោះ ចូល ទៅ ក្នុង ជង្ហុក ដ៏ ឆេះ នោះ។
២៦. ហើយ នៅ ពេល នោះ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ដូច ជា ជង្ហុក មួយ បាន បើក ចំហ នៅ កណ្តាល ផែនដី ដែល ពោរពេញ ដោយ ភ្លើង ហើយ ពួក គេ បាន នាំ ចៀម ខ្វាក់ ភ្នែក ទាំង នោះ មក ហើយ ពួក គេ ទាំង អស់ គ្នា ត្រូវ បាន វិនិច្ឆ័យ ហើយ រក ឃើញ ថា មាន ទោស ហើយ បោះ ចូល ទៅ ក្នុង ជង្ហុក ដ៏ ឆេះ នេះ ហើយ ពួក គេ ត្រូវ បាន ឆេះ។ ឥឡូវ ជង្ហុក នេះ ស្ថិត នៅ ខាង ស្តាំ ផ្ទះ នោះ។
២៧. ហើយខ្ញុំបានឃើញចៀមទាំងនោះកំពុងឆេះ ហើយឆ្អឹងរបស់វាកំពុងឆេះ។

២៨-៣៨. ក្រុងយេរូសាឡឹមថ្មី ការប្រែចិត្តជឿរបស់សាសន៍ដទៃដែលនៅរស់រានមានជីវិត ការរស់ឡើងវិញរបស់ពួកសុចរិត និងព្រះមេស្ស៊ី។

២៨. ហើយខ្ញុំបានក្រោកឈរឡើងដើម្បីមើលរហូតដល់ពួកគេបត់ផ្ទះចាស់នោះ ហើយបានយកសសរទាំងអស់ចេញ ធ្នឹម និងគ្រឿងតុបតែងទាំងអស់នៃផ្ទះត្រូវបានបត់ជាមួយគ្នាក្នុងពេលតែមួយ ហើយពួកគេបានយកវាទៅដាក់នៅកន្លែងមួយនៅភាគខាងត្បូងនៃដី។
២៩. ខ្ញុំ បាន ឃើញ រហូត ដល់ ព្រះអម្ចាស់ នៃ ចៀម បាន នាំ យក ផ្ទះ ថ្មី មួយ ដែល ធំ ជាង និង ខ្ពស់ ជាង ផ្ទះ ដំបូង មក ហើយ ដំឡើង វា នៅ កន្លែង ដែល មាន ស្រា បត់ ទុក។ សសរ ទាំង អស់ របស់ វា សុទ្ធតែ ថ្មី ហើយ គ្រឿង តុបតែង ក៏ ថ្មី និង ធំ ជាង សសរ ដំបូង គឺ សសរ ចាស់ ដែល ទ្រង់ បាន យក ទៅ បាត់ ហើយ ចៀម ទាំង អស់ ក៏ នៅ ក្នុង នោះ ដែរ។
៣០. ខ្ញុំ បាន ឃើញ ចៀម ទាំង អស់ ដែល នៅ សេសសល់ សត្វ ព្រៃ ទាំង អស់ នៅ លើ ផែនដី និង សត្វ ស្លាប ទាំង អស់ នៅ លើ មេឃ ក្រាប ថ្វាយបង្គំ ចៀម ទាំង នោះ ហើយ អង្វរ សុំ និង គោរព ប្រតិបត្តិ តាម ចៀម ទាំង នោះ ក្នុង គ្រប់ ការ ទាំង អស់។
៣១. ហើយ បន្ទាប់ មក អ្នក ទាំង បី នាក់ ដែល ស្លៀក ពាក់ ពណ៌ ស ហើយ បាន ចាប់ ដៃ ខ្ញុំ ដែល បាន លើក ខ្ញុំ ឡើង មុន ហើយ ដៃ របស់ ចៀម ឈ្មោល នោះ ក៏ បាន ចាប់ ខ្ញុំ ដែរ ពួកគេ បាន លើក ខ្ញុំ ឡើង ហើយ ដាក់ ខ្ញុំ នៅ កណ្តាល ចៀម ទាំង នោះ មុន ពេល ការ ជំនុំជំរះ មក ដល់។
៣២. ហើយចៀមទាំងនោះសុទ្ធតែពណ៌ស ហើយរោមចៀមរបស់វាមានច្រើនក្រៃលែង និងស្អាត។
៣៣. ហើយ អ្វីៗ ទាំងអស់ ដែល ត្រូវ បាន បំផ្លាញ ចោល និង ខ្ចាត់ខ្ចាយ ព្រមទាំង សត្វ ព្រៃ ទាំង អស់ និង សត្វ ស្លាប ទាំង អស់ នៅ លើ មេឃ បាន ជួបជុំ គ្នា នៅ ក្នុង ផ្ទះ នោះ ហើយ ព្រះអម្ចាស់ នៃ ចៀម មាន ព្រះទ័យ រីករាយ ជា ខ្លាំង ព្រោះ ពួក វា ល្អ ទាំង អស់ ហើយ បាន ត្រឡប់ ទៅ ផ្ទះ របស់ ទ្រង់ វិញ។
៣៤. ហើយ ខ្ញុំ បាន ឃើញ រហូត ដល់ ពួក គេ បាន ដាក់ ដាវ នោះ ដែល បាន ឲ្យ ចៀម ចុះ ហើយ ពួក គេ បាន យក វា ត្រឡប់ ទៅ ក្នុង ផ្ទះ វិញ ហើយ វា ត្រូវ បាន បិទ ជិត នៅ ចំពោះ វត្តមាន នៃ ព្រះអម្ចាស់ ហើយ ចៀម ទាំង អស់ ត្រូវ បាន អញ្ជើញ ឲ្យ ចូល ទៅ ក្នុង ផ្ទះ នោះ ប៉ុន្តែ វា មិន បាន ទប់ វា ឡើយ។
៣៥. ភ្នែក របស់ ពួកគេ ទាំងអស់ បាន ភ្លឺ ឡើង ហើយ ពួកគេ បាន ឃើញ សេចក្តី ល្អ ហើយ គ្មាន អ្នក ណា ម្នាក់ ក្នុង ចំណោម ពួកគេ ដែល មិន បាន ឃើញ ឡើយ។
៣៦. ហើយខ្ញុំបានឃើញថាផ្ទះនោះធំ ទូលាយ ហើយពេញទៅដោយរបស់របរ។
៣៧. ហើយខ្ញុំបានឃើញគោឈ្មោលពណ៌សមួយកើតមក មានស្នែងធំៗ ហើយសត្វព្រៃទាំងអស់នៅលើដី និងសត្វស្លាបទាំងអស់នៅលើអាកាស សុទ្ធតែខ្លាចវា ហើយអង្វរវាគ្រប់ពេល។
៣៨. ហើយខ្ញុំបានឃើញរហូតដល់ជំនាន់ទាំងអស់របស់ពួកគេបានផ្លាស់ប្តូរ ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នាបានក្លាយជាគោឈ្មោលពណ៌ស ហើយកូនចៀមដំបូងគេក្នុងចំណោមពួកគេបានក្លាយជាកូនចៀម ហើយកូនចៀមនោះបានក្លាយជាសត្វដ៏ធំមួយ ហើយមានស្នែងខ្មៅធំៗនៅលើក្បាលរបស់វា ហើយព្រះអម្ចាស់នៃចៀមមានអំណរចំពោះវា និងលើគោឈ្មោលទាំងអស់។ ៣៩. ហើយខ្ញុំបានដេកលក់នៅកណ្តាលពួកគេ ហើយខ្ញុំភ្ញាក់ឡើង ហើយបានឃើញអ្វីៗទាំងអស់។
៤០. នេះជានិមិត្តដែលខ្ញុំបានឃើញពេលខ្ញុំដេកលក់ ហើយខ្ញុំភ្ញាក់ពីដំណេក ហើយសរសើរព្រះអម្ចាស់នៃសេចក្តីសុចរិត ព្រមទាំងថ្វាយសិរីល្អដល់ទ្រង់។
៤១. បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានយំសោកយ៉ាងខ្លាំង ហើយទឹកភ្នែករបស់ខ្ញុំមិននៅរហូតដល់ខ្ញុំមិនអាចទ្រាំទ្របានទៀតទេ។ ពេលខ្ញុំឃើញ ទឹកភ្នែកទាំងនោះក៏ហូរចេញមកដោយសារតែអ្វីដែលខ្ញុំបានឃើញ។ ដ្បិតអ្វីៗទាំងអស់នឹងមកដល់ ហើយនឹងបានសម្រេច ហើយកិច្ចការទាំងអស់របស់មនុស្សតាមលំដាប់របស់ពួកគេត្រូវបានបង្ហាញដល់ខ្ញុំ។
៤២. នៅយប់នោះ ខ្ញុំនឹកឃើញសុបិនដំបូង ហើយដោយសារតែសុបិននោះ ខ្ញុំក៏យំ ហើយមានទុក្ខព្រួយ ព្រោះខ្ញុំបានឃើញសុបិននោះ។

ជំពូកទី 91

១. «ហើយឥឡូវនេះ មធូសាឡា កូនអើយ ចូរហៅបងប្អូនទាំងអស់របស់ឯងមកឯអញ ហើយប្រមូលកូនប្រុសទាំងអស់របស់ម្ដាយឯងមកឯអញ ដ្បិតព្រះបន្ទូលហៅអញ ហើយព្រះវិញ្ញាណបានចាក់មកលើអញ ដើម្បីឲ្យអញអាចបង្ហាញឯងនូវអ្វីៗទាំងអស់ដែលនឹងកើតឡើងចំពោះឯងជារៀងរហូត»។
២. ហើយ មធូសាឡា ក៏ ទៅ ហៅ បងប្អូន ទាំង អស់ របស់ គាត់ ហើយ ប្រមូល ញាតិសន្ដាន របស់ គាត់ មក ជួបជុំ គ្នា។
៣. ហើយ ទ្រង់ មាន បន្ទូល ទៅ កាន់ កូន ចៅ នៃ សេចក្ដី សុចរិត ទាំង អស់ ថា៖ ចូរ ស្ដាប់ ចុះ ឱ ពួក កូន ចៅ របស់ ហេណុក អើយ ពាក្យ ទាំង អស់ របស់ ឪពុក ឯង ហើយ ចូរ ស្ដាប់ តាម សំឡេង នៃ មាត់ អញ ចុះ ដ្បិត អញ ទូន្មាន ឯង រាល់ គ្នា ហើយ ប្រាប់ ឯង រាល់ គ្នា ថា ឱ ពួក ស្ងួនភ្ងា អើយ ចូរ ស្រឡាញ់ សេចក្ដី សុចរិត ហើយ ដើរ តាម សេចក្ដី សុចរិត ចុះ។
៤. ហើយកុំចូលទៅជិតនឹងភាពសុចរិតដោយមានចិត្តពីរ ហើយកុំចូលរួមជាមួយអ្នកដែលមានចិត្តពីរឡើយ ប៉ុន្តែចូរដើរក្នុងសេចក្ដីសុចរិតចុះ កូនប្រុសៗអើយ។ នោះសេចក្ដីសុចរិតនឹងណែនាំអ្នកនៅលើផ្លូវល្អ ហើយសេចក្ដីសុចរិតនឹងក្លាយជាដៃគូរបស់អ្នក។
៥. ដ្បិត ខ្ញុំ ដឹង ថា អំពើ ឃោរឃៅ នឹង ត្រូវ តែ កើន ឡើង នៅ លើ ផែនដី ហើយ ការ ដាក់ ទោស យ៉ាង ខ្លាំង នឹង ត្រូវ បាន អនុវត្ត នៅ លើ ផែនដី ហើយ អំពើ ទុច្ចរិត ទាំង អស់ នឹង ត្រូវ បញ្ចប់។ មែនហើយ វា នឹង ត្រូវ កាត់ ផ្ដាច់ ចេញ ពី ឫសគល់ របស់ វា ហើយ រចនាសម្ព័ន្ធ ទាំង មូល របស់ វា នឹង ត្រូវ បំផ្លាញ ចោល។
៦. ហើយអំពើទុច្ចរិតនឹងត្រូវបំពេញបន្ថែមម្ដងទៀតនៅលើផែនដី ហើយអំពើទុច្ចរិត និងអំពើហិង្សាទាំងអស់ ហើយអំពើរំលងច្បាប់នឹងមានជ័យជំនះទ្វេដង។
៧. ហើយនៅពេលដែលអំពើបាប អំពើទុច្ចរិត អំពើប្រមាថ និងអំពើហិង្សាក្នុងអំពើគ្រប់ប្រភេទកើនឡើង ហើយការក្បត់ជំនឿ អំពើរំលង និងភាពមិនស្អាតស្អំកើនឡើង នោះការដាក់ទណ្ឌកម្មយ៉ាងខ្លាំងនឹងមកពីស្ថានសួគ៌មកលើមនុស្សទាំងអស់នេះ ហើយព្រះអម្ចាស់ដ៏បរិសុទ្ធនឹងយាងមកដោយព្រះពិរោធ និងការដាក់ទណ្ឌកម្ម ដើម្បីអនុវត្តការជំនុំជំរះនៅលើផែនដី។
៨. នៅ គ្រា នោះ អំពើ ឃោរឃៅ នឹង ត្រូវ កាត់ ចេញ ពី ឫសគល់ របស់ វា ហើយ ឫសគល់ នៃ អំពើ ទុច្ចរិត រួម ទាំង ការ បោក បញ្ឆោត ផង ហើយ វា នឹង ត្រូវ បំផ្លាញ ចោល ពី ក្រោម មេឃ។
៩. រូបព្រះទាំងអស់របស់សាសន៍ដទៃនឹងត្រូវបោះបង់ចោល ហើយប្រាសាទនានានឹងត្រូវដុតបំផ្លាញដោយភ្លើង ហើយពួកគេនឹងយកវាចេញពីផែនដីទាំងមូល ហើយពួកគេនឹងត្រូវបោះចូលទៅក្នុងការជំនុំជំរះដោយភ្លើង ហើយនឹងវិនាសទៅក្នុងសេចក្ដីក្រោធ និងការជំនុំជំរះដ៏ធ្ងន់ធ្ងរជារៀងរហូត។
១០. ហើយ មនុស្ស សុចរិត នឹង ក្រោក ឡើង ពី ដំណេក របស់ ខ្លួន ហើយ ប្រាជ្ញា នឹង ក្រោក ឡើង ហើយ នឹង ត្រូវ ប្រទាន ដល់ ពួកគេ។
១១. ហើយបន្ទាប់ពីនោះ ឫសគល់នៃអំពើទុច្ចរិតនឹងត្រូវកាត់ផ្ដាច់ចេញ ហើយមនុស្សមានបាបនឹងត្រូវបំផ្លាញដោយដាវ... នឹងត្រូវកាត់ផ្ដាច់ចេញពីពួកអ្នកប្រមាថនៅគ្រប់ទីកន្លែង ហើយអ្នកដែលរៀបចំផែនការហិង្សា និងអ្នកដែលប្រមាថនឹងត្រូវវិនាសដោយដាវ។
១២. ហើយបន្ទាប់ពីនោះនឹងមានសប្ដាហ៍មួយទៀត គឺសប្ដាហ៍នៃសេចក្ដីសុចរិត ហើយដាវមួយនឹងត្រូវបានប្រគល់ឱ្យវា ដើម្បីអនុវត្តការវិនិច្ឆ័យដ៏សុចរិតលើពួកអ្នកជិះជាន់ ហើយមនុស្សមានបាបនឹងត្រូវប្រគល់ទៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃរបស់មនុស្សសុចរិត។
១៣. ហើយ នៅ ចុង បញ្ចប់ នៃ សង្គ្រាម នេះ ពួកគេ នឹង ទទួល បាន ផ្ទះ សម្បែង ដោយសារ សេចក្ដី សុចរិត របស់ ខ្លួន ហើយ ផ្ទះ មួយ នឹង ត្រូវ បាន សាងសង់ ឡើង សម្រាប់ ព្រះមហាក្សត្រ ដ៏ អស្ចារ្យ ក្នុង សិរីល្អ ជា រៀង រហូត។
១៤. ហើយមនុស្សជាតិទាំងអស់នឹងសម្លឹងមើលទៅផ្លូវនៃសេចក្ដីសុចរិត។ ហើយបន្ទាប់ពីនោះ នៅសប្ដាហ៍ទីប្រាំបួន ការវិនិច្ឆ័យដ៏សុចរិតនឹងត្រូវបានបង្ហាញដល់ពិភពលោកទាំងមូល ហើយកិច្ចការទាំងអស់របស់មនុស្សមិនជឿព្រះនឹងរលាយបាត់ពីផែនដីទាំងមូល ហើយពិភពលោកនឹងត្រូវកត់ត្រាទុកសម្រាប់ការបំផ្លិចបំផ្លាញ។
១៥. ហើយបន្ទាប់ពីនេះ នៅសប្ដាហ៍ទីដប់ ក្នុងផ្នែកទីប្រាំពីរ នឹងមានការជំនុំជំរះដ៏អស់កល្បជានិច្ច ដែលក្នុងនោះទ្រង់នឹងធ្វើការសងសឹកក្នុងចំណោមពួកទេវតា។
១៦. ផ្ទៃមេឃ ទីមួយ នឹង រសាត់ បាត់ ទៅ ហើយ ផ្ទៃមេឃ ថ្មី នឹង លេច ឡើង ហើយ ឫទ្ធានុភាព ទាំង អស់ នៃ ផ្ទៃមេឃ នឹង បញ្ចេញ ពន្លឺ ប្រាំពីរ ដង។
១៧. ហើយបន្ទាប់ពីនោះ នឹងមានរយៈពេលជាច្រើនសប្ដាហ៍ដែលមិនអាចរាប់បានជារៀងរហូត ហើយមនុស្សទាំងអស់នឹងស្ថិតនៅក្នុងសេចក្ដីល្អ និងសេចក្ដីសុចរិត ហើយអំពើបាបនឹងលែងត្រូវបានលើកឡើងជារៀងរហូតទៀតហើយ។
១៨. ហើយឥឡូវនេះ ឪពុកប្រាប់អ្នករាល់គ្នា កូនប្រុសៗរបស់ឪពុកអើយ ហើយបង្ហាញអ្នករាល់គ្នានូវផ្លូវនៃសេចក្ដីសុចរិត និងផ្លូវនៃអំពើហិង្សា។ មែនហើយ ឪពុកនឹងបង្ហាញពួកគេដល់អ្នករាល់គ្នាម្ដងទៀត ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានដឹងថា នឹងមានអ្វីកើតឡើង។
១៩. ហើយឥឡូវនេះ កូនប្រុសៗអើយ ចូរស្ដាប់ឪពុកចុះ ហើយដើរតាមមាគ៌ានៃសេចក្ដីសុចរិត ហើយកុំដើរតាមមាគ៌ានៃអំពើហិង្សាឡើយ ដ្បិតអស់អ្នកណាដែលដើរតាមមាគ៌ានៃអំពើទុច្ចរិត នឹងត្រូវវិនាសជារៀងរហូត។

ជំពូកទី 92

១. សៀវភៅ ដែល សរសេរ ដោយ ហេណុក -- ហេណុក ពិត ជា បាន សរសេរ គោលលទ្ធិ នៃ ប្រាជ្ញា ដ៏ ពេញលេញ នេះ ដែល ត្រូវ បាន សរសើរ ដោយ មនុស្ស ទាំង អស់ ហើយ ជា ចៅក្រម នៃ ផែនដី ទាំង មូល សម្រាប់ កូន ចៅ ទាំង អស់ របស់ ខ្ញុំ ដែល នឹង រស់ នៅ លើ ផែនដី និង សម្រាប់ មនុស្ស ជំនាន់ ក្រោយ ដែល នឹង គោរព តាម សេចក្ដី សុចរិត និង សេចក្ដី សុខសាន្ត។
២. កុំ ឲ្យ វិញ្ញាណ របស់ អ្នក ថប់ បារម្ភ ដោយ សារ តែ សម័យ កាល ឡើយ ដ្បិត ព្រះ ដ៏ បរិសុទ្ធ និង ដ៏ ឧត្តម បាន កំណត់ ថ្ងៃ សម្រាប់ គ្រប់ ទាំង អស់។

៣. ហើយ មនុស្ស សុចរិត នឹង ក្រោក ឡើង ពី ដំណេក នឹង ក្រោក ឡើង ដើរ តាម មាគ៌ា នៃ សេចក្តី សុចរិត ហើយ ផ្លូវ និង ការ សន្ទនា របស់ គាត់ នឹង ស្ថិត នៅ ក្នុង សេចក្តី ល្អ និង ព្រះគុណ ដ៏ អស់កល្ប ជានិច្ច។
៤. ទ្រង់ នឹង មាន ព្រះហឫទ័យ មេត្តាករុណា ចំពោះ មនុស្ស សុចរិត ហើយ ប្រទាន ឲ្យ គេ នូវ សេចក្តី សុចរិត ដ៏ អស់កល្ប ជានិច្ច ហើយ ទ្រង់ នឹង ប្រទាន ឫទ្ធានុភាព ដល់ គេ ដើម្បី ឲ្យ គេ ទទួល បាន សេចក្តី ល្អ និង សេចក្តី សុចរិត។ ហើយ គេ នឹង ដើរ ក្នុង ពន្លឺ ដ៏ អស់កល្ប ជានិច្ច។
៥. ហើយអំពើបាបនឹងវិនាសទៅក្នុងទីងងឹតជារៀងរហូត ហើយនឹងលែងឃើញទៀតឡើយចាប់ពីថ្ងៃនោះតទៅជារៀងរហូត។

ជំពូកទី 93

1. ហើយបន្ទាប់ពីនោះ ហេណុកបានឲ្យ ហើយចាប់ផ្តើមរៀបរាប់ពីសៀវភៅ។ ហើយហេណុកបាននិយាយថា ៖ «អំពីកូនចៅនៃសេចក្តីសុចរិត និងអំពីពួកអ្នកដែលបានជ្រើសរើសនៃលោកិយ ហើយអំពីរុក្ខជាតិនៃសេចក្តីសុចរិត នោះខ្ញុំនឹងនិយាយរឿងទាំងនេះ មែនហើយ ហេណុកនឹងប្រកាសប្រាប់អ្នករាល់គ្នា កូនប្រុសៗរបស់ខ្ញុំអើយ
2. តាម អ្វី ដែល ខ្ញុំ បាន ឃើញ ក្នុង និមិត្ត សួគ៌ ហើយ ដែល ខ្ញុំ បាន ដឹង តាម រយៈ ពាក្យ របស់ ពួក ទេវតា បរិសុទ្ធ ហើយ បាន រៀន ពី បន្ទះ ថ្ម ស្ថានសួគ៌។
៣. ហើយ ហេណុក ក៏ ចាប់ ផ្តើម រៀបរាប់ ពី ក្នុង សៀវភៅ ថា ៖ «ខ្ញុំ បាន កើត មក នៅ ថ្ងៃ ទី ប្រាំពីរ ក្នុង សប្តាហ៍ ដំបូង កាល ដែល ការ វិនិច្ឆ័យ និង សេចក្តី សុចរិត នៅ តែ មាន នៅ»។
៤. ហើយបន្ទាប់ពីខ្ញុំនៅសប្តាហ៍ទីពីរ អំពើអាក្រក់ដ៏ធំនឹងកើតឡើង ហើយការបោកបញ្ឆោតនឹងកើតឡើង ហើយនៅក្នុងនោះនឹងមានទីបញ្ចប់ដំបូង។ ហើយនៅក្នុងនោះមនុស្សម្នាក់នឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ ហើយបន្ទាប់ពីវាចប់ អំពើទុច្ចរិតនឹងកើនឡើង ហើយច្បាប់មួយនឹងត្រូវបានធ្វើឡើងសម្រាប់មនុស្សមានបាប។
៥. ហើយបន្ទាប់ពីនោះ នៅសប្តាហ៍ទីបី នៅពេលវាចប់ មនុស្សម្នាក់នឹងត្រូវបានជ្រើសរើសជារុក្ខជាតិនៃការវិនិច្ឆ័យដ៏សុចរិត ហើយពូជពង្សរបស់គាត់នឹងក្លាយជារុក្ខជាតិនៃសេចក្តីសុចរិតជារៀងរហូត។
៦. ហើយបន្ទាប់ពីនោះ នៅសប្តាហ៍ទីបួន នៅពេលបញ្ចប់របស់វា ការនិមិត្តអំពីពួកបរិសុទ្ធ និងសុចរិតនឹងត្រូវបានគេមើលឃើញ ហើយច្បាប់សម្រាប់គ្រប់ជំនាន់ និងរបងព័ទ្ធជុំវិញនឹងត្រូវបានធ្វើឡើងសម្រាប់ពួកគេ។
៧. ហើយបន្ទាប់ពីនោះ នៅសប្តាហ៍ទីប្រាំ នៅពេលបញ្ចប់របស់វា ដំណាក់នៃសិរីល្អ និងអំណាចនឹងត្រូវបានសាងសង់ឡើងជារៀងរហូត។
៨. ហើយបន្ទាប់ពីនោះ នៅសប្តាហ៍ទីប្រាំមួយ អស់អ្នកដែលរស់នៅក្នុងនោះនឹងត្រូវខ្វាក់ភ្នែក ហើយចិត្តរបស់ពួកគេទាំងអស់នឹងបោះបង់ចោលប្រាជ្ញាដោយមិនគោរពព្រះ។ ហើយនៅក្នុងនោះ មនុស្សម្នាក់នឹងឡើងទៅលើ។ ហើយនៅពេលវាបញ្ចប់ វិមាននៃការគ្រប់គ្រងនឹងត្រូវដុតដោយភ្លើង ហើយពូជសាសន៍ទាំងមូលនៃឫសដែលបានជ្រើសរើសនឹងត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយ។
៩. ហើយបន្ទាប់ពីនោះ នៅសប្តាហ៍ទីប្រាំពីរ នឹងមានជំនាន់ក្បត់ជំនឿមួយកើតឡើង ហើយទង្វើរបស់វានឹងមានច្រើន ហើយទង្វើទាំងអស់របស់វានឹងក្លាយជាការក្បត់ជំនឿ។
១០. ហើយ នៅ ចុង បញ្ចប់ នៃ គ្រា នោះ នឹង ត្រូវ បាន ជ្រើសរើស ជា ពួក អ្នក ដែល ត្រូវ បាន ជ្រើសរើស ឲ្យ សុចរិត នៃ រុក្ខជាតិ នៃ សេចក្តី សុចរិត ដ៏ អស់កល្ប ជានិច្ច ដើម្បី ទទួល ការ ណែនាំ ប្រាំពីរ យ៉ាង អំពី ការ បង្កើត ទាំង អស់ របស់ ទ្រង់។
១១. ដ្បិត ក្នុង ចំណោម កូន មនុស្ស ទាំង អស់ តើ មាន អ្នក ណា ដែល អាច ឮ សំឡេង របស់ ព្រះ ដ៏ បរិសុទ្ធ ដោយ មិន មាន ការ រំខាន? ហើយ តើ អ្នក ណា អាច គិត ពី គំនិត របស់ ទ្រង់? ហើយ តើ មាន អ្នក ណា ដែល អាច ឃើញ កិច្ចការ ទាំង អស់ នៃ ស្ថានសួគ៌?
១២. ហើយ តើ គួរ មាន អ្នក ណា ដែល អាច មើល ឃើញ ស្ថានសួគ៌ ហើយ តើ អ្នក ណា ដែល អាច យល់ រឿង នៃ ស្ថានសួគ៌ ហើយ ឃើញ ព្រលឹង ឬ វិញ្ញាណ ហើយ អាច ប្រាប់ ពី វា ឬ ឡើង ទៅ ឃើញ ទីបញ្ចប់ ទាំងអស់ របស់ វា ហើយ គិត អំពី វា ឬ ធ្វើ ដូច វា?
១៣. ហើយ ក្នុង ចំណោម មនុស្ស ទាំង អស់ តើ មាន អ្នក ណា ដែល អាច ដឹង ថា ទទឹង និង ប្រវែង នៃ ផែនដី មាន ទំហំ ប៉ុន ណា ហើយ តើ ត្រូវ បាន បង្ហាញ ដល់ អ្នក ណា អំពី រង្វាស់ នៃ ផែនដី ទាំង អស់ នោះ?
១៤. ឬ ក៏ មាន អ្នក ណា ម្នាក់ ដែល អាច សម្គាល់ ប្រវែង នៃ ផ្ទៃ មេឃ និង កម្ពស់ របស់ វា និង អ្វី ដែល វា ត្រូវ បាន បង្កើត ឡើង ហើយ តើ ចំនួន ផ្កាយ មាន ច្រើន ប៉ុណ្ណា ហើយ តើ ពន្លឺ ទាំង អស់ ស្ថិត នៅ កន្លែង ណា?

ជំពូកទី 94

១. ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា កូនប្រុសៗរបស់ខ្ញុំអើយ ចូរស្រឡាញ់សេចក្តីសុចរិត ហើយដើរតាមសេចក្តីសុចរិតនោះចុះ ដ្បិតផ្លូវនៃសេចក្តីសុចរិតសក្តិសមនឹងទទួល ប៉ុន្តែផ្លូវនៃសេចក្តីទុច្ចរិតនឹងត្រូវបំផ្លាញចោល ហើយបាត់ទៅវិញភ្លាមៗ។
២. ហើយ ដល់ មនុស្ស មួយ ចំនួន នៃ ជំនាន់ មួយ ផ្លូវ នៃ អំពើ ឃោរឃៅ និង ផ្លូវ នៃ សេចក្តី ស្លាប់ នឹង ត្រូវ បាន បង្ហាញ ហើយ ពួកគេ នឹង នៅ ឆ្ងាយ ពី ផ្លូវ ទាំង នោះ ហើយ នឹង មិន ដើរ តាម ផ្លូវ ទាំង នោះ ឡើយ។
៣. ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាពួកសុចរិតថា ចូរកុំដើរតាមមាគ៌ានៃអំពើអាក្រក់ ឬផ្លូវនៃសេចក្តីស្លាប់ឡើយ ហើយកុំចូលទៅជិតពួកគេឡើយ ក្រែងលោអ្នករាល់គ្នាត្រូវវិនាស។
៤. ចូរស្វែងរក ហើយជ្រើសរើសសម្រាប់ខ្លួននូវសេចក្តីសុចរិត និងជីវិតដែលបានជ្រើសរើស ហើយដើរតាមមាគ៌ានៃសន្តិភាព នោះអ្នករាល់គ្នានឹងរស់នៅ និងចម្រើនឡើង។
៥. ហើយ ចូរ កាន់ ពាក្យ សម្តី របស់ ខ្ញុំ ឲ្យ ជាប់ ក្នុង គំនិត នៃ ចិត្ត របស់ អ្នក ហើយ កុំ ឲ្យ ពាក្យ សម្តី ទាំង នោះ ត្រូវ លុប ចេញ ពី ចិត្ត របស់ អ្នក

ឡើយ ដ្បិត ខ្ញុំ ដឹង ថា មនុស្ស មាន បាប នឹង ល្បួង មនុស្ស ឲ្យ អង្វរ រក ប្រាជ្ញា ដោយ អាក្រក់ ដើម្បី កុំ ឲ្យ រក កន្លែង សម្រាប់ នាង បាន ហើយ គ្មាន ការ ល្បួង ណា មួយ អាច ថយ ចុះ បាន ឡើយ។
៦. វេទនា ដល់ អ្នក ណា ដែល សាង អំពើ ទុច្ចរិត និង ការ គាបសង្កត់ ហើយ ដាក់ ការ បោកប្រាស់ ជា គ្រឹះ ដ្បិត ពួកគេ នឹង ត្រូវ ផ្តួលរំលំ ភ្លាមៗ ហើយ ពួក គេ នឹង គ្មាន សន្តិភាព ឡើយ។
៧. វេទនា ដល់ អ្នក ណា ដែល សង់ ផ្ទះ ដោយ អំពើ បាប ដ្បិត គេ នឹង ត្រូវ ផ្តួល រំលំ ពី គ្រឹះ ទាំង អស់ របស់ គេ ហើយ គេ នឹង ដួល រលំ ដោយ ដាវ។ ហើយ អ្នក ណា ដែល រក បាន មាស និង ប្រាក់ ក្នុង ការ ជំនុំជំរះ នឹង ត្រូវ វិនាស ភ្លាមៗ។
៨. វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា អ្នកមានអើយ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាបានទុកចិត្តលើទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួន ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងងាកចេញពីទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួន ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាមិនបាននឹកចាំពីព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត ក្នុងគ្រាដែលអ្នកមានទ្រព្យសម្បត្តិ។
៩. អ្នករាល់គ្នាបានប្រព្រឹត្តអំពើប្រមាថ និងអំពើទុច្ចរិត ហើយបានត្រៀមខ្លួនរួចរាល់សម្រាប់ថ្ងៃសម្លាប់ និងថ្ងៃនៃភាពងងឹត និងថ្ងៃនៃការជំនុំជម្រះដ៏ធំ។
១០. ខ្ញុំនិយាយ ហើយប្រកាសប្រាប់អ្នករាល់គ្នាដូច្នេះថា ព្រះអង្គដែលបានបង្កើតអ្នកនឹងផ្តួលរំលំអ្នក ហើយចំពោះការដួលរលំរបស់អ្នកនឹងគ្មានសេចក្តីមេត្តាករុណាឡើយ ហើយព្រះដ៏បង្កើតរបស់អ្នកនឹងអរសប្បាយចំពោះការបំផ្លិចបំផ្លាញរបស់អ្នក។
១១. ហើយ នៅ គ្រា នោះ មនុស្ស សុចរិត របស់ អ្នក នឹង ត្រូវ គេ មើលងាយ ដល់ មនុស្ស មាន បាប និង មនុស្ស មិន គោរព ព្រះ។

ជំពូកទី 95

១. ឱ សូម ឲ្យ ភ្នែក ខ្ញុំ ដូច ពពក ទឹក ដើម្បី ឲ្យ ខ្ញុំ យំ ស្រណោះ អ្នក ហើយ បង្ហូរ ទឹក ភ្នែក ខ្ញុំ ដូច ពពក ទឹក ដើម្បី ឲ្យ ខ្ញុំ បាន សម្រាក ពី ទុក្ខ ព្រួយ ក្នុង ចិត្ត!
២. តើអ្នកណាអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកប្រព្រឹត្តការតិះដៀល និងអំពើអាក្រក់? ដូច្នេះ ការជំនុំជំរះនឹងមកដល់អ្នករាល់គ្នា ពួកមនុស្សមានបាប។
៣. កុំខ្លាចមនុស្សមានបាប ឱមនុស្សសុចរិតអើយ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់នឹងប្រគល់ពួកគេមកក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់អ្នកម្តងទៀត ដើម្បីឲ្យអ្នកអាចអនុវត្តការវិនិច្ឆ័យលើពួកគេតាមបំណងប្រាថ្នារបស់អ្នក។
៤. វេទនា ដល់ អ្នក រាល់ គ្នា ដែល ប្រព្រឹត្ត អំពើ អាក្រក់ ដែល មិន អាច ត្រឡប់ វិញ បាន៖ ដូច្នេះ ការ ព្យាបាល នឹង នៅ ឆ្ងាយ ពី អ្នក រាល់ គ្នា ដោយសារ អំពើ បាប របស់ អ្នក។
៥. វេទនា ដល់ អ្នក រាល់ គ្នា ដែល សងសឹក អ្នក ជិត ខាង ដោយ អំពើ អាក្រក់ ដ្បិត អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ត្រូវ សង តាម ការ ប្រព្រឹត្ត របស់ អ្នក។
៦. វេទនា ដល់ អ្នក រាល់ គ្នា ជា សាក្សី ក្លែងក្លាយ និង អ្នក ដែល ថ្កោល ទោស អំពើ អយុត្តិធម៌ ដ្បិត អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ត្រូវ វិនាស ភ្លាមៗ។
៧. វេទនា ដល់ អ្នក រាល់ គ្នា អើយ មនុស្ស មាន បាប អើយ ដ្បិត អ្នក រាល់ គ្នា បៀតបៀន មនុស្ស សុចរិត ដ្បិត អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ត្រូវ គេ បញ្ជូន ទៅ ធ្វើ ទុក្ខ បុក ម្នេញ ដោយ សារ អំពើ អយុត្តិធម៌ ហើយ នឹម របស់ វា នឹង ធ្ងន់ លើ អ្នក រាល់ គ្នា។

ជំពូកទី 96

១. ចូរ មាន សង្ឃឹម ឡើង ឱ មនុស្ស សុចរិត អើយ ដ្បិត ភ្លាមៗ នោះ ពួក មនុស្ស មាន បាប នឹង វិនាស នៅ ចំពោះ មុខ អ្នក រាល់ គ្នា ហើយ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង មាន អំណាច លើ ពួកគេ តាម សេចក្តី ប៉ង ប្រាថ្នា របស់ អ្នក។
២. ហើយនៅថ្ងៃនៃទុក្ខវេទនារបស់មនុស្សមានបាប កូនចៅរបស់អ្នកនឹងហើរឡើងដូចឥន្ទ្រី ហើយសំបុករបស់អ្នកនឹងខ្ពស់ជាងសត្វត្មាត ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងឡើងចូលទៅក្នុងស្នាមប្រេះនៃផែនដី ហើយស្នាមប្រេះថ្មជារៀងរហូតដូចជាសត្វកណ្តុរនៅចំពោះមុខមនុស្សទុច្ចរិត ហើយសំឡេងស៊ីរ៉ែននឹងដកដង្ហើមធំដោយសារតែអ្នក ហើយយំសោក។
៣. ដូច្នេះ កុំ ខ្លាច ឡើយ អ្នករាល់គ្នា ដែល បាន រងទុក្ខវេទនា អើយ ដ្បិត ការ ព្យាបាល នឹង ជា ចំណែក របស់ អ្នករាល់គ្នា ហើយ ពន្លឺ ដ៏ ភ្លឺ ចែងចាំង នឹង បំភ្លឺ អ្នករាល់គ្នា ហើយ អ្នករាល់គ្នា នឹង ឮ សំឡេង នៃ ការ សម្រាក ពី ស្ថានសួគ៌។
៤. វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នាហើយ អ្នករាល់គ្នាមានបាបអើយ ដ្បិតទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នករាល់គ្នាធ្វើឲ្យអ្នករាល់គ្នាមើលទៅដូចជាមនុស្សសុចរិត ប៉ុន្តែចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នាធ្វើឲ្យអ្នករាល់គ្នាឃើញថាខ្លួនជាមនុស្សមានបាប ហើយការពិតនេះនឹងក្លាយជាទីបន្ទាល់ប្រឆាំងនឹងអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីជាការចងចាំអំពីអំពើអាក្រក់របស់អ្នករាល់គ្នា។
៥. វេទនា ដល់ អ្នក រាល់ គ្នា ដែល ស៊ី ស្រូវ សាលី ល្អ បំផុត ហើយ ផឹក ស្រា ក្នុង ចាន ធំៗ ហើយ ជាន់ ឈ្លី មនុស្ស ទន់ ខ្សោយ ដោយ កម្លាំង របស់ អ្នក។
៦. វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នាដែលផឹកទឹកពីប្រភពទឹកទាំងអស់ ដ្បិតភ្លាមៗនោះអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវវិនាស ហើយក្រៀមស្វិតទៅ ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាបានបោះបង់ចោលប្រភពនៃជីវិត។
៧. វេទនា ដល់ អ្នក រាល់ គ្នា ដែល ប្រព្រឹត្ត អំពើ ទុច្ចរិត បោកបញ្ឆោត និង ប្រមាថ ព្រះ។ វា នឹង ជា ទី រំលឹក ដល់ អ្នក រាល់ គ្នា ចំពោះ អំពើ អាក្រក់។
៨. វេទនា ដល់ អ្នក រាល់ គ្នា ដែល មាន អំណាច ខ្លាំង ពូកែ អើយ ដែល សង្កត់សង្កិន មនុស្ស សុចរិត ដោយ ឫទ្ធានុភាព ដ្បិត ថ្ងៃ នៃ ការ បំផ្លាញ របស់ អ្នក រាល់ គ្នា កំពុង មក ដល់។ នៅ ថ្ងៃ ទាំង នោះ ថ្ងៃ ជាច្រើន និង ល្អ នឹង មក ដល់ មនុស្ស សុចរិត នៅ ថ្ងៃ ជំនុំជំរះ របស់ អ្នក។

ជំពូកទី 97

១. ឱ មនុស្ស សុចរិត អើយ ចូរ ជឿ ចុះ ថា មនុស្ស មាន បាប នឹង ក្លាយ ជា ទី អាម៉ាស់ ហើយ នឹង វិនាស នៅ ថ្ងៃ នៃ អំពើ ទុច្ចរិត។
២. ចូរ អ្នក រាល់ គ្នា ជា មនុស្ស មាន បាប ដឹង ថា ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ពស់ បំផុត ទ្រង់ ជ្រាប ពី ការ បំផ្លា

ញ របស់ អ្នក ហើយ ពួក ទេវតា នៃ ស្ថានសួគ៌ អរ សប្បាយ ចំពោះ ការ បំផ្លាញ របស់ អ្នក។

៣. តើអ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើអ្វី ឱមនុស្សមានបាបអើយ ហើយតើអ្នករាល់គ្នានឹងរត់ទៅណានៅថ្ងៃជំនុំជំរះនោះ កាលណាអ្នករាល់គ្នាឮសំឡេងអធិស្ឋានរបស់មនុស្សសុចរិត?

៤. មែនហើយ អ្នករាល់គ្នានឹងមានជីវិតដូចពួកគេដែរ ដែលពាក្យនេះនឹងក្លាយជាទីបន្ទាល់ប្រឆាំងនឹងពួកគេថា ៖ «អ្នករាល់គ្នាធ្លាប់ជាដៃគូរបស់មនុស្សមានបាប»។

៥. ហើយនៅគ្រាទាំងនោះ ពាក្យអធិស្ឋានរបស់មនុស្សសុចរិតនឹងទៅដល់ព្រះអម្ចាស់ ហើយថ្ងៃនៃការជំនុំជំរះរបស់អ្នកនឹងមកដល់។

៦. ហើយពាក្យទាំងអស់នៃអំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នកនឹងត្រូវបានអានចេញនៅចំពោះព្រះដ៏បរិសុទ្ធដ៏អស្ចារ្យ ហើយមុខរបស់អ្នកនឹងត្រូវគ្របដណ្ដប់ដោយភាពអាម៉ាស់ ហើយទ្រង់នឹងបដិសេធរាល់កិច្ចការដែលផ្អែកលើអំពើទុច្ចរិត។

៧. វេទនា ដល់ អ្នក រាល់ គ្នា ហើយ ពួក មនុស្ស មាន បាប ដែល រស់នៅ លើ សមុទ្រ កណ្ដាល និង លើ ដី ស្ងួត ដែល ការ ចងចាំ របស់ ពួកគេ អាក្រក់ ចំពោះ អ្នក។

៨. វេទនា ដល់ អ្នក រាល់ គ្នា ដែល រក បាន ប្រាក់ និង មាស ដោយ អំពើ ទុច្ចរិត ហើយ និយាយ ថា ៖ « យើង បាន ក្លាយ ជា អ្នក មាន ទ្រព្យសម្បត្តិ ច្រើន ហើយ មាន ទ្រព្យសម្បត្តិ ច្រើន ហើយ បាន ទទួល អ្វីៗ ទាំងអស់ ដែល យើង ប្រាថ្នា ចង់ បាន»។

៩. ហើយឥឡូវនេះ ចូរយើងធ្វើអ្វីដែលយើងមានបំណង៖ ដ្បិតយើងបានប្រមូលប្រាក់ ហើយមានកសិករជាច្រើននៅក្នុងផ្ទះរបស់យើង។ ជង្រុករបស់យើងពេញទៅដោយទឹក។

១០. មែនហើយ ការកុហករបស់អ្នកនឹងហូរចេញដូចជាទឹក។ ដ្បិតទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នកនឹងមិនស្ថិតស្ថេរឡើយ ប៉ុន្តែនឹងឡើងពីអ្នកយ៉ាងលឿន។ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាបានយកវាទាំងអស់មកដោយអំពើទុច្ចរិត ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបណ្ដាសាយ៉ាងខ្លាំង។

ជំពូកទី 98

១. ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំស្បថនឹងអ្នករាល់គ្នា ចំពោះអ្នកប្រាជ្ញ និងចំពោះអ្នកល្ងង់ខ្លៅថា ដ្បិតអ្នករាល់គ្នានឹងមានបទពិសោធន៍ជាច្រើននៅលើផែនដី។

២. ដ្បិត ពួក បុរស នឹង ស្លៀកពាក់ គ្រឿង តុបតែង ច្រើន ជាង ស្ត្រី ហើយ ស្លៀកពាក់ ពណ៌ ច្រើន ជាង ស្ត្រី ព្រហ្មចារី ៖ ដោយ ភាព រុងរឿង និង អំណាច ប្រាក់ មាស និង ពណ៌ ស្វាយ ដោយ ភាព រុងរឿង និង អាហារ ពួកគេ នឹង ត្រូវ ចាក់ ចេញ ដូច ទឹក។

៣. ដូច្នេះ ពួកគេនឹងខ្វះខាតខាងគោលលទ្ធិ និងប្រាជ្ញា ហើយពួកគេនឹងវិនាសទៅតាមនោះ រួមជាមួយទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ពួកគេ ហើយជាមួយនឹងសិរីរុងរឿង និងភាពរុងរឿងទាំងអស់របស់ពួកគេ ហើយដោយភាពអាម៉ាស់ ការសម្លាប់រង្គាល និងក្នុងភាពក្រីក្រយ៉ាងខ្លាំង វិញ្ញាណរបស់ពួកគេនឹងត្រូវបោះចូលទៅក្នុងឡភ្លើង។

៤. ឱមនុស្សមានបាបអើយ ខ្ញុំបានស្បថនឹងអ្នករាល់គ្នាថា ដូចជាភ្នំមួយមិនបានក្លាយជាទាសករ ហើយភ្នំមួយក៏មិនក្លាយជាអ្នកបម្រើរបស់ស្ត្រីដែរ។ ដូច្នោះដែរ អំពើបាបមិនត្រូវបានបញ្ជូនមកលើផែនដីទេ ប៉ុន្តែមនុស្សបានបង្កើតវាដោយខ្លួនឯង ហើយអ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តវានឹងត្រូវបណ្ដាសាយ៉ាងខ្លាំង។

៥. ហើយ ស្ត្រី នោះ មិន បាន ទទួល ភាព អារ ទេ ប៉ុន្តែ ដោយ សារ តែ អំពើ ដែល ដៃ របស់ នាង បាន ធ្វើ នាង ស្លាប់ ទៅ ដោយ គ្មាន កូន។

៦. អ្នករាល់គ្នាដែលមានបាបអើយ ខ្ញុំបានស្បថនឹងអ្នករាល់គ្នា ដោយព្រះដ៏មានព្រះភាគថា អំពើអាក្រក់ទាំងអស់របស់អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបានបង្ហាញនៅលើមេឃ ហើយគ្មានអំពើជិះជាន់ណាមួយរបស់អ្នករាល់គ្នាត្រូវបានបិទបាំង ឬលាក់បាំងឡើយ។

៧. ហើយកុំគិតក្នុងវិញ្ញាណរបស់អ្នក ឬនិយាយក្នុងចិត្តរបស់អ្នកថា អ្នកមិនដឹង ហើយថាអ្នកមិនឃើញថា អំពើបាបទាំងអស់ត្រូវបានកត់ត្រាទុកជារៀងរាល់ថ្ងៃនៅស្ថានសួគ៌ នៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រនៃព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុតនោះទេ។

៨. ចាប់ពីពេលនេះតទៅ អ្នករាល់គ្នាដឹងថា ការគាបសង្កត់ទាំងអស់របស់អ្នករាល់គ្នា ដែលអ្នករាល់គ្នាបានគាបសង្កត់ ត្រូវបានកត់ត្រាទុកជារៀងរាល់ថ្ងៃ រហូតដល់ថ្ងៃជំនុំជំរះរបស់អ្នករាល់គ្នា។

៩. វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នាហើយ មនុស្សល្ងង់អើយ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នានឹងវិនាសដោយសារភាពល្ងង់ខ្លៅរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងបំពានលើអ្នកប្រាជ្ញ ដូច្នេះ សំណាងល្អនឹងមិនមែនជាចំណែករបស់អ្នករាល់គ្នាឡើយ។

១០. ហើយឥឡូវនេះ ចូរអ្នករាល់គ្នាដឹងថា អ្នករាល់គ្នាបានត្រៀមខ្លួនរួចរាល់សម្រាប់ថ្ងៃនៃសេចក្ដីវិនាស។ ហេតុអ្វីបានជាកុំសង្ឃឹមថានឹងរស់ ឱមនុស្សមានបាបអើយ អ្នករាល់គ្នានឹងចាកចេញ ហើយស្លាប់ទៅ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងថ្លៃលោះទេ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាបានត្រៀមខ្លួនរួចរាល់សម្រាប់ថ្ងៃនៃការជំនុំជំរះដ៏ធំ សម្រាប់ថ្ងៃនៃទុក្ខវេទនា និងភាពអាម៉ាស់យ៉ាងខ្លាំងសម្រាប់វិញ្ញាណរបស់អ្នករាល់គ្នា។

១១. វេទនា ដល់ អ្នក រាល់ គ្នា ដែល មាន ចិត្ត រឹងរូស ដែល ប្រព្រឹត្ត អំពើ អាក្រក់ ហើយ បរិភោគ ឈាម តើ អ្នក រាល់ គ្នា បាន របស់ ល្អៗ សម្រាប់ បរិភោគ ផឹក និង ឆ្អែត ពី ណា? ពី របស់ ល្អៗ ទាំង អស់ ដែល ព្រះអម្ចាស់ ដ៏ ខ្ពស់ បំផុត បាន ប្រទាន ឲ្យ យ៉ាង បរិបូរណ៍ នៅ លើ ផែនដី ដូច្នេះ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង មិន មាន សន្តិភាព ឡើយ។

១២. វេទនា ដល់ អ្នក រាល់ គ្នា ដែល ស្រឡាញ់ អំពើ ទុច្ចរិត ហេតុ អ្វី បាន ជា អ្នក រាល់ គ្នា សង្ឃឹម ថា នឹង បាន សេចក្ដី ល្អ ដល់ ខ្លួន ឯង ចូរ ដឹង ថា អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ត្រូវ ប្រគល់ ទៅ ក្នុង កណ្ដាប់ ដៃ នៃ មនុស្ស សុចរិត ហើយ គេ នឹង កាត់ ក អ្នក រាល់ គ្នា ហើយ សម្លាប់ អ្នក រាល់ គ្នា ហើយ គ្មាន សេចក្ដី មេត្តា ករុណា ដល់ អ្នក រាល់ គ្នា ឡើយ។

១៣. វេទនា ដល់ អ្នក រាល់ គ្នា ដែល អរ សប្បាយ ក្នុង ទុក្ខ លំបាក របស់ មនុស្ស សុចរិត ដ្បិត គ្មាន ផ្នូរ ណា ត្រូវ ជីក សម្រាប់ អ្នក រាល់ គ្នា ឡើយ។

១៤. វេទនា ដល់ អ្នក រាល់ គ្នា ដែល មើលងាយ ពាក្យ សម្ដី របស់ មនុស្ស សុចរិត ដ្បិត អ្នក រាល់ គ្នា នឹង គ្មាន សង្ឃឹម រស់ ឡើយ។

១៥. វេទនា ដល់ អ្នក រាល់ គ្នា ដែល សរសេរ ពាក្យ កុហក និង ពាក្យ ឥត ប្រយោជន៍ ដ្បិត គេ សរសេរ ពាក្យ កុហក របស់ ខ្លួន ដើម្បី ឲ្យ មនុស្ស បាន ឮ ហើយ ប្រព្រឹត្ត អំពើ ឥត ប្រយោជន៍ ចំពោះ អ្នក ជិត ខាង។

១៦. ដូច្នេះ ពួកគេនឹងមិនមានសន្តិភាពក្រៅពីស្លាប់ភ្លាមៗនោះទេ។

ជំពូកទី 99

១. វេទនា ដល់ អ្នក រាល់ គ្នា ដែល ប្រព្រឹត្ត អំពើ មិ
ន គោរព ព្រះ ហើយ អួតអាង ពី ការ កុហក ហើយ
លើក តម្កើង ខ្លួន ឯង៖ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ត្រូវ វិនាស
ហើយ ជីវិត ដ៏ មាន សុភមង្គល នឹង មិន មាន ឡើយ
។
២. វេទនា ដល់ អ្នក ណា ដែល បង្ខូច ពាក្យ សម្ដី សុ
ចរិត ហើយ បំពាន លើ ច្បាប់ ដ៏ អស់កល្ប ជានិច្ច ហើ
យ ប្រែក្លាយ ខ្លួន ទៅ ជា មនុស្ស ដែល ខ្លួន មិន
ធ្លាប់ មាន បាប៖ ពួកគេ នឹង ត្រូវ ជាន់ ឈ្លី នៅ
លើ ផែនដី។
៣. នៅ គ្រា នោះ ឱ មនុស្ស សុចរិត អើយ ចូរ រៀបចំ
ខ្លួន ឡើង ដើម្បី លើក ឡើង នូវ ការ អធិស្ឋាន រប
ស់ អ្នក រាល់ គ្នា ជា ទី រំលឹក ហើយ ដាក់ វា ជា
ទីបន្ទាល់ នៅ ចំពោះ មុខ ពួក ទេវតា ដើម្បី ឲ្យ ពួក
គេ អាច ដាក់ អំពើ បាប របស់ មនុស្ស មាន បាប
ជា ទី រំលឹក នៅ ចំពោះ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ពស់ បំផុត។
៤. នៅ ថ្ងៃ ទាំង នោះ ប្រជាជាតិ នានា នឹង ត្រូវ បា
ន ញុះញង់ ហើយ គ្រួសារ នៃ ប្រជាជាតិ នានា នឹង
ក្រោក ឡើង នៅ ថ្ងៃ នៃ ការ បំផ្លិចបំផ្លាញ។
៥. នៅ គ្រា នោះ ពួក អ្នក ទុរគត នឹង ចេញ ទៅ យ
ក កូនៗ របស់ ខ្លួន ទៅ ហើយ គេ នឹង បោះបង់ ចោ
ល កូនៗ របស់ គេ ដើម្បី ឲ្យ កូនៗ របស់ គេ វិនា
ស ដោយ សារ កូនៗ របស់ គេ។ មែនហើយ គេ នឹង
បោះបង់ ចោល កូនៗ របស់ គេ ដែល នៅ បៅ ដោះ
ហើយ មិន វិល មក រក កូនៗ របស់ គេ វិញ ឡើយ
ហើយ ក៏ នឹង មិន អាណិត មេត្តា ដល់ មនុស្ស
ជា ទី ស្រឡាញ់ របស់ គេ ឡើយ។
៦. ហើយ ខ្ញុំ ស្បថ នឹង អ្នក រាល់ គ្នា ម្ដង ទៀត ឱ
ពួក មនុស្ស មាន បាប អើយ អំពើ បាប ត្រូវ បាន រៀ
បចំ សម្រាប់ ថ្ងៃ នៃ ការ បង្ហូរ ឈាម ដែល មិន
ឈប់ឈរ។
៧. ហើយ អ្នក ណា ដែល គោរព បូជា ថ្ម និង រូប សំ
ណាក មាស ប្រាក់ ឈើ ថ្ម និង ដីឥដ្ឋ និង អ្នក ណា ដែ
ល គោរព បូជា វិញ្ញាណ មិន បរិសុទ្ធ និង អារក្ស ព្រមទាំ
ង រូប ព្រះ គ្រប់ ប្រភេទ ដែល មិន ស្រប តាម ចំ
ណេះដឹង នឹង មិន ទទួល បាន ជំនួយ ពី ពួកគេ ឡើយ
។
៨. ហើយពួកគេនឹងក្លាយទៅជាមិនគោរពព្រះ ដោយសារតែចិត្តល្ងង់
ខ្លៅរបស់ពួកគេ ហើយភ្នែករបស់ពួកគេនឹងងងឹតទៅ ដោយសារការភ័
យខ្លាចនៃចិត្តរបស់ពួកគេ និងដោយសារការនិមិត្តនៅក្នុងសុបិនរបស់
ពួកគេ។
៩. តាមរយៈ របស់ ទាំងនេះ ពួកគេ នឹង ក្លាយ ទៅ ជា
មនុស្ស មិន ជឿ ព្រះ ហើយ មាន ការ ភ័យ ខ្លាច ដ្បិ
ត ពួកគេ នឹង បាន ធ្វើ កិច្ចការ ទាំង អស់ របស់ ពួ
កគេ ដោយ ការ ភូតភរ ហើយ នឹង ថ្វាយបង្គំ ថ្ម មួយ
ដូច្នេះ ពួកគេ នឹង វិនាស ទៅ ក្នុង ពេល តែ មួយ។
១០. ប៉ុន្តែ នៅ គ្រា នោះ អ្នក ណា ដែល ទទួល យ
ក ពាក្យ ប្រាជ្ញា ហើយ យល់ ពាក្យ ទាំង នោះ ហើយ
គោរព តាម មាគ៌ា របស់ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត ហើយ
ដើរ តាម មាគ៌ា នៃ សេចក្ដី សុចរិត របស់ ទ្រង់ អ្នក
នោះ មាន ពរ ហើយ។ កុំ ប្រព្រឹត្ត ដូច ជា មនុស្ស មិ
ន គោរព ព្រះ ជា មួយ នឹង មនុស្ស មិន គោរព
ព្រះ ឡើយ ដ្បិត អ្នក នោះ នឹង បាន សង្គ្រោះ។
១១. វេទនា ដល់ អ្នក រាល់ គ្នា ដែល ផ្សព្វផ្សាយ អំ
ពើ អាក្រក់ ដល់ អ្នក ជិត ខាង ដ្បិត អ្នក រាល់ គ្នា
នឹង ត្រូវ គេ សម្លាប់ នៅ ក្នុង ផ្នូរ។
១២. វេទនា ដល់ អ្នក រាល់ គ្នា ដែល ធ្វើ វិធានការ
បោកប្រាស់ និង មិន ពិត ហើយ អ្នក ដែល បង្ក ឲ្យ មា
ន ភាព ជូរចត់ នៅ លើ ផែនដី ដ្បិត ដោយ ហេតុ
នោះ ហើយ ពួកគេ នឹង ត្រូវ វិនាស សូន្យ ទៅ ទាំង
ស្រុង។
១៣. វេទនា ដល់ អ្នក រាល់ គ្នា ដែល សង់ ផ្ទះ ដោ
យ ការ ខំ ប្រឹង របស់ អ្នក ដទៃ ហើយ សម្ភារៈ សំ
ណង់ ទាំង អស់ របស់ គេ គឺ ជា ឥដ្ឋ និង ថ្ម នៃ
អំពើ បាប ខ្ញុំ ប្រាប់ អ្នក រាល់ គ្នា ថា អ្នក រាល់ គ្នា
នឹង មិន មាន សន្តិភាព ឡើយ។
១៤. វេទនា ដល់ អ្នក ណា ដែល បដិសេធ រង្វាស់ និ
ង មរតក ដ៏ អស់កល្ប ជានិច្ច របស់ ដូនតា របស់ ខ្លួ
ន ហើយ ព្រលឹង របស់ គេ ដើរ តាម រូប ព្រះ ដ្បិត
គេ នឹង គ្មាន សេចក្ដី សម្រាក ឡើយ។
១៥. វេទនា ដល់ អ្នក ណា ដែល ប្រព្រឹត្ត អំពើ ទុច្ចរិត
ហើយ ជួយ គាបសង្កត់ ហើយ សម្លាប់ អ្នក ជិត ខាង រ
ហូត ដល់ ថ្ងៃ ជំនុំជំរះ ដ៏ ធំ។
១៦. ដ្បិត ទ្រង់ នឹង ទម្លាក់ សិរីល្អ របស់ អ្នក រាល់
គ្នា ហើយ នាំ ទុក្ខ មក លើ ចិត្ត របស់ អ្នក រាល់ គ្នា
ទ្រង់ នឹង ញុះញង់ សេចក្ដី ក្រោធ ដ៏ ខ្លាំង ក្លា រប
ស់ ទ្រង់ ហើយ បំផ្លាញ អ្នក រាល់ គ្នា ដោយ ដាវ ហើ
យ មនុស្ស បរិសុទ្ធ និង សុចរិត ទាំង អស់ នឹង នឹក
ចាំ ពី អំពើ បាប របស់ អ្នក។

ជំពូកទី 100

១. នៅ គ្រា នោះ ឪពុក និង កូន ប្រុស នឹង ត្រូវ
គេ វាយ ដំ នៅ កន្លែង តែ មួយ ហើយ បង ប្អូន នឹ
ង ស្លាប់ គ្នា ទៅ វិញ ទៅ មក រហូត ដល់ ទឹក ស្ទឹ
ង ហូរ ចេញ ដោយ ឈាម របស់ ពួក គេ។
២. ដ្បិត មនុស្ស នឹង មិន អត់ឱន ចំពោះ ការ សម្លា
ប់ កូន ប្រុស របស់ ខ្លួន ឡើយ ហើយ មនុស្ស មាន
បាប នឹង មិន អត់ឱន ចំពោះ បង ប្អូន ដែល មាន
កិត្តិយស របស់ ខ្លួន ឡើយ តាំង ពី ព្រឹក ព្រលឹម រហូ
ត ដល់ ថ្ងៃ លិច គេ នឹង សម្លាប់ គ្នា ទៅ វិញ
ទៅ មក។
៣. ហើយសេះនឹងដើរឡើងដល់ទ្រូងដោយឈាមរបស់មនុស្សមានបា
ប ហើយរទេះនឹងលិចដល់កម្ពស់របស់វា។
៤. នៅគ្រានោះ ពួកទេវតានឹងចុះមកឯទីកំបាំង ហើយនឹងប្រមូលអស់
អ្នកដែលនាំអំពើបាបមកកន្លែងតែមួយ ហើយព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតនឹង
ក្រោកឡើងនៅថ្ងៃជំនុំជំរះនោះ ដើម្បីអនុវត្តការជំនុំជំរះដ៏ធំក្នុងចំណោ
មមនុស្សមានបាប។
៥. ហើយ លើ មនុស្ស សុចរិត និង បរិសុទ្ធ ទាំងអស់ ទ្រ
ង់ នឹង តែងតាំង អ្នក ការពារ ពី ចំណោម ទេវតា បរិ

សុទ្ធ ដើម្បី ការពារ ពួកគេ ដូច ជា កែវភ្នែក រហូត ដល់ ទ្រង់ បញ្ចប់ អំពើ អាក្រក់ និង អំពើបាប ទាំងអស់ ហើយ ទោះបីជា មនុស្ស សុចរិត ដេក លក់ យូរ ក៏ ដោយ ក៏ ពួកគេ មិន មាន អ្វី ត្រូវ ខ្លាច ដែរ។
៦. ពេលនោះ កូនចៅនៃផែនដីនឹងឃើញពួកអ្នកប្រាជ្ញនៅក្នុងសេចក្ដីសុខ ហើយនឹងយល់ពាក្យទាំងអស់នៃសៀវភៅនេះ ហើយនឹងដឹងថា ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ពួកគេនឹងមិនអាចសង្គ្រោះពួកគេបានឡើយ ក្នុងការផ្តួលរំលំអំពើបាបរបស់ពួកគេ។
៧. វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា ពួកមានបាបអើយ នៅថ្ងៃដែលមានទុក្ខវេទនាយ៉ាងខ្លាំង អ្នករាល់គ្នាដែលធ្វើទុក្ខដល់មនុស្សសុចរិត ហើយដុតពួកគេដោយភ្លើង អ្នករាល់គ្នានឹងទទួលទោសតាមអំពើដែលអ្នករាល់គ្នាបានប្រព្រឹត្ត។
៨. វេទនា ដល់ អ្នក រាល់ គ្នា ដែល មាន ចិត្ត រឹងរូស ដែល មើល ថែ ដើម្បី រៀបចំ អំពើ អាក្រក់។ ហេតុ នោះ ហើយ បាន ជា សេចក្តី ភ័យ ខ្លាច នឹង មក លើ អ្នក រាល់ គ្នា ហើយ គ្មាន អ្នក ណា ជួយ អ្នក រាល់ គ្នា ឡើយ។
៩. វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នាហើយ មនុស្សមានបាបអើយ ដោយសារតែពាក្យសម្ដីរបស់អ្នករាល់គ្នា និងដោយសារតែកិច្ចការដែលដៃរបស់អ្នករាល់គ្នាបានធ្វើ អ្នករាល់គ្នានឹងឆេះក្នុងអណ្ដាតភ្លើងដ៏ក្ដៅគគុក ដែលឆេះខ្លាំងជាងភ្លើងទៅទៀត។
១០. ហើយឥឡូវនេះ ចូរអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ទ្រង់នឹងសួរពីពួកទេវតាអំពីការប្រព្រឹត្តរបស់អ្នករាល់គ្នានៅស្ថានសួគ៌ ពីព្រះអាទិត្យ ពីព្រះច័ន្ទ និងពីផ្កាយ ទាក់ទងនឹងអំពើបាបរបស់អ្នករាល់គ្នា ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាធ្វើការវិនិច្ឆ័យលើមនុស្សសុចរិតនៅលើផែនដី។
១១. ហើយទ្រង់នឹងកោះហៅពពក អ័ព្ទ ទឹកសន្សើម និងភ្លៀងគ្រប់បែបយ៉ាងមកធ្វើបន្ទាល់ប្រឆាំងនឹងអ្នក ពីព្រោះពួកវាទាំងអស់នឹងត្រូវបានរារាំងមិនឱ្យចុះមកលើអ្នកដោយសារតែអ្នក ហើយពួកវានឹងចងចាំពីអំពើបាបរបស់អ្នក។
១២. ហើយឥឡូវនេះ ចូរថ្វាយអំណោយដល់ភ្លៀង ដើម្បីកុំឱ្យវារារាំងមិនឱ្យធ្លាក់មកលើអ្នក ឬទឹកសន្សើម នៅពេលដែលវាទទួលបានមាស និងប្រាក់ពីអ្នក ដើម្បីវាអាចធ្លាក់ចុះមក។
១៣. កាលណា សាយសត្វ ស្នូយ និង ព្រិល លាយ នឹង ភាព ត្រជាក់ របស់ វា ព្រមទាំង ព្យុះ ព្រិល ទាំង អស់ និង គ្រោះ កាច ទាំង អស់ របស់ វា ធ្លាក់ មក លើ អ្នក រាល់ គ្នា នៅ គ្រា នោះ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង មិន អាច ឈរ នៅ ចំពោះ មុខ វា បាន ឡើយ។

ជំពូកទី ១០១

១. ចូរ សង្កេត មើល ស្ថានសួគ៌ ឱ កូន នៃ ស្ថានសួគ៌ អើយ និង គ្រប់ កិច្ចការ របស់ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត ហើយ កោតខ្លាច ទ្រង់ ហើយ កុំ ប្រព្រឹត្ត អំពើ អាក្រក់ នៅ ចំពោះ ទ្រង់ ឡើយ។
២. ប្រសិនបើទ្រង់បិទបង្អួចស្ថានសួគ៌ ហើយទប់ភ្លៀង និងទឹកសន្សើម មិនឲ្យធ្លាក់មកលើផែនដីដោយសារតែអ្នក តើអ្នកនឹងធ្វើអ្វី?
៣. ហើយប្រសិនបើទ្រង់បញ្ជូនសេចក្ដីក្រោធរបស់ទ្រង់មកលើអ្នកដោយសារតែទង្វើរបស់អ្នក នោះអ្នកមិនអាចអង្វរទ្រង់បានទេ ដ្បិតអ្នកបាននិយាយពាក្យអួតអាង និងពាក្យប្រមាថប្រឆាំងនឹងសេចក្ដីសុចរិតរបស់ទ្រង់ ដូច្នេះអ្នកនឹងមិនមានសន្តិភាពឡើយ។
៤. ហើយពួកអ្នកមិនបានឃើញពួកនាវិកនៃកប៉ាល់ទេឬ? កប៉ាល់របស់ពួកគេត្រូវបានរលកបោកបក់ ហើយត្រូវបានខ្យល់បក់បោក ហើយពួកគេស្ថិតក្នុងស្ថានភាពលំបាកយ៉ាងខ្លាំង?
៥. ហើយ ហេតុ ដូច្នេះ ហើយ ពួកគេ មាន ការ ភ័យ ខ្លាច ពីព្រោះ ទ្រព្យសម្បត្តិ ដ៏ ល្អ ទាំងអស់ របស់ ពួកគេ បាន ហូរ ចូល ទៅ ក្នុង សមុទ្រ ជាមួយ ពួកគេ ហើយ ពួកគេ មាន គំនិត អាក្រក់ ក្នុង ចិត្ត ថា សមុទ្រ នឹង លេប ពួកគេ ហើយ ពួកគេ នឹង វិនាស នៅ ក្នុង នោះ។
៦. តើ សមុទ្រ ទាំងមូល និង ផ្ទៃ ទឹក ទាំងអស់ របស់ វា និង ចលនា ទាំងអស់ របស់ វា មិនមែន ជា កិច្ចការ របស់ ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត ទេ ឬ? ហើយ តើ ទ្រង់ មិន បាន កំណត់ ព្រំដែន ចំពោះ កិច្ចការ របស់ វា ហើយ បាន រឹតត្បិត វា នៅ ទូទាំង ដោយ ខ្សាច់ ទេ ឬ?
៧. ហើយ ពេល ទ្រង់ ស្ដី បន្ទោស វា ក៏ ភ័យ ខ្លាច ហើយ រីង ស្ងួត អស់ ហើយ ត្រី ទាំង អស់ របស់ វា ក៏ ងាប់ ដែរ ប៉ុន្តែ អ្នក រាល់ គ្នា ដែល មាន បាប នៅ លើ ផែនដី អើយ កុំ ខ្លាច ទ្រង់ ឡើយ។
៨. តើ ព្រះអង្គ មិន បាន បង្កើត ផ្ទៃ មេឃ និង ផែនដី និង អ្វីៗ ទាំង អស់ ដែល នៅ ទី នោះ ទេ ឬ? តើ ព្រះអង្គ បាន ប្រទាន យោបល់ និង ប្រាជ្ញា ដល់ អ្វីៗ ទាំង អស់ ដែល រង្គើ នៅ លើ ផែនដី និង ក្នុង សមុទ្រ។
៩. តើ ពួក នាវិក មិន ខ្លាច សមុទ្រ ទេ ឬ? ប៉ុន្តែ មនុស្ស មាន បាប មិន ខ្លាច ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត ទេ។

ជំពូកទី ១០២

១. នៅ ថ្ងៃ ដែល ទ្រង់ បាន នាំ ភ្លើង ដ៏ សន្ធោសន្ធៅ មក លើ អ្នក តើ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង រត់ ទៅ ណា ហើយ តើ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង រក ឃើញ ការ រំដោះ នៅ ឯ ណា? ហើយ នៅ ពេល ដែល ទ្រង់ ប្រកាស ព្រះបន្ទូល របស់ ទ្រង់ ប្រឆាំង នឹង អ្នក តើ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង មិន ភ័យ ខ្លាច ឬ?
២. ហើយ ពួក អ្នក ប្រាជ្ញ ទាំង អស់ នឹង ភ័យ ខ្លាច ជា ខ្លាំង ហើយ ផែនដី ទាំង មូល នឹង ភ័យ ខ្លាច ញ័រ រន្ធត់ ហើយ តក់ស្លុត។
៣. ហើយទេវតាទាំងអស់នឹងប្រតិបត្តិតាមបញ្ជារបស់ពួកគេ ហើយនឹងព្យាយាមលាក់ខ្លួនពីវត្តមាននៃសិរីល្អដ៏អស្ចារ្យ ហើយកូនចៅនៃផែនដីនឹងញ័ររន្ធត់ ហើយអ្នករាល់គ្នាដែលមានបាបនឹងត្រូវបណ្ដាសាជារៀងរហូត ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងគ្មានសន្តិភាពឡើយ។
៤. ឱ ព្រលឹង នៃ មនុស្ស សុចរិត អើយ ចូរ កុំ ខ្លាច ឡើយ ហើយ ចូរ មាន សង្ឃឹម ឡើង ចំពោះ អ្នក រាល់ គ្នា ដែល បាន ស្លាប់ ក្នុង សេចក្ដី សុចរិត។
៥. ហើយកុំសោកសៅឡើយ ប្រសិនបើព្រលឹងរបស់អ្នកបានធ្លាក់ទៅក្នុងផ្នូរ ហើយថានៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក រូបកាយរបស់អ្នកមិនបានប្រព្រឹត្តតាមសេចក្ដីល្អរបស់អ្នកទេ ប៉ុន្តែចូររង់ចាំថ្ងៃជំនុំជំរះមនុស្សមានបាប និងថ្ងៃនៃបណ្ដាសា និងការដាក់ទោស។
៦. ហើយ នៅ ពេល អ្នក រាល់ គ្នា ស្លាប់ ពួក មនុស្ស មាន បាប និយាយ ពី អ្នក ថា៖ «ដូច យើង ស្លា

ប់ ដែរ មនុស្ស សុចរិត ក៏ ស្លាប់ ដែរ ហើយ តើ ពួក
គេ ទទួល បាន ប្រយោជន៍ អ្វី ពី ទង្វើ របស់ ខ្លួន?»
៧. មើលចុះ ដូច យើង ដែរ ពួកគេ ក៏ ស្លាប់ ក្នុង ទុក្ខ
ព្រួយ និង ភាព ងងឹត ដែរ ហើយ តើ ពួកគេ មាន អ្វី
លើស ពី យើង? ចាប់ពី ពេល នេះ តទៅ យើង ស្មើ គ្នា
។
៨. ហើយ តើ ពួកគេ នឹង ទទួល បាន អ្វី ហើយ តើ
ពួកគេ នឹង ឃើញ អ្វី ជា រៀង រហូត? មើល ចុះ ពួក
គេ ក៏ បាន ស្លាប់ ទៅ ហើយ ហើយ ចាប់ពី ពេល
នេះ តទៅ ពួកគេ នឹង មិន ឃើញ ពន្លឺ ជា រៀង រហូ
ត ឡើយ»។
៩. ខ្ញុំ ប្រាប់ អ្នក រាល់ គ្នា ថា មនុស្ស មាន បាប អើ
យ អ្នក រាល់ គ្នា ពេញចិត្ត នឹង ស៊ី ផឹក ប្លន់ និង ប្រព្រឹ
ត្ត អំពើ បាប ដោះ សម្លៀកបំពាក់ មនុស្ស ចេញ ហើយ រ
ក បាន ទ្រព្យសម្បត្តិ ហើយ ឃើញ ថ្ងៃ ល្អ ប៉ុណ្ណោះ។
១០. តើពួកអ្នកបានឃើញទេថា ទីបញ្ចប់របស់ពួកគេនឹងទៅជាយ៉ាង
ណា ដែលគ្មានអំពើហិង្សាណាមួយត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងពួកគេរហូ
តដល់ពួកគេស្លាប់?
១១. «យ៉ាងណាក៏ដោយ ពួកគេបានវិនាសទៅ ហើយបានក្លាយទៅជា
ដូចជាពួកគេលែងមាន ហើយវិញ្ញាណរបស់ពួកគេបានចុះទៅស្ថានឃុំ
ព្រលឹងមនុស្សស្លាប់ក្នុងទុក្ខវេទនា»។

ជំពូកទី ១០៣

១. ដូច្នេះឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមស្បថចំពោះអ្នក ជាព្រះដ៏សុចរិត ដោយសិរីរុ
ងរឿងរបស់ព្រះដ៏ឧត្តុង្គឧត្តម មានកិត្តិយស និងមានឫទ្ធានុភាពនៅក្នុ
ងអាណាចក្រ ហើយខ្ញុំសូមស្បថចំពោះអ្នក ដោយភាពអស្ចារ្យរបស់ទ្រ
ង់ថា ៖
២. ខ្ញុំ ស្គាល់ អាថ៌កំបាំង មួយ ហើយ បាន អាន បន្ទះ
ថ្ម ស្ថានសួគ៌ ហើយ បាន ឃើញ សៀវភៅ បរិសុទ្ធ ហើ
យ បាន រក ឃើញ មាន សរសេរ នៅ ក្នុង នោះ និ
ង ចារឹក អំពី វា ថា៖
៣. សូម ឲ្យ សេចក្តី ល្អ សេចក្តី អំណរ និង សិរីល្អ ទាំង
អស់ ត្រូវ បាន រៀបចំ សម្រាប់ ពួកគេ ហើយ សរសេរ
ទុក សម្រាប់ វិញ្ញាណក្ខន្ធ របស់ អ្នក ដែល បាន ស្លា
ប់ ក្នុង សេចក្តី សុចរិត ហើយ ឲ្យ សេចក្តី ល្អ ជា ច្រើ
ន ត្រូវ បាន ប្រទាន មក អ្នក ជា រង្វាន់ សម្រាប់
ការ ខិតខំ របស់ អ្នក ហើយ ឲ្យ ចំណែក របស់ អ្នក
លើស ពី ចំណែក របស់ អ្នក ដែល នៅ រស់។
៤. ហើយវិញ្ញាណរបស់អ្នកដែលបានស្លាប់ក្នុងសេចក្តីសុចរិតនឹងនៅរ
ស់ ហើយអរសប្បាយ ហើយវិញ្ញាណរបស់ពួកគេនឹងមិនវិនាសឡើយ
ហើយការចងចាំរបស់ពួកគេនឹងមិនរលាយបាត់ឡើយ ពីចំពោះព្រះភ័
ក្ត្ររបស់ព្រះដ៏អស្ចារ្យ រហូតដល់មនុស្សគ្រប់ជំនាន់នៃពិភពលោកឡើ
យ ដូច្នេះហើយ កុំខ្លាចអំពើអាក្រក់របស់ពួកគេទៀតឡើយ។
៥. វេទនាដល់អ្នករាល់គ្នា អ្នករាល់គ្នាមានបាបអើយ កាលណាអ្នករា
ល់គ្នាស្លាប់ទៅ បើអ្នករាល់គ្នាស្លាប់ដោយសារអំពើបាបដ៏បរិបូរណ៍រប
ស់អ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នកដែលដូចអ្នករាល់គ្នា និយាយអំពីអ្នករាល់គ្នា
ថា «មានពរហើយ មនុស្សមានបាប ពួកគេបានឃើញថ្ងៃទាំងអស់រប
ស់ពួកគេ»។
៦. ហើយ ពួកគេ បាន ស្លាប់ ទៅ ក្នុង ភាព រុងរឿង និ
ង ទ្រព្យសម្បត្តិ ហើយ មិន បាន ជួប ទុក្ខ លំបាក ឬ
ឃាតកម្ម ក្នុង ជីវិត របស់ ពួកគេ ឡើយ។ ហើយ ពួក
គេ បាន ស្លាប់ ក្នុង កិត្តិយស ហើយ ការ វិនិច្ឆ័យ មិ
ន ត្រូវ បាន អនុវត្ត លើ ពួកគេ ក្នុង ជីវិត របស់ ពួ
កគេ ឡើយ។
៧. ចូរ ដឹង ថា ព្រលឹង របស់ គេ នឹង ត្រូវ ធ្លាក់
ទៅ ក្នុង ផ្នូរ ហើយ គេ នឹង វេទនា ក្នុង ទុក្ខ វេទនា
ដ៏ ធំ របស់ គេ។
៨. ហើយ ចូល ទៅ ក្នុង សេចក្តី ងងឹត និង ច្រវាក់ និ
ង អណ្តាត ភ្លើង ដែល ឆេះ សន្ធោសន្ធៅ ជា កន្លែង ដែ
ល មាន ការ ជំនុំជំរះ ដ៏ ធ្ងន់ធ្ងរ ហើយ ការ ជំនុំជំរះ
ដ៏ ធំ នឹង មាន សម្រាប់ មនុស្ស គ្រប់ ជំនាន់ នៃ ពិ
ភពលោក។ វេទនា ដល់ អ្នក រាល់ គ្នា ដ្បិត អ្នក រាល់
គ្នា នឹង គ្មាន សេចក្តី សុខសាន្ត ឡើយ។
៩. កុំនិយាយអំពីមនុស្សសុចរិត និងមនុស្សល្អដែលរស់នៅក្នុងជីវិតថា
“នៅក្នុងថ្ងៃដ៏លំបាករបស់យើង យើងបានធ្វើការយ៉ាងលំបាក និងជួប
ប្រទះនឹងបញ្ហាគ្រប់យ៉ាង ហើយបានជួបប្រទះនឹងអំពើអាក្រក់ជាច្រើន
ហើយត្រូវបានលេបត្របាក់ ហើយយើងក៏ក្លាយជាមនុស្សតិច ហើយវិ
ញ្ញាណរបស់យើងក៏តូច”។
១០. ហើយយើងត្រូវបានបំផ្លាញចោល ហើយរកមិនឃើញអ្នកណាជួ
យយើងទេ សូម្បីតែពាក្យមួយម៉ាត់ក៏ដោយ។ យើងត្រូវបានគេធ្វើទារុ
ណកម្ម និងបំផ្លាញចោល ហើយគ្មានសង្ឃឹមថានឹងបានឃើញជីវិតពី
មួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃឡើយ។
១១. យើង ខ្ញុំ សង្ឃឹម ថា នឹង បាន ធ្វើ ជា ក្បាល
ហើយ បាន ក្លាយ ទៅ ជា កន្ទុយ យើង ខ្ញុំ បាន
ធ្វើ ការ យ៉ាង លំបាក តែ គ្មាន សេចក្តី ស្កប់ស្កល់ នឹ
ង ការ នឿយហត់ របស់ យើង ខ្ញុំ ឡើយ ហើយ យើ
ង ខ្ញុំ បាន ក្លាយ ទៅ ជា អាហារ របស់ មនុស្ស មា
ន បាប និង មនុស្ស ទុច្ចរិត ហើយ ពួក គេ បាន ដា
ក់ នឹម របស់ ខ្លួន យ៉ាង ធ្ងន់ លើ យើង។
១២. ពួកគេបានគ្រប់គ្រងលើយើងដែលស្អប់យើង ហើយវាយយើង។
យើងបានឱនក្បាលចុះចំពោះអ្នកដែលស្អប់យើង ប៉ុន្តែពួកគេមិនអា
ណិតយើងទេ។
១៣. យើង ចង់ រត់ ចេញ ពី ពួកគេ ដើម្បី ឲ្យ យើង
អាច រត់ គេច ខ្លួន បាន ស្រួលបួល ប៉ុន្តែ រក មិន ឃើ
ញ កន្លែង ដែល យើង គួរ រត់ គេច ខ្លួន ទៅ ដើ
ម្បី ឲ្យ មាន សុវត្ថិភាព ពី ពួកគេ ឡើយ។
១៤. ហើយ គេ ត្អូញត្អែរ ដល់ ពួក អ្នក គ្រប់គ្រង ក្នុ
ង គ្រា មាន ទុក្ខ លំបាក របស់ យើង ហើយ ស្រែក
ដាក់ អ្នក ដែល លេប ត្របាក់ យើង ប៉ុន្តែ ពួក គេ មិ
ន បាន ស្តាប់ សម្រែក របស់ យើង ទេ ហើយ ក៏ មិ
ន ព្រម ស្តាប់ សំឡេង របស់ យើង ដែរ។
១៥. ហើយពួកគេបានជួយអ្នកដែលប្លន់យើង ហើយលេបត្របាក់យើ
ង និងអ្នកដែលធ្វើឲ្យយើងមានចំនួនតិច។ ហើយពួកគេបានលាក់បាំង
ការគាបសង្កត់របស់ពួកគេ ហើយពួកគេមិនបានដកនឹមរបស់អ្នកដែ
លលេបត្របាក់យើង ហើយខ្ចាត់ខ្ចាយយើង និងសម្លាប់យើងចេញពី
យើងទេ ហើយពួកគេបានលាក់បាំងឃាតកម្មរបស់ពួកគេ ហើយមិន
ចាំថាពួកគេបានលើកដៃប្រឆាំងនឹងយើងទេ។

ជំពូកទី ១០៤

១. ខ្ញុំស្បថនឹងអ្នកថា នៅស្ថានសួគ៌ ពួកទេវតានឹងចងចាំអ្នកជានិច្ច
នៅចំពោះមុខសិរីល្អរបស់ព្រះដ៏ឧត្តម ហើយឈ្មោះរបស់អ្នកនឹងត្រូវបា
នចារឹកនៅចំពោះមុខសិរីល្អរបស់ព្រះដ៏ឧត្តម។
២. ចូរមានសង្ឃឹមឡើង ដ្បិតពីមុនអ្នករាល់គ្នាធ្លាប់ត្រូវអាម៉ាស់ដោយ
សារជំងឺ និងទុក្ខវេទនា ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នានឹងភ្លឺដូចពន្លឺនៃស្ថាន
សួគ៌ អ្នករាល់គ្នានឹងភ្លឺ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវបានគេមើលឃើញ
ហើយទ្វារស្ថានសួគ៌នឹងត្រូវបានបើកឱ្យអ្នក។
៣. ហើយនៅក្នុងសម្រែករបស់អ្នក ចូរស្រែករកការជំនុំជំរះ នោះវានឹង
លេចចេញមកអ្នក ដ្បិតទុក្ខវេទនាទាំងអស់របស់អ្នកនឹងត្រូវទទួលទោ
សលើពួកអ្នកគ្រប់គ្រង និងលើអស់អ្នកដែលជួយអ្នកដែលបានប្លន់អ្ន
ក។
៤. ចូរមានសង្ឃឹម ហើយកុំបោះបង់ចោលក្ដីសង្ឃឹមរបស់អ្នកឡើយ ដ្បិ
តអ្នករាល់គ្នានឹងមានសេចក្ដីអំណរយ៉ាងខ្លាំងដូចទេវតានៃស្ថានសួគ៌។
៥. តើ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ត្រូវ មាន កាតព្វកិច្ច ធ្វើ អ្វី?
អ្នក រាល់ គ្នា នឹង មិន ត្រូវ លាក់ ខ្លួន នៅ ថ្ងៃ ជំ
នុំជំរះ ដ៏ ធំ នោះ ទេ ហើយ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង មិ
ន ត្រូវ បាន រក ឃើញ ថា ជា មនុស្ស មាន បា
ប ឡើយ ហើយ ការ ជំនុំជំរះ ដ៏ អស់កល្ប ជានិច្ច នឹ
ង នៅ ឆ្ងាយ ពី អ្នក រាល់ គ្នា សម្រាប់ មនុស្ស គ្រ
ប់ ជំនាន់ នៃ ពិភពលោក។
៦. ហើយឥឡូវនេះ ឱមនុស្សសុចរិតអើយ កុំខ្លាចឡើយ កាលណាអ្នក
រាល់គ្នាឃើញមនុស្សមានបាបកំពុងរីកចម្រើន ហើយរីកចម្រើនតាមផ្លូវ
របស់ពួកគេ នោះកុំធ្វើជាដៃគូជាមួយពួកគេឡើយ ចូរនៅឱ្យឆ្ងាយពីអំ
ពើហិង្សារបស់ពួកគេចុះ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នានឹងក្លាយជាដៃគូរបស់ពួកព
លបរិវារនៃស្ថានសួគ៌។
៧. ហើយទោះបីជាអ្នករាល់គ្នាជាមនុស្សមានបាបនិយាយថា «អំពើបា
បរបស់យើងទាំងអស់នឹងមិនត្រូវបានស្វែងរក ហើយត្រូវបានសរសេរ
ចុះឡើយ» យ៉ាងណាក៏ដោយ ពួកគេនឹងសរសេរអំពើបាបរបស់អ្នកទាំ
ងអស់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ។
៨. ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំបង្ហាញដល់អ្នកថា ពន្លឺ និងភាពងងឹត ទាំងថ្ងៃទាំ
ងយប់ ឃើញអំពើបាបទាំងអស់របស់អ្នក។
៩. កុំ មាន ចិត្ត មិន ជឿ ព្រះ ឡើយ ហើយ កុំ កុហក
ឬ ផ្លាស់ប្តូរ ពាក្យ សម្ដី សុចរិត ឡើយ ឬ ចោទ ប្រកា
ន់ ពាក្យ សម្ដី របស់ ព្រះ ដ៏ វិសុទ្ធ ដ៏ អស្ចារ្យ ថា
ជា ការ កុហក ឡើយ ឬ ក៏ មិន គិត ពី រូប ព្រះ រ
បស់ អ្នក ឡើយ ដ្បិត ការ កុហក និង ភាព មិន ជឿ
ព្រះ របស់ អ្នក ទាំង អស់ មិន មែន មក ពី សេច
ក្ដី សុចរិត ទេ ប៉ុន្តែ មក ពី អំពើ បាប ដ៏ ធំ។
១០. ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំដឹងពីអាថ៌កំបាំងនេះថា មនុស្សមានបាបនឹង
កែប្រែ និងបង្ខូចពាក្យនៃសេចក្តីសុចរិតតាមវិធីជាច្រើន ហើយនឹងនិ
យាយពាក្យអាក្រក់ កុហក និងអនុវត្តការបោកបញ្ឆោតដ៏ធំ ហើយសរ
សេរសៀវភៅអំពីពាក្យរបស់ពួកគេ។
១១. ប៉ុន្តែ កាលណា ពួកគេ សរសេរ ពាក្យ សម្ដី ទាំងអ
ស់ របស់ ខ្ញុំ ដោយ ស្មោះត្រង់ ជា ភាសា របស់ ពួក
គេ ហើយ មិន ផ្លាស់ប្ដូរ ឬ កាត់ បន្ថយ អ្វី ពី ពាក្យ
សម្ដី របស់ ខ្ញុំ ឡើយ ប៉ុន្តែ សរសេរ វា ទាំងអស់ ដោ
យ ស្មោះត្រង់ — ទាំងអស់ ដែល ខ្ញុំ បាន ធ្វើ បន្ទាល់
អំពី ពួកគេ ជា លើក ដំបូង។
១២. បន្ទាប់មក ខ្ញុំដឹងពីអាថ៌កំបាំងមួយទៀត គឺសៀវភៅនឹងត្រូវបាន
ប្រទានដល់មនុស្សសុចរិត និងអ្នកប្រាជ្ញ ដើម្បីក្លាយជាមូលហេតុនៃ
សេចក្ដីអំណរ សេចក្ដីសុចរិត និងប្រាជ្ញាជាច្រើន។
១៣. ហើយ ដល់ ពួកគេ នឹង បាន ប្រទាន សៀវភៅ
ទាំងនោះ ហើយ ពួកគេ នឹង ជឿ លើ សៀវភៅ ទាំងនោះ
ហើយ អរសប្បាយ ចំពោះ សៀវភៅ ទាំងនោះ ហើយ បន្ទា
ប់ មក មនុស្ស សុចរិត ទាំងអស់ ដែល បាន រៀន
ពី សៀវភៅ ទាំងនោះ នឹង ទទួល បាន រង្វាន់។

ជំពូកទី ១០៥

១. នៅ សម័យ នោះ ព្រះអម្ចាស់ បាន បញ្ជា ឲ្យ ពួក
គេ កោះហៅ ហើយ ធ្វើ បន្ទាល់ ដល់ កូនចៅ នៃ ផែន
ដី អំពី ប្រាជ្ញា របស់ ពួកគេ ៖ ចូរ បង្ហាញ ប្រាជ្ញា
នោះ ដល់ ពួកគេ ដ្បិត អ្នក រាល់ គ្នា ជា អ្នក ណែ
នាំ របស់ ពួកគេ ហើយ ជា រង្វាន់ លើ ផែនដី ទាំងមូល
។
២. ដ្បិត យើង និង បុត្រ របស់ យើង នឹង រួបរួម ជាមួ
យ ពួកគេ ជា រៀង រហូត ក្នុង ផ្លូវ សុចរិត ក្នុង ជីវិ
ត របស់ ពួកគេ។ ហើយ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង មាន សន្តិ
ភាព ចូរ អរ សប្បាយ ចុះ ឱ កូន នៃ សេចក្តី សុចរិត
អើយ។ អាម៉ែន។

ជំពូកទី ១០៦

១. លុះ ប៉ុន្មាន ថ្ងៃ ក្រោយ មក មធូសាឡា ជា កូន ប្រុ
ស ខ្ញុំ បាន យក ប្រពន្ធ ឲ្យ ឡាមេក ជា កូន ប្រុស រ
បស់ គាត់ ហើយ នាង ក៏ មាន ផ្ទៃ ពោះ ហើយ សម្រា
ល បាន កូន ប្រុស មួយ។
២. ហើយ រូបកាយ របស់ ទ្រង់ ស ដូច ព្រិល ហើយ
ក្រហម ដូច ផ្កា កុលាប ហើយ សក់ ក្បាល និង សក់
វែង របស់ ទ្រង់ ស ដូច រោមចៀម ហើយ ភ្នែក រ
បស់ ទ្រង់ ស្អាត។ ហើយ ពេល ទ្រង់ បើក ភ្នែក ឡើង ទ្រ
ង់ បាន បំភ្លឺ ផ្ទះ ទាំងមូល ដូច ព្រះអាទិត្យ ហើយ
ផ្ទះ ទាំងមូល ភ្លឺ ចែងចាំង ខ្លាំង។
៣. រួច លោក ក៏ ក្រោក ឡើង ក្នុង ដៃ ឆ្មប រួច បើ
ក មាត់ សន្ទនា ជាមួយ ព្រះអម្ចាស់ នៃ សេចក្តី សុចរិត
។
៤. ហើយ ឡាមេក ជា ឪពុក របស់ លោក ក៏ ខ្លាច
លោក ហើយ រត់ គេច ខ្លួន ទៅ រក មេធូសាឡា ជា ឪ
ពុក វិញ។
៥. ហើយ គាត់ ក៏ មាន ប្រសាសន៍ ទៅ គាត់ ថា ៖ «
ខ្ញុំ បាន បង្កើត កូន ប្រុស ចម្លែក មួយ ដែល ខុស
ពី មនុស្ស ហើយ ដូច ជា កូន ប្រុស របស់ ព្រះ
នៃ ស្ថានសួគ៌ ហើយ ធម្មជាតិ របស់ គាត់ គឺ ខុស គ្នា
ហើយ គាត់ មិន ដូច យើង ទេ ហើយ ភ្នែក របស់ គា
ត់ ដូច កាំរស្មី ព្រះអាទិត្យ ហើយ មុខ របស់ គាត់ រុងរឿ
ង»។
៦. ហើយវាហាក់ដូចជាខ្ញុំថា ទ្រង់មិនមែនកើតចេញពីខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែកើត
ចេញពីពួកទេវតា ហើយខ្ញុំខ្លាចថា នៅសម័យទ្រង់ អាចនឹងមានការអ
ស្ចារ្យកើតឡើងនៅលើផែនដី។

៧. ហើយឥឡូវនេះ ឱព្រះបិតារបស់ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំនៅទីនេះដើម្បីអង្វរព្រះអង្គ ហើយអង្វរព្រះអង្គ សូមព្រះអង្គទៅជួបលោកហេណុក ជាព្រះបិតារបស់យើង ហើយរៀនពីព្រះអង្គនូវសេចក្តីពិត ដ្បិតលំនៅរបស់លោកគឺនៅក្នុងចំណោមពួកទេវតា។

៨. កាល មធូសាឡា ឮ ពាក្យ របស់ កូន ប្រុស របស់ ខ្លួន ហើយ គាត់ ក៏ មក រក ខ្ញុំ ដល់ ចុង ផែនដី ដ្បិត គាត់ បាន ឮ ថា ខ្ញុំ នៅ ទី នោះ ហើយ គាត់ បាន ស្រែក ឡើង ខ្លាំងៗ ហើយ ខ្ញុំ បាន ឮ សំឡេង របស់ គាត់ ហើយ ខ្ញុំ ក៏ មក រក គាត់។ ខ្ញុំ បាន និយាយ ទៅ គាត់ ថា៖ «មើល៍ កូន អើយ កូន អើយ ហេតុ អ្វី បាន ជា កូន មក រក ខ្ញុំ?»

៩. ហើយ គាត់ ឆ្លើយ ថា៖ « ដោយសារ តែ មាន ហេតុ ដ៏ ធំ មួយ ដែល ធ្វើ ឲ្យ ខ្ញុំ ព្រួយ បារម្ភ ខ្ញុំ បាន មក រក អ្នក ហើយ ដោយសារ តែ មាន និមិត្ត ដ៏ គួរ ឲ្យ ព្រួយបារម្ភ មួយ »។

១០. ហើយឥឡូវនេះ ឱលោកឪពុកអើយ សូមស្តាប់ខ្ញុំផង។ ឡាមេកជាកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ បានកើតមក ដែលគ្មានកូនប្រុសណាដូចគាត់ទេ ហើយធម្មជាតិរបស់គាត់មិនដូចធម្មជាតិរបស់មនុស្សទេ ហើយពណ៌រាងកាយរបស់គាត់សជាងព្រិល ហើយក្រហមជាងផ្កាកុលាប ហើយសក់ក្បាលរបស់គាត់សជាងរោមចៀមស ហើយភ្នែករបស់គាត់ដូចកាំរស្មីព្រះអាទិត្យ ហើយគាត់ក៏បើកភ្នែកឡើង រួចក៏បំភ្លឺផ្ទះទាំងមូល។

១១. ហើយ លោក ក៏ ក្រោក ឡើង ក្នុង ដៃ របស់ ឆ្មប ហើយ បើក មាត់ សរសើរ ដល់ ព្រះអម្ចាស់ នៃ ស្ថានសួគ៌។

១២. ហើយ ឡាមេក ជា ឪពុក របស់ គាត់ ក៏ មាន ការ ភ័យ ខ្លាច ហើយ រត់ មក រក ខ្ញុំ ហើយ មិន ជឿ ថា គាត់ កើត ចេញ ពី គាត់ ទេ ប៉ុន្តែ គាត់ មាន រូបរាង ដូច ទេវតា នៃ ស្ថានសួគ៌ ហើយ មើល ចុះ ខ្ញុំ បាន មក រក អ្នក ដើម្បី ឲ្យ អ្នក អាច ប្រាប់ សេចក្តី ពិត ដល់ ខ្ញុំ បាន។

១៣. ហើយ ខ្ញុំ អេណុក បាន ឆ្លើយ ទៅ គាត់ ថា៖ ព្រះអម្ចាស់ នឹង ធ្វើ ការ ថ្មី មួយ នៅ លើ ផែនដី ហើយ ការ នេះ ខ្ញុំ បាន ឃើញ នៅ ក្នុង ការ និមិត្ត មួយ រួច ហើយ ហើយ នឹង ធ្វើ ឲ្យ អ្នក ដឹង ថា នៅ ក្នុង ជំនាន់ យ៉ារេឌ ជា អយ្យកោ ខ្ញុំ ទេវតា ខ្លះ នៅ ស្ថានសួគ៌ បាន បំពាន ព្រះបន្ទូល នៃ ព្រះអម្ចាស់។

១៤. ហើយ មើល ចុះ ពួកគេ បាន ប្រព្រឹត្ត អំពើបាប ហើយ បំពាន លើ ច្បាប់ ហើយ បាន រួបរួម ជាមួយ នឹង ស្ត្រី ហើយ ប្រព្រឹត្ត អំពើបាប ជាមួយ នឹង ស្ត្រី ទាំងនោះ ហើយ បាន រៀបការ ជាមួយ ពួកគេ ខ្លះ ហើយ បាន បង្កើត កូន ដោយ ពួកគេ។

១៥. ហើយពួកគេនឹងបង្កើតយក្សនៅលើផែនដី មិនមែនតាមវិញ្ញាណទេ ប៉ុន្តែតាមសាច់ឈាម ហើយនឹងមានការដាក់ទណ្ឌកម្មយ៉ាងខ្លាំងនៅលើផែនដី ហើយផែនដីនឹងត្រូវបានសម្អាតពីភាពមិនបរិសុទ្ធទាំងអស់។

១៦. មែនហើយ នឹងមានការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏ធំមួយមកលើផែនដីទាំងមូល ហើយនឹងមានទឹកជំនន់ និងការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏ធំមួយសម្រាប់រយៈពេលមួយឆ្នាំ។

១៧. ហើយកូនប្រុសដែលកើតមកនេះនឹងត្រូវទុកចោលនៅលើផែនដី ហើយកូនទាំងបីរបស់គាត់នឹងត្រូវបានសង្គ្រោះជាមួយគាត់។ នៅពេលដែលមនុស្សជាតិទាំងអស់ដែលនៅលើផែនដីស្លាប់ទៅ គាត់ និងកូនប្រុសរបស់គាត់នឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ។

១៨. ហើយឥឡូវនេះ ចូរប្រាប់ឡាមេកជាកូនរបស់អ្នកថា កូនដែលកើតមកនោះពិតជាកូនរបស់គាត់មែន ហើយដាក់ឈ្មោះកូននោះថា ណូអេ ព្រោះកូននោះនឹងត្រូវទុកឲ្យអ្នក ហើយកូននោះ និងកូនប្រុសរបស់គាត់នឹងបានសង្គ្រោះពីការបំផ្លិចបំផ្លាញ ដែលនឹងកើតឡើងលើផែនដី ដោយសារតែអំពើបាប និងអំពើទុច្ចរិតទាំងអស់ ដែលនឹងត្រូវបញ្ចប់នៅលើផែនដីនៅក្នុងសម័យរបស់គាត់។

១៩. ហើយ បន្ទាប់ ពី នោះ នឹង មាន អំពើ ទុច្ចរិត ច្រើន ជាង អ្វី ដែល បាន សម្រេច ជា លើក ដំបូង នៅ លើ ផែនដី ទៅ ទៀត ដ្បិត ខ្ញុំ ស្គាល់ អាថ៌កំបាំង របស់ ពួក បរិសុទ្ធ ដ្បិត ទ្រង់ ជា ព្រះអម្ចាស់ បាន បង្ហាញ ខ្ញុំ និង បាន ប្រាប់ ខ្ញុំ ហើយ ខ្ញុំ បាន អាន វា នៅ ក្នុង ផ្ទាំង ថ្ម ស្ថានសួគ៌។

ជំពូកទី ១០៧

1. ហើយ ខ្ញុំ បាន ឃើញ សរសេរ នៅ លើ ពួកគេ ថា មនុស្ស មួយ ជំនាន់ ទៅ មួយ ជំនាន់ នឹង ប្រព្រឹត្ត អំពើ រំលង រហូត ដល់ មនុស្ស មួយ ជំនាន់ នៃ សេចក្តី សុចរិត កើត ឡើង ហើយ អំពើ រំលង ត្រូវ បាន បំផ្លាញ ហើយ អំពើ បាប បាត់ ទៅ ពី ផែនដី ហើយ អំពើ ល្អ គ្រប់ បែប យ៉ាង មក លើ ផែនដី។

2. ហើយឥឡូវនេះ កូនប្រុសរបស់ឪពុកអើយ ចូរទៅប្រាប់ឡាមេកជាកូនប្រុសរបស់ឪពុកថា កូនប្រុសដែលកើតមកនេះ គឺជាកូនប្រុសរបស់គាត់មែន ហើយនេះមិនមែនជាការកុហកទេ»។

3. ហើយ កាល មធូសាឡា បាន ឮ ពាក្យ សម្តី របស់ អេណុក ជា ឪពុក របស់ លោក — ព្រោះ លោក បាន បង្ហាញ អ្វីៗ ទាំងអស់ ដល់ លោក ដោយ សម្ងាត់ — លោក ក៏ ត្រឡប់ មក វិញ ហើយ បង្ហាញ វា ដល់ លោក ហើយ ដាក់ ឈ្មោះ កូន ប្រុស នោះ ថា ណូអេ ព្រោះ លោក នឹង លួងលោម ផែនដី បន្ទាប់ ពី ការ បំផ្លិចបំផ្លាញ ទាំង អស់។

ជំពូកទី ១០៨

១. សៀវភៅមួយទៀតដែលហេណុកបានសរសេរសម្រាប់កូនរបស់គាត់ឈ្មោះមធូសាឡា និងសម្រាប់អ្នកដែលនឹងមកក្រោយគាត់ និងអ្នកដែលកាន់តាមច្បាប់នៅថ្ងៃចុងក្រោយ។

២. អ្នករាល់គ្នាដែលបានប្រព្រឹត្តល្អ នឹងរង់ចាំថ្ងៃទាំងនោះ រហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃអ្នកដែលប្រព្រឹត្តអាក្រក់ និងទីបញ្ចប់នៃអំណាចរបស់ពួកអ្នកបំពានច្បាប់។

៣. ហើយ ចូរ អ្នក រាល់ គ្នា រង់ចាំ រហូត ដល់ អំពើ បាប បាន កន្លង ផុត ទៅ ដ្បិត ឈ្មោះ របស់ ពួកគេ នឹង ត្រូវ លុប ចេញ ពី សៀវភៅ ជីវិត និង ពី សៀវភៅ បរិសុទ្ធ ហើយ ពូជពង្ស របស់ ពួកគេ នឹង ត្រូវ បំផ្លាញ ចោល ជា រៀង រហូត ហើយ វិញ្ញាណ របស់ ពួកគេ នឹង ត្រូវ សម្លាប់ ហើយ ពួកគេ នឹង យំសោក នៅ កន្លែង មួយ ដែល ជា ទីរហោស្ថាន ដ៏ ច្របូកច្របល់ ហើយ ក្នុង ភ្លើង នឹង ឆេះ ព្រោះ គ្មាន ដី នៅ ទី នោះ ទេ។

៤. ហើយ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ពពក មួយ នៅ ទីនោះ ដូច ជា ពពក ដែល មើល មិន ឃើញ ព្រោះ ដោយសារ ជម្រៅ របស់ វា ខ្ញុំ មិន អាច មើល រំលង បាន ហើយ ខ្ញុំ បាន ឃើញ អណ្តាត ភ្លើង កំពុង ឆាបឆេះ យ៉ាង ខ្លាំង និង របស់ ផ្សេងៗ ដូច ជា ភ្នំ ភ្លឺ ចែងចាំង កំពុង វិល ជុំវិញ និង លាត សន្ធឹង ទៅ មក។

៥. ហើយខ្ញុំបានសួរទេវតាបរិសុទ្ធមួយអង្គដែលនៅជាមួយខ្ញុំ ហើយបាននិយាយទៅកាន់គាត់ថា ៖ តើវត្ថុភ្លឺចែងចាំងនេះជាអ្វី? ដ្បិតវាមិនមែនជាស្ថានសួគ៌ទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែជាអណ្តាតភ្លើងដ៏ក្តៅគគុក និងសំឡេងយំសោក និងសំឡេងទួញយំ និងសំឡេងសោកសៅ និងការឈឺចាប់យ៉ាងខ្លាំង ។

៦. ហើយ គាត់ មាន ប្រសាសន៍ មក ខ្ញុំ ថា ៖ «កន្លែង ដែល អ្នក ឃើញ នេះ វិញ្ញាណ របស់ មនុស្ស មាន បាប និង ពួក អ្នក ប្រមាថ និង វិញ្ញាណ របស់ អ្នក ដែល ប្រព្រឹត្ត អំពើ ទុច្ចរិត និង វិញ្ញាណ របស់ អ្នក ដែល បង្ខូច អ្វីៗ ទាំង អស់ ដែល ព្រះអម្ចាស់ បាន មាន បន្ទូល តាម រយៈ មាត់ របស់ ពួក ហោរា គឺ អ្វីៗ ដែល នឹង កើត ឡើង នៅ អនាគត»។

៧. ដ្បិត មាន ខ្លះ ត្រូវ បាន សរសេរ ទុក នៅ ស្ថានសួគ៌ ដើម្បី ឲ្យ ពួក ទេវតា អាន វា ហើយ ដឹង ថា នឹង មាន អ្វី កើត ឡើង ចំពោះ មនុស្ស មាន បាប និង វិញ្ញាណ របស់ អ្នក រាបទាប និង អ្នក ដែល បាន ធ្វើ បាប រូបកាយ របស់ ខ្លួន ហើយ ត្រូវ បាន ព្រះជាម្ចាស់ សង សឹក និង អ្នក ដែល ត្រូវ មនុស្ស អាក្រក់ ធ្វើ ឲ្យ អាម៉ាស់។

៨. អ្នក ដែល ស្រឡាញ់ ព្រះជាម្ចាស់ ហើយ មិន ស្រឡាញ់ មាស ប្រាក់ ឬ របស់ ល្អ ណា មួយ ដែល មាន នៅ ក្នុង លោក នេះ ទេ គឺ បាន ប្រគល់ រូបកាយ របស់ ខ្លួន ទៅ ឲ្យ គេ ធ្វើ ទារុណកម្ម។

៩. ចាប់តាំងពីពួកគេកើតមក ពួកគេមិនបានប្រាថ្នាចង់បានអាហារនៅលើផែនដីនេះទេ ប៉ុន្តែពួកគេចាត់ទុកអ្វីៗទាំងអស់ដូចជាដង្ហើមមួយរយៈ ហើយរស់នៅស្របតាមនោះ។ ព្រះអម្ចាស់បានសាកល្បងពួកគេយ៉ាងខ្លាំង ហើយវិញ្ញាណរបស់ពួកគេត្រូវបានរកឃើញថាបរិសុទ្ធ ដើម្បីឲ្យពួកគេបានសរសើរដល់ព្រះនាមរបស់ទ្រង់។

១០. ហើយ ពរជ័យ ទាំងអស់ ដែល បាន កំណត់ សម្រាប់ ពួកគេ ខ្ញុំ បាន រៀបរាប់ នៅ ក្នុង សៀវភៅ នានា។ ហើយ ទ្រង់ បាន ប្រទាន រង្វាន់ ដល់ ពួកគេ ពីព្រោះ ពួកគេ ត្រូវ បាន គេ រក ឃើញ ថា ជា មនុស្ស ដែល ស្រឡាញ់ ស្ថានសួគ៌ ជាង ជីវិត របស់ ពួកគេ នៅ ក្នុង លោកិយ ហើយ ទោះបីជា ពួកគេ ត្រូវ បាន ជាន់ឈ្លី ដោយ មនុស្ស អាក្រក់ ហើយ រង ទុក្ខ ដោយ ការ ជេរប្រមាថ និង ការ ប្រមាថ ពី ពួកគេ ហើយ ត្រូវ គេ ធ្វើ ឲ្យ អាម៉ាស់ ក៏ ដោយ ក៏ ពួកគេ បាន ប្រទាន ពរ ដល់ ខ្ញុំ ដែរ។

១១. ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងកោះហៅវិញ្ញាណនៃមនុស្សល្អ ដែលជាកូនចៅនៃពន្លឺ ហើយខ្ញុំនឹងផ្លាស់ប្តូរអ្នកដែលកើតក្នុងភាពងងឹត ដែលនៅក្នុងសាច់ឈាម មិនត្រូវបានផ្តល់រង្វាន់ដោយកិត្តិយសដូចភាពស្មោះត្រង់របស់ពួកគេសមនឹងទទួលបាននោះទេ។

១២. ហើយ យើង នឹង នាំ អស់ អ្នក ដែល ស្រឡាញ់ នាម បរិសុទ្ធ របស់ យើង ចេញ មក ក្នុង ពន្លឺ ដ៏ ភ្លឺ ចែងចាំង ហើយ យើង នឹង អង្គុយ លើ បល្ល័ង្ក ដ៏ មាន កិត្តិយស របស់ ខ្លួន។

១៣. ហើយពួកគេនឹងភ្លឺចែងចាំងអស់កល្បជានិច្ច ដ្បិតសេចក្តីសុចរិតគឺជាការវិនិច្ឆ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដ្បិតទ្រង់នឹងប្រទានសេចក្តីស្មោះត្រង់ដល់អស់អ្នកស្មោះត្រង់ នៅក្នុងលំនៅនៃផ្លូវទៀងត្រង់។

១៤. ហើយពួកគេនឹងឃើញអ្នកដែលកើតក្នុងទីងងឹតត្រូវបាននាំចូលទៅក្នុងទីងងឹត ចំណែកឯមនុស្សសុចរិតនឹងភ្លឺស្វាង។

១៥. ហើយពួកមនុស្សមានបាបនឹងស្រែកឡើងខ្លាំងៗ ហើយឃើញពួកគេភ្លឺចែងចាំង ហើយពួកគេពិតជានឹងទៅកន្លែងដែលថ្ងៃ និងរដូវកាលត្រូវបានកំណត់សម្រាប់ពួកគេ។